

αναγεννηση

24-25

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1966

μηνιαια πολιτικη επιθεωρηση

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ!

Το πραξικόπημα περνάει σε μια νέα, στην τρίτη, θά μπορούσαμε να πούμε, φάση του. Η υπόνομευση της λαϊκής πάλης από μέρους της ηγεσίας της ΕΔΑ και της ΕΚ, με την πολιτική του εξευμενισμού της αντίδρασης, επέτρεψε τη διατήρηση της κυβέρνησης Στεφανοπούλου στην εξουσία για ένα και πάνω χρόνο. Ωστόσο, στο ίδιο διάστημα, η λαϊκή αντίθεση και πάλη, οι δξύτατες αντιθέσεις στους κόλπους των δυνάμεων του πραξικοπήματος ματαίωσαν τα σχέδια των ιμπεριαλιστών και της αντίδρασης να σταθεροποιήσουν και να «εξελιχθούν» το πραξικόπημα. Μπλεγμένοι, όμως, στο φαύλο κύκλο που οι ίδιοι δημιούργησαν, ρίχνονται τώρα πιο αδίστακτοι από κάθε άλλη φορά στην πραγματοποίηση των σχεδίων τους, για το πιο σφιχτό αλυσόδεμα του ελληνικού λαού είτε με την επιβολή ανοιχτής δικτατορίας αυτής ή της άλλης μορφής, είτε με τη διενέργεια «εκλογών», πολύ πιο χειρότερων από εκείνες του 1961.

Η δλοένα και πιο ανοιχτή παρεμβολή των τοποτηρητών της Ουάσιγκτων δείχνει την «άνυπομονησία» από την οποία κατέχονται οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές για να «τελειώνουν» με την υπόθεση αυτή.

Όμως η «άνυπομονησία» αυτή προκαλεί την άγανακτηση των πλατειών μαζών του λαού μας, ενώ ταυτόχρονα επενεργεί στην μεγαλύτερη δξυνση και όχι την άμβλυνση των αντιθέσεων που αντιπαραθέτουν όχι μόνο τις δύο πτέρυγες της μεγαλοαστικής τάξης, αλλά και τις διάφορες ομάδες και τμήματα των δυνάμεων που εντάσσονται στο στρατόπεδο του πραξικοπήματος. Είναι χαρακτηριστική από την άποψη αυτή η σύγκρουση που βρίσκεται σε εξέλιξη ανάμεσα στην ομάδα Στεφανοπούλου και στη Δεξιά γενικά, και η σύγκρουση τριών τουλάχιστον ομάδων στο έσωτερικό της τελευταίας. Η πάλη για την ηγεσία της Δεξιάς, ή επιδίωξη για την προβολή και επιβολή «νέων» «ισχυρών ανδρών», ή διαμάχη για την ηγεσία του «εθνικού μετώπου» και η αμοιβαία υπονομευτική δραστηριότητα των θιασωτών της ιδέας αυτής, αποτελούν μερικές πλευρές του αγώνα εξόντωσης που διεξάγεται στους κόλπους της Δεξιάς. Η ανοιχτή τέλος επίθεση κατά της φατρίας Μητσοτάκη από μέρους

της ομάδας που εμφανίζεται πως εκπροσωπεί τους πιο «άνυπόμονους» στρατοκρατικούς κύκλους «κόπασε» άρκατα «περίεργα» για την ώρα και οι ανοιχτές ή «συγκαλυμμένες» βολές κατά του σημερινού ηγέτη της ΕΡΕ, αποτελούν μια άλλη πλευρά των συγκρούσεων που μαίνονται στους κόλπους των δυνάμεων του πραξικοπήματος.

Η «θαυματουργή» παρέμβαση (το μαστίγιο του Πιουριφύ) επιφέρει, σε «λεπτεές» για τις δυνάμεις του πραξικοπήματος στιγμές, μια όρισμένη άναστολή στις διενέξεις τους, αλλά η τέτοια παρέμβαση άδυνατεί να εξελείψει τις γενεσιουργές αιτίες των διενέξεων αυτών, αφού αυτή η ίδια είναι άκριδως ή κύρια αίτια. Από την άποψη των σχέσεων ανάμεσα στη Δεξιά και στην ομάδα Στεφανοπούλου είναι αξιοσημείωτο το γεγονός πως οι φατρίες που άπαρτίζουν την τελευταία και που άλλη λούπονομεύονται, δέν παύουν να επιζητούν στηρίγματα και στις διάφορες ομάδες της Δεξιάς, αλλά και να προχωρούν σε «ανοίγματα» και «συνδυασμούς» προς την πλευρά ομάδων και παραγόντων της Ε.Κ.

Με μια τέτοια έσωτερική κατάσταση οι δυνάμεις του πραξικοπήματος περνάνε σε μια νέα φάση την επίθεσή τους. Οι πράκτορες της αμερικανικής ΚΥΠ Σουλτσμπέργκερ και Κούσουλας, τα άρθρα τους, οι φωτογραφίες και ο ανοιχτός θόρυβος γύρω από το «βασιλικό καράτε», άποτελούν άναμφισβήτητα μια MADE IN U.S.A. προπαγανδική έκστρατεια προετοιμασίας του έδαφους για την επιβολή ανοιχτής δικτατορίας, αλλά και για τον εκφοβισμό του ελληνικού λαού, έτσι ώστε να άνθίσουν οι θεωρίες του «μικρότερου κακού» και να διευκολυνθούν κάθε είδους συναλλαγές ανάμεσα στις δυνάμεις του πραξικοπήματος και σε εκείνες που θέλουν να εμφανίζονται ότι αντιτίθενται σ' αυτό. Ταυτόχρονα γίνονται δλο και περισσότερα βήματα προς τον ολοκληρωτικό εκφασισμό του καθεστώτος με την ύπαγωγή όλης της δημοσίας ζωής κάτω από τον έλεγχο των στρατοκρατικών κύκλων και που έχουν κέντρο τους την Αούλη.

Στά πλαίσια της επίθεσης των δυνάμεων του πραξικοπήματος εντάσσεται ο θόρυβος γύρω από την υπόθεση

ΑΣΠΙΔΑ, ή ταυτόχρονη σχεδόν δημοσίευση του βουλευ-
ματος με την έναρξη της δίκης Λαμπράκη και ο προσ-
διορισμός της δίκης των κατηγορουμένων για την υπόθε-
ση ΑΣΠΙΔΑ άξιωματικών. Προσπαθούν να «πνίξουν»,
να «περιορίσουν» τις επιπτώσεις της δίκης, και αντιστρέ-
φοντας τους όρους, να πετύχουν με την άσπιδολογία την
κατατρομοκρατήση του λαού. Η αντίδραση με την προ-
βολή της υπόθεσης αυτής προσπαθεί να προωθήσει τους
γενικώτερους σκοπούς της, να καλλιεργήσει έτσι το κλί-
μα της «εκτάκτου έθνικής ανάγκης», έτσι ώστε να δι-
καιολογήσει την έπιβολή άνοιχτής φασιστικής δικτατο-
ρίας ή έπισείοντας την άπειλή αυτή, να εξαναγκάσει
την Ε.Κ. σ' ένα ολοκληρωτικό συμβιβασμό και να τρο-
μοκρατήσει ταυτόχρονα το λαό και να άμβλύνει ή να στα-
ματήσει τους άγώνες του.

Μπροστά στην κατάσταση αυτή, ποιά είναι ή στάση
των πολιτικών δυνάμεων που θέλουν να έμφανίζονται ότι
αντιτίθενται στο πραξικόπημα;

Η ήγεςία της Ε.Κ. αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει
πάντοτε την υπόθεση της άνατροπής του πραξικόπημα-
τος σαν υπόθεση συνδυασμών και συναλλαγών στα πα-
ρασκήνια κατά κύριο λόγο και προσφυγής στο λαϊκό
παράγοντα στο μέτρο που υποδοθάει τις παρασκηναϊκές
κινήσεις και τους «έλιγμους» της. Στο τελευταίο διάστη-
μα, προσπαθώντας να αντιδράσει στις προσπάθειες πα-
ραγόντων της κυβένησης Στεφανοπούλου για «άντληση
δυνάμεων» από τη «δεξαμενή της ΕΚ», έπιχειρήσε σει-
ρά «έλιγμων» και προς την κατεύθυνση της έπίτευξης
μιάς «συνεννόησης» με τις δυνάμεις του πραξικόπημα-
τος, αλλά και έξευμενισμού των στοιχείων εκείνων που
είναι «έπιρρεπείς» σε μία «προσέγγιση» με την ομάδα Στε-
φανοπούλου. Οι κυριώτερες προσπάθειες όμως έγιναν
προς την κατεύθυνση των ΗΠΑ. Η «δημοσιογραφική»
καμπάνια όργανου της Ε.Κ. («Έθνος»), οι έπαφές του
γνωστού «κομμουνιστολόγου», πράκτορα της άμερικάνι-
κης ΚΥΠ Κούσουλα με τους πατέρα και υιόν Παπαν-
δρέου, ή σύσφιγξη δεσμών με το άνακτορικό περιβάλλον,
έμπιστων προσώπων της ήγεςίας της Ε.Κ., είναι μερι-
κές φανερές εκδηλώσεις των προσπαθειών της ήγεςίας
της ΕΚ. Κατά δεύτερο λόγο, ή έπιδεικτική άντικομμουν-
ιστολογία του άρχηγού της ΕΚ, που άντιρροπίζεται για
ευνόητους λόγους από τη «ρίζοσπαστική» φρασολογία
του Α. Παπανδρέου, ή εξύμνηση και τα άνοίγματα προς
τόν σημερινό άρχηγό της ΕΡΕ, ή έπίκληση των «περγα-
μηνών» του Λιβανού στη συνεδρίαση της Κ.Ο. της ΕΚ
στις 12 Οκτωβρίου (άπουσίαζε «τυχαία» ο υιός Πα-
πανδρέου) αποτελούσαν συμπληρωματικά στοιχεία των
«έλιγμων» και κινήσεων. Η προβολή από μέρους του
Συγκροτήματος του άρθρου του Κούσουλα, σαν ένισχυτι-
κού στοιχείου για την ΕΚ, έπισφραγίζει για το διάστη-
μα αυτό τις δημόσιες εκφράσεις των προσπαθειών της
ήγεςίας της Ε.Κ. και των οικονομικών συγκροτημάτων
που αυτή εκφράζει για τη συνεννόηση με τον άμερικά-
νικο παράγοντα. Δίπλα σ' αυτήν υπάρχει και ή άλλη
πλευρά. Η προσπάθεια της «σοσιαλιστικής» μετά την
«έθνικοδημοκρατική», δημαγωγίας της άνδρεοπαπανδρε-

ϊκής πτέρυγας, που άποσκοπεί στη σύσφιγξη των δεσμών
της ήγεςίας της ΕΚ με το δυτικοευρωπαϊκό κεφάλαιο,
άλλά και με τους πράκτορές του σοσιαλδημοκράτες. Φυ-
σικά το γνωστό ταξίδι του Α. Παπανδρέου στις Σκανδι-
ναβικές χώρες πραγματοποιήθηκε μετά τη δημοσίευση
του βουλευματος για τον «ΑΣΠΙΔΑ» και άφού είχαν ά-
ποτύχει, στον «πρώτο γύρο», οι παρασκηναϊκές προσπά-
θειες. Η περιοδεία στην Κρήτη, που έπακολούθησε, που
έπανειλημμένα είχε άναβληθεί στο παρελθόν, άποτέλεσε
το δεύτερο δήμα αυτής της ιδιόμορφης προσφυγής στο
λαϊκό παράγοντα, της ήγεςίας της ΕΚ.

Οι έσωτερικές συγκρούσεις, εξάλλου, στους κόλπους
της ΕΚ κάθε άλλο παρά σταμάτησαν. Η «ένιαία» έμφά-
νιση των Ν. Βενιζέλου - Α. Παπανδρέου στην Κρήτη, με
την ταυτόχρονη υπογράμμιση των «διαφορετικών άπόψε-
ων» που έγινε στις όμιλίες του πρώτου, ήταν μία προσω-
ρινή «λύση» που κάθε άλλο παρά συνετέλεσε στη δια-
κοπή και της δημόσιας ακόμα πολεμικής. Ήδη το όρ-
γανο του Α. Παπανδρέου συνεχώς θάλλει έναντίον των
«ένδοτικων», ενώ στην πανηγυρική του όμιλία μετά την
έπιστροφή του από το έξωτερικό, ο Α. Παπανδρέου υ-
πέρθε ιδιαίτερα όξυς έναντίον των «λιγόφυχων». Οι κ.κ.
Γ. Μαύρος και Σ. Παπαπολίτης εξάλλου απέχουν συστη-
ματικά από «κοινές» εκδηλώσεις. Όσον άφορά την ού-
σία των θέσεων του Α. Παπανδρέου, αυτές συνοφίζονται
στην επανάληψη των όσων κατά καιρούς έχει πει για
την «έθνική άναγέννηση» με δύο προσθήκες. Μία «σο-
σιαλδημοκρατική» κατά την επάνοδό του από το έξωτε-
ρικό, και μία «έθνικοδημοκρατική» τελευταία στην Κρή-
τη. Η πρώτη εκφράστηκε από άφορμή την «άπολογη-
τική» της συντηρητικότητας της ΕΚ «δεν λύσαμε ακό-
μα το ζήτημα των σχέσεων με το βασιλιά», και ή δεύ-
τερη με την άπόδοση της πατρότητας της ιδέας της «Έ-
θνικής Άναγέννησης» και στον Έλευθ. Βενιζέλο και τη
δήλωση πως «όπως έπλ Ε. Βενιζέλου αιχμή της άναγεν-
νητικής προσπάθειας ήταν ο έθνικός στρατός, το ίδιο θα
γίνει και τώρα». Φυσικά, οι τέτοιου είδους «προσθήκες»
ήταν άναγκαίες γι' αυτόν. Στην πρώτη περίπτωση πρό-
βαλλε την «άριστερή» πλευρά του, ενώ στη δεύτερη, ή-
ταν υποχρεωμένος να γίνει ειλικρινέστερος.

Όσο πλησιάζουν οι μέρες της σύγκλησης της Βουλής
και της δίκης του ΑΣΠΙΔΑ, τόσο θα τίθεται σε δοκιμα-
σία αυτή ή σημερινή «συνοχή» της Ε.Κ., αλλά και θα
ευρύνωνται τα περιθώρια για την πλήρη έπιβολή του Α.
Παπανδρέου στην ΕΚ. Παρά την άισιοδοξία όρισμένων
παραγόντων της Δεξιάς πως «ξόφλησαν με τον Α. Πα-
πανδρέου», τα γεγονότα δείχνουν το αντίθετο. Η συγκέν-
τρωση του μεγαλύτερου τμήματος της ΕΚ γύρω από τον
τελευταίο είναι το άποτέλεσμα της όξείας σύγκρουσης
των δύο πτερύγων της μεγαλοαστικής τάξης, αλλά και
της γενικής γραμμής και πρακτικής της ήγεςίας της
Ε.Δ.Α.

Η ήγεςία της ΕΔΑ σε όλο αυτό το διάστημα προώ-
θησε και προωθεί ακόμα παραπέρα την πολιτική της,
του έξευμενισμού της αντίδρασης, της παράλυσης των
άγωνιστικών διαθέσεων των λαϊκών μαζών και της διά-

δοσης κάθε είδους αυταπατών στις λαϊκές μάζες. Ίδιαίτερα επίμονη, και με «καρπούς» μάλιστα, ήταν η προσπάθειά της για «προσεταιρισμό» των δυνάμεων του πραξικοπήματος.

Γιορτάζοντας και «πανηγυρίζοντας» την 15η επέτειο της ίδρυσης της ΕΔΑ με συνεστιάσεις, ρίχνοντας όλο το βάρος της δραστηριότητάς της προς την κατεύθυνση της αντικινησιτικής εκστρατείας, επιδόθηκε όλη αυτήν την περίοδο σε προσπάθεια επίδειξης «καλής διαγωγής», αναποθέτοντας τις ελπίδες της για την «αποτροπή της εκτροπής» στους «παράγοντες της δεξιάς και της κυβερνήσεως» που «έχουν αντιληφθεί πια ότι διαγράφεται καθαρά η προσπάθεια των παραγόντων των παρασχημάτων» («Αυγή», 5.10.1966). Ένας από τους παράγοντες αυτούς είναι βέβαια ο κ. Μητσotάκης, που εκδήλωσε «ύγιεις αντιδράσεις» («Δ. Άλλαγή», 5.10.66), κατά των «θολών επιδιώξεων» του κ. Γαρουφαλιά. Ένας άλλος ίσως παράγοντας είναι και η «Ακρόπολις» (6.10), που παραδέχεται πως υπάρχουν «εστία άνωμαλίας», και οι κ.κ. Στεφανόπουλος και Κωνελλόπουλος, ο πρώτος για τις «αντιμασματικές» του δηλώσεις (11.9.66) και για την «αντιδικτατορική» του τοποθέτηση, ο δε δεύτερος για τους από καιρό γνωστούς κατά την ΕΔΑ λόγους και γιατί αντιτίθεται στον κ. Π. Πιπινέλη.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι τα «άνοιγματα» της ΕΔΑ έφθασαν τόσο μακριά, ώστε στις 7) 10 σε κύριο άρθρο της «Αυγής» με τίτλο «Οι προθέσεις του βασιληά», να εκφράζει την απολογητική των δυνάμεων του πραξικοπήματος με την άποψη πως «ίσως υποστηριχθεί, και όχι αδόξαμα, ότι η Ιουλιανή εκτροπή δεν προδικάζει και προθέσεις του Κωνσταντίνου για άνοιχτή δικτατορία». Έτσι, με όλο του το «δίκιο», ο κ. Μητσotάκης μπορεί να κάνει έκκληση από την «Έλευθερία» μετά δύο ημέρες, στις 9) 10, στα πολιτικά κόμματα να αντιμετωπίσουν τις δυνάμεις της άνωμαλίας: «Ο κίνδυνος είναι μικρός ακόμη, αλλά υπάρχει. Όσοι τον αντιλαμβάνονται οφείλουν να εγκαταλείψουν κάθε κομματικό υπολογισμό, κάθε ιδιαιτεράν επιφύλαξιν και να αναλάβουν τας εθνικάς των ευθύνas... Ο κίνδυνος έλλοχεύει. Έλληνες, στοιχηθείτε!». Μπροστά στο άπροσμέτρητο θράσος του άνδρός, που ζητάει τη «στοίχιση» των Έλλήνων για να τα βγάλει πέρα στη σύγκρουσή του με τις άλλες φατρίες του πραξικοπήματος, η ΕΔΑ όχι μόνο «έσπευσε», αλλά «προσέτρεξε» να «στοιχηθεί». Δηλ. να «στοιχηθεί» για τη στήριξη της κυβέρνησης του πραξικοπήματος που κινδυνεύει από τους «έλλοχεύοντες» έχθρους της. Άλλα για ποιούς «έλλοχεύοντες» έχθρους πρόκειται; Τους «ζηλωτές» των άνωμάτων λύσεων; Αυτούς τους εξυπηρετήσε και τους εξυπηρετεί θαυμάσια ο κ. Μητσotάκης και ο πρόεδρος της σημερινής κυβέρνησης. Στο διάστημα ενός και πάνω χρόνου, ο ελληνικός λαός στενάζει κάτω από τα δεσμά που έχει χαλκίσει η κυβέρνηση των δύο κυρίων «στοιχηθίτε» (Αποστολάκου - Μητσotάκη). Οι καυγάδες που ανάβουν πάντα ανάμεσα στους τυράννους είναι γι' αυτούς εθνικά ζητήματα, που όταν κινδυνεύουν τα προνόμιά τους, θυμούνται τους Έλληνες και τους καλούν να «στοιχηθούν», να τους υποστηρίξουν δηλ. για να τους δέσουν ακόμα πιο σφιχτά. Πόσο ειλικρινής είναι η έκκληση για «στοίχιση» φαίνεται από τις δηλώσεις του κ. Στεφα-

νοπούλου που απ' αφορμή τους γράφτηκε τα «ήρωικά» αυτό άρθρο: «Δεν γνωρίζω εάν υπάρχουν άλλοι παράγοντες εργαζόμενοι διά την εκτροπήν. Ίσως υπάρχουν... Η εφαρμογή του άρθρου 91 του Συντάγματος, υπό τους όρους που προβλέπει το Σύνταγμα (άναστολή άρθρων «τιμών», δεν είναι αντισυνταγματική». Έτσι ο «αντιδικτατορικός» κ. Στεφανόπουλος «γνωματεύει» πως η δικτατορία δεν είναι πράξις αντισυνταγματική. Και σε όλους αυτούς τους «φρουρούς» της δημοκρατικής δμαλότητας αναποθέτει η ήγεσία της ΕΔΑ τις ελπίδες της και σπεύδει να «στοιχηθεί» μαζί τους, αφού διαπίστωσε και εκλαίκευσε τις «ύγιεις αντιδράσεις» τους.

Η «στοίχισή» και η προσκόλληση της ήγεσίας της ΕΔΑ στην πολιτική του εξευμενισμού της αντίδρασης εκφράστηκε και στην αντιμετώπιση της δίχης Λαμπράκη. Ένω πρόκειται για ένα τεράστιο κατ' εξοχήν πολιτικό θέμα, το εγκατέλειψε τελείως και το είδε σαν ένα στενά νομικό θέμα, μακριά από το λαό, υποτασσόμενη στις ανάγκες των δυνάμεων της αντίδρασης και του πραξικοπήματος. Μη θέλοντας ταυτόχρονα να δυσχεράσει την ήγεσία της ΕΚ, επανέλαβε τη γνωστή θέση της για τον ΑΣΠΙΔΑ, αλλά με λιγότερο θορυβώδη τρόπο από κάθε άλλη φορά. Έτσι σκόρπισε για άλλη μια φορά τη σύγχυση και τις αυταπάτες στις μάζες («Εθνικοποίηση του στρατού» κλπ.). Όπως έχουμε επαναλάβει και άλλη φορά, «ο λαός αντιτίθεται σε κάθε μορφής «ΧΟΥΝΤΑ» και όχι μόνο στην χούντα του ΙΔΕΑ, και δεν θα επιτρέψει το στραγγαλισμό των δικαιωμάτων και κατακτήσεων του από τη φασιστική χούντα του ΙΔΕΑ, αλλά και δε θα άνεχθεί να παραδοθεί χειροπόδαρα δεμένος και σε οποιαδήποτε άλλη στρατοκρατική κλίκα που κάτω από τη «δημοκρατική» σημαία της πάλης κατά του ΙΔΕΑ θα ήθελε να επιβάλει τους ίδιους σκοπούς». («ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 9, σ. 4). Αν εκπροσωπούσε πραγματικά την Άριστερά, στη χώρα μας, η ήγεσία της ΕΔΑ, οφείλε να καταγγείλει τους μαύρους σκοπούς που επιδιώκουν η ήγεσία της Δεξιάς και οι Ιμπεριαλιστές με την προβολή της υπόθεσης ΑΣΠΙΔΑ, αλλά ταυτόχρονα να διατυπώσει και να εκλαίκεύσει την παραπάνω θέση που είναι η μοναδικά όρθη θέση αρχής για το άριστερό κίνημα.

Έτσι, τελικά, μπροστά στην επίθεση του Ιμπεριαλισμού και της αντίδρασης η ήγεσία της ΕΔΑ, εξωραΐζει τις δυνάμεις που διενεργούν την επίθεση, υποτάσσεται στις ανάγκες του και πέρα από τους φραστικούς της εξορκισμούς αναποθέτει τις ελπίδες της για την δμαλή πολιτική εξέλιξη στα όργανα της αντίδρασης και του Ιμπεριαλισμού.

**

Ο άμερικάνικος Ιμπεριαλισμός και η αντίδραση, «προωθώντας» το πραξικόπημα, ελπίζουν να ξεπεράσουν τις δυσκολίες που τους δημιουργεί η ανεπάρκεια λαϊκή αντίθεση και πάλη και οι αντιθέσεις που συγκλονίζουν τις κυρίαρχες δυνάμεις στη χώρα μας. Άλλα γελιούνται οίκατρά. Και αν ακόμα προωθήσουν τα σχέδιά τους, είναι φανερό ότι παρ' όλα τα δεινά που θα επιβάλουν στο λαό της Ελλάδας, θα συθισθούν ακόμα πιο βαθιά στο «τέλμα». Και φυσικά, τελικά η λύση θα δοθεί από τις λαϊκές δυνάμεις της πατρίδας μας, και θα είναι λύση ριζική.

Οι ιμπεριαλιστές και τα όργανά τους θα συντρίβουν ολοκληρωτικά και τελειωτικά, όλες ύπηρεσίες και αν τους προσφέρουν όσοι καταγγίλονται να καταπνίξουν τη λαϊκή αντίσταση και πάλη.

Σήμερα όμως υπάρχουν όλες οι δυνατότητες όχι μόνο να αποτραπεί ή παραπέρα προώθηση του πραξικοπήματος, αλλά να ανατραπεί ή κατάσταση που δημιουργήσαν οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές με το πραξικόπημα της 15 Ιουλίου που οι ίδιοι ενέπνευσαν και οργάνωσαν. Άρκει να υπάρξει μια παλλαϊκή συμπαράταξη, ενότητα και κινητοποίηση με καθορισμένους στόχους, καθορισμένη τακτική και ξεκάθαρο πρόγραμμα. Η ήγεςία της ΕΔΑ έχοντας καταρχυλήσει στο δούρκο της συνθηκολόγησης μπροστά στην επίθεση του ιμπεριαλισμού και της αντίδρασης, φλυαρεί για «συνεννόηση του πολιτικού κόσμου» για την αποτροπή της δικτατορίας και κάθε ανώμαλης λύσης. Με τον τρόπο αυτό ενθαρρύνει τους «κύκλους της ανωμαλίας» κατά τη δική της έκφραση, ενώ ταυτόχρονα σκορπάει την αταπιάτη πως με μια ή δυο δηλώσεις ορισμένων από τους κύριους πρωτεργάτες του πραξικοπήματος, του κ. Κανελλόπουλου ή Στεφανόπουλου και του «δημοκράτη» Μητσοτάκη, θα αποτραπεί ο κίνδυνος της δικτατορίας και θα «παραλύσουν» οι «δυνάμεις της ανωμαλίας». Από την άλλη πλευρά οι κεντρώοι ηγέτες, ο Α. Παπανδρέου, ο Π. Κατσώτας και άλλοι, καταγγίλονται σε φραστικές απειλές κατά των «έραστών της ανωμαλίας», ενώ ο αρχηγός της ΕΚ Γ. Παπανδρέου «αναμνησεται το... Λίβανο και επαναλαμβάνει το επίγραμμα «ο έλληνας λαός δεν κάνει επιλογή τυράννων». Με το ένα χέρι «απειλεί» τους υποψήφιους δικτάτορες και με το άλλο τους ενθαρρύνει, ρίχνοντας γέφυρες «συνεννόησης».

Είναι φανερό πως ο έλληνας λαός δεν μπορεί να εμπιστευθεί ούτε στο Γ. Παπανδρέου, ούτε στην ήγεςία της ΕΔΑ, πολύ περισσότερο στον «στοιχηθήτε» νεόκοπο «ένωτικό» κ. Μητσοτάκη. Οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι αγρότες, οι επαγγελματίες, οι διανοούμενοι της χώρας μας αποτελούν τα 95% του πληθυσμού της χώρας μας. Τα συμφέροντα όλων αυτών δεν τα εκπροσωπεί φυσικά η ΕΚ, αλλά έχει πάψει να τα εκπροσωπεί και η ΕΔΑ.

Στη χώρα μας, όπως και αλλού, όλες οι πολιτικές δυνάμεις διέρχονται μια περίοδο αναταραχής, διαίρεσης και αναδιοργάνωσης. Η Δεξιά προσπαθεί να αναδιοργανωθεί και η σύγκρουση μάλιστα στους κόλπους της για το ποιο συγκρότημα θα κυριαρχήσει, πράγμα που θα καθορίσει τη μορφή της αναδιοργάνωσής της. Το Κέντρο δοκιμάζεται από επανειλημμένες έσωτερικές κρίσεις, ακριβώς γιατί η συγκράτηση των μαζών δεν είναι το ίδιο εύκολη όπως πριν. Στην Αριστερά από καιρό έχει τεθεί

στην ήμερήσια διάταξη το πρόβλημα της αναδιοργάνωσης. Αλλά και ευρύτερα στη χώρα μας, οι διάφορες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις συγκρούονται για την κυριαρχική θέση. Οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές που δέχονται πλήγματα παντού στον κόσμο, προσπαθούν να διατηρήσουν και να επεκτείνουν ακόμα περισσότερο τον έλεγχό τους στη χώρα μας, «στριμώχνοντας» τους «αντιπάλους» τους. Θεωρούν πως η φασιστικοποίηση της χώρας μας, με ανοιχτή ή συγκαλυμμένη μορφή, με υπαρκτή κοινοβουλευτικού μανδύα ή όχι, είναι ο καλύτερος τρόπος. Γι' αυτό είναι «ανυπόμονοι».

Η χώρα μας έχει γίνει ένα θέατρο σκληρών συγκρούσεων φατριών κρυφών, παρασκηνιακών και ανοιχτών δυνάμεις που καλύπτονται κάτω από γνωστές ήχηρες «φράσεις». Ο λαός αντιτέκεται και αγωνίζεται. Ο αγώνας του αυτός δεν ανεβαίνει στο επιδαλόμενο ύψος, γιατί η δύναμη εκείνη που έπρεπε να τον εκπράξει και να τον καθοδηγεί απαρνήθηκε το ρόλο της. Οι δυσκολίες που δημιουργούνται είναι μεγάλες. Αλλά ταυτόχρονα ωριμάζουν οι δροι για την υπερνίκη τους.

Στις απειλές για δικτατορία, ο λαός θα αντιτάξει τη σταθερή του απόφαση όχι μόνο να αντισταθεί σε κάθε παρόμοια απόπειρα, αλλά να αγωνισθεί για να ανατρέψει το αμερικανόπνευστο πραξικόπημα της 15 Ιουλίου, να ανατρέψει το καθεστώς της υποτέλειας, πηγή όλων των δεινών του. Κάθε μέρα που περνάει γίνονται περισσότεροι εκείνοι που αντιλαμβάνονται ότι η ένωση λαϊκή πάλη, με σαφείς στόχους και επιδιώξεις, είναι το ακαταμάχητο μέσο για την ματαίωση των αντιλαϊκών επιδιώξεων. Το ενιαίο μέτωπο στα εργοστάσια, στις επιχειρήσεις, στις σχολές, στο χωριό, το πραγματικά αγωνιστικό, αντιδικτατορικό, αντιφασιστικό, αντιιμπεριαλιστικό ενιαίο μέτωπο πρέπει να είναι η απάντηση των εργαζόμενων της πόλης και της υπαίθρου στα σχέδια των ιμπεριαλιστών και της αντίδρασης. Οι συνεπείς, οι τίμιοι αγωνιστές, ως πρωτοστατήσουν στο χτίσιμο του ενιαίου αυτού μετώπου. Η ρωμαλέα αγωνιστική αίσιοδοξία ως γίνει το ακαταμάχητο όπλο τους για την υπερνίκηση όλων των δυσκολιών για την αντιμετώπιση της φασιστικής θίας, για το ξεσκέπασμα της δημαγωγίας και για την καταπολέμηση του πνεύματος της συνθηκολόγησης και του εξευμενισμού της αντίδρασης. Ο έλληνας λαός, με τις ένδοξες αγωνιστικές παραδόσεις του, δεν θα υποδουλωθεί. Θα συντρίψει τις συνωμοσίες του ιμπεριαλισμού και της αντίδρασης. Θα ανατρέψει το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου. Θα ανεβάσει τους αγώνες του για την απαλλαγή της χώρας μας από το καθεστώς της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. Για τη νίκη της λαϊκής υπόθεσης.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς υυβέρνησης τοῦ πραξικοπήματος ἀπουαλύπτει καὶ οἱ ρεβιζιονιστὲς ἐπιβεβαιώνουν τὴν υοινὴ ἀντιυινεζιυή-ἀντιυομμουνιστιυή συμμαχία τους

Στὸ διάστημα πού μεσολάβησε ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεῦχος μας, ἡ ἀντικινεζικὴ - ἀντικομμουνιστικὴ ἐκστρατεία στὴ χώρα μας διατήρησε ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ ἐνὸς ὑστερικοῦ παραληρήματος. Μὲ μιὰ διαφορὰ ὅμως. Τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς Δεξιᾶς, τοῦ Κέντρου, τὰ ραδιόφωνα καὶ οἱ «ψιθυριστὲς» τους, ἐμπνέονταν καὶ ἀντλοῦσαν «ὕλικό» ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ ρεβιζιονισμοῦ. Διεθνῶς, τὰ φερέφωνα τῆς ἀντίδρασης, τὰ τροφοδοτοῦσε καὶ τὰ τροφοδοτεῖ κυρίως τὸ γιουγκοσλαβικὸ Πράκτορεῖο «Τανγιούγγκ» καὶ τὸ σοβιετικὸ Πράκτορεῖο «Τάς». Στὴ χώρα μας, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω χαλκαῖα, ἡ «Αὐγὴ», ἡ «Δ. Ἀλλαγὴ», καὶ τὰ ἄλλα ρεβιζιονιστικὰ ἐντυπα. Ἡ κοινὴ αὕτη ἐκστρατεία ὥστόσο δὲν περιορίστηκε στὸ ἐπίπεδο αὐτό. Εἶχε καὶ πρακτικὰ, πολιτικὰ ἀποκρυσταλλώματα.

Ἔτσι, σὲ συνέντευξη πού ἔδωσε ὁ πρόεδρος τῆς κυβέρνησης τοῦ πραξικοπήματος, στὴν «Ἀκρόπολη» καὶ στὴ βελγικὴ ἐφημερίδα «Μπελζικ Λίμπρ», πού μεταδόθηκε καὶ ἀπὸ τὸ Ε.Ι.Ρ., περιέχεται καὶ ἡ ἀκόλουθη περιχοπή: «Ἡ ΕΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ: (Ἑρώτηση) — Συμβιβάζεται ἡ πολιτικὴ τοῦ Κέντρου μὲ τὴν συνεργασία μὲ τὴν Ἄκρα Ἀριστερά; (Ἀπάντηση) — Συνεργασία εἶναι δυνατὴ μὲ ὅλους, ἐφ' ὅσον δὲν παίρνει τὴν μορφή τῆς ἀκρότητος... Ἐγὼ ὁ ἴδιος συνομιλῶ συχνὰ μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς ΕΔΑ, τὸν κ. Ἡλιοῦ καὶ ἄλλους. Συμφωνοῦμε σὲ πολλὰ πράγματα, γιὰ τὸν δυτικὸν κόσμον καὶ ὁ ἀνατολικὸς κόσμος ἀντιμετωπίζουν πολλὰ κοινὰ προβλήματα. Ὑπάρχει, λ.χ. τὸ πρόβλημα τῆς νεολαίας. Ἡ νεολαία ἐπαναστάτει σήμερα σ' ὅλο τὸν κόσμον, γιὰ τὸ αἰσθάνεσθαι ἕνα ψυχικὸ κενό. Οἱ νέοι χρειάζονται ἰδανικά, πού νὰ τοὺς κάνουν ἐντιμους πολῖτες καὶ καλοὺς οἰκογενειάρχες. Ὅταν δὲν τοὺς τὰ δίνουμε, ἢ ὅταν ἀπογοητεύονται ἀπὸ ἐκεῖνα πού τοὺς δίνουμε, γίνονται σκληροὶ ἀπέναντί μας, ἐξεγείρονται καὶ ξεσποῦν σὲ βίαιες πράξεις. Ἔτσι, ἔχομε τὸν τεντυμποῦσμ στὴ Δύσι, τὸν χαλγκανισμό στὴν Ἀνατολή... Συζητῶ ἐπίσης συχνὰ μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἀριστερᾶς, τὰ προβλήματα πού δημιουργεῖ ἡ ὑπαρξὶς μιᾶς ἀκόμα πιδ... ἄκρας Ἀριστε-

ρᾶς — τοῦ κινεζικοῦ κομμουνισμοῦ. Οἱ Ρῶσοι κομμουνιστὰι χαρακτηρίζονται ἀπὸ τοὺς Κινέζους ὡς ρεβιζιονιστὲς. Ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ κινεζικοῦ κομμουνισμοῦ ἐνδιαφέρει ἐξ ἔσου τὸν Ἀνατολικὸν καὶ τὸν Δυτικὸν Συνασπισμό... Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι ὑπάρχουν κοινὰ θέματα, πού μποροῦν νὰ συζητοῦνται χωρὶς ἀκρότητες». (1)

Τὴν ἐπόμενη τῆς δημοσίευσης τῆς συνέντευξης αὐτῆς ἡ «Δημοκρατικὴ Ἀλλαγὴ» σὲ σχόλιό της ἀφιερωμένο στὴ συνέντευξη αὐτὴ τόνιζε: «Ἀγνώριστος ὁ κ. Στεφανόπουλος! Οὐδέποτε ἐνεφανίσθη ὁ πρωθυπουργὸς μας τόσο διαλλακτικὸς καὶ εἰρηνευτικὸς, τόσο λογικευόμενος καὶ... ἀντιμαρματικὸς». Ἐκφράζοντας τὴν ἱκανοποίησή της γιὰ τὴν «ἐμφάνιση» αὐτῆ τοῦ κ. Στεφανοπούλου, ἡ «Δ. Ἀλλαγὴ» ἐπανέλαβε βασικὰ σημεῖα τῆς συνέντευξής του ἀνάμεσα σὰ ὅποια καὶ τὰ περὶ «συνεργασίας μὲ ὅλους (καὶ μὲ τὴν Ἄκρα Ἀριστερά) καὶ γιὰ τὰ «κοινὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ Δυτικὸς κόσμος καὶ ὁ Ἀνατολικὸς κόσμος» καὶ γιὰ τὸ «κινεζικόν».

Ἡ ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸ τῆς συμμαχίας ἀντίδρασης—ρεβιζιονιστῶν καὶ ἡ ἱκανοποίηση πού ἐξέφρασε τὸ δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς ΕΔΑ, προκάλεσε, ὅπω ἦταν φυσικόν, τὴν ἀγανάκτηση τῶν ἀγωνιστῶν. Στις ὁργανώσεις τῆς ΕΔΑ ὑποβλήθηκαν πλῆθος ἀπὸ ἀγανακτισμένα ἐρωτήματα ἀπὸ στελέχη καὶ μέλη τῆς ΕΔΑ. Τὰ ἐρωτήματα φυσικὰ παρέμειναν καὶ παραμένουν ἀναπάντητα. Μονάχα μετὰ δύο ἡμέρες, στίς 14) 9, ἡ «Αὐγὴ», στὸ πολιτικὸ της ρεπορτάζ ἀφιέρωσε δύο μονάχα ἀράδες γιὰ νὰ ἀναφέρει ὅτι «ἡ ΕΔΑ καταγγέλλει ὅτι ὁ κ. Στεφανόπουλος μὲ τίς δηλώσεις του γιὰ «ἀνατρεπτικὴ δραστηριότητα» ἐπαναπατρίζομένων κομμουνιστῶν καὶ μὲ ἐπινοήσεις γιὰ δῆθεν ὑπόπτου περιεχομένου συζητήσεις του μὲ ἐκπροσώπους τῆς Ἀριστερᾶς, βοηθεῖ τὰ σχέδια ἀνοιχτῆς ἐκτροπῆς». Αὐτὸ ἦταν ὅλο! Ἀλλὰ ἔτσι λή-

(1) «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ», 11 Σεπτεμβρίου 1966.

γαι το ζήτημα; Φυσικά όχι! "Όταν ένας άστος πολιτικός προσβάλλει την τιμή ενός άριστερου κόμματος, λήγει το ζήτημα με δύο, ακριβώς δύο, διαφορεμένες άράδες; Και όταν μάλιστα έχει προηγηθεί επιδεκτική και έκφραση ικανοποίησης από το ένα από τα δύο δημοσιογραφικά όργανα της ΕΔΑ; Γιατί, στα λόγια έστω, δεν αποδοκιμάστηκε, έστω και με δύο διαφορεμένες άράδες, ή θέση της «Δημοκρατικής Άλλαγής; Οι «κλέφτες» συνελήφθησαν επ' αυτοφώρω. Δεν πέρασαν ύστερα από αυτό, παρά τρεις μέρες, και το όργανο του κ. Η. Τσιριμώλου «Η Μάχη» (17.9.66) άφισέρωνει το ακόλουθο σχόλιο:

ΠΕΡΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Είς την δημοσιευθείσαν συνέντευξίν του, ο κ. πρωθυπουργός προέβη και είς μερικές αποκαλυπτικές πληροφορίες σχετικώς με τάς ιδιαιτέρας συνομιλίας που είχε μετά των εκπροσώπων της ΕΔΑ, επί των ζητημάτων που άφορούν την νεολαίαν. "Ο κ. Στεφανόπουλος, διεπίστωσε το κοινόν ενδιαφέρον — αυτού και των συνομιλητών του — διά την τύχην της ελληνικής νεολαίας, διά τους κινδύνους που διατρέχει να παρασυρθη είτε από τον τετυμπουισμόν είτε από τον κινεζικόν εξτρεισμόν. Είναι άσφαλώς προς τιμήν του κ. πρωθυπουργού το γεγονός ότι δεν διστάζει να όμολογήση δημοσίαι μίαν ταυτότητα αντιλήψεων με την Άριστεράν επί ενός συγκεκριμένου και σοδαρού θέματος. Η στάσις αυτή προάγει άσφαλώς τα πολιτικά μας ήθη. "Οπως είχε πολύ όρθως παρατηρήσει πρό καιρού και ο άρχηγός της ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος, είναι άκατανόητον να μη υποστηρίξη κανείς μίαν σωστήν άποψιν διά τον λόγον ότι συμβαίνει να υποστηρίξη την ίδίαν άποψιν και ή άριστερά. Αυτός ο παραλογισμός πρέπει πράγματι να παραμείνη μακράν της επισήμου και υπευθύνου πολιτικής ζωής. Είς ό,τι όμως άφορά την ούσίαν του ζητήματος είς το όποιον άνεφέροντο αί δηλώσεις του κ. Στεφανόπουλου, θα ήθέλαμε να παρασχεθούν περισσότεραι και πλέον συγκεκριμένοι διευκρινήσεις. Τό να είναι σύμφωνοι — ο κ. πρωθυπουργός και οι συνομιληταί του — επί των κινδύνων που αντιπροσωπεύουν διά την ελληνικήν νεολαίαν, ο (άμερικανικός) τετυμπουισμός που την άπειλεί με διαφθοράν και ο κινεζικός κομμουνιστικός εξτρεισμός που άπειλεί να την παρασύρη είς την επαναστατικήν ανατρεπτικήν και αναρχικήν δράσιν, είναι θέβαια το άρνητικόν σκέλος μιάς συμφωνίας επί των ζητημάτων της νεολαίας. Παραμένει όμως να μιάς πληροφορήσων είς ποία συμπεράσματα κατέληξαν σχετικώς με το όλον θέμα της νεολαίας — με τάς υπάρχουσας οργανώσεις της, την δράσιν των, τους σκοπούς των, τον χαρακτήρα των. Και κυρίως, με το πώς φρονούν ότι δύναται να αντιμετωπισθί «από κοινού» ο κοινός κίνδυνος, ο «άμερικανο - κινεζικός» προελεύσεως κίνδυνος του τετυμπουισμού και του εξτρεισμού. Διότι, καθόσον γνωρίζομεν μέχρι τοούδε, ή μόν ΕΔΑ θα φρονή, ότι οι «Λαμπράκηδες» αποτελούν ένα καλόν και σοδαρόν όργανον είς χείρας του κράτους διά την εξουδετέρωσιν του διπλού αυτού κινδύνου, ο δε κ. Στεφανόπουλος, αντιθέτως, έχει ανακοινώσει την πρόθεσίν του να διαλύση τους «Λαμπράκηδες». Η μήπως άλλαξε τώρα γνώμην, ο κ. πρωθυπουργός, προτιμών να διατηρήση τους «Λαμ-

πράκηδες» είς αντιπερισπασμόν των... κόκκινων φρουρών του Μάο; Δεν είναι χωρίς ενδιαφέρον παρόμοιον ένδεχόμενον. "Οπότε και ή συμφωνία του με τους συνομιλητάς του εκπροσώπους της ΕΔΑ, προσλαμβάνει ένα πρακτικόν πολιτικόν νόημα»!!

Η ήγεςία της ΕΔΑ και ύστερα από αυτή την πρόκληση έξακολούθησε να σιωπά. Να σιωπά είναι «τρόπος του λέγειν». Γιατί στο διάστημα αυτό άφρισε από λύσσα ένα γτίον της Λαϊκής Κίνας. Η ανταλλαγή πείρας με τον πρόεδρο της κυβέρνησης του πραξικοπήματος απέδωσε «πλούσιους καρπούς». Στο «χορό» μπήκαν όλα τα έντυπα που βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο της. "Ως και... ή «Επιθεώρηση Τέχνης» και ο κ. Τ. Βουρνάς, «άγαπητός φίλος» του κ. Σάββα Κωνσταντόπουλου μπήκαν στο «χορό». Ακόμα και ή «Γενιά μας» με τα στρίπ-τίζ άνελαθε να καταπολεμήσει το Μάο Τσέ-τούνγκ και την επιδραση... των κόκκινων φρουρών στη χώρα μας, άπειλώντας μάλιστα να... συνεχίσει. "Αξίος ο μισθός τους!

Δεν πρόκειται να άσχοληθούμε με όλους αυτούς τους κυρίους. Γιατί όπως έλεγε και κάποιος, «άφου έχουμε να κάνουμε με το άφεντικό, γιατί να τα βάλουμε με τους λακέδες»;

Σε στιγμές έντασης της επίθεσης του ιμπεριαλισμού και της αντίδρασης στη χώρα μας, ή ήγεςία της ΕΔΑ, δίνοντας έξετάσεις καλής διαγωγής και συσφίγγοντας τους δεσμούς της με τις δυνάμεις του πραξικοπήματος, διοχέτευσε την κύρια δραστηριότητά της στην αντικινεζική - αντικομμουνιστική ύστερία. "Ορίστε μερικά «στιγμιότυπα» από την «Αύγή»: 13) 9) 66 «"Αρχισαν όμαδικές έκτοπίσεις στην Κίνα», 14) 9) 66: «Οί Κόκκινοι Φρουροί διαπομπεύουν, κακοποιούν, σκοτώνουν», 15) 9) 66: «Συγκρούσεις κόκκινων φρουρών—λαού». 16) 9) 66: «Με σύνθημα: "Άς διαλύσουμε τους πολιτικούς άπατεώνες: Έργάτες και άγρότες μέλη του Κόμματος επιτίθενται κατά των κόκκινων φρουρών». 17) 9) 66: «Στόχος των κόκκινων φρουρών το κόμμα»!, «300.000 φοιτητές άπεργούν στο Πεκίνο»!...

Και φυσικά ο άστικός τύπος επαναλαμβάνει τα «εύρηματα» της «Αύγης». "Ετσι, ο «Ελεύθερος Κόσμος» αποφαίνεται στις 25) 9, συμφωνώντας με το περί «πολιτικών άπατεώνων» σύνθημα της «Αύγης, πώς ή «πολιτιστική επανάστασις... (είναι) μία τραγωδία που θα πληρώσει άκριβά ο λαός της Κίνας αν δεν άπαλλαγεί από τους σημερινούς μανιακούς ήγέτας του...». Στις 27) 9 ή «Αύγή» προβάλλει το άρθρο του σοβιετικού άκαδημαϊκού Φράντσεφ, που δήλωσε με κάθε άνεση πώς «ή νέα έκστρατεία που έξαπολύθηκε στην Κίνα είναι το ίδιο καταδικασμένη σε άποτυχία όπως και ή καταστρεπτική πολιτική του άρχηγού της ναζιστικής προπαγάνδας Γκαίμπελς»!!!

Τί σημαίνουν όλ' αυτά; Άπλούστατα, ότι ή ήγεςία της ΕΔΑ ενεργώντας για να άποσπάσει την εϋμένεια του ιμπεριαλισμού και της αντίδρασης έδαλε και βάζει «όλα της τα δυνατά» για να άποδείξει ότι είναι ικανή να άποτελέσει ένα «ίσχυρό πρόσχημα» για την αντιμετώπιση στη χώρα μας του «πνεύματος των κόκκινων φρουρών»,

ὅπως λείπει καὶ ἡ ἐφημερίδα τοῦ ἀγαπητοῦ της φίλου Ἡλίας Τσιριμώκου.

Ἡ ἐπονείδιστη αὐτὴ συμπεριφορὰ τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ τὴν κατεβάζει στὸ ἐπίπεδο τοῦ βαλὲ τῆς ἀντίδρασης. Δὲν ὑπάρχει προηγούμενο στὴν ἱστορία τοῦ κινήματός μας ἐνὸς τέτοιου καταντήματος. Ἀκριβῶς, γιατί ξεκοφθε ὀριστικά καὶ ἀμετάκλητα ἀπὸ τὴ θεωρία, τὴν τακτική καὶ τὴς παραδόσεις τοῦ κινήματος μπόρεσε νὰ φθάσει σὲ μιὰ τέτοια ἐπαίσχυντη προδοσία. Μὲ ἀναισθησία ἀντάξια τῆς προδοσίας τῆς ἀδιαφορεῖ σὰν ἐρωτηματικά καὶ τὴς ἐξηγήσεις πού ζητᾶνε πλῆθος ἀπὸ μέλη καὶ στελέχη τῆς ΕΔΑ. Ἀντίθετα. Ἐξαπέλυσε ἕνα νέο διωγμὸ ἐναντίον μελῶν καὶ στελεχῶν τῆς πού υποψιάζεται ἢ γνωρίζει ὅτι «ἔχουν ἀπόψεις» διαφορετικές ἢ πού ἀναζητᾶνε μέσα σὰν κείμενα καὶ σὰν πράγματα νὰ θροῦνε τὴν ἀλήθεια. «Ἐπιτροπές» καλοῦνε αὐτὰ τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη νὰ «ξεκαθαρίσουν τὴ θέση τους», «νὰ ἀποκηρύξουν τὴν Κίνα», «νὰ καταδικάσουν τὴν «Ἀναγέννηση». Ἔτσι ἡ ἐκστρατεία τῆς εἶναι ἀπόλυτα συντονισμένη καὶ δλόπλευρη. Εἰδικοὶ «θεωρητικοὶ» ἐγκέφαλοι κατακεραυνώνουν μὲ «λίγα λόγια» καὶ πολλὰ ἐπίθετα τὴ Λαϊκὴ Κίνα καὶ μὲ «ἐπιχειρήματα» τοῦ εἶδους: «ὁ Μάο ἔχει χάσει τὰ μυαλά του καὶ τὸν κάνει ὅ,τι θέλει ὁ Λιν Πιάο», «ἡ Κίνα θέλει τὴ Σιβηρία», «μιὰ κλίμα στρατοκρατῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Λιν Πιάο πᾶει νὰ τοὺς φάει ὅλους» κλπ. κλπ.

Ἀλλὰ, ὅπως διδάσκει ἡ ἱστορία, οἱ συνθηκολόγοι δὲν ἀνταμείβονται ποτέ. Ὁ ἱμπεριαλισμὸς καὶ ἡ ἀντίδραση δὲν ἱκανοποιοῦνται ἀπὸ αὐτά. Ζητᾶνε κι' ἄλλα. Ὅταν ἀντιλαμβάνονται ὅτι οἱ ὑποχωρήσεις καὶ οἱ συμβιβασμοὶ καὶ οἱ «συμμαχίες» διαδέχονται ἡ μιὰ τὴν ἄλλη, σηκώνουν τὸ μαστίγιο καὶ ἀπειλοῦν. Ἔτσι καὶ οἱ ὀππορτουниστές δὲν «χορταίνουν» τὴς δυνάμεις πού πᾶνε νὰ ἐξευμενίσουν, πού προσφέρουν τὴς «καλὲς τοὺς ὑπηρεσίες». Τὸ παράδειγμα τὸ δίνει ἡ ὕπ' ἀρ. 1 ἱμπεριαλιστικὴ δύναμη τῆς ἐποχῆς μας, οἱ ΗΠΑ, πού σὲ στιγμὲς ἀποχαλίνωσης τῆς ἀντικινηζικῆς ἐκστρατείας ἀπὸ μέρους τῆς ρεβιζιονιστικῆς ἡγεσίας καὶ ἐντασης τῆς πίεσής τους στοὺς δι-

ετναμέζους μαχητὲς μὲ τὸ στόμα τοῦ προέδρου των Τζόνσον ἀπηύθυνε «ἀνοιχτὴ ἐπιστολή» πρὸς τὸ «σοβιετικὸ λαὸ» δηλαδὴ πρὸς τοὺς ρεβιζιονιστὲς ἡγέτες. Στὴν «ἐπιστολή» αὐτὴ ὁ Τζόνσον χαρακτηρίζει τοὺς «Ρώσους», δηλ. τὴ ρεβιζιονιστικὴ ἡγεσία, σὰν «περισσότερον φίλους παρὰ ἐχθρούς». «Ὡς μεγάλα ἔθνη, ἔχομεν ἀναλάβει ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἀντιτίθενται μεταξὺ των. Πάντως ἀμφοτέρω ἀποδλέπομεν εἰς ἕνα κόσμον ἀπηλλαγμένον τοῦ πολέμου καὶ ὀφείλομεν νὰ ἐργασθῶμεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν» (1). Δὲν θὰ μπορούσε νὰ ὑπάρξει πιὸ «καθαρὴ» πρόσκληση νὰ προχωρήσουν γρηγορώτερα στὴ σύμφιξή τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία στὸν κόσμον. Φυσικά, ὁ Τζόνσον ἀντιλαμβάνεται τὴς «ὑποχρεώσεις», δηλ. τὰ προσχήματα πού πρέπει νὰ τηρηθοῦν ἀπὸ μέρους τῶν σοβιετικῶν ρεβιζιονιστῶν ἡγετῶν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶναι «περισσότερον φίλοι παρὰ ἐχθροὶ» ὑπάρχουν μέσα γιὰ νὰ διευκολυνθοῦν «ἀμφοτέρω».

Ὅταν ὅλα αὐτὰ «συμβαίνουν» στὸ διεθνὲς πεδίο, εἶναι ἀπόλυτα κατανοητὴ ἡ στάση τοῦ κ. Στεφανοπούλου πού «ἐξέθεσε» τοὺς ἡγέτες τῆς ΕΔΑ μὲ αὐτὴ τὴν «ἀφελή» συνέντευξή του.

Οἱ ἱμπεριαλιστὲς καὶ ἡ ἀντίδραση θέλουν περισσότερα ἀπὸ τοὺς ρεβιζιονιστὲς. Καὶ γι' αὐτὸ τοὺς «ἐκθέτουν». Γι' αὐτὸ τοὺς σπρώχνουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἕνα πρόσχημα μετὰ τὸ ἄλλο. Δὲν ἀρκοῦνται στοὺς ὅρκους νομιμοφροσύνης, σὰν 5 Σημεῖα, στὴν ἐξύμνηση τῶν «ἀποστατῶν», στὴν ἀρειμάνια ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Κίνας καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ. Θέλουν κι' ἄλλες ἀποδείξεις, κι' ἄλλες «ἐγγυήσεις». Ἀκριβῶς γιατί ἡ Ἑλλάδα εἶναι μιὰ ἀνεμόδαρτη γωνιά τῆς Εὐρώπης, ὅπου τὴ χτυπᾶνε κάθε εἶδους θύελλες καὶ ἀστραπές, οἱ τύραννοι καὶ οἱ συνεργάτες τους δὲν ἔχουν περιθώρια γιὰ «γενναιοφροσύνες» γιὰ κανένα. Ἀλλωστε, γενικά, τοὺς τυράννους ποτέ δὲν τοὺς χαρακτηρίζει ἡ «γενναιοφροσύνη»...

(1) Περιοδικὸ «ΑΜΕΡΙΚΑ», «Ἐλευθερία» 28.9.66.

Η ΕΚΤΟΞΕΥΣΗ ΤΗΛΕΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΥ

Τὸ πρακτορεῖο «Νέα Κίνα» ἀνακοίνωσε στὶς 27 Ὀκτωβρίου πὼς ἡ Λαϊκὴ Κίνα πραγματοποίησε τὴν ἴδια μέρα ἐκτόξευση πυραύλου μὲ πυρηνικὴ κεφαλὴ. Ὁ πύραυλος, ἀναφέρει ἡ ἀνακοίνωση, πού ἔφερε πυρηνικὴ κεφαλὴ, ἀκολούθησε τὴν κανονικὴ τροχιά καὶ ἡ πυρηνικὴ γόμωση ἐξεργάγη μὲ ἀκρίβεια στὸν προκαθορισμένο στόχο. «Ἡ ἐπιτυχὴς αὐτὴ δοκιμὴ, συνεχίζει ἡ ἀνακοίνωση, ἀποδείχνει ὅτι ἡ ἐπιστήμη, ἡ τεχνολογία καὶ ἡ ἀμυντικὴ ἰσχὺς τῆς Λαϊκῆς Κίνας ἀναπτύσσονται μὲ ταχύτατο ρυθμό».

Πιὸ πέρα, ἡ ἀνακοίνωση υπογραμμίζει πὼς τὸ νέο πυρηνικὸ ἐπίτευγμα ἀποτελεῖ ἀπάντηση στὴν πολιτικὴ τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας καὶ στὶς μηχανορραφίες τους στὸ θέμα τῆς ἀποκαλούμενης «μὴ διασπορᾶς» τῶν πυρηνικῶν ὅπλων καὶ ἀποδείχνει πὼς ἡ Λαϊκὴ Κίνα προχωρεῖ μὲ ἐπιτυχία στὴν ἀξιοποίηση τῆς πείρας τῆς ἔτσι ὥστε νὰ γίνεῖ δυνατὴ ἡ συντριβὴ τοῦ ἀτομικοῦ μονοπωλίου καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ πυρηνικοῦ ἐκδιασμοῦ πού ἐφαρμόζουν ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωση καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτείες. Ἐπίσης, τονίζει ἡ ἀνακοίνωση γιὰ ἄλλή μιὰ φορά, πὼς ἡ Κίνα δὲν πρόκειται σὲ καμμιὰ περίπτωσι νὰ χρησιμοποιοῦσῃ πρώτη τὰ πυρηνικὰ της ὅπλα.

Ἡ ἀνακοίνωση τοῦ Πρακτορείου «Νέα Κίνα» προσθέτει πὼς ἡ κατοχὴ τηλεκατευθυνόμενων πυραύλων καὶ πυρηνικῶν ὅπλων ἀπὸ τὴν Κίνα ἀποτελεῖ μεγάλη ἐνθάρρυνση γιὰ τὸν ἡρωϊκὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ, ὁ ὁποῖος πολεμᾷ ἡρωϊκὰ ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης εἰσβολῆς, ὅπως ἐπίσης καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου.

Τὰ διεθνῆ εἰδησεογραφικὰ πρακτορεῖα ἐξάλλου πού μετέδωκαν τὴν εἴδηση, ἀνάφεραν πὼς ἡ νέα πυρηνικὴ ἐκκρήνη τῆς Λαϊκῆς Κίνας πού πραγματοποιήθηκε μὲ τὴ βοήθεια τηλεκατευθυνόμενου πυραύλου, προκάλεσε «ζωηρὰν ἐκπληξιν». «Βεβαίως, ἀνεμένετο εἰς τὴν Οὐάσιγκτων δοκιμὴ τῆς τετάρτης κινεζικῆς δόμδας, οἱ εἰδικοί

ὅμως τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως δὲν ἐπίστευον ὅτι τὸ Πεκίνον θὰ διέθετε τόσο συντόμως πύραυλον ἐξωπλισμένον μὲ πυρηνικὴν γόμωσιν». Χαρακτηρίζεται δὲ ὡς «ὅλως ἀπροσδόκητον ἄλμα τῶν Κινέζων εἰς τὸν τομέα τῆς μεταφορᾶς τῶν πυρηνικῶν τῶν ὅπλων».

Σὲ στιγμὲς, λοιπόν, πού οἱ ἱμπεριαλιστές, οἱ ἀντιδραστικοὶ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ μαζί τους οἱ σύγχρονοι ρεδίζιονιστές, θορυβοῦν γιὰ «ἀποσύνθεση», «ἐξάρθρωση», «διάλυση», «ἐμφύλιον σπαραγμὸν» στὴν Κίνα, γιὰ «διωγμὸ καὶ καταστροφὴ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ» ἐξαιτίας τῆς πολιτικτικῆς ἐπανάστασης, ἡ Λαϊκὴ Κίνα πραγματοποιεῖ «ἄλματα», ὅπως ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι, καὶ στὸν τομέα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πιὸ ἀναπτυγμένης τεχνολογίας. «Ἐκπληξιν» προεκάλεσε στὴν Οὐάσιγκτων καὶ φυσικὰ ὅχι μόνο στὴν Οὐάσιγκτων. Γιὰ τὴν ἐκκρήνη αὐτὴ ἔγινε σὲ στιγμὲς πού ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ Τζόνσον, μετὰ τὰ «διαβούλια» τῆς Μανίλλας ἔσπευσε στὸ Βιετνάμ γιὰ νὰ «ἐνθαρρύνει» τίς δυνάμεις τοῦ εἰσβολῆς πού δέχονται συντριπτικὰ πλῆγματα ἀπὸ τοὺς βιετναμέζους μαχητὲς καὶ τὸ βιετναμέζικο λαό. Ταυτόχρονα, σὲ στιγμὲς πού οἱ σοβιετικοὶ ρεδίζιονιστές μαζί μὲ τοὺς ὑποστηρικτὲς τους συνωμοτοῦν ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Κίνας καὶ τοῦ βιετναμέζικο λαοῦ, προωθώντας τὴν πολιτικὴ τῆς σοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία στὸν κόσμον, τὴν πολιτικὴ τοῦ πυρηνικοῦ ἐκδιασμοῦ καὶ «ἐπεξεργάζονται» παραπέρα μέτρα γιὰ τὴν «ἀποτροπὴ τῆς διασπορᾶς τῶν πυρηνικῶν ὅπλων». Μετὰ τὴ θύελλα τῆς λαϊκῆς ἀγανάκτησης πού γνώρισε ὁ ἀρχιεγκληματίας Τζόνσον στὴν Ἀσία, κατὰ τὴν περιοδεία του, αἰσθάνθηκε μιὰ ἀκόμα ὀδυνηρὴ «ἐκπληξιν». Φάνηκε ἔτσι πὼς ἡ ἰσχὺς τῆς Λαϊκῆς Κίνας εἶναι ἀκαταμάχητη γιὰ τὴν στηρίζεται στὶς μάζες, ἐμπνέεται ἀπὸ τὰ ἀθάνατα ἰδανικὰ τῆς πρωτοπόρας θεωρίας καὶ καθοδηγεῖται ἀπὸ μιὰ ἐξοχὴ ἡγεσία, μὲ ἐπικεφαλὴς τὸ Μάο Τσέ-τούγγκ.

ΠΥΡΑΥΛΟΥ ΜΕ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΓΟΜΩΣΗ

Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ τῆς Λαϊκῆς Κίνας ἐνῶ προξένησε θλίψη καὶ «ὀδυνηράν ἐκπληξιν» στοὺς ἱμπεριαλιστὲς, στοὺς ἀντιδραστικοὺς καὶ στοὺς σύγχρονους ρεβιζιονιστὲς, χαιρετίσθηκε μὲ ἀνυπόκριτη χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Οἱ λαοὶ ξέρουں πολὺ καλά, πῶς ἡ Λαϊκὴ Κίνα στηρίζει τὴν πολιτικὴν τῆς στὴ μεγάλη καὶ ἀθάνατη ἀρχή, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἀποφασιστικὸς παράγοντας καὶ ὄχι τὰ ὅπλα. Ἡ προσήλωσή τῆς στὴν ἀρχὴ αὐτὴ τῆς ἐπιτρέπει, στηριζόμενη στὶς δικές τῆς δυνάμεις, νὰ ἀξιοποιεῖ μὲ τὸν καλλίτερο τρόπο τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα, τίς μάζες καὶ νὰ κατακτᾷ ὑπέροχες ἐπιτυχίες. Ἡ Α.Κ. ἀναπτύσσει τὴν παραγωγὴ πυρηνικῶν ὀπλῶν, ὅπως ἀκούραστα σὲ κάθε εὐκαιρία τὸ ἐπαναλαμβάνει, ἀκριβῶς γιὰ νὰ προωθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς καταστροφῆς τους. Ἀναπτύσσει τὴν παραγωγὴ πυρηνικῶν ὀπλῶν γιὰ νὰ χρεωκοπήσῃ τὸ πυρηνικὸ μονοπώλιον τῶν «τριῶν ὑπερδυνάμεων» μὲ τὸ ὁποῖο ἀσχοῦν τὴν πολιτικὴν τοῦ πυρηνικοῦ ἐκβιασμοῦ γιὰ νὰ ἐκφοβίζουν τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου καὶ νὰ διακινεῖ τὴν κυριαρχία τους. Σὲ κάθε περίπτωσιν, ὡστόσο, τονίζει πῶς αὐτὴ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ χρησιμοποιήσῃ πρώτη τὰ πυρηνικὰ ὅπλα καὶ σὺν παρελθόν ἔχει κάνει πολλὰ φορὲς τὴν πρότασιν γιὰ τὴ σύγκλησιν παγκόσμιας διάσκεψιν γιὰ τὴν δλοκληρωτικὴ ἀπαγόρευσιν καὶ καταστροφῆς τῶν πυρηνικῶν ὀπλῶν. Ὅμως, οἱ ἱμπεριαλιστὲς καὶ οἱ ρεβιζιονιστὲς ἀπέκρουσαν πάντοτε τὴν πρότασιν αὐτὴ καὶ σὲ κάθε ἐπιτυχίᾳ τῆς Λαϊκῆς Κίνας στὸν ἀτομικὸ καὶ πυρηνικὸ τομέα θορυβοῦσαν γιὰ τὴν «μόλυνσιν τῆς ἀτμόσφαιρας» ποὺ προκαλοῦν οἱ κινεζικὲς ἐκρήξεις. Φαίνεται πῶς μόνο οἱ κινεζικὲς ἐκρήξεις ἔχουν μιὰ τέτοια ιδιότητα... Ἀλλὰ οἱ λαοὶ δὲν ἐξαπατῶνται. Γνωρίζουν πῶς ἡ μοναδικὴ γλῶσσα ποὺ καταλαβαίνουν οἱ τύραννοι εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς ἀποφασιστικότητος, τῆς σταθερότητος καὶ τῆς ἀμεσης ἀπάντησιν μὲ χτύπημα σὲ κάθε χτύπημά τους.

Σήμερα, ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἀπόδειξε ὅτι χάρις στὴ μεγάλ-

ῃ προλεταριακῇ πολιτιστικῇ ἐπανάστασιν ἔχει μπεῖ σ' ἓνα δρόμον ὀρμητικῆς ἀνάδου μὲ ἀ λ μ α τ α σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς. Οἱ ἴδιοι οἱ ἱμπεριαλιστὲς καὶ οἱ ρεβιζιονιστὲς ποὺ χύνουν τὸ δηλητηριό τους σὲ ὅλο τὸν κόσμον, μέσα στὴ σύγχυσιν ποὺ τοὺς προκαλεσε τὸ μεγάλο αὐτὸ καὶ «ἀπροσδόκητο» ἐπίτευγμα τῆς Λαϊκῆς Κίνας, τὸ ὁμολογοῦν.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς Λαϊκῆς Κίνας, ἡ γε- νικὴ, ὀλόπλευρη πρόοδος ποὺ σημειώνεται στὴ μεγάλη αὐτὴ χώρα σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, ἐνθαρρύνουν καὶ ἐμπνέουν ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου, μαζί καὶ τὸν ἑλλη- νικὸ λαόν, στὴν πάλη τους ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, τῶν ἀντιδραστικῶν καὶ τῶν συνεργατῶν τους ρεβιζιονισ- τῶν.

Ἡ νίκη αὐτὴ δὲν εἶναι νίκη μόνο τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Εἶναι νίκη ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, εἶναι νίκη τοῦ διεθνοῦς ἀντιιμπεριαλιστικοῦ στρατοπέδου, εἶναι νίκη τῶν δυνάμεων ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ ἓνα κόσμον χωρὶς κα- πιταλισμὸ καὶ ἱμπεριαλισμὸ. Ἀποτελεῖ μιὰ τεράστια συ- νεισφορὰ στὴν ὑπόθεσιν τῆς διασφάλισιν τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, τῆς χρεωκοπίας τῶν ἐπιθετικῶν σχεδίων τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὸν βορειοαμερικάνι- κο ἱμπεριαλισμό.

Οἱ λαοὶ ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ μαζί μ' αὐτοὺς καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαός, θὰ συνεχίσουν μὲ ἀκαταμάχητη θέλησιν τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν κατανίκησιν τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν ἀντιδραστικῶν, γιὰ τὸ ξεσκεπάσμα καὶ τὴν ἀπομό- νωσιν τῶν ρεβιζιονιστῶν συνεργατῶν τους, γιὰ τὸ θρίαμ- βο τῆς δίκαιης ὑπόθεσιν τους. Οἱ ἐπιτυχίες καὶ οἱ νίκες τῆς Λαϊκῆς Κίνας, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προμαχῶνα τῆς ὑπόθεσιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς δημοκρατίας, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου τοὺς ἐμπνέουν καὶ τοὺς ὠθοῦν νὰ δυναμώσουν τὴν πάλην τους μέχρι τὸν τελικὸν θρίαμβον. Οἱ λαοὶ θὰ νικήσουν!

Η 17η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΙΝΑΣ

Ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας γιορτάζει τὴ δέκατη ἑβδόμη ἐπέτειο τῆς ἱδρύσεώς της.

Ἡ ἱδρύση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Κίνας ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα ἑνὸς σκληροῦ, παρατεταμένου ἀγώνα, ποὺ κράτησε ὁλόκληρες δεκαετίες, ἀγώνα ἐναντίον τῶν ξένων ἱμπεριαλιστῶν, τῶν φεουδαρχικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ γραφειοκρατικοῦ κεφαλαίου. Ἡ νίκη αὐτὴ ἐπετεύχθηκε χάρις στὴν ὀρθὴ γραμμὴ καὶ τακτικὴ ποὺ ἐπεξεργάσθηκε ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ. Κίνας με ἐπικεφαλῆς τὸν Μάο Τσέ-τούνγκ μέσα σὲ ἕνα συνεχῆ, πολύχρονο καὶ σκληρὸ ἀγώνα ἐναντίον τῶν δεξιῶν καὶ «ἀριστερῶν» ὁππορτουניστών. Ἡ νίκη τοῦ κινέζικο λαοῦ κατάφερε ἕνα θαυτάτο πλῆγμα στὴν πολιτικὴ τοῦ πολεμικοῦ ἐκδυσμοῦ τοῦ ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμοῦ, στὴ θεωρία τῆς παντοδυναμίας τῶν ἀτομικῶν καὶ πυρηνικῶν ὀπλῶν ποὺ προπαγάνδιζαν τὰ ἱμπεριαλιστικὰ φερέφωνα καὶ οἱ πανικόβλητοι ὁππορτουνιστὲς σὲ ὅλο τὸν κόσμον, ἐνῶ ταυτόχρονα ξάνοιξε τίς πύλεις ἐλπιδοφόρες προοπτικῆς γιὰ τὸ παγκόσμιον προοδευτικὸ κίνημα, ἔδωσε φτερὰ στοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ ἔθνη τοῦ κόσμου καὶ προκάλεσε ταραχὴ καὶ πανικὸ στοὺς ἱμπεριαλιστὲς καὶ ἀντιδραστικοὺς ὅλου τοῦ κόσμου.

Στὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν, ὁ κινεζικὸς λαὸς με ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸ κόμμα της ὁλοκλήρωσε τὴ νεοδημοκρατικὴ ἐπανάσταση καὶ πέρασε στὸ στάδιο τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης. Ἐξαπολύοντας μιὰ σειρά μαζικὰ κινήματα, ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ. Κίνας σφυρηλάτησε στενοὺς δεσμοὺς ἀνάμεσα σ' αὐτὴ καὶ στὶς εὐρύτατες λαϊκὲς μάζες, ἀνάμεσα στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὴν ἀγροτιά, ἀνάμεσα στὸ στρατὸ καὶ στὸ λαὸ, ἀνάμεσα στὸ λαὸ τῆς Κίνας καὶ τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ ἔθνη ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐνὰ μόλις χρόνον μετὰ τὴν ἱδρύση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας, ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς ἐπετέθηκε ἀπροκάλυπτα ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς Κορέας. Ἡ Ἀ.Δ. Κίνας τάχθηκε ἀποφασιστικὰ στὸ πλευρὸ τοῦ κορεάτικο λαοῦ, ἀναλαμβάνοντας ἕνα μεγάλο μέρος τῶν βαρῶν τοῦ Πολέμου Ἀντίστασης, στέλνοντας ἐπιπλέον ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐκλεκτὰ παιδιὰ τοῦ κινέζικο λαοῦ σὰν ἐθελοντὲς, με ἐπικεφαλῆς τὸν ἥρωα τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων τοῦ κινέζικο λαοῦ, Λιν Πιάο. Ταυτόχρονα ἐνίσχυσε ὁλόπλευρα τὸν ἀγώνα τοῦ βιετναμέζικο λαοῦ ὅπως καὶ ὅλων τῶν λαῶν τῆς Ἰνδοκίνας ἐναντίον τοῦ γαλλικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἀγώνα ποὺ ἔληξε νικηφόρα τὸ 1954.

Οἱ πρόοδοι ποὺ σημειώθηκαν στὸ ἔργο τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς νεοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης, ἡ ἀπεριόριστη ὑποστήριξη τῶν ἀγώνων τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἔθνων, ἡ συνεπὴς καὶ σταθερὴ πάλη γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη ἀνέδειξαν τὸ κύρος καὶ τὴν ἀκτινοβολία τῆς Νέας Κίνας ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. Ἡ ἀκούραστη, καθημερινὴ πά-

λη γιὰ τὴ συγκρότηση ἑνὸς ἐνιαίου διεθνοῦς ἀντιιμπεριαλιστικοῦ μετώπου ἀπὸ τὴν πλευρὰ της, στάθηκε συντελεστικὸ στοιχεῖο στὴν ἀπελευθέρωση μιᾶς σειράς καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἔθνων καὶ δημιούργησε τίς προϋποθέσεις γιὰ μιὰ ἀποτελεσματικὴ συνένωση τῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικισμοῦ. Ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Μπαντούγκ τὸ 1955, ἡ προβολὴ τῶν Δέκα Ἀρχῶν τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης εἶναι δύο σταθμοὶ στὴν πάλη τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ἡ συμβολὴ τῆς Λαϊκῆς Κίνας ἦταν ἀποφασιστικὴ.

Ἡ ἐμφάνιση καὶ προώθηση τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ στὴν ΕΣΣΔ καὶ σὲ μιὰ σειρά χωρῶν τῆς Ἀνατ. Εὐρώπης καὶ σὲ συνέχεια στὸ παγκόσμιον προοδευτικὸ κίνημα, ἡ πρακτικὴ τῆς ὁππορτουνιστικῆς γενικῆς γραμμῆς τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΣΕ προώθησαν τὴ Λαϊκὴ Κίνα στὴν πρωτοπορία τοῦ παγκόσμιου προοδευτικοῦ κινήματος. Τὴ θέση αὐτὴ τὴν κράτησε καὶ τὴν κρατᾷ ἐπ'αἰῶνα καὶ γι' αὐτὸ ἔγινε τὸ κύριο στήριγμα τῆς πάλης τῶν λαῶν σ' ὅλο τὸν κόσμον, ὁ φωτεινὸς φάρος ποὺ φωτίζει τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς δημοκρατίας, τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ ὅλο τὸν κόσμον. Ταυτόχρονα προσέλκυσε τὸ πῶς βαθύ, τὸ πῶς ἄσβεστο μίσος τοῦ διεθνοῦς ἱμπεριαλισμοῦ, τῆς παγκόσμιας ἀντίδρασης καὶ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ.

Πρωθῶντας τὸ ἔργο τῆς σοσιαλιστικῆς ἐκδιομηχάνισης, τῆς συνεταριστικοποίησης τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, τοῦ ἐπιστημονικοῦ πειραματισμοῦ καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς διαπαιδαγώγησης τῶν μαζῶν τοῦ λαοῦ, ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἀντιμετώπισε τίς πολύμορφες ἐπιθέσεις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης, τὴν σαμποταριστικὴ δραστηριότητα τῶν χρουσσωφικῶν ρεβιζιονιστῶν καὶ τίς φοβερὲς θεομηνίες γιὰ τρία συνεχῆ χρόνια (1959-1961). Παρ' ὅλα αὐτά, ὑπερνίκησε ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ ξεπέρασε νικηφόρα κάθε δοκιμασία καὶ ἔδωσε πειστικὰ παραδείγματα τῆς ζωτικότητάς καὶ τῆς δύναμης τῶν μεγάλων καὶ ἀθάνατων ἰδεῶν τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ. Ἀπαντώντας στὶς ἐπιθέσεις τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, τῆς ἀντίδρασης καὶ τοῦ ρεβιζιονισμοῦ θαρραλέα καὶ σταθερὰ, ὑπεράσπισε τὴν καθαρότητα τῆς πρωτοπόρας ἰδεολογίας, τῶν ἀθάνατων ἀρχῶν τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ ἐμφύχωσε τίς ζωντανὲς δυνάμεις τοῦ παγκόσμιου προοδευτικοῦ κινήματος σὲ ὅλο τὸν κόσμον.

Ἡ Λαϊκὴ Κίνα ὑποστήριξε καὶ ὑποστηρίζει σταθερὰ καὶ ἀποφασιστικὰ τοὺς ἀγῶνες τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἔθνων σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς τελευταίας πενταετίας, περιόδου ποὺ δέχεται τὴν ὁλόπλευρη ἐπίθεση τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, τῆς ἀντίδρασης καὶ τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, ἰδιαίτερα τὸν ἀγώνα τοῦ βιετναμέζικο λαοῦ ἐναντίον τῶν ἐπιθετικῶν ἀμερικάνων καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας. Ὁ βιετναμέζικος λαός, ἡ ἡγεσία τοῦ Μετώπου Ἐ-

θνικής 'Απελευθέρωσης, ή κυβέρνηση τής Λαοκρατικής Δημοκρατίας Βιετνάμ σέ κάθε εὐκαιρία υπογραμμίζουν τήν ἀπεριόριστη βοήθεια καί συμπαράταξη πού τούς παρέχει ή κινέζικη κυβέρνηση καί ό κινέζικος λαός. 'Ο μεγάλος ήγέτης τής Λαϊκής Κίνας Μάο Τσέ-τούνγκ σέ β-λη τή διάρκεια τής περιόδου αὐτῆς, μέ μηνύματα καί δηλώσεις ἐνεθάρρυνε καί ἐμφύχωσε τούς λαούς στίς διάφορες περιοχές τοῦ κόσμου, ὅπου ἐκδηλώθηκε ή ἱμπεριαλιστική ἐπίθεση. Οἱ λαοί τοῦ Κογκό, τοῦ 'Αγίου Δομίνικου, οἱ νέγροι τής 'Αμερικής κ.λ. υπογράμμισαν σέ πολλές περιπτώσεις τήν ἀνεκτίμητη βοήθεια πού τούς προσέφερε ή θερμή καί ἀποφασιστική ὑποστήριξη τής Λαϊκής Κίνας.

'Ο κινέζικος λαός γιορτάζει τήν μεγάλη του ἐπέτειο, σέ στιγμές πού ό διεθνής ἱμπεριαλισμός, μέ ἐπικεφαλῆς τίς ΗΠΑ, μέ τήν πλήρη κάλυψη τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμού, μετατόπισε τό κέντρο θάρους τής στρατηγικῆς του στήν 'Ασία, ἀπειλώντας ἄμεσα τή Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας, τό κύριο στήριγμα καί τή σταθερή ἐλπίδα ὅλων τῶν λαῶν. Σέ στιγμές πού ή σοβιετική ήγετική ρεβιζιονιστική κλίκα ἐφαρμόζοντας τήν πολιτική τής σοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας γιά τήν κυριαρχία στόν κόσμο, κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιά νά καλύψει τὰ πλευρά τῶν ἐπιθετιστῶν σέ ἄλλες περιοχές καί κυρίως στήν Εὐρώπη ἐνῶ συνεχίζει τίς μηχανορραφίες εἰς θάρος τοῦ διετναμέζικου λαοῦ καί συσφίγγει τούς δεσμούς της μέ τούς ἰάπωνες ἀντιδραστικούς καί τούς αἰματοβαμμένους φασίστες δολοφόνους τής 'Ινδονησίας. Σέ στιγμές πού ή παγκόσμια ἀντίδραση καί ό σύγχρονος ρεβιζιονισμός σέ πλήρη συνεργασία διεξάγουν μιὰ λυσσασμένη ἐκστρατεία καταστροφῆς τής Λαϊκῆς Κίνας, προετοιμάζοντας ἔτσι τό ἔδαφος γιά μιὰ κοινή καί συνδυασμένη ἐνέργεια ἐναντίον τής Λαϊκῆς Κίνας. 'Η τελευταία Διάσκεψη τής Μανίλλας ἀπό τή μιὰ μεριά καί ή ταυτόχρονη «σύσκεψη τής Μόσχας» ἀπό τήν ἄλλη, εἶχαν σάν κοινό στόχο τή Λαϊκή Κίνα καί τόν ἀνδρεῖο λαό τοῦ Βιετνάμ.

Σ' αὐτές τίς συνθήκες, ό κινέζικος λαός, στενά δεμένος μέ τήν ἀξία ήγεσία του πού ἐπικεφαλῆς της ὀρίσκει ό Μάο Τσέ-τούνγκ, σηκώνει ἀκόμα πιό ψηλά τή σημαία τοῦ μαρξισμού-λενινισμού, τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμού καί παίρνει ἀκόμα πιό ἀποφασιστικά μέτρα γιά νά προωθήσει τή μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική ἐπανάσταση ἀκόμα πιό ἀποφασιστικά, ἀναπτύσσοντας παράπερα τό κίνημα γιά τήν παραγωγή καί γιά τόν ἐπισημονικό πειραματισμό. Μετατρέπει δλόκληρη τήν Κίνα σ' ἓνα ἀπέραντο ἐπαναστατικό σχολεῖο ἀνάπτυξης τής συνειδητότητας τῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων Κινέζων. Παίρνει πιό ἀποφασιστικά μέτρα γιά τήν ὑποστήριξη τοῦ ἀγῶνα τοῦ διετναμέζικου λαοῦ καί ἐνισχύει τήν ἐθνική του ἄμυνα καί τήν ἐτοιμότητά του. Καί καλεῖ τούς ἱμπεριαλιστές καί τούς ρεβιζιονιστές νά ἀναλογιστοῦν τίς συνέπειες ἀν τολμήσουν νά ἐπιχειρήσουν ἓνα «ἄλλα σὸν κενό». 'Από ὅλες τίς γωνιές τής γῆς οἱ λαοί τοῦ κόσμου ὀρθώνουν τό ἀνάστημά τους καί καθημερινά ὀλο καί περισσότερο ἐκδηλώνουν τήν ἀλληλεγγύη τους στή Λαϊκή Κίνα. 'Η Λαϊκή Κίνα ἔχει σήμερα πολλούς φίλους στόν κόσμο. 'Ας φλογροῦν ὅσο θέλουν οἱ ἱμπεριαλιστές, οἱ ἀντιδραστικοί καί οἱ ρεβιζιονιστές γιά «ἀπομόνωση» τής

«φιλοπόλεμης» Κίνας. Τὰ γεγονότα τούς διαφεύδουν καθημερινά. Καί τόσο τό χειρότερο γι' αὐτούς ἀν πάνω σ' αὐτή τή βάση στηρίζουν τή δράση τους. Θά καταποντισθοῦν στήν «ἀνθρωποθάλασσα τῶν πέντε ἡπείρων»...

**

'Ο λαός τής χώρας μας χαιρετίζει τή Λαϊκή Κίνα γιά τή 17η ἐπέτειό της καί εὐχεται σὸ λαό της νέες καί μεγαλύτερες ἐπιτυχίες στοὺς μεγάλους στόχους πού θέτει γιά τό καλὸ τής παγκόσμιας ἀντιιμπεριαλιστικῆς πάλης, τής προάσπισης τής παγκόσμιας εἰρήνης, τής ὑπόθεσης τής ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης καί τής κοινωνικῆς προόδου.

Στή χώρα μας σήμερα ἀναπτύσσεται μιὰ λυσσασμένη ἀντικομμουνιστική καί ἀντικινέζικη ἐκστρατεία ἀπὸ μέρους τής ἀντίδρασης καί τῶν ρεβιζιονιστῶν. Προσπαθοῦν νά ἀμαυρώσουν τό τεράστιο κύρος τής Λαϊκῆς Κίνας, νά ἀποπροσανατολίσουν τούς προοδευτικούς ἀνθρώπους, τίς ἐργαζόμενες μάζες, γιά νά ἐπιτύχουν τούς ἀνομολόγητους σκοπούς τους. Μαζί μέ τό δόρυδο τής ψευδολογίας, τής σπερμολογίας καί τής διαστροφῆς τῶν γεγονότων, μπερδεύοντας τήν ἀλήθεια μέ τό ψέμμα, τό ὀρθό μέ τό ἐσφαλμένο, τό ἄσπρο μέ τό μαῦρο, παριστάνουν τούς προστάτες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, τῶν λαϊκῶν ὀργανώσεων καί τής κινέζικης κουλτούρας! 'Επιστρατεύοντας διάφορους ἀντιδραστικούς καί ρεβιζιονιστές κονδυλοφόρους, προσπαθοῦν νά «θεμελιώσουν» θεωρητικά τόν ἀντικινέζισμό καί τόν ἀντιμαρξισμό τους. «Βαθυστόχαστα» δημοσιεύματα καί «ἀναλύσεις» παρουσιάζονται, μέ τὰ ὁποῖα γίνεται προσπάθεια νά ἐνσταλαχθεῖ στοὺς ἀναγνώστες τῶν ἐντύπων ή ἐντύπωση πὼς στή Λαϊκή Κίνα ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ στρατοκρατικό καθεστῶς, πὼς ή πολιτιστική ἐπανάσταση κατεσθύνεται ἐναντίον τοῦ Κόμματος καί τῶν ἐπαναστατικῶν παραδόσεων τοῦ κινέζικου λαοῦ.

'Η προσπάθεια αὐτή εἶναι παραπάνω ἀπὸ γελοία. 'Αλλά τούς κατανοοῦμε ἀπόλυτα. 'Εχοντας χάσει κάθε ἐλπίδα νά ἐπιτύχουν καί στήν Κίνα παλατιανά πραξικοπήματα ἀλλὰ Χρυστσωφ, ἐκφράζουν τήν ἀγανάκτησή τους γιάτί ό Λαϊκός 'Απελευθερωτικός Στρατός τής Κίνας, εἶναι ταυτόχρονα τό ξίφος τής δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, σῶμα ἐργασίας καί ἀνοικοδόμησης καί ἰδεολογική - πολιτική στρατιά. Κάνουν πὼς ἐνοχλοῦνται ἰδιαίτερα ἀπὸ τήν ἰδεολογική - πολιτιστική δραστηριότητα τοῦ Λ.Α.Σ. 'Αλλά στήν πραγματικότητα ὑποκρίνονται. 'Ενοχλοῦνται οὐσιαστικά ἀπὸ τό γεγονός πὼς ό Λαϊκός 'Απελευθερωτικός Στρατός τής Κίνας ἀποτελεῖ τό πρότυπο σὸ κίνημα σοσιαλιστικῆς διαπαιδαγώγησης πού ἔχει ἐξαπολυθεῖ στή Λαϊκή Κίνα ἐδῶ καί μερικά χρόνια, πρᾶγμα πού σημαίνει πὼς ἔχουν χάσει οἱ ἀντιδραστικοί καί οἱ ρεβιζιονιστές τίς «σφήνες» πού νόμιζαν ὅτι εἶχαν μπηξεί σὸ σῶμα τοῦ Λ.Α. Στρατοῦ. Θορυβοῦν γιάτί ό μάζες συζητοῦν καί ἐπικρίνουν τή δραστηριότητα τῶν κομματικῶν καί κυβερνητικῶν ὀργανισμῶν. Τί ὥραϊα θά πῆγαιναν τὰ πράγματα γι' αὐτούς ἀν κατάφερναν νά ἀντιπαρθέσουν τίς μάζες στίς κομματικές καί κυβερνητικές ὀργανώσεις. 'Όταν πρὶν δέκα χρόνια οἱ ἱμπεριαλιστές καί οἱ ρεβιζιονιστές κατέλυαν στήν Οὐγγαρία τή δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, ἔσφαζαν, κρεμοῦσαν ἀγῶ-

νιστές και πατριώτες αξιοματικούς και πολίτες, διέλυαν το Κόμμα των Ούγγρων Έργαζομένων και ρήμαζαν τις σοσιαλιστικές κατακτήσεις που με μόχθο είχε κερδίσει ο ουγγρικός λαός, οι ρεβιζιονιστές μαζί με την αντίδραση και στη χώρα μας ζητωκραύγαζαν, ανακήρυσσαν το Νάγκυ σαν τον έκφραστή του «καινούργιου», ζητούσαν να ακολουθηθεί η «ουγγρική» «πειρά» και στην Ελλάδα, προχώρησαν ακόμα και σε πραχτική εφαρμογή της «πείρας» αυτής και έχυσαν μαύρο δάκρυ όταν το ιμπεριαλιστικό - ρεβιζιονιστικό πραξικόπημα συντρίφτηκε στην Ούγγαρια. Πώς τολμούνε να μιλάνε για σκιοι στο σπίτι του κρεμασμένου; Ακριβώς γιατί είναι ρεβιζιονιστές. Ακριβώς γιατί εύχονται και εύχονται μια επιτυχή επανάληψη «έξεγέρσεων» τύπου Ούγγαρίας και παλατιανών πραξικοπημάτων αλλά Χρυστού στην Κίνα. Γι' αυτό δνειρεύονται «έξεγέρσεις» 300.000 φοιτητών, «συγκρούσεις» και «μάχες» μεταξύ εργατών-σπουδαστών. Κι' όταν τα δνειρά τους διαψεύδονται λυσσάνε ακόμα περισσότερο και καταφεύγουν σε ύστερικό ύβρεολόγιο του είδους «δ «πρόεδρος Μάο», «που πάσχει από έγκεφαλική μαλάκυνση», «γεροντική άνοια», «δ σταλινίσκος Λίν Πιάο» και τα παρόμοια. Έξυμούν τη «σοφία» και το «μεγαλείο» ρεβιζιονιστών έραστών των παλατιανών πραξικοπημάτων, που ο λαός της Κίνας τους έχει πετάξει στην πάντα ακριβώς για να διαφυλάξει το μέλλον της χώρας του, με άπροκάλυπτο τρόπο και επιδίδονται σε κατάρες και αναθέματα. Έκπροσωπώντας, έκφυλισμένους πολιτικούς οργανισμούς αναλαμβάνουν να δώσουν μαθήματα άρχων σε άλλους γιατί το ξεσκέπασμα των ρεβιζιονιστών γίνεται στην Κίνα μπροστά στις μάζες. Θα ήθελαν, οι μάζες του κινέζικου λαού να άδιαφορούσαν για τα πεπρωμένα της χώρας τους και να άσχολούνται με το κυνηγητό του κέρδους ή με τη χαμοζωή που προβάλλουν σαν πρότυπο στις χώρες που έχουν πάρει το δρόμο της «είρηνικής εξέλιξης» προς τον καπιταλισμό. «Κλαυθμηρίζουν», γιατί ο κινέζικος λαός και η νεολαία του καταστρέφει δ,τι έχει σχέση με την αντιδραστική φιλοσοφία του θεοκρατισμού και της μοιρολατρίας. Αυτό, γι' αυτούς είναι καταστροφή του πολιτισμού, της κινέζικης κουλτούρας. «Διαρρηγνύουν τα ήμάτιά τους» γιατί στην Κίνα σήμερα, στα πλαίσια της πολιτιστικής επανάστασης υποβάλλεται σε κριτική ή πολιτιστική κληρονομία του παρελθόντος. Θα ήθελαν φυσικά να γίνει το αντίστροφο. Να ξεθαφτεί κάθε τι το αντιδραστικό και αντιλαϊκό και να υίοθετηθεί ή λατρεία της άστικής, παρακμασμένης κουλτούρας, ή στάση δ,τι «είναι άστοχο είναι ώρατο και καλό» και να άνοιχτούν διάπλατες οι πόρτες στην είσοδή των «πολιτιστικών» προϊόντων του ιμπεριαλισμού. Άλλά, άδικος ο κόπος τους. Σε δ,τι άφορά τον κινέζικο λαό, αυτός συνεχίζει το δρόμο του γνωρίζοντας πολύ καλά πώς είναι πολύ καλό να τον βρίζουν και να τον συκοφαντούν οι αντιδραστικοί και οι ρεβιζιονιστές. Σε δ,τι άφορά τον έλληνικό λαό, ή έκστρατεια τους θα πέσει στο κενό. Δέν θα μπορέσουν να άντιπαραθέσουν τον έλληνικό λαό, τους έργαζόμενους, τους προοδευτικούς ανθρώπους στον κινέζικο λαό και στην πολιτιστική του επανάσταση. Η ίδια ή ζωή έδειξε πώς τα πράγματα δέν θαδίζουν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους. Κάθε μέρα δλο και περισσότεροι γίνονται αυτοί που ξεσκεπάζουν την αντικομμουνιστική αντικινέ-

ζική έκστρατεια της αντίδρασης και των ρεβιζιονιστών. Κάθε μέρα δλο και περισσότεροι γίνονται αυτοί που ξεχωρίζουν την άλήθεια από το ψέμμα, το μαύρο από το άσπρο. Η συμμαχία της αντίδρασης και των ρεβιζιονιστών άποκαλύπτεται κάθε μέρα δλο και περισσότερο. Η κοινή, συντονισμένη έκστρατεια της αντίδρασης και των ρεβιζιονιστών στρέφεται ήδη εναντίον των ίδιων των αντιδραστικών και των ρεβιζιονιστών. Άς μην άυταπατώνται. Ο έλληνικός λαός τρέφει τα πιό θαθεία αίσθήματα άγάπης και φιλίας για τον κινέζικο λαό. Τα αίσθήματά του αυτά δοκιμάστηκαν σ' όλη τη διάρκεια του άπελευθερωτικού άγώνα του κινέζικου λαού. Όταν ακόμα το προοδευτικό κίνημα θρυσκότανε στη πρώτη θήματά του, οι έργατες, οι σπουδαστές και οι φωτισμένοι διανοούμενοι κατέβηκαν συχνά στα πεζοδρόμια για να διαδηλώσουν την άλληλεγγύη τους προς τον κινέζικο λαό, που το αίματοβαμμένο τσαγκαίσεικο καθεστώς έσφαζε τους άγωνιστές του. Το ίδιο κι' όταν ο θρυλικός Κόκκινος Έργατοαγροτικός Στρατός με έπικεφαλής το Μάο Τσέ-τουνγκ έπιχειρούσε αυτή τη μοναδική στην παγκόσμια ιστορία Μεγάλη Πορεία του, ο λαός μας ένοιωθε δτι κάτι μεγάλο συντελούνταν εκεί. Ός και οι πιό αντιδραστικές έφημερίδες της έποχής άναγκάζονταν να μιλάνε γι' αυτήν, να παραθέτουν είδησεις, να άναδημοσιεύουν περιγραφές. Και όταν ήρθαν οι χαρούμενες στιγμές της νίκης του κινέζικου λαού, οι άγωνιστές της χώρας μας τη χαίρετησαν από τα κάτεργα και τους ξερόδραχους, από τα Μακρονήσια και τις άνήλιαγες φυλακές. Ο λαός μας ένοιωσε δτι ή νίκη του κινέζικου λαού έξάνοιγε φωτεινές προοπτικές και για τα δικά του πεπρωμένα. Δέν μπορούν δ,τι και να κάνουν οι αντιδραστικοί και οι ρεβιζιονιστές να ξεριζώσουν τα θαθεία αίσθήματα άγάπης, φιλίας και σεδασμού που τρέφει ο έλληνικός λαός για τον κινέζικο λαό και την άξία ήγεςία τους. Η πέτρα που σήκωσαν θα πέσει στα δικά τους πόδια.

**

Ο έλληνικός λαός ένώνει τη φωνή του μαζί με τη φωνή όλων των λαών της γής και άπαιτεί την άποκατάσταση της Λαϊκής Κίνας στα νόμιμα δικαιώματά της στον ΟΗΕ.

Ο έλληνικός λαός άποδοκιμάζει το καθεστώς της διατήρησης διπλωματικών σχέσεων με την κλίκα της Φορμόδας από τις κυβερνήσεις της χώρας μας και άπαιτεί την άποκατάσταση διπλωματικών σχέσεων με τη Λαϊκή Κίνα.

Ο έλληνικός λαός καταδικάζει την πολιτική της περικύκλωσης της Λαϊκής Κίνας που έφαρμόζει ο άμερικάνικος ιμπεριαλισμός και ή σοδιετική ρεβιζιονιστική κλίκα σε συνεργασία με τους ινδούς και ιάπωνες αντιδραστικούς και το αίματοβαμμένο φασιστικό μιλιταριστικό καθεστώς της Ίνδονησίας.

Άς ζει και άς δυναμώνει ή μεγάλη φιλία των λαών της Κίνας και της Ελλάδας!

Άς ζει κι' άς δυναμώνει ή μεγάλη σοσιαλιστική Κίνα για το συμφέρον της παγκόσμιας ειρήνης, της ύπόθεσης της άπελευθέρωσης των λαών και της κοινωνικής προόδου.

ΜΑΝΟΥΒΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟ ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜΕΖΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΣΕ ΥΠΟΤΑΓΗ

Στο προηγούμενο τεύχος μας (1) τονίζαμε: «Οι ηγέτες της ΕΣΣΔ, από τη μία πλευρά ασκούν παντοειδείς πιέσεις στους Βιετναμέζους να αποδεχθούν τις λεγόμενες «διαπραγματεύσεις ειρήνης» και, από την άλλη, αναπτύσσουν μια πυρετώδη προσπάθεια για να σπείρουν τη σύγχυση στην παγκόσμια κοινή γνώμη όσον αφορά την πραγματική ουσία του βιετναμέζικου προβλήματος, να καλλιεργήσουν την ιδέα για την «ανάγκη της ειρηνικής επίλυσης» του προβλήματος αυτού, για να μετατρέψουν έτσι και την παγκόσμια κοινή γνώμη σε ένα παράγοντα πίεσης πάνω στους βιετναμέζους και να τους εξαναγκάσουν σε υποχώρηση και υποταγή. Στη γραμμή αυτή κινούνται και οι φορείς της πολιτικής τους — ρεβιζιονιστές των διαφόρων χωρών».

Ορισμένα γεγονότα αξίζει να σημειωθούν και να σχολιαστούν γιατί αποκαλύπτουν τη ρεβιζιονιστική διπρόσωπια και τις μανούβρες στις οποίες επιδίδονται οι ρεβιζιονιστές.

Έτσι, στα πλαίσια της γραμμής αυτής, ο γνωστός Ιταλός ρεβιζιονιστής ηγέτης Λουίτζι Λόγκο σε λόγο που έδωσε στη Μοντένα στις 12/9 («Αύγη» 13.9), αφού συνέδεσε το βιετναμέζικο πρόβλημα με την πολιτιστική επανάσταση της Κίνας, κατέληξε στη δήλωση ότι «η σοβιετική κυβέρνηση δεν μπορεί να αναλάβει την υποχρέωση διαπραγματεύσεων για το Βιετνάμ, αν δεν το ζητήσει αυτό ο βιετναμέζικος λαός». Η «αθώα» αυτή δήλωση είναι χαρακτηριστική. Ένας «λαϊκός», «αντιιμπεριαλιστής» ηγέτης, όπως ισχυρίζεται πως είναι ο Α. Λόγκο, δεν μπορεί άσχετα να μιλάει για το βιετναμέζικο πρόβλημα και να καταλήγει έτσι, φαινομενικά για να καθησυχάσει όσους διερωτώνται μήπως η σοβιετική κυβέρνηση κάνει διαπραγματεύσεις έρμην του βιετναμέζικου λαού, αλλά στην πραγματικότητα για να καλλιεργήσει την αντίληψη, όπως τόκανε ήδη με άλλα σημεία του λόγου του, ότι η λύση του προβλήματος είναι οι διαπραγματεύσεις, αλλά η σοβιετική κυβέρνηση «δεσμεύεται» από τη στάση της βιετναμέζικης. Απάνω τους λοιπόν, στους βιετναμέζους, που δεν αντιλαμβάνονται την ανάγκη της ειρηνικής επίλυσης του προβλήματος.

Αλλά πέρα απ' όλα αυτά, ο Λουίτζι Λόγκο διευκρί-

νισε ακόμα πιο καθαρά την έννοια των λόγων του στη συνεδρίαση της Κ.Ε. του Κόμματος στις αρχές Οκτωβρίου. Έτσι: «ο Α. Λόγκο απέριψε την πρόταση ορισμένων συντρόφων του όπως κληθεί η Σοβιετική Ένωση να αναλάβει τη συσσωμάτωση των σοσιαλιστικών χωρών με μιαν ένοπλη αντιμετώπιση κατά του ιμπεριαλισμού στο Βιετνάμ ή σε άλλο μέτωπο του ψυχρού πολέμου. Κατά τον κ. Λόγκο, οι σοσιαλιστικές χώρες οφείλουν να αντιπροτάξουν την ειρήνη στον πόλεμο, γιατί μόνο έτσι θα κερδίσουν την συμπάθεια των λαών». («ΝΕΑ», 12.10.1966).

Το ίδιο χρονικό διάστημα, ο Τίτο είχε συνομιλίες στο Βελιγράδι με τον Γάλλο υπουργό των Έξωτερικών Κουδ Ντε Μυρβίλ. «Κατά τις συνομιλίες εις Βελιγράδι οι Γάλλοι και οι Γιουγκοσλάβοι συμφώνησαν ότι, συνομιλίες δι' ειρήνευσιν εις Βιετνάμ θα αρχίσουν μόνο εάν καταπαύσουν οι βομβαρδισμοί, αλλά διεφώνησαν όσον αφορά την εθύννην διὰ τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν. Κατὰ τοὺς Γάλλους, ἡ κλεις τῆς ρυθμίσεως εὐρίσκειται εἰς χεῖρα τῶν ἀμερικανῶν. Οἱ Γιουγκοσλάβοι ἀντιθέτως, θεωροῦν ἐξίσου ὑπευθύνους τοὺς Κινέζους καὶ τοὺς Βορειοβιετναμέζους. Ὁ στρατάρχης Τίτο φέρεται εἰπὼν εἰς τὸν κ. Ντε Μυρβίλ ὅτι ὁ γνωστὸς λόγος πὺ ἐξεφώνησεν ὁ στρατηγὸς Ντε Γκὼλ εἰς Καμπότζην δὲν ὑπῆρξεν ἐποικοδομητικὸς. Ἐπίσης, ὡς πιστεύεται, οἱ Γιουγκοσλάβοι διπλωμάται ἐξέφρασαν ἀπογοήτευσιν διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Γαλλία ἀποκλείει ρόλον τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν εἰρήνης εἰς Βιετνάμ». («Βῆμα», 18.9). Οἱ θέσεις αὐτὲς τοῦ Ντε Γκὼλ καὶ τοῦ Τίτο δὲν εἶναι καινούργιες. Ἐχουν ἐκφραστῆι σὲ ἀρκετὰς περιπτώσεις. Καὶ φυσικά, στὸ διάστημα πὺ πέρασε, τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν διαφεύσθηκα». Ὅταν λοιπὸν ὁ Τίτο κατηγορεῖ οὔτε λίγο οὔτε πολὺ γιὰ... «ἄριστερή παρέκκλιση» τὸν Ντε Γκὼλ στὸ βιετναμέζικο πρόβλημα, ποῖα ἔπρεπε νὰ ἦταν ἡ στάση ἐκείνων πὺ «κόπτονται» ὑπὲρ τῆς «κοινῆς δράσης» στὸ Βιετνάμ; Τὰ γεγονότα πὺ ἐπακολούθησαν τὸ δείχνουν.

Υστερα ἀπὸ λίγες μέρες μετὰ τις συνομιλίες Τίτο—Ντε Μυρβίλ, ἔφθασε στὸ Βελιγράδι γιὰ ἐπίσημη ἐπίσκεψη ὁ πρόεδρος τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας Βάλτερ Οὐλμπριχτ. Στὸ ἀνακοινωθὲν πὺ ἐκδόθηκε «διαπιστώνεται πλήρης ταυτότητα ἀπόψεων μετὰ τῶν ἡγετῶν τῆς Α. Γερμανίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐπὶ τῶν σημαντικῶν διεθνῶν θεμάτων» καὶ «τονίζεται ὅτι οἱ δύο χώρες θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ παρέχουν τὴν ἀναγκαῖα βοήθεια

(1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 23, «Οἱ ρεβιζιονιστὲς-ὑπηρέτες τῆς ἱμπεριαλιστικῆς γραμμῆς γιὰ τὴν «εἰρηνική», καθυπόταξη τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ», σ. 12.

στο λαό του Βιετνάμ» (!) («Αύγη» 27.9.1966). Τι είδους «βοήθεια» θα είναι αυτή, όταν ο ένας από τους δύο, ο Τίτο, ανοιχτά συντάσσεται κατά των θέσεων της κυβέρνησης του Βιετνάμ και του ΕΑΜ του Νότιου Βιετνάμ, είναι υπέρ της ανάμιξης του ΟΗΕ και κριτικάρει ακόμα και τη στάση του Ντέ Γκωλ στο διετναμέζικο πρόβλημα; Άλλα το πράγμα δεν περιορίζεται εδώ. Η «Ισθόστια» της 27) 9 έγραψε πως «Τα διεθνή προβλήματα και κυρίως το διετναμέζικο, ήταν τα βασικά θέματα των συνομιλιών που είχε ο Γενικός Γραμματέας της Κ.Ε. του Κ.Κ.Σ.Ε. Α. Μπρέζνιεφ, στη Σόφια, στο Βελιγράδι και στη Βουδαπέστη». «Οι τρεις πρωτεύουσες καταδίκασαν έντονα την αμερικάνικη επίθεση και τόνισαν ότι θα εξακολουθήσουν να παρέχουν την αναγκαία και πολύπλευρη βοήθεια προς τον ήρωικό λαό του Βιετνάμ». Άλλα που και τότε καταδίκασε ο Τίτο την αμερικάνικη επίθεση και έδωσε βοήθεια στο διετναμέζικο λαό; Έδώ και λίγο καιρό καταγγέλθηκε με τον πιο επίσημο τρόπο από την ήγεσία του διετναμέζικου λαού σαν πράκτορας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Έπομένως, αυτή η «όμοφωνία» αφορούσε κάποιο άλλο πράγμα. Και αυτό είναι η «όμοφωνία» για την ανάγκη της σύμπληξης της «ένότητας δράσης» για να εξαναγκάσουν το διετναμέζικο λαό να αποδεχθεί τις «διαπραγματεύσεις χωρίς όρους» του Τζόνσον. (*)

Τον ίδιο καιρό, στον ΟΗΕ, ο υπουργός Έξωτερικών της ΕΣΣΔ Γκρομίκο εξαπέλυε «κεραυνούς» κατά των Η. Π.Α. στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Φυσικά ανάμεσα στους «κεραυνούς» υπήρχαν και διατυπώσεις τέτοιες, όπως «Να απομακρυνθούν όλα τα ξένα στρατεύματα από το Νότιο Βιετνάμ» («Αύγη» 24.9), πράγμα που σημαίνει εξίσωση των αμερικάνικων δυνάμεων με τα όπλα που δίνουν οι άδελφοί του Β. Βιετνάμ, καθώς και όσοι ενισχύουν το διετναμέζικο λαό στον αγώνα του. Μετά τους «κεραυνούς» ο Γκρομίκο και ο υπουργός Έξωτερικών των ΗΠΑ Ράσκ παρακάθησαν σε γεύμα και είχαν τριώρη συνομιλία. Κατά την έξοδο του από το ξενοδοχείο, απαντώντας σε ερωτήσεις δημοσιογράφων για το περιεχόμενο της συνομιλίας του με τον κ. Ράσκ, ο Α. Γκρομίκο περιορίστηκε στη δήλωση: «Γευματίσαμε και συζητήσαμε θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος. Συμφωνήσαμε

να συνεχίσουμε αυτές τις συνομιλίες» (στην ίδια). Ο δέ κ. Ράσκ, περιέγραψε τη συνομιλία αυτή στον Πρόεδρο Τζόνσον σαν «ευχάριστη, ήρεμη και ειλικρινή» («Νέα», 26.9). Άλλα ποιό ήταν το είδος των συνομιλιών, το διευκρινίζει η δήλωση του Τζόνσον που έκανε τρεις μέρες πριν εξαπολυθούν οι «κεραυνοί» στους δημοσιογράφους. «Ο κ. Τζόνσον επανέλαθεν ότι η Ουάσιγκτων θέλει να μετάρχη διαπραγματεύσεων εϋθὺς ὡς οἱ «ἐπιδρομεῖς» ἐκδηλώσουν παρομοίαν διάθεσιν. Ἀπαντῶν δὲ εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τῶν δημοσιογράφων, εἶπεν, ὅτι οὐδέποτε εἶχεν ἀμφιβολίας ὅτι ἡ Σοβιετικὴ ἢ Ἑνωσὶς θὰ ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὸ Βιετνάμ ἀρχομένας». («Ἐλευθερία», 22.9). Ἐτσι, οἱ «κεραυνοί» εἶναι γιὰ τὰ προσχήματα, ἐνῶ ἡ οὐσία εἶναι οἱ «κατ' ἰδίαν» «συνομιλίες». Ἐτσι, ὁ Ραϋμόν Κερτιέ, «ἄριστα πληροφορημένος», θριαμβολογεῖ γιὰ τὴν «προσέγγιση» αὐτῇ. Σχολιάζοντας σὲ σειρά ἄρθρων του με τίτλο: «Μυστικὴ συμφωνία Γκρομίκου καὶ Ράσκ» (1) τὴν ἐκκλήσιν τοῦ Τζόνσον: «Δὲν σκέπτεσθε ἀσφαλῶς, νὰ καταστήσετε τὴν Ἀμερικὴν κομμουνιστικὴν χώραν, ὅπως καὶ ἐμεῖς δὲν σκεπτόμεθα νὰ κάμωμεν μίαν Ρωσίαν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν μας» σημειώνει: «Κατὰ δάθος, οἱ ἱδιοὶ οἱ ῥῶσοι τὸ σκέπτονται λιγὰκι αὐτὸ τὸ τελευταῖον, μετὸν τρόπον τους, ἀλλὰ αὕτη εἶναι μιὰ ἄλλη ἱστορία». Πιὸ πέρα, χαιρετίζοντας τὴ Ρωσίαν τοῦ 22ου Συνεδρίου, υπογραμμίζει: «Κατ' οὐσίαν, ἡ Ρωσία υἱοθετεῖ εἰς τὸν τρίτον κόσμον μίαν συντηρητικὴν στάσιν ποὺ τὴν ὀδηγεῖ εἰς ἓνα πραγματικὸν συντονισμόν ἐνεργειῶν μετὰ τὰς ΗΠΑ. Ἡ Ἰνδία, ἀποτελεῖ ὡς πρὸς αὐτό, τὸ πλέον κτυπητὸν παράδειγμα». Καὶ προχωρώντας πιὸ πέρα συμπεραίνει: «Ἐτσι λοιπόν, ἡ ρωσοαμερικανικὴ σύγκρουσις ἐδούλιαξεν εἰς τὸ παρελθόν, χωρὶς νὰ τὸ συνειδητοποιήσῃ ὁ κόσμος. Διελύθη ὅπως διαλύονται ὠρισμένοι καταιγίδες, τῶν ὁποίων αἱ θρονταὶ συγκλονίζουσιν τὸν ὀρίζοντα, ἐνῶ τὰ σύννεφα καλύπτουσιν τὸν οὐρανὸν καὶ συγχρόνως φειδωλεύονται τοὺς κεραυνούς των καὶ δὲν τοὺς ρίπτουσιν». Ἀλλὰ πέρα ἀπὸ τὰς λυρικές ἐξάρσεις αὐτοῦ τοῦ θερμοῦ θιασώτη τῆς αμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας, μᾶς μιλάει πολὺ καθαρά ἡ σοβιετικὴ ἐφημερίδα «Ἐρυθρὸς Ἀστέρης», ποὺ στὸ φύλλο τῆς 2 Ὀκτωβρίου ἀναφέρει, πὺς «τὸ σοβιετικὸ προσωπικὸ συνέθεκε πολλὰς φορές νὰ θρεθῇ κάτω ἀπὸ αμερικάνικους βομβαρδισμούς, ἀπέφυγε ὁμως ἐπιμελῶς νὰ λάβῃ μέρος στὴν ἄμυνα». Δὲν ἐδούλιαξε, λοιπόν, ὅπως λέει ὁ Ρ. Κερτιέ, ἡ «ρωσοαμερικανικὴ σύγκρουσις εἰς τὸ παρελθόν»;

Ἐτσι, ὅλη αὕτη ἡ «ἐργώδης» δραστηριότητά των ρεβιζιονιστῶν, οἱ διακηρύξεις τους γιὰ «ἐνότητα δράσης» σχετικὰ μετὰ τὸ διετναμέζικο πρόβλημα, δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἄθλιες, διπρόσωπες, μαγιοῦδρες ποὺ ἀποσκοποῦν ὅπως τονίσαμε καὶ στὴν ἀρχή, στὸ «νὰ σπεύρουν τὴ σύγκρουσιν στὴν παγκόσμια κοινὴ γνώμη ὅσον ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴ οὐσίαν τοῦ διετναμέζικου προβλήματος, νὰ καλλιεργήσουν τὴν ἰδέαν γιὰ τὴν «ἀνάγκη τῆς εἰρηνικῆς ἐπίλυσης» γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς διετναμέζους σὲ υποχώρησιν καὶ ὑποταγή, πραγματοποιώντας τὸ ὄνειρό τους, τῆς ὁλοκληρωτικῆς αμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου.

(1) «Βῆμα», 5 καὶ 6.10.1966.

(*) Σχετικὰ μετὰ τὸ εἶδος τῆς «όμοφωνίας» ποὺ διαπιστώθηκε στὶς συζητήσεις Τίτο-Μπρέζνιεφ καὶ Τίτο-Οὐλμπριχτ ποὺ σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν «ένισχυση τοῦ σοσιαλισμοῦ» κλπ. εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ εἶδηση ποὺ δημοσίευσε ἡ «Δημοκρατικὴ Ἀλλαγή» στὶς 28 Σεπτεμβρίου: Τὴν παραθέτουμε ὁλόκληρη:

Μὲ εἰδικὸ νόμο

ΕΛΕΥΘΕΡΑ Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ, 28. (Ἰδ. ὑπ.).— Δάνεια ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ θὰ μποροῦν νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ προσεχοῦς ἔτους οἱ γιουγκοσλαβικὲς ἐπιχειρήσεις, χωρὶς προηγουμένη ἐγκρίσι τῆς γιουγκοσλαβικῆς κυβερνήσεως. Τὰ δάνεια θὰ συνάπτονται γιὰ τὴν κάλυψιν ἀναγκῶν τῶν γιουγκοσλαβικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς γιουγκοσλαβικῆς κυβερνήσεως ποὺ προέβη στὴν ἀνωτέρω ἀνακοίνωσι, προσέθετε ὅτι ἡ γιουγκοσλαβικὴ Βουλὴ θὰ ψηφίσῃ εἰδικὴ νομοθεσία γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ ξένων κεφαλαίων στὴν Γιουγκοσλαβία.

ΕΧΘΑΙΣ

«Τὸ κακὸ παρελθὸν»

Δὲν ὑπάρχει οἰκοδόμος ποὺ νὰ μὴ ἔχει ὑπόψῃ του τὸν κ. Λυκιαρδόπουλο, Γενικὸ Γραμματέα τῆς «Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Ἑργατοτεχνιτῶν Οἰκοδόμων καὶ Εὐλίου», μιᾶς ὀργάνωσης - σφραγίδας, μὲ πλούσια ἀντεργατική, ἀπεργοσπαστική καὶ ἄλλη δραστηριότητα.

Οἱ μεγαλειώδεις ἀγῶνες τῶν οἰκοδόμων στὸ παρελθὸν εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ τὸν ἀπομονώσουν σὲ σημεῖο ποὺ καὶ ὁ ἰδιαίτερος κλάδος του, οἱ ἐλαιοχρωματιστές, παρὰ τὶς πιέσεις τῶν παραγόντων τῆς ΕΔΑ, νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ σωματεῖο-σφραγίδα καὶ νὰ συγκροτήσουν δικό τους, μαζικώτατο σωματεῖο. Θὰ μπορούσαν νὰ γραφτοῦν σελίδες δλόκληρες γιὰ τὶς παλινωδίες τῆς συνδικαλιστικής ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ σχετικὰ μὲ τὸ θέμα Λυκιαρδόπουλου. Ὅταν ὁ κλάδος, ὅλοι οἱ οἰκοδόμοι, τὸν ἀπομόνωναν, οἱ παράγοντες τῆς ΕΔΑ πίεζαν τοὺς οἰκοδόμους νὰ κάνουν «ἐνότητα» μαζί του, γιὰ νὰ τὸν ξελασπώνουν. Καὶ τὴν ἀποκαλοῦσαν μάλιστα «ἀγωνιστική ἐνότητα» γιὰτὶ ὁ Λυκιαρδόπουλος ἔβγαζε μερικὸς «φλογερούς» λόγους στὸ γνωστὸ ἐργατοπατερῆτικο στυλ. Ὡστόσο, τὸν τελεωταῖο καιρὸ, ὅλα αὐτὰ «ἐμοιαζαν» νὰ ἀνήκουν στὸ παρελθόν. Ὡσπου ὁ Λυκιαρδόπουλος τὰ χάλασε μὲ τὸ Μακρή καὶ ἐγινε γαλατικός. Ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ἄδραξε τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ ἐπανασυνδέσει τὶς σχέσεις της μαζί του. Ἀντιπαλεύοντας τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση τῶν οἰκοδόμων νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ κάθε ἐξάρτηση μὲ τοὺς ἐργατοπατέρες καὶ νὰ δημιουργήσουν πραγματικὰ δικά τους, ταξικά συνδικάτα, προχώρησε σὲ συμφωνία μὲ τὸ Λυκιαρδόπουλο καὶ ἐξανόγκασε μιὰ σειρά προοδευτικῶν συνδικαλιστῶν νὰ «ἐναντιώσουν» «ἐνότητα» μ' αὐτόν. Ἔτσι ἀνάγειλαν πανελλαδικὴ πανοικοδομικὴ ἀπεργία γιὰ τὶς 13 Ὀκτωβρίου. Φυσικὰ γιὰ ἐγκριση τῆς «ἀπόφασης» ἀπὸ τοὺς ἐργαζόμενους, γιὰ συνδικαλιστικὴ δημοκρατία καὶ τὰ παρόμοια, οὔτε λόγος νὰ γίνεταί. Οἱ οἰκοδόμοι ἔμαθαν πῶς θὰ κατέβουν σὲ ἀπεργία στίς 13 Ὀκτωβρίου ἀπὸ μιὰ κοινὴ ἀνακοίνωση τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Ἑργατοτεχνιτῶν Οἰκοδόμων καὶ Εὐλίου (Λυκιαρδόπουλος) καὶ τῆς «Εὐρείας Συνεργασίας Οἰκοδομικῶν Ὁργανώσεων καὶ Κατεργασίας Εὐλίου Ἑλλάδος» (Τσε-σμελῆς). Ἡ «Συντον. Ἐπιτροπὴ» ἔχει πάει περίπατο ἀπὸ καιρὸ μὲ τὸ γνωστὸ τρόπο. Στὴν ἀνακοίνωση αὐτῇ, ἀφοῦ πλέκονται ὕμνοι στὴν «ἐνότητα», ἀναφέρονται καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Ὁ διακαὴς πόθος τῶν οἰκοδόμων ποὺ ἀπὸ χρόνιαν ἀγωνίζονται νὰ εὐρεθοῦν ἐνωμένοι, ἄρχισε νὰ γίνεται πραγματικότης, διότι καὶ οἱ δύο ὀργανώσεις, Ὁμοσπονδία καὶ Εὐρεῖα Συνεργασία, ἔρριξαν στὴν ἀλήθεια τὸ κακὸ πᾶρε λ θ ὁ ν...»

Γιὰ ποῖο κακὸ παρελθὸν γίνεται λόγος; Τοῦ Λυκιαρ-

δόπουλου ἢ τῆς «Εὐρείας» (τέως Συντονιστικής). Ἄν πρόκειται γιὰ τὸ κακὸ παρελθὸν τοῦ Λυκιαρδόπουλου, γιὰτὶ δὲν τὰ κάνει ὅπως λένε «λιανά». Ὅχι: γιὰ νὰ ριχθεῖ «στὴν ἀλήθεια», γιὰτὶ αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο, ἀλλὰ γιὰ νὰ πειστοῦν οἱ ἐργάτες πῶς ἀποφάτισε νὰ ξεκόψει ἀπὸ «τὸ κακὸ παρελθὸν» του. Ἄν πρόκειται γιὰ τὸ κακὸ παρελθὸν τῆς Εὐρείας (Συντονιστικής) τότε σημαίνει ὅτι τὸ παρελθὸν τοῦ Λυκιαρδόπουλου ἦταν ἄφογο. Δηλαδὴ καλὰ ἔκανε καὶ ἔσπαζε τὶς ἀπεργίες, κυνηγοῦσε τοὺς ἐργάτες, διασποῦσε τὸν κλάδο, τῆκανε πλακάκια μὲ τὴν ἐργοδοσία, κλπ. κλπ. Μήπως θὰ πρέπει ὅλοι οἱ τίμιοι οἰκοδόμοι νὰ ρίξουν κι' αὐτοὶ «στὴν ἀλήθεια» τὸ κακὸ παρελθὸν καὶ νὰ πᾶνε νὰ ζητήσουν συγγνώμῃ ἀπὸ τὸ Λυκιαρδόπουλο, γιὰτὶ παρὰ τὴν ἀντίθεσή του, κατέδθηκαν σὲ ἀπεργίες, χτυπήθηκαν στὸ πεζοδρόμιο, τὸν ἀποδοκίμασαν αὐτὸν καὶ ὅλους τοὺς ἐργατοπατέρες, δημιούργησαν ἓνα μαζικὸ οἰκοδομικὸ κίνημα;

Εἶναι φανερὸ πῶς ὁ Λυκιαρδόπουλος οὔτε ἄλλαξε, οὔτε θεωρεῖ σὰν «κακὸ» τὸ παρελθὸν του. Γιὰτὶ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση θὰ ἄφηνε τοὺς οἰκοδόμους ἡσυχους καὶ θὰ κοίταζε νὰ δουλέψει καὶ νὰ πάψει νὰ παριστάνει τὸν ἐργατοπατέρα. Ἀντίθετα, τὸ «κακὸ παρελθὸν» τῆς ἀνακοίνωσης ἀναφέρεται στοὺς οἰκοδόμους, στοὺς τίμιους συνδικαλιστῆς καὶ στὸ μεγαλειώδες κίνημα τῶν προηγούμενων χρόνων. Στὸ ὅτι ξέκοψαν παρὰ καὶ ἐνάντια στὴ θέληση τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ ἀπὸ τὴν «Ὁμοσπονδία» τοῦ Λυκιαρδόπουλου, αὐτὸ εἶναι τὸ «κακὸ παρελθὸν». Κι' αὐτὸ σήμερα καταδικάζεται ἀνοιχτά. Τὸ κακὸ εἶναι ποὺ δέχτηκαν νὰ καταδικάσουν καὶ τὸ δικό τους ἀτομικὸ παρελθὸν, συνδικαλιστῆς ποὺ ἔχουν ζήσει τὶς ἱστρητικὲς τοῦ Λυκιαρδόπουλου καὶ τὶς μηχανορραφίες τῶν ὀμπορτουιστῶν. Τί θὰ κάνουν οἱ τίμιοι οἰκοδόμοι; Θὰ ὑποταχθοῦν σ' αὐτὸ τὸ ἔκτρωμα ποὺ ἀποκαλεῖται «ἐνότητα»; Θὰ σκύψουν τὸ κεφάλι στοὺς ἐργατοπατέρες καὶ τοὺς νεοεφορμιστῆς; Θὰ ἀποκηρύξουν τὸ «κακὸ» ἐνδοξο παρελθὸν τους; Ἀσφαλῶς ὄχι! Χίλιες φορές ὄχι! Θὰ θροῦνε ξανὰ τὴ δύναμῃ νὰ ὀρθώσουν τὸ ἀνάστημά τους καὶ νὰ τραβήξουν μπροστὰ ἀνατρέποντας τὴν ψεύτικη λεοντὴ τοῦ Λυκιαρδόπουλου καὶ τῶν νεοεφορμιστῶν. Θὰ θαδίσουν στὸν ἴσιο δρόμο τῆς ταξικῆς πάλης, σήμερα, ποὺ καὶ τὰ προβλήματά τους εἶναι πολλὰ καὶ ἡ κατάστασή τους ἐπιδεινώνεται ἀλλὰ καὶ σοβαροὶ κίνδυνοι ἀπειλοῦν τὴν ἐργατικὴ τάξη, τοὺς ἐργαζόμενους, τὸ λαὸ τῆς πατρίδας μας. Οἱ οἰκοδόμοι θὰ ἀποδειχθοῦν ἀντάξιοι τῶν παραδόσεών τους, τῆς ἐμπιστοσύνης μὲ τὴν ὁποία τοὺς περιβάλλει ἡ ἐργατικὴ τάξη, ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι, ὁ λαὸς τῆς πατρίδας μας.

Ἡ κουτοπόνηρη σοφιστικὴ τῶν ρεβιζιονιστῶν

Ἡ «Αὐγὴ» τῆς 9) 9 δημοσίευσε ἄρθρο τοῦ Ζήση Ζωγράφου ποὺ μετέδωσε ὁ Ρ.Σ. «Φωνὴ τῆς ἀλήθειας» Σ. αὐτὸ τὸ ἄρθρο, ἀνάμεσα σὲ πολλὰ καὶ ποικίλα, ὁ συγγραφέας παίρνοντας «αὐστηρὸ» ὕψος ἀποφαίνεται: «Θὰ πρέπει νὰ προστεθεῖ ὅτι τὸ ἰδεολογικὸ μας μέτωπο δὲν κάνει, δὲν πρέπει νὰ κάνει διάκριση στὴν πάλη του κατὰ τοῦ

ἀντικομμουνισμού ἂν αὐτὸς εἶναι δεξιὸς ἢ κεντρῶς». Σπουδαία ἀνακάλυψη! Πρέπει νὰ «προβληματίστηκε» πολὺ ὁ Ζ.Ζ. γιὰ νὰ καταλήξει σ' αὐτό. Κάνει τελευταῖα κατὰ ἀνακαλύψεις! Ἀλλὰ ἀπὸ πότε, σοφολογιώτατε, ὁ ἀντικομμουνισμὸς διαιρεῖται σὲ δεξιὸ καὶ σὲ κεντρώο, ὥστε νὰ μὴ «πρέπει νὰ κάνει» τὸ «ιδεολογικὸ μέτωπο» «δι-ἀκριση»; Πρόκειται γιὰ κουτοπονηριὰ κλασικῆς ρεδιζιονιστικῆς μορφῆς. Ὁ Ζ.Ζ. ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ διάκονοι τοῦ ρεδιζιονισμοῦ μετατρέπουν τὰ πιὸ μεγάλα πράγματα σὲ ἀσήμαντα. Ἔτσι, στὴ συγκεκριμένη περίπτωση, τὴν ὑποταγὴ τους στὸν ἀντικομμουνισμό τῆς ἀστικῆς τάξης, τὴ συνθηκολόγησή μὲν στὴν ἐπίθεσή της, τὴν πρόσδεση τοῦ κινήματος στὸ ἄρμα τῆς ἀποκαλούμενης φιλελεύθερης ἀστικῆς τάξης, τὴν ιδεολογικὴ διάλυση, τὴ θαφτίζει μὲ αὐτὸ τὸν ἀθῶο τρόπο. Ἔτσι περνᾷ ὅλη ἡ ὑπόθεσις σὰν ἓνα ἐπιμέρους «λαθᾶκι» στὸ ιδεολογικὸ μέτωπο καὶ πάει λέοντες. Ἀνεκτίμητα εἶναι τὰ διδάγματα τῆς κουτοπονηρικῆς καλογηρικῆς γιὰ τοὺς ρεδιζιονιστές. Μὲ τὴν ἴδια εὐκολία ποὺ μετέβαλαν τὰ κοτόπουλα σὲ ψάρια, μεταβάλλουν οἱ σημερινοὶ θαυμαστές τους λάθρᾳ γενικῆς γραμμῆς σὲ «ἐπιμέρους παραλείψεις» στὸ ιδεολογικὸ μέτωπο. Κι' ἔχουν τὴν ἀξίωση νὰ τοὺς πιστέψει τὸ «πλῆθος» τῶν ἀκροατῶν ἢ τῶν ἀναγνωστῶν τους;

Τὸ ΑΚΕΛ καὶ ὁ κ. Κανελλόπουλος

Ἡ ἐφημερίδα «Μάχη» τῆς 1 Ὀκτωβρίου σὲ σχόλιό της μὲ τίτλο «Ἡ στάσις τοῦ ΑΚΕΛ» ἀναφέρεται στὴν ὑποδοχὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλου στὴν Κύπρου καὶ στὶς συνομιλίες του μὲ ἡγετικά στελέχη τοῦ Α.Κ.Ε.Λ. Παραθέτει καὶ ἀπόσπασμα ἀνταπόκρισης ἀπὸ δεξιὰ ἐφημερίδα — ὅπως λέει — ποὺ ἔχει ὡς ἐξῆς: «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιοδείαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κατὰ τὴν σημερινὴν τρίτην ἡμέραν αὐτῆς, ὁ λαὸς τῆς Κύπρου, καὶ ἰδιαίτερος οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμμοχώστου καὶ τῆς Λάρνακος, ἐπεφύλαξαν εἰς τὸν Ἑλληνα πολιτικὸν ἡγέτην μεγαλειώδη καὶ ἀνευ προηγουμένου ὑποδοχήν. Εἰς τοῦτο ἀσφαλῶς συνετέλεσεν ἡ πρόσφατος μεταστροφή τῆς στάσεως τοῦ ΑΚΕΛ ἔναντι τοῦ κ. Κανελλόπουλου. Ἐπίσης, γνωστοὶ κομμουνισταὶ δῆμαρχοι, ὡς ὁ δῆμαρχος Ἀμμοχώστου, προσεφώνησαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ διὰ κολακευτικῶν λόγων». Ἡ «Μάχη» βέβαια, χαίρει τὸ γεγονός, ἐκφράζοντας μόνον τὸ παράπονό της γιὰ τὴν «ἀδίκως» διατυπώθηκα «ἀντιρρήσεις ἢ ἐπιφυλάξεις» ἀπὸ δεξιὰς ἐφημερίδας γιὰ τὶς συνομιλίες ποὺ εἶχε ὁ Η. Τσιριμώκος μὲ στελεχὴ τοῦ ΑΚΕΛ ὅταν ἐπισκέφθηκε τὴν Κύπρου σὰν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Πρέπει νὰ ὑπογραμμίσουμε τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τῶν δεξιῶν ἐφημερίδων ἀλλὰ καὶ τῆς «Μάχης» γιὰ ὅσα συνέβησαν στὴν Κύπρου. Ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν ἀπροκάλυπτη ὁμολογία ποὺ περιέχεται στὴν ἀνταπόκριση πῶς εἰς τὴν «μεγαλειώδη καὶ ἀνευ προηγουμένου ὑποδοχὴ» «συντέλεσεν ἀσφαλῶς ἡ πρόσφατος μεταστροφή τῆς στάσεως τοῦ ΑΚΕΛ ἔναντι τοῦ κ. Κανελλόπουλου». Δὲν ξέρουμε ἂν εἶναι τόσο πρόσφατη. Γιὰ τὸ ΑΚΕΛ σὲ σχέση μὲ τοὺς δικούς μας ὁπορτουμιστὲς εἶναι ἀπὸ πολλὰς πλευ-

ρὲς «πρωτοπόρο» στὸν ὁπορτουμισμὸ. Ὅπως δὴποτε ὁ μὲν διδάχθηκε στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ἀπὸ τὰ 5 Σημεῖα τῆς ΕΔΑ, τὶς «θέσεις» της γιὰ τὴ «διαφοροποιημένη Δεξιά», τὴν «ἀντιδικτατορικὴν στάση» τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ καὶ ἔσπευσε νὰ δώσει τὴ δυνατότητα στὸν κ. Κανελλόπουλο νὰ κινήθῃ ἐντελῶς ἀνετα κατὰ τὴν περιοδεία του στὴν Κύπρου. Ἔτσι, ἀπάλλαξε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο ἀπὸ τὸ νὰ παρουσιάσει καὶ νὰ προβάλλει τὴν ΕΡΕ στὸ πρόσωπο τοῦ ἀρχηγοῦ της στὸν ἡρωϊκὸ καὶ πραγματικὰ δημοκρατικὸν στή συντριπτικὴν του πλειοψηφία, ἀδελφὸν λαὸ τῆς Κύπρου. Ἀσφαλῶς τέτοιο «ρωμαϊκὸ θρίαμβος», ὅπως θάλεγε καὶ ἡ «Καθημερινή», δὲν θὰ τὸν περὶμενε στὴν Κύπρου ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ. Φρόντισαν γι' αὐτὸ οἱ «ἀριστεροὶ» ἡγέτες τοῦ ΑΚΕΛ, ποὺ ὅπως φαίνεται ἤθελαν νὰ τιμῇσιν στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Κανελλόπουλου, τὸ κόμμα τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου, τὸ κόμμα ποὺ φέρνει τὴ μεγαλύτερη εὐθύνη, γιὰ τὸ λαὸς τῆς Κύπρου δὲν ἔχει ἀκόμα κατακτήσει τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσει μόνος του τίς τύχες του...

«Ζήτω καὶ τοῦ Ἀποστολάκου»

Ὅπως ἔγραψε ἡ «Αὐγή» τῆς 25) 9, ἐκ μέρους τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ ὁ βουλευτὴς Λ. Κύρκος προέβη σὲ διάδημα στὸν ὑπουργὸ Δημοσίας Τάξεως σχετικὰ μὲ τὴ παράνομη προσαγωγή πολιτῶν στὰ τμήματα, ἐπειδὴ συλλέγουσιν ὑπογραφὰς ὑπὲρ τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ ΚΚΕ. Ἡ «Αὐγή» παραθέτει διαφορὰς ἐξηγήσεις τοῦ κ. Ἀποστολάκου σχετικὰ μὲ τίς διαταγὰς ποὺ ἔχει ἐκδώσει καὶ καταλήγει: «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρακολούθησιν τῶν γραφείων τῆς ΕΔΑ ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἔχει δώσει καμμιά παρόμοια κατεῦθυνση (γιὰ τὴν παρακολούθησίν τους) καὶ θὰ ἐλέγχει τὰ καταγγελλόμενα, ὡς πρὸς δὲ τίς διώξεις γιὰ τὸ αἷτημα τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ ΚΚΕ, ἐκράτησε σημεῖωση καὶ ὑπενθύνισε ὅτι στὸ σημεῖο τοῦτο ὑπῆρξε σύμφωνος μὲ τίς γνωστὰς ἀπόψεις τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου».

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ «Αὐγή» παραθέτει ὅσα παραθέτει καὶ μάλιστα στὴν πρώτη σελίδα καὶ σὲ «περίοπτη», ὅπως λένε, θέσι γιὰ νὰ προβάλλει ὅτι ὁ κ. Ἀποστολάκος «ὑπῆρξε σύμφωνος μὲ τίς γνωστὰς ἀπόψεις τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου» σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ. Δηλαδή, ὁ κ. Ἀποστολάκος, τὸ μέλος τοῦ τριμελοῦς διευθυντηρίου τῆς Χούντας, προβάλλεται ἀπὸ τὴν «Αὐγή» σὰν «ὀξυδερκής», «συνετὸς» καὶ «προδευτικὸς» παράγοντας τοῦ τόπου. Ζήτω, λοιπόν, καὶ τοῦ Ἀποστολάκου. Προστέθηκε κι' αὐτὸς στὸς «νηφάλους λουλιανούς», στὰ «δημοκρατικὰ στοιχεῖα» ποὺ «ὑπάρχουν στοὺς κόλπους τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως». Μὰ δὲ θὰ μείνει λοιπὸν κανένας ἀξιοσέβαστος ἡγέτης τῆς ΕΔΑ, ποὺ νὰ μὴ τὸν ξεσκονίσετε, ποὺ νὰ μὴ τὸν ἐντάξετε στὸ στρατόπεδο τῆς Δημοκρατίας; Ποιοὶ εἶναι λοιπὸν οἱ ἐχθροὶ τῆς Δημοκρατίας, ἀφοῦ ὅλους τοὺς ἀντικρύζετε σὰν ὁπαδούς της;

Ἡ συνέντευξις Λόγκο

Στὴν «Αὐγή» τῆς 4 Ὀκτωβρίου διατέθηκε ὁλόκληρη σελίδα γιὰ νὰ καταχωρηθῇ ἡ συνέντευξις ποὺ ἔδωσε ὁ

Λουτζι Λόγκο, Γραμματέας του ρεβιζιονιστικού Κ.Κ. 'Ιταλίας, στο δυτικογερμανικό περιοδικό «Σπήγκελ». Με τη συνέντευξη αυτή ασχολήθηκε ειδικά σε έκπομπή του και ο Σταθμός 'Ενόπλων, εξαίροντας την «τολμηρότητα» και την «αποδέσμευση» του Λ. Λόγκο από τα πατροπαράδοτα μαρξιστικά «σχήματα». Συνιστούμε και εμείς στους αναγνώστες μας να διαβάσουν, αν δεν τυχουν κάποιου, αυτό το κείμενο, γιατί αποτελεί πραγματικά μια απροκάλυπτη ρήξη και με τη θεωρία του προοδευτικού κινήματος, αλλά και με την ίδια την παράδοση του Ιταλικού λαϊκού κινήματος. Φυσικά, εδώ δεν πρόκειται να ασχοληθούμε ολοκληρωμένα με το πραγματικά περιδωρό του αυτό κείμενο, γιατί θα ήταν έντελως περιττό. Άπλως μερικές επισημάνσεις πρόκειται να κάνουμε.

Το πρώτο μέρος της συνέντευξης, όπως λέει η «Αυγή», αφορούσε το «διάλογο με τους καθολικούς». Ξεπερνώντας και τους καθολικούς, μ' αυτούς που υποτίθεται ότι έχει ανοίξει «διάλογος», ο Λ. Λόγκο χρησιμοδοτεί: «Ο άνθρωπος δεν μπορεί να μη νοιώσει έναν κοινό πόθο για την υπερνίκηση κάθε μορφής καταπίεσης, εκμεταλλεύσεως και εξευτελισμού. Για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων θέτουμε εμείς το πρόβλημα των σχέσεων με όλες τις άλλες δυνάμεις και γι' αυτό προτείνουμε εκείνο που συνηθίζεται να λέγεται «διάλογος με τον καθολικό κόσμο». Ομολογουμένως τον «έκανε σκόνη» το Ρ. Γκαρρυνύ. Ο «άνθρωπος» γενικά, που θα δώσει με το «διάλογο» ικανοποίηση στον «κοινό πόθο» για την «υπερνίκηση» κάθε μορφής καταπίεσης, εκμεταλλεύσεως και εξευτελισμού. Όλοι οι άνθρωποι λοιπόν με το «διάλογο» θα λύσουν τα προβλήματά τους. Έναντίον ποιών; Άσφαλώς η υπόθεση μεταφέρεται στην «μοίρα του ανθρώπου», στους «συσχετισμούς» και στις άλλες νεφελώδεις, άγευστες και άοσμες περιοχές. Τουλάχιστον οι χριστιανοί τάχουν με το διάβολο.

Οι δημοσιογράφοι του θέτουν μια σειρά ερωτήματα σχετικά με τη θρησκεία και τους καθολικούς κλπ., πράγμα που δίνει τη δυνατότητα στο Λόγκο να εξάγει τη σημασία της Συνόδου του Βατικανού. Ο «νέος τρόπος» που αντιμετώπισε τα ζητήματα ή Σύνοδος ανατρέπει τη θέση του Μάρξ για τη θρησκευτική ιδεολογία σαν «όπιο των λαών». Και τονίζει με έμφαση: «Υπογραμμίζω σχετικά μ' αυτό, πώς στο Συνέδριό μας (το 11ο του Κ.Κ. 'Ιταλίας) παρατηρήσαμε επίσης ότι σ' αυτή την ιστορική φάση ή χριστιανική συνείδηση ωθείται σε σύγκρουση με όρισμένες πλευρές της καπιταλιστικής κοινωνίας, όπως π.χ. ή εκμετάλλευση, ο περιορισμός της ελευθερίας, ή καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρεπείας και ότι αυτή ή χριστιανική συνείδηση, κατά συνέπεια, δεν δεσμεύεται πια από το να στραφεί προς τις σοσιαλιστικές ιδέες».

Θαυμάσια! Και όλα αυτά λέγονται για το Βατικανό. Πού αντιμάχεται την εκμετάλλευση, την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρεπείας κλπ. και πού σήμερα δεν δεσμεύεται να στραφεί προς τις σοσιαλιστικές ιδέες. Τί ωραίο σοσιαλιστικό κόμμα θα μπορούσαν να φτιάξουν οι ρεβιζιονιστές στην 'Ιταλία με αρχηγό τον Πάπα και με καρδινάλιο τον Λ. Λόγκο!

Άφου σε συνέχεια, ο Λ. Λόγκο εξυμνεί τον «Ιταλικό δρόμο προς το σοσιαλισμό» οι δημοσιογράφοι του θέτουν

το ερώτημα: —«Αν καταλάβαμε καλά, το Κ.Κ. 'Ιταλίας θέλει, στο δρόμο του προς την εξουσία, να μείνει προσηλωμένο στους κανόνες της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Άν μια μέρα το Κ.Κ. 'Ιταλίας έπαιρνε πάνω από τα 50% των ψήφων, τί θα συνέβαινε με τα άλλα κόμματα;». Η απάντηση είναι πραγματικά μοναδική. — «Εμείς δε θάζουμε έτσι το ζήτημα. Εμείς νομίζουμε πως το πέραςμα στο σοσιαλισμό θα είναι έργο όλων των κομμάτων και όλων των κοινωνικών δυνάμεων που ενδιαφέρονται για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της 'Ιταλίας. Εμείς θέλουμε να πραγματοποιήσουμε αυτό το μετασχηματισμό μαζί με όλες τις προοδευτικές πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένων και των καθολικών. Συνεπώς δεν τίθεται για το κόμμα μας ζήτημα να φτάσει τα 50% των ψήφων, αλλά να πραγματοποιήσει μια συνεργασία με όλες αυτές τις δυνάμεις».

Κατ' αυτό τον τρόπο δεν αφήνει κανένα κόμμα στην 'Ιταλία, με εξαίρεση τους νεοφασίστες, που να μη τ' εντάσσει ο Λ. Λόγκο στις «δυνάμεις που ενδιαφέρονται για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της 'Ιταλίας». Το μόνο κακό είναι ότι δεν έχουν ίσως αντιληφθεί ακόμα πως ο Λ. Λόγκο και οι άλλοι ρεβιζιονιστές τους «εντάσσουν». Γιατί μια και δεν ενδιαφέρονται πια οι ρεβιζιονιστές ούτε για το 50%, αλλά μόνο για τη συνεργασία «με όλες αυτές τις δυνάμεις», ο «σοσιαλισμός» «έκων αυτών» των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων θα είχε εγκαθιδρυθεί. Ποιός ξέρει ίσως αύριο με κανένα γεγονός, όπως ή Σύνοδος του Βατικανού, να διακηρύξει ο Λόγκο και οι συνεργάτες του πως στην 'Ιταλία εγκαθιδρύθηκε ο σοσιαλισμός, μια και στην 'Ιταλία δεν υπάρχουν, κατ' αυτούς, παρά μόνο οι νεοφασίστες που αντιτάσσονται στο σοσιαλισμό...

Δεν επιμένουμε περισσότερο, γιατί θα κινδύνευαν οι σελίδες του περιοδικού μας να μεταβληθούν σε σελίδες σατυρικού περιοδικού. Δε «σηκώνουν» άλλη μεταχείριση οι ιδέες του Λ. Λόγκο. Γι' αυτό και οι Ιταλοί εργάτες, ή νεολαία της 'Ιταλίας εγκαταλείπουν μαζικά όπως κι' ο ίδιος το έχει ομολογήσει, αυτό το προωθημένο ρεβιζιονιστικό πρακτορείο. Όσες μανούβρες κι' αν επιχειρήσουν οι «πολυκεντριστές» και οι «υπερπολυκομματικοί» όππορουνιστές θα τους σαρώσει το προλεταριάτο, που ήδη απέχτησε τον πραγματικό πολιτικό του κόμμα στο πρόσωπο του ΚΚΙ (Μ.Α.) που ιδρύθηκε τελευταία στο Λιόβorno...

Τερίπια ξεσκολισμένων ρεβιζιονιστών

Η «Πράδα» της 4 'Οκτωβρίου δημοσίευσε έκκληση του Κ.Κ. Σουδάν και του Κ.Κ. 'Ισημερινού για τη σύγκληση παγκόσμιας κομμουνιστικής διάσκεψης με σκοπό την «άποφασιστική αποδοκιμασία και ανοικτή καταδίκη της κινεζικής διασπαστικής τακτικής του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος». Και φυσικά, αφού το προτείνουν τα ρεβιζιονιστικά πρακτορεία του Σουδάν και του 'Ισημερινού σημαίνει ότι ή έκκληση αυτή ήταν έκκληση

της ήγεσίας του ΚΚΣΕ. Τήν τακτική αυτή τη δίδαξε στήν εντέλεια ο Χρουστσώφ στους σημερινούς ήγέτες του Κ. Κ. Σ. Ε. Μόνο πού όλα αυτά δέν έξαπτοῦν πιά. Καί αυτό τὸ ἀπόδειξε ἡ «προκαταρκτική» πού ἔγινε τῶν 9 κομμμάτων πού δέν κατέληξε ἐκεῖ πού θέλανε οἱ σοβιετικοὶ ρεβιζιονιστὲς ήγέτες. Εἶναι τέτοια ἡ ἀποσύνθεση καί ἡ φαιγώμαρα ἀνάμεσα στοὺς «πολυκεντρικούς», στοὺς «μονοκεντρικούς», «ἀνεξάρτητους» καί «ἡμιανεξάρτητους» ρεβιζιονιστὲς, πού πρέπει νὰ ιδρώσουν πάρα πολὺ γιὰ νὰ τὰ καταφέρουν οἱ ήγέτες τοῦ ΚΚΣΕ νὰ ἐκμαιεύσουν μιὰ «δμόφωνη» ἀπόφαση...

Ἡ «Αὐτονομία» στὴ Σοβιετικὴ Ὑπαιθρο παλινόρθωση τῆς ἀτομικῆς ιδιοκτησίας

Οἱ περισσότερες ἐφημερίδες δημοσίευσαν στίς 6 Ὀκτωβρίου τὴ σχεδὸν ταυτόσημη εἰδηση πὼς «σημαντικὲς μεταρρυθμίσεις» ἐπικαίονται στὴ σοβιετικὴ ἀγροτικὴ οἰκονομία.

Τὸ ὕλικο ἀπὸ τὸ ὁποῖο θιγάζουν τὸ συμπέρασμα αὐτὸ εἶναι ἓνα ἄρθρο τοῦ Μ. Μοζάγιεφ στὴ «Λιτερατούρναγια Γκαζέτα» τῆς Μόσχας. Στὸ ἄρθρο αὐτὸ γράφονται ἀνάμεσα σὲ ἄλλα καί τὰ ἀκόλουθα: «Πρέπει νὰ αὐξηθεῖ ἡ αὐτονομία τοῦ ἀγρότου... ἐκεῖνος πού καλλιεργεῖ τὴ γῆ πρέπει νὰ παύσει νὰ εἶναι ἀπλοῦν ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῆς θελήσεως ἐνὸς προϊσταμένου. Πρέπει νὰ καταστή ὑπεύθυνος καί νὰ ἔχει τὴν δυνάτοτητα νὰ καθορίσῃ τὴν ἐργασίαν του καί νὰ ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρποὺς τῆς. (Σ.Α.) Ἡ γῆ πρέπει νὰ ἔχει ἑνα ἐξουσιαστικὴν καί ὄχι μόνον κατ' ὄνομα. Ἡ «ἀποπροσωποποίηση» τῆς γῆς εἶναι φαινόμενον εἰδεχθὲς καί λίαν ἐπικίνδυνον... Ἐχομεν σοσιαλισμὸν ὅταν ὁ ἕνας ἐργάζεται καί ὁ ἄλλος κάμνει λογαριασμούς; Καί ἂν ὁ ἴδιος πού ἐργάζεται κάμνει καί τοὺς λογαριασμούς παύομεν νὰ ἔχωμεν σοσιαλισμὸν; Ἡ οἰκογενειακὴ παράδοσις, ἡ κληρονομικὴ ἀπὸ πατρός εἰς υἱόν, δημιουργεῖ ἀγάπην διὰ τὴν γενέτειραν γῆν, ἡ ὁποία εἶναι ὑψίστης σπουδαιότητος διὰ τὸ Κράτος...

«... Ἐξάλλου, πρέπει οἱ γυναῖκες νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἡ μητέρα εἰς μίαν οἰκογένειαν ἔχει ἀρκετὴν ἐργασίαν στὸ νοικοκυριό της καί πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν συνθήκαι τοιαῦται, ὥστε ὁ σύζυγος νὰ κερδίξῃ ἀρκετὰ δι' ὅλοκληρον τὴν οἰκογένειαν».

Δὲν νομίζουμε ὅτι χρειάζεται μεγάλη διεισδυτικότητα γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε τί προβάλλει ὁ συγγραφέας τοῦ ἁρθρου αὐτοῦ. Ἐδῶ δὲν πρόκειται γιὰ «σημαντικὲς μεταρρυθμίσεις», ἀλλὰ γιὰ ὀλοκληρωτικὴ παλινόρθωση τοῦ συστήματος τῆς ἀτομικῆς ιδιοκτησίας στὴ γῆ. Ἡ «οἰκονομικὴ μεταρρύθμιση» τοῦ 1965 θρίσκει τὸ συμπλήρωμά της. Ὑπάρχει φυσικά, τόσος κυνισμὸς στὸ κείμενο αὐτό, πού δὲν τὸν μειώνει ὁ γελοῖος καί ἀγοραῖος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο «παρεμβάλλεται» ἡ λέξη «σοσιαλισμός». Ὅπως ὅλες οἱ θρώμικες πράξεις θρατίζονται μὲ περισπούδαστα

ὀνόματα ἔτσι καί στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ἡ ἀτομικὴ ιδιοκτησία θρατίζεται σὲ «ἀποπροσωποποίηση» καί σ' «αὐτονομίαν» τοῦ ἀγρότη. Μαζὶ φυσικά μὲ τὴν ἀτομικὴ ιδιοκτησία στὴ γῆ ἐπαναφέρεται ἡ σοβιετικὴ ἀγροτικὴ στήν... κοῦζίνα. Ἔτσι συντελεῖται ἡ προετοιμασία τοῦ ἐδάφους, ὅπως ἔγινε καί μὲ τὴν «οἰκονομικὴ μεταρρύθμιση», ὥστε νὰ ἐξοικειωθοῦν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὴν ἰδέα πὼς... θὰ γίνουν «αὐτόνομοι» γιὰ νὰ ἐπιβληθοῦν καί νομοθετικὰ στὸ ὄνομα τῆς «ἐπίσπευσης τῆς οἰκοδόμησιν τοῦ σταδίου τῆς ἀνεπτυγμένης οἰκοδόμησιν τοῦ κομμουνισμοῦ στὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση». Κομμουνισμὸς καί ἀτομικὴ ιδιοκτησία στὴ γῆ, τί τραγικὴ εἰρωνεία;

Εἰρηνικὴ συνύπαρξις ἢ συμμαχία μὲ τοὺς δολοφόνους καί σφαγεῖς τῶν λαῶν

Ἐδῶ καί μερικὲς βδομάδες ἄρχισε καί συνεχίζεται στὸ Παρίσι μιὰ συγκλονιστικὴ δίκη, ἡ δίκη γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Μπὲν Μπάρκα, ήγέτη τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολίτευσης τοῦ Μαρόκου. Πράκτορες τῆς ἀμερικάνικης ΚΥΠ καί τῶν γαλλικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν συνεργάστηκαν μὲ τὰ ὄργανα τοῦ μαροκινῶ ἀντιδραστικοῦ καθεστώτος καί μὲ τὸν ἴδιο τὸν ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν τοῦ βασιλιά Χασάν στρατηγὸ Οὐφκίρ, γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν ἀπὸ κοινού τὴν ἀπαγωγὴ τοῦ Μπὲν Μπάρκα στίς 29 9) 65, λίγο μετὰ τὴν ἀφίξή του στὸ Παρίσι, καί τὴ σὲ συνέχεια γκαγκστερικὴ δολοφονία του.

Ὁλόκληρη ἡ δημοκρατικὴ ἀνθρωπότητα παρακολουθεῖ τώρα, μὲ κοιμένη τὴν ἀνάσα, τίς λεπτομέρειες τοῦ φρικιαστικοῦ ἐγκλήματος πού ξετυλίγονται στὸ δικαστήριο τοῦ Παρισιῦ. Κατηγορούμενοι στὴν ὑπόθεση αὐτὴ, ἔνοχοι - δολοφόνοι, εἶναι ὁ ἀμερικάνικος καί ὁ γαλλικὸς ἱμπεριαλισμὸς καί τὸ μαροκινὸ ἀντιδραστικὸ ματοδαμένο καθεστὼς τοῦ βασιλιά Χασάν. Ἡ κατάρρα καί ἡ ὀργὴ ὅλων τῶν λαῶν στρέφεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἐναντίον τους. Οἱ προοδευτικοὶ ἄνθρωποι σ' ὅλο τὸν κόσμον θιγάζουν ἀπὸ τὴν ὑπόθεση αὐτὴ διδάγματα, κατανοοῦν πιὸ βαθειὰ τὴν ἐγκληματικὴ φύσιν καί τίς ἐγκληματικὲς μέθοδους τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καί τῶν λακέδων του καί θεωροῦν χρέος τους νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς «ὑπόθεσης Μπὲν Μπάρκα» γιὰ νὰ τοὺς καταγγείλουν καί νὰ τοὺς καταπολεμήσουν ἀκόμα πιὸ ἀποφασιστικά.

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὁ βασιλιάς τοῦ Μαρόκου Χασάν ὁ Β' προετοιμάζεται νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπίσημη ἐπίσκεψιν στὴ Μόσχα, σὰν προσκεκλημένος τῆς σοβιετικῆς κυβέρνησης. Ἐπιχείρησε, βέβαια, ἓνα ἐλιγμό, ἀρκετὰ «ἀκάθαρτο» μὲ τὴν «παράδοσιν» τοῦ ταγματάρχου Ντλίμι στίς γαλλικὲς ἀρχὲς κατὰ «μυστηριώδη» τρόπο. Ὡστόσο ὁ κύριος φυσικὸς αὐτουργὸς τῆς δολοφονίας Οὐφκίρ, ὄχι μονάχα θρίσκει στὸ Μαρόκο, ἀλλὰ διατηρεῖ τὴν εὖνοια τοῦ ήγεμόνα του καί παραμένει στὴ θέση του. Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις στὸ μεταξύ ἐτοιμάζεται νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν Χασάν Β', ἡθικὸ αὐτουργὸ τῆς δολοφονίας τοῦ Μπὲν Μπάρκα... Τί ἀποτελεῖ αὐτό; Τί ἄλλο ἂν ὄχι ἓνα ὀλοφά-

νερο παράδειγμα συμμαχίας με τους δολοφόνους και σφαγείς των λαών;

Τήν αγανάκτηση που προκαλέσει στη διεθνή κοινή γνώμη ή στάση αυτή των σοβιετικών ηγετών, την εκφράζουν δημοσιογραφικά όργανα, που δεν μπορούν να κατηγορηθούν πως αντιστρατεύονται την πολιτική της «ειρηνικής συνύπαρξης», όπως την αντιλαμβάνεται και την εφαρμόζει ή σοβιετική ρεβιζιονιστική ηγεσία.

Έτσι και στη χώρα μας, το περιοδικό «Ταχυδρόμος» που εκθειάζει και υπερθεματίζει μάλιστα αυτή την πολιτική, στο τεύχος του της 15 'Οκτωβρίου, σε σχόλιο με τίτλο «Περίεργα πράγματα», τονίζει: «'Αν όμως ο Χασάν Β' πηγαίνοντας στη Μόσχα επιδιώκει να ξαναχρυσώσει τη στολή του πλέοντας τις πιτσιλιές από το αίμα του μάρτυρα Μπέν Μπάρκα για να εξακολουθήσει να καταδυναστεύει με τα «έκτακτα μέτρα», ποιά σκοπιμότητα ή ανάγκη ή πρόσκληση τους τύπους αναγκάζει τη Μόσχα, την προστατίδα των καταπιεζομένων, την πρωταγωνίστρια της απελευθέρωσης των υποδούλων λαών, να μεταβληθεί σε καθαρήτριο μισμάτων;».

Ακριδώς, επειδή η σοβιετική κυβέρνηση έπαψε να είναι προστατίδα των καταπιεζομένων, πρωταγωνίστρια της απελευθέρωσης των λαών, και έχει μεταβληθεί σε καθαρήτριο μισμάτων, γι' αυτό και θα «υποδεχθεί θερμά» τον Χασάν, εφαρμόζοντας την πολιτική της «ειρηνικής συνύπαρξης» που είναι πολιτική αντίθεσης στους λαούς που αγωνίζονται, και συμπαρατάξης με τους δολοφόνους και σφαγείς των λαών.

Ο κ. Κερένσκυ χειροκροτεί τους ρεβιζιονιστές

Ο εκλαμπρότατος κ. Κερένσκυ, μās πληροφορούν τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία, έκανε δηλώσεις. Από τη ναφθαλίνη που τον είχαν δάλει οι άμερικανοί πάτρωνές του, για να υπάρχει «έν ώρα ανάγκης», αναδύθηκε για να προσθέσει τον «δολό» του κι' αυτός στον «εκδημοκρατισμό» της ΕΣΣΔ. «Στο δρόμο της Δημοκρατίας δρίσκεται ή Σοβιετική Ένωση. Οι ρώσοι ηγέτες αντιλαμβάνονται τώρα ότι οι δημοκρατικές ελευθερίες είναι ή άρτος του λαού. Αντιλαμβάνονται ότι τίποτε δεν είναι αιώσιο. Έπιστροφή στο σταλινισμό αποκλείεται — ή σταλινισμός απέθανε». («NEA» 5.10). Τί ώραία έγ-

κόμια για τους χρουστωφικούς ρεβιζιονιστές, αλλά και τί θλιβερή καταδίκη! Εισπράττουν χειροκροτήματα από εκείνον που, παίζοντας το παιχνίδι των αγγλογάλλων ιμπεριαλιστών και του μεγαλορωσικού στρατοκρατικού φεουδαρχισμού, θέλησε να πνίξει στο αίμα την ανάταση του ρωσικού προλεταριάτου. Θα τρίξουν τα κόκκαλα των εκατομμυρίων νεκρών όλων των αγώνων του σοβιετικού λαού από τον 'Οχτώδη του 1917 μέχρι σήμερα από αυτή τη ντροπή! Ο προδότης της Ρωσίας, ή μακελάρης των ρώσων εργαζομένων, ή μισθωτός πράκτορας του αγγλικού και άμερικάνικου ιμπεριαλισμού, έπαινει τους αυτοαποκαλούμενους ηγέτες του κόμματος του Λένιν. Αίσχος!

Ο «προβληματιζόμενος» αντικομμουνισμός και οι ηγέτες της Ε.Δ.Α.

Στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού «Έλληνικά Θέματα», στα πλαίσια μιας «έρευνας» κάτω από τον πολύ «επιστημονικό» τίτλο «Ο χαμένος παράδεισος της 'Αριστεράς», δημοσιεύεται συνέντευξη του Λ. Κύρκου, μέλους της Ε.Ε. της ΕΔΑ. Τη συνέντευξη αυτή την αναδημοσιεύει ή «Αύγή» στις 27 'Οκτωβρίου. Φυσικά, τόσο ή χαρακτηρας του περιοδικού όσο και ή «προβληματισμός» του είναι τέτοιος που το κατατάσσει στην κατηγορία των πιο άνοιχτων, άπροκάλυπτων οργάνων του οργανωμένου αντικομμουνισμού στη χώρα μας. Ο Λ. Κύρκος, άσφαλώς με την έγκριση της Ε.Ε. της ΕΔΑ, έδωσε συνέντευξη στο περιοδικό αυτό. Παρά το γεγονός πως τα έρωτήματα που του τέθηκαν άποσαφηνίζουν και στον πιο άκατατόπιστο άνθρωπο το «δόθος» και το «ύψος» του προβληματισμού του περιοδικού. Ο Λ. Κύρκος όμως έχει άλλη γνώμη γι' αυτό. Έτσι, σε ένα από τα πιο άπροκάλυπτα «έρωτήματα» περί κομμουνισμού, φασισμού κλπ., ή Λ.Κ. άπαντά: «'Απορρίπτω τον παραλληλισμό κομμουνισμού-φασισμού, που έξάλλου σάν σύλληψη είναι κατώτερη του προβληματισμού και του επιπέδου των Ε.Θ...!! 'Αλλά που είδε ή Λ. Κύρκος τον «προβληματισμό» και το «έπίπεδο» στον αντικομμουνισμό και μάλιστα του είδους και της μορφής του περιοδικού αυτού; Τόση φόρα, τέλος πάντων, έχουν πάρει οι ηγέτες της ΕΔΑ στην προσπάθειά τους να έξευμενίζουν τους πάντας και τα πάντα, ώστε έχουν χάσει την αίσθηση του γελοίου. Βλέπουν «προβληματισμό» εκεί που δεν υπάρχει παρά ή πιο άχαλίνωτος αντικομμουνισμός...

ΤΑ «ΑΝΤΙΞΕΝΙΚΑ» ΤΟΥ Ζ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ο πολυγραφώτατος ρεβιζιονιστής Ζ. Ζωγράφος σε σειρά άρθρων που δημοσίευσε τελευταία «με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός χρόνου από το πραξικόπημα», επιχειρεί να λουστράρει τη γραμμή της κλίμακας που παριστάνει την ήγηση του ΚΚΕ, καταφεύγοντας στα γνωστά τερτίπια της διαστροφής των πραγμάτων, της υποκρισίας και της συγκαλύψης γεγονότων. Ταυτόχρονα με πανούργο τρόπο προβάλλει μερικές «νέες» θέσεις. «Νέες» δεν είναι γιατί οι ρεβιζιονιστές τις εφαρμόζουν στην πράξη χρόνια τώρα. Το «νέο» που υπάρχει είναι το ότι κατακυρώνονται από την πλευρά τους επίσημα.

Έτσι, στο τ. 9 του «Νέου Κόσμου» παρατίθεται το δεύτερο άρθρο με τον αρκετά χαρακτηριστικό τίτλο: «Η στάση απέναντι στους ξένους - Η πολιτική της ενότητας» και με υπότιτλο του α' μέρους: «Για να αλλάξει η στάση των ξένων απέναντι στην Ελλάδα πρέπει να αλλάξει η κατάσταση στην ίδια την Ελλάδα». Το άρθρο αυτό γράφτηκε μετά τα γνωστά «αντιξενικά» άρθρα του κ. Ανδρέα Παπανδρέου. Η επίδραση της «ακτινοβολίας» του τελευταίου πάνω στο Ζ. Ζωγράφο φαίνεται από όλο τον υπότιτλο:

Και πού συγκεκριμένα: Με τον όρο «ξένος», ο Ζ.Ζ. εξυπονοεί «ιδιαιτέρα», όπως λέει και ο ίδιος, τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές. Έπομένως αυτών *ι δ ι α ι τ ε ρ α* θα «αλλάξει η στάση» απέναντι στην Ελλάδα» όταν «αλλάξει η κατάσταση στην Ελλάδα». Αλλά το πρόβλημα δεν δρίσκεται στο «ν» αλλάζει η στάση» τους, αλλά η «θέση» τους. Δηλαδή, να τα «μαζέψουν» οι αμερικάνοι και να φύγουν από τη χώρα μας. Γιατί σε ό,τι αφορά τη «στάση», η στάση των αμερικάνων ιμπεριαλιστών και όλων των ιμπεριαλιστών και σήμερα και αύριο δεν μπορεί να είναι άλλη από την προσπάθεια να θέσουν τις άλλες χώρες, κάτω από τον έλεγχό τους. Όταν, λοιπόν, ο Ζήσης Ζωγράφος δεν θέτει κατ' αυτό τον τρόπο το ζήτημα, αλλά μιλάει για «αλλαγή της στάσης των ξένων» είναι φανερό ότι μ' αυτό τον τρόπο εξωραΐζει απροκάλυπτα τον ιμπεριαλισμό γενικά και τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό «ιδιαιτέρα» και αλλοιώνει το χαρακτήρα της ασυμφιλίωτης αντίθεσης ανάμεσα στον ελληνικό λαό και στον ιμπεριαλισμό γενικά και στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό «ιδιαιτέρα», ακριβώς όπως το κάνουν μια σειρά άστοι πολιτικοί.

Γίνεται, λοιπόν, φανερό πώς ο Ζήσης Ζωγράφος και μαζί του όλοι οι ρεβιζιονιστές, δεν θέτουν ζήτημα αποκατάστασης της εθνικής μας ανεξαρτησίας, αλλά ζήτημα «αλλαγής της στάσης» των ξένων «απέναντι στη χώρα

μας». Αυτό αποδείχεται και από το ίδιο το κείμενο του άρθρου του. Υπογραμμίζει μάλιστα σ' ένα σημείο πώς «*ο π ο ι α δ ή π ο τ ε*» (*) αλλαγή της στάσης των ξένων απέναντι στην Ελλάδα θα ξεκινήσει κατ' ανάγκη από τις αλλαγές που θα πραγματοποιηθούν προηγούμενα στην ίδια την Ελλάδα και από τους ίδιους τους Έλληνες» (1). Δεν κηρύσσει εδώ πολύ καθαρά την παραίτηση από την πάλη για το διώξιμο των «ξένων» με την «πάλη» για «οποιοσδήποτε» «αλλαγές», «που θα πραγματοποιηθούν προηγούμενα στην ίδια την Ελλάδα κλπ. κλπ.». Αλλά και παρακάτω το ξεκαθαρίζει ο ίδιος ακόμα καλύτερα: «..... σήμερα οι ιμπεριαλιστές δεν είναι πιά σε θέση να διευθύνουν, στον ίδιο βαθμό όπως και πριν, την πολιτική των κρατών που μετέχουν στους επιθετικούς συνασπισμούς...». Αυτό τί λέει; Αντικατάσταση της πάλης για μια πραγματική εθνική ανεξαρτησία με το παπανδρεϊκό σύνθημα «ελληνική εξωτερική πολιτική». Δηλαδή, μετατροπή του λαϊκού κινήματος σε όργανο εξυπηρέτησης ενός τμήματος της κυρίαρχης τάξης, στη διαπάλη του με ένα άλλο τμήμα των κυρίαρχων τάξεων. Ειδικά, για τη χώρα μας, μετατροπή του λαϊκού κινήματος σε όργανο εξυπηρέτησης της πολιτικής της μιάς πτέρυγας της αστικής τάξης στη διαμάχη της με την άλλη πτέρυγα της μεγαλοαστικής τάξης. Και κατά προσέκταση: σε όργανο εξυπηρέτησης αυτών των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στη διαμάχη τους με εκείνη την ιμπεριαλιστική δύναμη. Το προοδευτικό κίνημα, όπως είναι γνωστό, θεωρεί σαν ένα υποδοθητικό παράγοντα της πάλης του τις αντιθέσεις ανάμεσα στους εχθρούς του. Σε καμιά περίπτωση όμως δεν παραιτείται από τον ανεξάρτητο ρόλο του και από τους δικούς του σκοπούς, όπως οι ρεβιζιονιστές και στη συγκεκριμένη περίπτωση ή ρεβιζιονιστική κλίμακα του Ζήση Ζωγράφου. Αλλά ή τέτοια τοποθέτησή τους εξηγείται από την αντίληψη που έχουν για την αλλαγή της φύσης του ιμπεριαλισμού και από τη θέση τους για τον «ούσιαστικό εκδημοκρατισμό». Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Ζ.Ζ. έπρεπε να «ξεπεράσει» κάθε πρόσχημα για να στηρίξει «θεωρητικά» τη θέση του Ανδρέα Παπανδρέου για τη «δημοκρατική εθνική αναγέννηση» με ΝΑΤΟ, Κοινή Αγορά και αμερικάνικες δάσεις. Αυτό και έκανε...

(*) Υπογραμμιση δική μας.

(1) «Η στάση απέναντι στους ξένους—Η πολιτική της ενότητας», «Νέος Κόσμος», τ. 9, σ. 1180.

ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΙΤΑΛΙΑΣ (*)

Το Έθνικό Συνέδριο των Ιταλών μαρξιστών - λενινιστών συνήλθε την Παρασκευή 14 Οκτωβρίου στο Λιβόρνο, εκεί όπου το 1921 ιδρύθηκε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ιταλίας, προσχωρώντας στην 3η Διεθνή, σε αντίθεση με το ρεφορμιστικό σοσιαλιστικό κόμμα.

Οι εργασίες άρχισαν μέσα μιιά ατμόσφαιρα γενικού ενθουσιασμού, που εκδηλώθηκε από τους αντιπροσώπους που προέρχονται από όλες τις περιοχές της Ιταλίας.

Στο προεδρείο κλήθηκαν τα μέλη του Πολιτικού Γραφείου του Μαρξιστικού-Λενινιστικού Κινήματος της Ιταλίας, στελέχη του παριζάνικου στρατού και σύντροφοι που πήραν μέρος στην ίδρυση του Κομμουνιστικού Κόμματος το 1921.

Η εισήγηση της Κεντρικής Επιτροπής στη βάση της ανάλυσης της ταξικής πάλης στην Ιταλία και στον κόσμο, υπέδειξε τα καθήκοντα που τίθενται στους πραγματικούς κομμουνιστές, στους μαρξιστές-λενινιστές. Το συνέδριο εξέτασε το στάδιο ανάπτυξης του μαρξιστικού-λενινιστικού κινήματος, τους δρόμους για τη συγκρότηση του κόμματος.

Το μεγαλύτερο μέρος των αντιπροσώπων, εργάτες, αγρότες, διανοούμενοι, πήραν το λόγο, και εξέθεσαν την πείρα τους από τους εργατικούς αγώνες, από την αντιιμπεριαλιστική πάλη, για την οίκοδόμηση των οργανώσεων βάσης του κόμματος.

Οι σύντροφοι αντιπρόσωποι υποδέχτηκαν με έπαιρη-μίες τα μηνύματα και τους χαιρετισμούς αδελφών κομμάτων. Το μήνυμα του συντρόφου Έμπερ Χότζα, Πρώτου Γραμματέα του Κόμματος Εργασίας Αλβανίας, όπως και εκείνο που άφηθηκε ο σύντροφος Ζάκ Γκριππά, Γραμματέας του Κ.Ε. του Κ.Κ. Βελγίου έγιναν δεκτά με ενθουσιασμό.

Στο τέλος της συζήτησης το συνέδριο αποφάσισε όμοφωνα την ίδρυση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ιταλίας. Μόλις πάρθηκε η απόφαση αυτή, οι αντιπρόσωποι δγῆκαν στους δρόμους του Λιβόρνο και κατευθύνθηκαν στο θέατρο Σάν Μάρκο (που έχει έρειπωθεί από τον πόλεμο) για να στήσουν μιιά κόκκινη σημαία, τιμώντας έτσι τους συντρόφους που ίδρυσαν το Κομμουνιστικό Κόμμα, στο θέατρο αυτό, το 1921.

Το Σάββατο το απόγευμα οι συζητήσεις συνεχίστηκαν στους κόλπους του Συνεδρίου, που ονομάστηκε λίγα λεπτά πριν, Πρώτο Συνέδριο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ιταλίας (Μ.Α.).

Το Συνέδριο αποφάσισε να συνεχιστεί η συζήτηση χωρίς καμμιιά διακοπή όλη τη νύχτα, για να γίνει δυνατόν να τερματισθούν οι συζητήσεις και να παρθούν οι αποφάσεις πάνω στις προτάσεις που είχαν γίνει από τις επιτρο-

πές εργασίας.

Η συνεδρίαση τελείωσε στις 8.30 π.μ. την Κυριακή με την εκλογή της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ιταλίας (Μ.Α.).

Την ίδια ημέρα, στις 10.30 π.μ. στον Οίκο του Πολιτισμού, έγινε μιιά μεγάλη εκδήλωση, στη διάρκεια της οποίας παρουσίασε ο σύντροφος Ντινούτσι την 'Ιδρυτική Δήλωση του Κόμματος. Η Δήλωση αυτή έχει ως εξής: «Σήμερα, στο Λιβόρνο, εκεί όπου γεννήθηκε το 1921 το Κομμουνιστικό Κόμμα Ιταλίας, το Συνέδριο των Κομμουνιστών (μαρξιστών - λενινιστών) ίδρυσε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ιταλίας (Μ.Α.).

Το Κόμμα γεννιέται τη στιγμή που γίνεται όλο και πιο επείγουσα η ανάγκη της έντασης της πάλης εναντίον του ιμπεριαλισμού, που κατευθύνεται από τις ΗΠΑ, που με την επίθεσή τους εναντίον του διετναμέζικου λαού και τις πολεμικές προετοιμασίες του εναντίον της Λαϊκής Δημοκρατίας Κίνας, εφαρμόζει το εγκληματικό σχέδιο της διανομής του κόσμου με τη συνενοχή των χρουστωφικών ήγερτων.

Το Κόμμα γεννιέται σε στιγμές έντασης της ταξικής πάλης στην Ιταλία, όταν οι εργάτες, οι αγρότες που εκδηλώνουν μιιά μεγάλη μαχητικότητα και ένα μεγάλο πνεύμα θυσίας, στερούνται ενός επαναστατικού οδηγητή, μιιάς κομμουνιστικής πρωτοπορίας που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να καταπολεμήσουν την πολιτική της εκμετάλλευσης που εφαρμόζει το σύστημα του κρατικού μονοπωλιακού καπιταλισμού.

Για να οδηγήσουν ως το τέλος την πάλη εναντίον του ιμπεριαλισμού και εναντίον της άστικής τάξης, για να οδηγήσουν τους διεκδικητικούς αγώνες, για το σοσιαλισμό, οι πραγματικοί κομμουνιστές, οι μαρξιστές - λενινιστές ίδρυσαν το Κόμμα και σήκωσαν ψηλά την κόκκινη σημαία της Επανάστασης.

Λιβόρνο, 15 Οκτωβρίου 1966».

Σε συνέχεια πήρε το λόγο ο σύντροφος Μιζεφάρι, που μίλησε για την πολιτική κατάσταση στην Ιταλία, ο σύντροφος Ριζολίτι για τη σημασία της εκδήλωσης μπροστά στο θέατρο του Σάν Μάρκο, ο σύντροφος Μπαλέστρι για τους αγώνες των εργατών και των αγροτών, ο σύντροφος Πέσκα για την ανάγκη της συνέχισης ως το τέλος του αγώνα εναντίον του ιμπεριαλισμού και του ρεβιζιονισμού, για την ανάπτυξη του μαρξιστικού - λενινιστικού κινήματος σε όλο τον κόσμο.

Όταν διαβάστηκε η 'Ιδρυτική Δήλωση, οι εργαζόμενοι που παρευρίσκονταν στη συγκέντρωση, τραγούδησαν τους επαναστατικούς ύμνους «Μπαντιέρα κόκκινη» και την «Διεθνή».

(*) 'Από τη «Φωνή του Λαού», τ. 42, της 21.10.66.

ΠΟΙΟΣ ΒΟΗΘΑΕΙ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ;

Οι Τσάμπερλαιν της εποχής

“Όσο προχωρούν τα γεγονότα, όλο και γίνεται πιο φανερό, και σέ καίνους που τό άρνούνταν προηγουμένα, ότι τό επίκεντρο τής παγκόσμιας πολιτικής έχει τά τελευταία χρόνια μετατοπισθή στην Άσία (και κυρίως στη νοτιο-ανατολική της περιοχή), στην Άφρική και στις χώρες τής Λατινικής Άμερικής. Έτσι επαληθεύεται ή θέση τής Κ.Ε. του Κ.Κ. Κίνας, που περιέχεται στην επίστολή της του Ιούνη 1963 προς την Κ.Ε. του Κ.Κ. τής Σοβ. Ένωσης: «Οι διάφορες αντιθέσεις τής σύγχρονης εποχής συγκλίνουν σήμερα στις άχανείς εκτάσεις τής Άσίας, τής Άφρικής και τής Λατινικής Άμερικής, στις όποιες ή ιμπεριαλιστική κυριαρχία είναι πιο άσθενής και οι όποιες αποτελούν σήμερα την κύρια ζώνη, στην όποία ξεσπάει ή θύελλα τής παγκόσμιας επανάστασης, καταφέροντας άμεσα πλήγματα στον ιμπεριαλισμό».

Στή «γγρασμένη» Εύρώπη και στη Βόρεια Άμερική, όπου έχουν σωρευτεί άφάνταστα πλούτη και τεράστια οικονομικά μέσα από την άνυπολόγιστη σέ όγκο υπεραξία και την άνελέτη καταλήστευση των πληθυσμών των άποικιών, υπάρχουν ακόμα περιθώρια που επιτρέπουν, ως ένα βαθμό, τή λειτουργία «άσφαλιστικών δικλείδων», που άμβλύνουν τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων μαζών, ενώ, έξ άλλου, τά κόμματα που εμφανίζονται σαν «ήγες» τους προσαρμόζονται μεθοδικά και «έξελιχτικά» σ' ένα «μόντους διθέντι» με τον καπιταλισμό και τους ιμπεριαλιστές. Στο τελευταίο άλλωστε αυτό βοήθησε σ' ένα μεγάλο βαθμό — άνάμεσα φυσικά και σ' άλλα αίτια — τό περίφημο τρίπτυχο του χρουστσωφικού ρεβιζιονισμού, που χάραξε σά βασική πολιτική γραμμή την πολιτική τής εϋρηνικής συνύπαρξης, τής εϋρηνικής άμύλλας και του εϋρηνικού περάσματος (άλλα Χρουστσώφ φυσικά!).

Οι άγώνες και ή πάλη που μπήκαν στη μορφή τής εϋνοπλης σύγκρουσης άνάμεσα στον ιμπεριαλισμό (με επικεφαλής τους άμερικάνους ιμπεριαλιστές) από τή μια μεριά και τους λαούς από την άλλη, που άγωνίζονται για εθνική άπελευθέρωση, για άνεξαρτησία, για πρόοδο και για σοσιαλισμό, διαδραματίζονται τώρα στις εκτάσεις τής Άσίας, τής Άφρικής και τής Λατινικής Άμερικής, με κύριο και άποφασιστικό πεδίο σύγκρουσης τό Βιετνάμ.

Σήμερα γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρη ή τεράστια, ή άποφασιστική σημασία τής σύγκρουσης αυτής και άποκαλύπτονται όλο και πιο πολύ οι στρατηγικοί στόχοι του έπιθετικού πολέμου των άμερικάνων ιμπεριαλιστών στο Ν. Βιετνάμ, και άς προσπαθεί νά τους καλύψει όσο μπορεί πιο έντεχνα ή πλούσια σέ μέσα προπαγανδιστική μηχανή των ΗΠΑ — για νά εξαπαντούνται πιο εύκολα οι λαοί και πρώτα απ' όλους ο άμερικάνικος λαός — με τον ψεύτικο πέρα για πέρα μανδύα τής βοήθειας προς τή «νόμιμη» κυβέρνηση του Ν. Βιετνάμ (1) και τής σταυροφορίας του «πολιτισμένου κόσμου» ενάντια στην «άσιατική κομμουνιστική βαρβαρότητα» και ενάντια στην «έξαλλωσύνη του άιμοδόρου Μάο» κλπ. κλπ.

Παράλληλα με την προπαγάνδα για βοήθεια μιας «νόμιμης» κυβέρνησης και για σταυροφορία του «πολιτισμένου κόσμου» ενάντια στη βαρβαρότητα, που πάει τάχα νά γκρεμίσει και νά εξαφανίσει τά επιτεύγματα του ανθρώπινου πνεύματος και τον πολιτισμό τής άνθρωπότητας, ή κυβέρνηση Τζόνσον, για νά εξαπατήσει και τον άμερικάνικο λαό και τή διεθνή κοινή γνώμη, προτείνει, κάθε φορά που «κλιμακώνει» την πολεμική επίθεσή της, με τό ένα χέρι τον κλάδο έληας, καλώντας τους Βιετναμέζους στην Τράπεζα των διαπραγματεύσεων, ενώ με τό άλλο δέν παύει νά τραβάει τή σκανδάλη τής τερατώδους πολεμικής μηχανής της, που σκορπάει τή φωτιά, τό σίδερο, τά δηλητηριώδη άέρια, έξολοθρεύοντας έτσι τον άμαχο πληθυσμό του Βιετνάμ και καταστρέφοντας θάρβαρα και άδιάκριτα σπίτια, σχολεία, εργοστάσια, έκκλησίες, νοσοκομεία, άρδευτικά φράγματα, σπαρμένες εκτάσεις κλπ.

‘Ο άμερικάνικος πόλεμος στο Βιετνάμ, που πολλές άμερικάνικες προσωπικότητες άπεκάλεσαν θρωμερό πόλεμο, παρουσιάζει τουτο τό χαρακτηριστικό: ‘Η άμερι-

(1) Έχει τέτοιο λαϊκό έρεισμα κι' είναι τόσο νόμιμη ή Κυβέρνηση του δικτάτορα Κό, ώστε, μ' όλη την τεράστια, και σέ έντελώς μοντέρνο έξοπλισμό, βοήθεια και τή συμμετοχή στις μάχες τριακοσίων πενήντα χιλιάδων άμερικανών και μισθοφόρων νοτιοκορεατών, φιλιππίνων, αυστραλών κλπ., δέν μπορεί νά «ξεμυτίσει» από την πρωτεύουσα Σαϊγκόν, κι' άς είναι άσύγκριτα κατώτερος ο έξοπλισμός των Βιετκόγκ κι' άς μὴν ύπάρχει ούτε ένας ξένος στρατιώτης στις τάξεις τους!

κάνηκε πλευρά, έξον από τὰ πυρηνικά όπλα, διαθέτει σέ άφθονία τόν πιό σύγχρονο έξοπλισμό καθώς και χημικά και μικροβιακά όπλα, και δέ δίστασε νά κάνει χρήση κι' αυτών τών τελευταίων! 'Η πλευρά τών ήρωϊκών Βιετναμέζων, από τήν άποψη του έξοπλισμού μπορεί νά έξομοιωθεί σάν τó Δαυΐδ μέ τόν Γολιάθ. 'Υστερεί σέ τέτοιο βαθμό, ώστε για κάθε άκατατόπιστο είναι εκπληκτικό τó πώς μπορούν οί άδάμαστοι αυτοί πολεμιστές όχι μονάχα νά κρατούν άκλόνητοι, αλλά και νά δρέπουν άλλεπάλληλες νίκες πάνω στα άμερικάνικα και τὰ μισθοφορικά στρατεύματα, φέρνοντας σέ άμηχανία και σέ άδιέξοδο τόν Τζόνσον και τὰ έπιτελεία του Πενταγώνου.

Αυτό βέβαια δέν είναι εκπληκτικό άμα λάδεις κανείς ύπόψη ότι σ' ένα λαϊκό πόλεμο δέν θαράινουν μονάχα τὰ υλικά μέσα και ότι ό πιό σοδαρός, ό πιό άποφασιστικός παράγοντας είναι ό ήθικός παράγοντας, ό παράγοντας άνθρώπου.

Από τήν άποψη λοιπόν του ήθικού παράγοντα οί πατριώτες του Βιετνάμ βρίσκονται: σέ άσύγκριτα ύψηλότερη μοίρα. Αυτοί έμψυχώνονται από τó γεγονός ότι πολεμούν για τή λευτεριά και τήν ανεξαρτησία της πατρίδας τους, για τὰ δυό αυτά υπέρτατα άγαθά για τὰ όποία αυτός σέ όλη τή μακραιώνη ιστορία της άνθρωπότητας δέν φειδωλεύθηκε θυσίες σέ αίμα και υλικά άγαθά.

'Η άμερικάνικη, αντίθετα, πλευρά διεξάγει — μέ τὰ στρατευμένα άμερικανόπουλα κυρίως τώρα και τὰ οίκτρα μισθοφορικά άνδρείκελά τους τελευταία — έναν άδικο έπιθετικό πόλεμο, στόν όποίο προσπαθεί, χωρίς και νά τó κατορθώνει, νά παρασύρει και άλλους συνεταιρους-συμμαρίες. Είναι λοιπόν πολύ φυσικό ότι τó ήθικό, τόσο στίς μάχιμες μονάδες, όσο και στό έσωτερικό της χώρας είναι: σέ χαμηλή στάθμη και πολύ εύκολα κλυδωνίζεται κάθε φορά που μπαίνει σέ άπροσδόκητες δοκιμασίες. Είναι: λοιπόν έξω από κάθε άμφιβολία, ότι ή κυβέρνηση Τζόνσον είναι ύποχρεωμένη μέ όλο τόν προπαγανδιστικό μηχανισμό της νά κρατάει όρθιο τó ήθικό του έσωτερικού και του μακρινού μετώπου τών έπιχειρήσεων.

Γι' αυτό και χρειάζεται νά άνεμίξει κάθε τόσο στα μάτια του άμερικάνικου λαού τó άπατηλό λάβαρο της διακίωσης του θρωμερού αυτού πολέμου, που τόν επιδάλουν τάχα οί κοσμοκαταχτητικές προθέσεις τών «πολεμοχαρών και έξαλλων κοιμμουνιστών της 'Ασίας» και πώς τάχα ό «ελεύθερος κόσμος» μονάχα για νά άμυνθεί και νά άποκρούσει τó «φοβερό κύμα τών άσιατών κοιμμουνιστών» (οί εύρωπαίοι φαίνεται από τήν έποχή του Χρυσού τσάφ και δώθε δείχνουν άρκετά σημάδια «κατανόησης» και ειρηνικής — δηλαδή συνθηκολόγας — συνύπαρξης) είναι άναγκασμένος νά ύφίσταται τó δυσβάσταχτο βάρος του μακρινού και αίματηρού και τρομερά δαπανηρού αυτού πολέμου.

'Η άσθενής πλευρά της προπαγάνδας του Τζόνσον στο σημείο αυτό βρίσκεται στο γεγονός ότι αυτή τή φορά ό άμερικάνικος ιμπεριαλισμός δέν κατάφερε, όπως αυτό συνέθε στην εισβολή του στην Κορέα, νά παρασύρει στην έπιθετική του έξόρμηση έναντίον του Βιετνάμ πλαταιά τούς εύρωπαίους συμμάχους του, εξαιτίας τών λαϊκών άντιδράσεων και τών έσωτερικών τους άντιθέσεων. Στόν

θρωμερό αυτό πόλεμο ό άμερικάνικος ιμπεριαλισμός δρέθηκε άπομονωμένος και ξεσκεπάστηκε στα μάτια του κόσμου τó άπαίσιο προσωπείο του. Κι' όχι μονάχα αυτό, αλλά παρουσιάστηκε και τó δυσόϊωνο γι' αυτόν φαινόμενο της Γαλλίας, ή όποία ξεκοφε ούσιαστικά από τó στρατιωτικό όργανισμό του NATO και ό σημερινός ήγέτης της μέ δηλώσεις του και σέ λόγους καταδίκασε — όσο μπορούσε νά τó κάνει σήμερα ένας ήγέτης καπιταλιστικού κράτους — τήν πολιτική και τὰ βάρδαρα μέσα που χρησιμοποiei ή κυβέρνηση Τζόνσον στη διεξάγωγή του πολέμου στο Βιετνάμ.

Πέραν αυτών, και όρισμένα στρώματα του άμερικάνικου λαού, που σηκώνει τó βάρος και ύφίσταται: τίς θυσίες του πολέμου αυτού, από τόν όποιο θησαυρίζουν τὰ μονοπώλια τών πολεμικών βιομηχανιών, άρχισαν νά ξεγειρονται και νά ζητάν τήν κατάπαυση τών πολεμικών έπιχειρήσεων και τήν άνάκληση του άμερικάνικου στρατού από τó Βιετνάμ. Πράγματι, οί καθημερινές άπώλειες σέ έμψυχο υλικό, που τώρα θαράινουν κυρίως τούς άμερικάνους, άρχίζουν νά προκαλούν έντονες πιά άντιδράσεις μέσα στους κόλπους του άμερικάνικου λαού και νά ύποσκάπτουν τó ήθικό στο έσωτερικό μετώπο.

Γι' αυτός άκριδώς τούς λόγους, έδώ και ένα χρόνο, που ό Τζόνσον και τó Πεντάγωνο πείστηκαν ότι ό πόλεμος στο Βιετνάμ δέν παρουσιάζει ούτε σύντομο ούτε νικηφόρο τέρμα, και ότι ό πυρηνικός εκφοβισμός, στόν όποίο πολλά υπολόγιζε ό άμερικάνικος ιμπεριαλισμός, καθώς και ή κλιμάκωση τών βομβαρδισμών δέν είχαν κανένα άποτέλεσμα, αλλά αντίθετα φανάτισαν πιό πολύ τó βιετναμικό λαό, ή κυβέρνηση του αίματοβαμμένου άμερικανού προέδρου σοφίστηκε τόν έλιγμό της πρότασης για διαπραγματεύσεις ειρήνης, χωρίς φυσικά νά εγκαταλείπει τή συνέχιση και τήν κλιμάκωση τών βομβαρδισμών και χωρίς νά ξεφεύγει από τó στρατηγικό σκοπό της όριστικής παραμονής τών άμερικάνικων στρατευμάτων στο Νότιο Βιετνάμ, όπως παραμένουν και στη Νότιο Κορέα. Τήν παραμονή αυτή — έλπίζουν οί άμερικάνοι ιμπεριαλιστές — θα κατοχυρώσει μιá «συνθήκη ειρήνης» που θα γίνει κάτω από τήν πίεση τών βομβαρδισμών και τήν άπειλή του πυρηνικού όπλου, που δέν διαθέτουν έπαρκώς ακόμα οί βασικοί και κύριοι και ειλικρινείς ύποστηρικτές του άγωνιζόμενου βιετναμέζικου λαού, οί Κινέζοι.

Οί προτάσεις του Τζόνσον για ειρηνικό διακανονισμό του βιετναμικού προβλήματος στην τράπεζα τών διαπραγματεύσεων δέν είναι τίποτ' άλλο, παρά ένας άπατηλός έλιγμός και ένα δόλιο μέσο για νά επιτύχουν οί άμερικάνοι εκείνο που δέν κατορθώνουν νά επιτύχουν μέ τὰ όπλα. Γιατί ή έναρξη διαπραγματεύσεων για ειρήνη στην περίπτωση του Βιετνάμ σημαίνει πρώτο, ότι ό έπιδρομέας είναι πανίσχυρος και κρατάει τó θύμα του κάτω από τó πέλμα του και δεύτερο ίσοδυναμεί μέ έπίσημη άναγνώριση του έπιδρομέα και του ληστή σάν άντίδικου σέ μιá διαφορά, σ' ένα διαμφισβητούμενο ζήτημα. 'Ο έπιδρομέας και ό ληστής ή άποχωρεί μόνος του χωρίς καμιά διαδικασία και ύφίσταται τίς συνέπειες της έπιδρομής του, ή πιάνεται και δικάζεται. Δέν είναι ούτε άνεχτό ούτε φρόνιμο νά καθήσει στο τραπέζι μαζί μέ τó θύμα για ένα «διακανονισμό».

Γι' αυτό άκριδώς, τόσο τó 'Απελευθερωτικό Μέτωπο

του Ν. Βιετνάμ, όσο και η ήγεςία του Βόρειου Βιετνάμ, σαν πρωταρχικό όρο θέτουν την αποχώρηση των αμερικανών και των δορυφόρων τους από το Βιετνάμ, πράγμα που αποκρούουν οι αμερικανοί, γιατί αυτό θα ματαίωνε τους δόλιους σκοπούς τους.

Την τεράστια σημασία που έχει η αποδοχή ή όχι των προτάσεων για ειρήνη, όταν ο στρατός του εισβολέα βρίσκεται στο έδαφος της χώρας που έγινε θύμα της επίθεσης, είχαν κατανοήσει ακόμα από την αρχαιότητα οι Ρωμαίοι.

Όταν ο βασιλιάς της Ήπειρου Πύρρος, που είχε εκστρατεύσει στην Ιταλία για να βοηθήσει τους Ταραντίνους έναντι των Ρωμαίων, πείσθηκε ότι δεν του ήταν εύκολο να κατανικήσει το στρατό της Ρώμης, έστειλε πρεσβεία και ζήτησε να γίνουν διαπραγματεύσεις για τη σύναψη ειρήνης. Η Ρωμαϊκή Σύγκλητος ήταν έτοιμη να αποδεχθεί τις προτάσεις. Ο έμπειρος όμως Άππιος Κλαύδιος Καίκος (ο Τυφλός) κατώρθωσε κι' έπεισε τους Συγκλητικούς και απέκρουσαν τις προτάσεις του Πύρρου και έδωσαν την απάντηση ότι, διαπραγματεύσεις για ειρήνη δεν είναι δυνατό να αρχίσουν, εφόσον ο Πύρρος βρίσκεται επί Ιταλικού εδάφους! Το τέλος της εκστρατείας του Πύρρου στην Ιταλία είναι γνωστό. Η αποτελεσματική επέμβαση του Τυφλού Καίκου ενέπνευσε τον Ιταλό ζωγράφο Μάκκαρι, ο οποίος την απεικόνισε με ένα υπέροχο πίνακα, που στολίζει σήμερα το μέγαρο της Ιταλικής Γερουσίας. (Παπαρηγοπούλου: «Ιστορία του Έλληνικού Έθνους», έκδ. 1932 Έλευθερουδάκης, τόμ. 2ος, μέρος 1ον, σελ. 228).

Στην άπατηλή προπαγανδιστική προσπάθεια της κυβέρνησης Τζόνσον σπεύδει όλο και πιο πολύ πρόθυμος και πολύτιμος βοηθός ή κομματική και κυβερνητική ήγεςία της Σοβιετικής Ένωσης με τη διπρόσωπη πολιτική της, που συνίσταται στην άσχημαντη ύλική βοήθεια που παρέχει — σε σχέση με τις τεράστιες δυνατότητές της και με το χρέος που της επιβάλλουν οι αρχές του προλεταριακού διεθνισμού και της σοσιαλιστικής αλληλεγγύης — και ταυτόχρονα στην πραγματική προδοσία του αγώνα του βιετναμικού λαού, με την έμμεση βοήθεια στον ήθικo τομέα, που προσφέρει στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, ο οποίος είναι σήμερα ο αρχιπειρατής του κόσμου, ο υπ' αριθ. 1 έχθρος των λαών και κάθε προοδευτικού κινήματος και ο πάνοπλος και άδίσταχτος και αιματοβαμμένος χωροφύλακας της διεθνούς κεφαλαιοκρατίας και του ρατσισμού.

Η έμμεση αυτή βοήθεια στον ήθικo τομέα, που διευκολύνει την αμερικάνικη προπαγάνδα, προσφέρεται από την ήγεςία της Σοβ. Ένωσης με ποικίλες μορφές και τρόπους. Θα αναφέρουμε μερικά παραδείγματα:

1) Με τη συνεργασία στις έρευνες του διάστήματος, συνεργασία που έφθασε στο σημείο να βοηθήσει η Σοβ. Ένωση τους αμερικανούς για τον περίπατο στο Διάστημα, σύμφωνα με αποκάλυψη σοβιετικού ειδικού, του αντιστρατήγου της υπηρεσίας κοσμοναυτών Καμάνιν («Αυγή» 23.6.65).

2) Με την αύξηση και τον πολλαπλασιασμό των «εκπολιτιστικών και μορφωτικών» ανταλλαγών και τις αμοιβαίες επισκέψεις προσωπικοτήτων, επιστημόνων, καλλι-

τεχνών κλπ. ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην ΕΣΣΔ. Άς γίνει σύγκριση εδώ με την υπερήφανη άρνηση του Σάρτρ, που δεν δέχθηκε την πρόσκληση των αμερικανών συγγραφέων, και τη δήλωσή του ότι δεν μπορεί να επισκεφθεί, σαν προσκεκλημένος, μια χώρα, της οποίας η κυβέρνηση διεξάγει έναν επιθετικό και άδικo πόλεμο για τον οποίο μέρος ευθύνης έχουν και οι διανοούμενοι και οι έπιστήμονες της χώρας αυτής!

3) Με τη συμμετοχή της Σοβ. Ένωσης σε συνέδρια, που οι σκοποί και το περιεχόμενό τους είναι αντίθετα προς τα συμφέροντα των λαών και στα οποία συμμετέχουν ανυπόληπτα και στερημένα παντελώς διεθνούς κύρους όργανα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, όπως έγινε στο Οικονομικό Συμβούλιο Νοτιο-ανατολικής Άσίας που συνήλθε τον Μάρτη του 1966 και στο οποίο πήραν μέρος μονάχα οι ΗΠΑ, η Μεγ. Βρεταννία, η «Νότιος» Κορέα, το «Νότιο» Βιετνάμ, η «Μαλαισία», η «Φορμόζα», οι «Φιλιππίνες» και η Σοβ. Ένωση!

Με τη συμμετοχή της δηλ. αυτή η ρεδιζιονιστική σοβιετική ήγεςία, εξόν που προσδίδει κύρος στα αμερικανοστηρίχτα καθεστώτα της Ν. Κορέας, του Ν. Βιετνάμ, των Φιλιππίνων κλπ., διαπράττει και την προδοσία απέναντι στη Λαϊκή Κίνα με την έμμεση αναγνώριση της Φορμόζας του Τσάγγα Κάι-σέκ σαν ανεξάρτητου κράτους!

4) Συσφίγγει τις σχέσεις με την αντιδραστική κυβέρνηση του Σάο, η οποία πάει να προσδέσει τον ιαπωνικό λαό στο άρμα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, για την περικύκλωση της Λαϊκής Κίνας, για τη διαιώνιση της διαίρεσης της Κορέας και την κατάπιψη κάθε επαναστατικού προοδευτικού κινήματος στο χώρο της Ν.Α. Άσίας.

5) Άκολουθώντας την πολιτική του «πέρα δρέχει», αντιπαρήλθε και αντιπαρέχεται η σοβιετική ρεδιζιονιστική ήγεςία τις επανειλημμένες και ιταμές προκλήσεις των αμερικάνων αρχιπειρατών με την παρενόχληση και το μυδραλλιοβολισμό — πολλές φορές και με ανθρώπινα θύματα — κινεζικών αλιευτικών πλοίων στην άνοιχτή θάλασσα και στα κινεζικά χωρικά ύδατα, με τις συχνές παραβιάσεις των χωρικών υδάτων και του ναερίου χώρου της Λ. Κίνας από τα πολεμικά πλοία και τα μαχητικά αεροπλάνα των αμερικανών, με τη διείσδυση κατασκοπευτικών αεροπλάνων βαθιά στον ναερίo χώρο της Κίνας κλπ.

6) Βοηθάει την προπαγάνδα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού — αντί να γίνει ο καθημερινός διεθνής κατηγορος των έγκλημάτων του — και το παγιίδι του Τζόνσον, που κάθε τόσο προβάλλει τις προτάσεις ειρηνικού διακανονισμού του βιετναμικού προβλήματος, με την άποστολή του Σελέπιν, που πήγε να πείσει τους ήγέτες του Βόρειου Βιετνάμ να δεχθούν να παρακαθήσουν στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων, κατά τον τρόπο που ζήτηνε οι αμερικανοί, και με τις επισκέψεις του Ουίλσον, της Ίντιρα Γκάντι κλπ. στη Μόσχα και του Γκρομύκο στο Τόκιο κλπ. κλπ. που όλα αυτά αποτελούν περίφημα έπιχειρήματα, για να δικαιολογείται στα μάτια του αμερικάνικου λαού ο Τζόνσον, πώς δεν ευθύνεται αυτός, αλλά οι κομμουνιστές, για τη συνέχιση και την επέκταση

του πολέμου στο Ν. Βιετνάμ, τὸ... θῦμα αὐτὸ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς!

Νά, τί εἶπε ὁ Ράσκ σὲ λόγο του στὸ Φόρτ Θόριζον στίς 15.9.66: «... ὁ κ. Τζόνσον ἔκανε δωδεκάδες προσπάθει-
ων μέσῳ ἀπεσταλμένων προσωπικοτήτων στίς πρωτεύου-
σες τοῦ κόσμου (γράφει στὴ Μόσχα) γιὰ νὰ θέσει τέρμα
στὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ. Ἀλλὰ οἱ κομμουνιστικὲς πρω-
τεύουσες τῆς Κίνας καὶ τοῦ Βιετνάμ (ξεχωρίζει δηλαδὴ
τὶς πρωτεύουσες τῶν ἄλλων σοσιαλιστικῶν χωρῶν!) ἀνέ-
τρεψαν τὶς προσπάθειές του».

Ὁ γερουσιαστὴς Μόρς ἐπίσης σὲ λόγο του εἶπε, ἀνά-
μεσα στὰ ἄλλα: «... Οἱ φιλιππῖνοι μισθοφόροι στρατιώ-
τες, τῶν ὁποίων τὰ θαυράτα ἔξοδα θαρύνουν τὸν ἀμερι-
κάνικο λαό, δὲν πρόκειται νὰ πολεμήσουν στὸ Βιετνάμ.
Ἀπλῶς θὰ ἐμφανίσουν τὴ χώρα τῶν
ὡς ὑποστηρίζουσιν τὸν πόλεμο τοῦ
Βιετνάμ, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀποτε-
λεῖ κατεπίγειον ἀνάγκην τῶν Η.
Π.Α., αἱ ὁποῖαι κατέστησαν τὸν πόλεμον τοῦ Βιετνάμ ἀ-
μερικανικὸν πόλεμον (ὕπογράμμιση δική μας).

Νά, κι' ἓνα ἐλληνικὸ παράδειγμα: Γράφει ἡ «Ἐλευθε-
ρία» σὲ κύριο ἄρθρο τῆς 4.9.66: «... Διάχυτος εἶναι τε-
λευταίως εἰς ὅλας τὰς χώρας ἡ ἀνησυχία διὰ τὴν διατή-
ρησιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Ἡ παράτασις τοῦ πολέ-
μου εἰς τὸ Βιετνάμ καὶ ἡ ἔξελξις (ὕπογρ. δική
μας) πολιτικῆ τῆς Κομ. Κίνας εἶναι οἱ δύο βασικοὶ πα-
ράγοντες πού ἔχουν συντελέσει εἰς αὐτὴν τὴν ἀνησυ-
χίαν».

Καὶ αὐτὰ λέγονται καὶ γράφονται τῇ στιγμῇ πού ἡ
Λαϊκὴ Κίνα ἔχει ἀπευθύνει τὴν 403ῃ ἔντονη διαμαρτυ-
ρία (ἡ ἡγεσία τῆς Σοβ. Ἐνωσης — γιὰ νὰ χρησιμοποιή-
σουμε τὴν κοινὴ ἔκφραση — «κάνει τὴν πάπια» σ' αὐτὸ)
στὴν κυβέρνησιν τῶν ΗΠΑ γιὰ παραβίασιν τοῦ ἐναερίου
χώρου καὶ τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῆς Κίνας καὶ γιὰ πολυ-
βολισμούς καὶ ἐπιθέσεις ἀμερικανικῶν πολεμικῶν πλοίων
καὶ ἀεροπλάνων ἐναντίον κινεζικῶν ἀλιευτικῶν πλοια-
ρίων! Δὲ φαίει δηλαδὴ ὁ ληστής, ἀλλὰ τὸ θῦμα καὶ ἐκεῖ-
νοι πού προστρέχουν γιὰ νὰ τὸ βοηθήσουν! Χωρὶς νὰ θέ-
λουμε θυμούμαστε τὸ χιλιοεπιτωμένο λατινικὸ ρητὸ «Ὁ
τέμπορα ὁ μόρες!» (Ὅποιοι καιροί, ὅποια ἤθη!).

Εἶναι χαρακτηριστικὴ τέλος μιὰ περικοπὴ τοῦ λόγου
τοῦ Γκρομῆκο στίς 23.9.66 στὸν ΟΗΕ, ὁ ὁποῖος τελευταῖα
μετατράπηκε σὲ ὄργανο πολιτικῆς τῆς κοινῆς συνεργα-
σίας ἀμερικανῶν καὶ Σοβ. Ἐνωσης γιὰ τὴν κυριαρχία
τοῦ κόσμου:

«... Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις, εἶπε ὁ κ. Γκρομῆκο, ὑ-
πογραμμίζει διὰ μίαν εἰσέτι φο-
ρὰν ὅτι εἶναι ἐτοιμὴ νὰ παράσχη
πᾶσαν ἐνίσχυσιν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ
Βόρ. Βιετνάμ». (Ὑπογρ. δική μας).

Ὑστερα δηλαδὴ ἀπὸ δύο σχεδὸν χρόνια πού σφυροκο-
πιεῖται ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία τοῦ Βόρ. Βιετνάμ ἀπὸ τὴν
πειρατικὴν ἀμερικανικὴν ταχτικὴν καὶ στρατηγικὴν ἀερο-
πορία καὶ ἀπὸ τὸν 7ο στόλο, ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις ἐρί-
σκει ἀκόμα στὸ στάδιο τῆς... προειδοποιήσεως («διὰ
μίαν εἰσέτι φορὰν») ὅτι εἶναι «ἐτοιμὴ νὰ παράσχη πᾶσαν
ἐνίσχυσιν». Σὰν νὰ λέει στοὺς ἀμερικανούς: δὲν μπορῶ
ἄλλο γιὰ πολὺν καιρὸ νὰ παίζω τὸ διπλὸ παιχνίδι. Ἡ πα-
ράτασις τῆς ἀδυναμίας σας δὲν καταβάλλετε τὸ Βιετνάμ μὲ

ξεσκαπάζει ὅλο καὶ πιὸ πολὺ στὰ μάτια τῶν λαῶν καὶ ὅ-
λης τῆς προοδευτικῆς ἀνθρωπότητος!

Οἱ λαοὶ καὶ ὅλοι οἱ προοδευτικοὶ ἄνθρωποι παρακολου-
θοῦν μὲ πικρίαν τὴν τωρινὴ ἡγεσία τοῦ κόμματος τοῦ με-
γάλου Λένιν καὶ τοὺς κυβερνητικοὺς παράγοντας τῆς Σ.
Ἐνωσης, πού θὰ ἔπρεπε, ἐφόσον δὲν παύουν νὰ ἰσχυρί-
ζονται ὅτι εἶναι μαρξιστὲς-λενινιστὲς, μπροστὰ στὴν ἀ-
πρόκλητη, στὴν ὠμὴ καὶ δάρβαρα ἐπίθεσιν ἐναντίαν σὲ
μιὰ χώρα τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου ἀπὸ τοὺς νεοχι-
τλερικοὺς γκάγκστερς τῆς λεγόμενης μεγάλης ἀμερικα-
νικῆς Δημοκρατίας, νὰ ἐκτελέσουν στὸ ἄκέραιο τὶς ὑπο-
χρεώσεις πού ἐπιβάλλουν οἱ ἀρχεῖς τοῦ προλεταριακοῦ
διεθνισμοῦ καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς ἀλληλεγγύης.

Θὰ ἔπρεπε σὰν πρώτη προειδοποίησιν νὰ εἶχαν κόψει
ὅλα τὰ «πολιτισμένα χρυσὰ νήματα» τῶν σχέσεών τους
μὲ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Τζόνσον, διατηρώντας μονάχα τυ-
πικὰ, ψυχρὰς διπλωματικὰς σχέσεις μὲ τὴν χώρα του.

Θὰ ἔπρεπε σὰ δεύτερο μέτρο νὰ προειδοποιούσαν τὴν
κυβέρνησιν τοῦ Τζόνσον ὅτι θὰ χορηγοῦσαν γιὰ τὴν ἀντι-
μετώπισιν τῆς ἱμπεριαλιστικῆς δάρβαρας ἐπίθεσης τὴν
ἀπατιομένη ἀποτέλεσματικὴ βοή-
θειαν ἀπὸ τὸ πραγματικὰ πανίσχυρο ὀπλοστάσιον τῆς
Σοβ. Ἐνωσης, πού μὲ τόσο ἀνώφελο κομπασμὸ διακη-
ρύττουν σὲ κάθε εὐκαιρία οἱ ἐκπρόσωποί τους ὑπουργοὶ
Ἀμυνας καὶ στρατάρχες, καὶ τέλος, ὅταν ἡ κλιμάκωσις
τῆς ἐπίθεσης ἐφθασε στὸ βομβαρδισμὸ τῆς καρδιάς τοῦ
Βόρειου Βιετνάμ, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν πραγματοποιήσει
τὴν προειδοποίησιν αὐτή.

Ἀντὶ ὅμως γι' αὐτὸ, ἡ σημερινὴ κομματικὴ καὶ κυβερ-
νητικὴ ἡγεσία τῆς Σοβ. Ἐνωσης ἀκολουθεῖ τὴν ταχτικὴν
καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸ παιχνίδι τοῦ Τσάμπερλαιν ἀπέναντι
στὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση στίς παραμονὲς τοῦ Β' παγκό-
σμιου πολέμου, πού τόσο ἀναλυτικὰ — καὶ τόσο ἐπίκαιρα
τώρα — ἔχει ἐκθέσει ὁ τότε προσθετὴς τῆς Σοβ. Ἐνω-
σης στὸ Λονδίνο, Μάτσκυ στὰ ἀπομνημονεύματά του μὲ
τὸν τίτλο «Ποῶς βοήθησε τὸν Χίτλερ»;

Ὅσο ὅμως καὶ ἂν κλιμακώσει τὴν ἐπίθεσίν του ὁ ἀμε-
ρικάνικος ἱμπεριαλισμὸς ἐναντίαν τὸν ἡρωϊκὸν καὶ ἀφθα-
στο βιετναμέζικον λαὸν καὶ ὅσες ἑκατοντάδες χιλιάδες πά-
νοπλους ἀμερικάνους καὶ ἀνδρείκελα καὶ ἂν στείλει γιὰ
νὰ καταπνίξουν τὴν ἀντίστασιν τοῦ βιετναμέζικο λαοῦ,
καὶ ὅσο καὶ ἂν τοὺς βοηθήσουν ἔμμεσα καὶ ἀμεσα στὴν
προσπάθειαν ἐξαπάτησης τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης καὶ
συγκράτησης τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ οἱ χροσ-
τωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς καὶ οἱ ἄλλοι περιοδεύοντες στίς
διάφορες πρωτεύουσες λακέδες τῶν ἀμερικανῶν ἱμπερια-
λιστῶν, δὲν πρόκειται νὰ φέρουν κανένα ἀποτέλεσμα.

Ὁ ὑπέρροχος καὶ ἀδάμαστος βιετναμέζικος λαὸς δὲν
πρόκειται νὰ καμφθεῖ. Ὁ βιετναμέζικος λαὸς θὰ νικήσῃ
καὶ οἱ ἀμερικάνοι θὰ ἡττηθοῦν.

Ὅπως εἶπε στὴν ἐκκλησίαν του πρὸς τὸ λαὸ τοῦ Βιετ-
νάμ στίς 17.7.66 ὁ Πρόεδρος Χὸ-Τσί-μινχ, ὁ βιετναμέζι-
κος λαὸς θὰ γκεῖ νικητὴς. Οἱ ἀμερικάνοι ἐπιδρομεῖς θὰ
διωχτοῦν ἀπὸ τὸ ἱερὸ ἔδαφος τῆς πατρίδας. Δὲν ὑπάρχει
γιὰ τὸν ἄνθρωπο πολιτικώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὴν ἀνεξαρ-
τησία καὶ τὴν λευτεριά. Καὶ ὅταν, εἶπε, θάρθει ἡ μέρα τῆς
νίκης, ὁ βιετναμέζικος λαὸς θὰ ἀνοικοδομήσῃ πιὸ καλὰ
τὴν χώρα του καὶ θὰ ἀνεγείρῃ οἰκοδομήματα καὶ ἔργα
πιὸ μεγάλα καὶ πιὸ ὠραία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΥΪΝΕΑΣ (*)

Τὸ Ἀφρικανικὸ Κόμμα γιὰ τὴν Ἀνεξαρτησία τῆς Γουινέας (Πορτογαλικῆς) καὶ τοῦ Κάπ Βέρτ μᾶς ἔστειλε τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωση:

Ὁ βομβαρδισμὸς πολλῶν στρατωνισμῶν πορτογαλικῶν δυνάμεων στὰ βόρεια, στὰ νότια καὶ στὰ ἀνατολικά τῆς χώρας, τὸν τελευταῖο Μάιο, ἀποτέλεσε τὴν ὁλοκλήρωση τῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ πραγματοποιήσαν οἱ ἔνοπλες δυνάμεις μας, ποὺ οἱ σπουδαιότερες ἀπ' αὐτὲς ἀναφέρθηκαν στὶς προηγούμενες ἀνακοινώσεις μας. Μονάδες τοῦ στρατοῦ μας προερχόμενες ἀπὸ τὸ κεντρικὸ καὶ βόρειο τμήμα τῆς χώρας προχώρησαν πρὸς τὶς παραθαλάσσιες περιοχὲς καὶ ἐνεργοῦν ἤδη κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Κατσέου-Καντισοῦνγκο καὶ Καντισοῦνγκο-Μπούλα. Στὶς περιοχὲς αὐτὲς, οἱ λαϊκὲς ὁργανώσεις καὶ οἱ ἀντίστοιχες ἐπιτροπὲς τους, δίνουν πλήρη ὑποστήριξη στὸ κόμμα μας καὶ πολλὲς ἑκατοντάδες νέοι συμπεριλαμβάνονται ἤδη στὰ στοιχεῖα ποὺ στρατολογήθηκαν πρόσφατα στὸ λαϊκὸ στρατό μας.

Στὸ μεταξύ, σπουδαῖες ἐπιχειρήσεις ἐξαπλώθηκαν, στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Κορουμπάλ, στὸ κέντρο καὶ δυτικὰ τῆς χώρας. Ἔτσι,

1 3 Ι Ο Τ Ν Ι Ο Τ : Μονάδες τοῦ στρατοῦ μας, ἐπετέθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ, ἐναντίον τοῦ πορτογαλικοῦ στρατοπέδου, στὸ Χιτολί. Ὅλες οἱ ἐχθρικὲς ἐγκαταστάσεις καταστράφηκαν καὶ οἱ μαχητὲς μας κυρίευσαν πολεμικὸ ὄπλιν καὶ καταναλωτικὰ εἶδη. Οἱ πορτογαλικὲς σημαῖες ποὺ ἦταν τοποθετημένες μπροστὰ στὸ σταθμὸ διοίκησης καὶ μπροστὰ στὴν κατοικία τοῦ κυβερνήτη κυριεύτηκαν, ὥπως καὶ ἡ ἐπιγραφή ποὺ ἔλεγε: «ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ».

Στὴ διάρκεια τῆς ἐπιχείρησης αὐτῆς, εἴχαμε ἓνα νεκρὸ καὶ 3 τραυματίες. Οἱ ἀπώλειες τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ὁποῖου οἱ κύριες δυνάμεις ἀποσύρθηκαν στὰ ὑπόγεια ἀμπό, ἀριθμοῦν ἀρκετὲς δεκάδες νεκρῶν καὶ ἓνα σημαντικὸ ἀριθμὸ τραυματιῶν.

1 4 Κ Α Ι 1 5 Ι Ο Τ Ν Ι Ο Τ : Ὁ ἐχθρὸς σὲ ἀντίποινα βομβάρδισε πολλὰ χωριὰ ὅπως τὸ Κορουμπάλ, τὴ Σατεκόντα καὶ τὸ Φιφιόλο. Μία γυναίκα καὶ ἓνας γέρος σκοτώθηκαν.

1 7 Ι Ο Τ Ν Ι Ο Τ : Οἱ πορτογαλικὲς δυνάμεις ἐξαπέλυσαν μιὰ ἐπίθεση ἐναντίον τῆς βάσης τῶν δυνάμεών μας κοντὰ στὸ Κορουμπάλ. Μπροστὰ στὴν ἀντίσταση τῶν μαχητῶν μας, ὁ ἐχθρὸς ὑποχρεώθηκε νὰ ἀποσυρθεῖ, ἀποῦ διαίρεσε τὶς δυνάμεις του σὲ πολλὰ ἀποσπάσματα. Ἐνα ἀπόσπασμα, ἀπὸ 30 ἄνδρες, ἔπεσε σὲ ἐνέδρα μας, καὶ ἐξοντώθηκε ὁλοκληρωτικὰ. Ἐνα καταδιωκτικὸ ἀεροπλάνο ποὺ ἦρθε γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὴν ἐπιχείρηση αὐτὴ χτυπήθηκε ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν μαχητῶν μας. Τὸ καταδιωκτικὸ ἐπιχειρῶντας ἀνῶφελα νὰ ἐπιστρέψει στὴ βάση του, ἔπεσε καὶ βυθίστηκε στὸν ποταμὸ Κορουμπάλ. Ὁ πιλότος σκοτώθηκε.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Κορουμπάλ, οἱ ἐπιχειρήσεις συνεχίστηκαν τὸν τελευταῖο Ἰούνιο.

Στὴν περιοχὴ Κουίνάρα, μιὰ σύγκρουση ξινε μὲ τὶς ἐχθρικὲς δυνάμεις, στὰ περὶχωρα τοῦ διοικητικοῦ κέντρου ΦΟΤ-ΛΑΚΟΤΝΤΑ. Στὴ διάρκεια τῆς σύγκρουσης αὐτῆς οἱ πορτογαλικὲς δυνάμεις εἶχαν 8 νεκροὺς καὶ δέκα τραυματίες.

Στὴν ὁδὸ Μπούμπα-Νχάλα, καταστράφηκαν δυὸ ὁχήματα ἀπὸ τοὺς μαχητὲς μας μὲ μαζούκας. Στὴν ἐπιχείρηση αὐτὴ σκοτώθηκαν οἱ δεκάδες στρατιωτῶν τοῦ ἐχθροῦ ποὺ βρῖσκονταν μὲ τὰ ὁχήματα αὐτά.

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία
τοῦ Ἀφρικανικοῦ Κόμματος
γιὰ τὴν Ἀνεξαρτησία τῆς Γουινέας

(*) Δημοσιεύθηκε στὴ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», τ. 34.

ΔΙΑΚΟΠΗΚΕ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΟΥΛΙΝΟ ΓΚΑΡΤΣΙΑ ΜΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ- ΤΡΟΦΩΝ ΤΟΥ! (*)

πάστηκαν σὲ μιὰ καφετερία τῆς ὁδοῦ Ἀγυάλα, στὴ Μαδρίτη, ὁ Παουλίνο Γκ. Μ., ὁ Λουίς Π.Ρ. καὶ ὁ Χοσὲ Μαρία Α. Γκ., μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος (Μ.Α.). Συναντήθηκαν στὸ μέρος αὐτὸ γιὰ νὰ συζητήσουν σχετικὰ μὲ τὴν ὁργάνωση τοῦ Κόμματος, μιὰ καὶ πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτό, ὁ Παουλίνο (ἰσπανὸς ὑπήκοος ποὺ ἔζησε δεκαετίες ὀλόκληρες στὴν Μπογκότα καὶ στὸ Παρίσι) καὶ ὁ Λουίς, ποὺ κατοικοῦν συνήθως στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα, ταξίδεψαν στὴν Ἰσπανία τὸ τέλος Μαρτίου τοῦ χρόνου αὐτοῦ.

Στὴν ἱεραρχία τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ὁ Παουλίνο εἶχε τὸν τίτλο τοῦ μέλους τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἔδρα τῆς στὸ Παρίσι. Γι' αὐτὸ ἐκτελοῦσε χρέη εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου καὶ ἦταν ἐπιφορτισμένος μὲ τὴ χάραξη τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ περιοδικοῦ «Βανγκάρντια Ὀμπρέρα» ὄργανου τοῦ Κ.Κ.

ΕΝΤΟΛΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Στὰ πλαίσια τῶν καθηκόντων του, ὁ Λουίς πραγματοποιοῦσε ταξίδια ἀπὸ τὸ Παρίσι στὴ Μαδρίτη γιὰ νὰ διαβιβάζει τίς ἐντολὲς τῶν ἡγετῶν τοῦ Κ.Κ. ποὺ διαμένουν στὴν πρω-

ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἔχουμε γράψει σὲ προηγούμενα φύλλα μας, πὼς ἑφτά ἰσπανοὶ ἀντιφασίστες ἔχουν παραπεμφθεῖ στὸ Εἰδικὸ Στρατοδικεῖο τῆς Μαδρίτης. Ἡ δίκη αὐτὴ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ στὶς 4 Ὀκτωβρίου. Ὁ Δημόσιος Κατήγορος εἶχε ζητήσει τὴν ἀνώτατη ποινὴ γιὰ τὸ σύντροφο Παουλίνο Γκάρτσια Μόγια, δηλαδή 13 χρόνια φυλάκιση καὶ 8 καὶ 5 χρόνια γιὰ τοὺς συντρόφους του.

Ἡ δίκη, προβλέπονταν πὼς θὰ συγκέντρωνε τὴν προσοχὴ τῆς κοινῆς γνώμης. Οἱ ἰσπανικὲς ἐφημερίδες ἀφιέρωσαν πολὺ χῶρο γι' αὐτήν. Ἔτσι τὸ περιοδικὸ «Μαδρίτη» τῆς 4 Ὀκτωβρίου παρουσίασε τὰ γεγονότα μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο:

«ΕΞΗ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ.

Ὁ Δημόσιος Κατήγορος: «Ένας ἀπ' αὐτοὺς εἶναι μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Κατηγορεῖται ὅτι ἀπ' αὐτοὺς πὼς ἔκανε μαρξιστικὴ ἢ προπαγάνδα στὸ «Seu».

Σήμερα, μιὰ σπουδαία δίκη θὰ διεξαχθεῖ στὸ Εἰδικὸ Στρατοδικεῖο. Οἱ κατηγορούμενοι εἶναι ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἓνας —σύμφωνα μὲ τὸν Δημόσιο Κατήγορο— εἶναι μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰσπανίας. Αὐτοὶ ποὺ θὰ καθίσουν στὸ ἐδῶλιο τοῦ κατηγορουμένου βαρύνονται μὲ πολλὲς κατηγορίες.

Τὸ κατηγορητήριο ἀρχίζει μὲ τὸ συσχετισμὸ τῶν γεγονότων ποὺ συνέβησαν τὴ νύκτα τῆς 4 πρὸς τῆς 5 Ἀπριλίου ὅταν

τεύουσα αὐτὴ, ἐντολὲς ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐκτελεστοῦν στὴ Χερσόνησο ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ κόμματος ποὺ διατηροῦν ἐπαφὴ μὲ τὸ ἔξωτερικό.

Ἀπὸ τὸ 1965, οἱ πολιτικὲς αὐτὲς σχέσεις ἀποκαταστάθηκαν μὲ πῶς ἄμμεσο τρόπο στὴ Μαδρίτη μὲ τὸ Χοσὲ Μαρία Α. Γκ. δραστήριο μέλος ἐπίσης τοῦ κόμματος, σπουδαστὴ τῆς Σχολῆς Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῆς πόλης μας, ὁ ὁποῖος στὴν ἀρχὴ ἦταν ὑπεύθυνος τῆς προπαγάνδας στὴν περιοχὴ τοῦ κέντρου, καὶ τὸ Λορέντζο Ζ. Γκ. δραστήριο μέλος ἐπίσης τοῦ κόμματος καὶ ἀναπληρωτὴ τοῦ Χοσὲ Μαρία στὴν προπαγανδιστικὴ δουλειά, τὸν ὁποῖον ὁ Λουίς γνώριζε ἀπὸ πολλὰ χρόνια πρὶν, δεδομένου πὼς ἦταν συμμαθητὲς στὸ Τμήμα Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν στὴ Νομικὴ Σχολὴ τῆς Σορβόνης. Σὲ μιὰ κατώτερη ὀργανωτικὴ βαθμίδα βρίσκονταν ὁ Ἰσίντορο Μπ. Γκ.

Ὁ Δημόσιος Κατήγορος συνεχίζει: «Τὸ 1965 καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ 1966, ὁ Λουίς μετέφερε κλισὲ γιὰ ἓνα πολόγραφο ποὺ θὰ τύπωνε στὴν Ἰσπανία κομμουνιστικὸ προπαγανδιστικὸ ὕλικό, τέτοιο ὅπως τὴν ἐπιθεώρηση «Βανγκάρντια Ὀμπρέρα» καὶ «Ἀγώνας». Ἡ τελευταία εἶχε ὕλικό ἀφιερωμένο στὴν προπαγανδιστικὴ καμπάνια γιὰ τὴν Πρωτομαγιά (...).

ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ὁ Λουίς παρέδωσε τὰ κλισὲ στὸ Χοσὲ Μαρία ποὺ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο 1965, διέδιδε στὸ χῶρο τοῦ Τμήματος τοῦ «Seu» τῆς Σχολῆς Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Μαδρίτης, διάφορα νοῦμερα τῆς ἐπιθεώρησης «Βανγκάρντια Ὀμπρέρα», καὶ τοῦ «Ἀγώνας», ὄργανο τῆς ἐργατικῆς συνδικαλιστικῆς ἀντιπολίτευσης μὲ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ γραμμὴ, ὅπως καὶ διάφορα ἄλλα ἔντυπα τῆς ἰδίας πολιτικῆς τάσης.

Ἔστελνε ὅλα αὐτὰ σὲ διάφορους ἀποδέκτες. Στὸ ἔργο αὐτὸ ὁ Χοσὲ Μαρία εἶχε τὴ συνεργασία τῆς μνηστῆς του,

(*) Ἀπὸ τὴ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», τ. 41, 14.10.66.

Επιφάνια Π.Β. που βοηθούσε στη σύνταξη του «Αγώνα» και έτοιμαζε τους φακέλους για τη διάδοση των εντύπων. Στη δουλειά αυτή συμμετείχε και ο Ισίντορο που έριχνε φακέλους που περιείχαν αντίτυπα του «Αγώνα» σε πολλά ταχυδρομικά κιβώτια και μοίραζε διάφορα νούμερα της επιθεώρησης «Βανγκάρντια Όμπρέρα» σε διάφορες συνοικίες της Μαδρίτης. Τη στιγμή της σύλληψής του κατασχέθηκαν δέκα αντίτυπα πάνω του.

Τη στιγμή της σύλληψης του Χοσέ Μαρία σ' ένα δωμάτιο της οδού Έσπλζ α' λ' άνγκλε ντε Μίνα, κατασχέθηκαν κομμουνιστικά έντυπα: άνάμεσα στ' άλλα βρέθηκαν πολλές κομμουνιστικές εκδόσεις: μαζί με πολλά άλλα κατασχέθηκαν όχτώ πακέττα που περιείχαν δύο δέσμες του «Αγώνα», 1.500 αντίτυπα του «Βανγκάρντια Όμπρέρα» και 700 άλλα προπαγανδιστικά έντυπα.

Στο σπίτι της μηστής του, στην όδδ Λόπε ντε Χάρο, βρέθηκαν πολλές κομμουνιστικές εκδόσεις. Καί, στη Συνδικαλιστική Διεύθυνση, όπου έργάζονταν κι' αυτή, κατασχέθηκε επίσης προπαγανδιστικό υλικό του ίδιου είδους.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο Λορέντζο Ζ. Γκ., σπουδαστής επίσης της Σχολής Κοινωνικών Έπιστημών, ανέλαβε από τον Ιανουάριο του 1966 το χειρισμό του πολυγράφου του κέντρου αυτού και ταυτόχρονα τύπωνε σημειώσεις για τα μαθήματα και κομμουνιστικές εκδόσεις.

Στις 6 Απριλίου, βότερα από ξευνα που έγινε στα γραφεία του Τμήματος «Σευ» της Σχολής Κοινωνικών Έπιστημών, κατασχέθηκε κομμουνιστικό προπαγανδιστικό υλικό. Καί, στο σπίτι της οδού Κοβαρρούμπιας, όπου ο Λορέντζο υποδέχονταν το Λουίς όταν έρχονταν στη Μαδρίτη, κατασχέθηκε επίσης προπαγανδιστικό έντυπο υλικό της πολιτικής αυτής τάσης.

Στις 26 Μαρτίου 1966, ο Πασουλίνο Γκ. Μ., που βρίσκονταν στην Αντόρα, πέρασε την Ισπανική μεθόριο στην περιοχή Σέο και Οδργκέλ χρησιμοποιώντας διαβατήριο με το όνομα Χουάν Τορρένο Γκάρσια, στο οποίο είχε επικολλήσει τη φωτογραφία του.

Η δίκη αυτή αναβλήθηκε, μέχρι νεωτέρας διαταγής. Έτσι έμεις δε σημειώνουμε παρά τις ποινές που ζήτησε ο Κατήγορος και που δεν είναι παρά προσωρινές.

Όπως το σημειώνει το περιοδικό «Μαδρίτη», η δίκη διακόπηκε. Για ποιους λόγους; Γιατί οι δικηγόροι των κατηγορουμένων παραιτήθηκαν την τελευταία στιγμή. Πρέπει γι' αυτό να έξηγήσουμε τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες παραιτήθηκαν.

Δικηγόροι που αυτοτιτιλοφορούνται «άντιπολιτευόμενοι» προσφέρθηκαν να παρασταθούν.

Οι ρεβιζιονιστές, φυσικά, άρνήθηκαν να υπερασπίσουν τους πραγματικούς μαρξιστές-λενινιστές. Γνωρίζοντας πια τη δύναμη των τελευταίων, ήταν σίγουροι πως οι σύντροφοί μας δεν θα ήταν διατεθειμένοι να τους ακολουθήσουν στις μανούδρες τους, μανούδρες λακέδων και πως αν ανέλαμβαναν να τους υπερασπίσουν, θα τους έδιναν μια νέα ευκαιρία να ξεσκεπάσουν τους χρουσταφικούς μπροστά στο λαό.

Άλλά, η χριστιανική δημοκρατία, αρκετά πανούργα, πίστεψε πως παρουσιάστηκε μια καλή ευκαιρία να αποκτήσει κύρος.

Οι χριστιανοδημοκράτες δεν κάνουν καμιά διάκριση ανάμεσα στις πολιτικές ομάδες. Άλλά έχασαν πως στην περίπτωση αυτή οι κατηγορούμενοι ήταν επαναστάτες και έτσι όλο το πολιτικό τους παιχνίδι ήταν χαμένο.

Η επιδίωξη τους να κάνουν «τεχνική» υπεράσπιση αποκρούστηκε από τους συντρόφους μας. Οι τελευταίοι είχαν πλήρη συνείδηση της ανάγκης να σηκώσουν ψηλά τη σημαία του κόμματος. Στη δίκη, η στάση τους έπρεπε να ήταν ξεκάθαρη, έπρεπε να αποδείξουν πως οι κομμουνιστές είναι οι μόνοι ικανοί να καθοδηγήσουν την πάλη του Ισπανικού λαού, πως έπρεπε να καταφέρουν τα πιο καιρία πλήγματα στον κύριο έχθρο όλων των λαών, τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, πως έπρεπε να χτυπήσουν τους λακέδες του, στην περίπτωση της Ισπανίας, τη χρηματιστική ολιγαρχία της πατρίδας μας που πουλάει τη χώρα για μερικά πακέττα δολάρια.

Και οι δικηγόροι άρχισαν να καταλαβαίνουν πως έκαναν λάθος αναλαμβάνοντας την «υπεράσπιση». Πως να κάνουν πίσω; Ένα σημείωμα που μοιράστηκε στους ανταποκριτές του ξένου και του Ισπανικού τύπου και σε στοιχεία της «άντιστασης», τους έδωσε το πρόσχημα για να παραιτηθούν.

Νά το κείμενο του σημειώματος που μοιράστηκε επίσης στη Μαδρίτη με τη μορφή προκήρυξης:

«Μια ομάδα πατριωτών δημοκρατών θα «δικασθεί» από το Ειδικό Στρατοδικείο, στις 4 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, ΣΤΙΣ 10 Π.Μ., με την κατηγορία πως άνηκουν στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ισπανίας (Μ.Α.).

Οι πατριώτες αυτοί αγωνίζονται για το διώξιμο των βορειοαμερικάνικων δυνάμεων από τη χώρα μας: για την επανάκτηση της εθνικής και πολιτικής μας ανεξαρτησίας: για την εθνικοποίηση όλων των επιχειρήσεων της χώρας που έχουν αμερικάνικα κεφάλαια: για την εγκαθίδρυση μιας Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας που να εξασφαλίσει στις λαϊκές μάζες όλες τις δημοκρατικές ελευθερίες, συνείδησης, τύπου, συνέρχεσθαι, συνεταιρίζεσθαι, άπεργίας και που θα πάρει σημαντικά κοινωνικά μέτρα: μια άγροτική μεταρρύθμιση που θα μοιράσει στους εργαζόμενους άγρότες τη γη των μεγάλων γαιοκτημόνων, θα δώσει τη γη στη φτωχή άγροτιά έφαρμόζοντας την άρχη «ή γη σ' αυτόν που τη δουλεύει» και θα ενοήσει την έθελοντική συγκέντρωση της τελευταίας σε παραγωγικούς συνεταιρισμούς: τον εργατικό έλεγχο στη βιομηχανική παραγωγή με τον καθορισμό της έδδομάδας των 40 ώρων και ένα ικανοποιητικό μίνιμουμ άποδοχών που να εξασφαλίσει μια άνετη ζωή έξίσου για τους άνδρες και τις γυναίκες: την προστασία και πιστωτικές εύκολίες στη μικρή έπιχειρήση: μια ριζική μεταρρύθμιση των νόμων σχετικά με τη φορολογία, την κοινωνική ασφάλεια κλπ. για την χειραφέτηση της γυναίκας και άλλα προοδευτικά αίτήματα.

Οι Δικηγόροι που ανέλαβαν την υπεράσπιση τους είναι οι Γκρεγκόριο Περέζ Μπάρμπα, Τζαίμ Κορτέρο, Όσκαρ Άμπραγκα, Λεοπόλντ Τόρρες, Γεσούς Ντίαζ.

Θα συνεργαστεί στην υπεράσπιση των κατηγορουμένων παρά το γεγονός πως η παρουσία του στη δίκη δεν είναι σίγουρη, ο καθηγητής και γνωστός δικηγόρος Μανουέλ Χιμένες Φερνάντες (ύπουργος της Γεωργίας της Δεύτερης Ισπανικής Δημοκρατίας).

Οι δικηγόροι προφασίστηκαν, τότε, πως δεν συμφωνούσαν με το πρόγραμμα αυτό και πως αν ανέλαμβαναν την υπεράσπιση, άφου είχε γίνει γνωστό στην κοινή γνώμη, τα αίτια της σύλληψης των συντρόφων μας, ύπήρχε φόβος να θεωρηθεί πως αυτοί ήταν σύμφωνοι με την γραμμή του Κόμματος!

Και γι' αυτό 24 ώρες πριν από τη δίκη, υπέβαλαν την παραιτήσή τους στο Ειδικό Στρατοδικείο!

Άπό όλα αυτά τα γεγονότα, οι Ισπανοί κομμουνιστές βγάλουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

1) πως η δύναμή τους είναι μεγάλη, πως οι λακέδες του ιμπεριαλισμού άρχισαν να τους θεωρούν σαν ένα πραγματικό κίνδυνο,

2) πως άκριβώς σε τέτοιες περιστάσεις, φαίνονται οι δυνα-

τοί σύμμαχοι καὶ οἱ ταξικοὶ ἐχθροί, παρ' ὅλες τὶς «δημοκρατικὲς» ἐτικέτες,

3) πὼς τὰ λάθη τῶν ἐχθρῶν πρέπει νὰ τὰ ἀξιοποιῶν μὲ ἐπαναστατικὸ τρόπο καὶ ἔτσι στὴν περίπτωσιν αὐτή, ἡ χριστιανοδημοκρατικὴ ὁμάδα ἔδωσε στοὺς συντρόφους μας τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς ξεσκεπάσουν στὸ λαό.

Προσθέτουμε πὼς ἡ θαρραλέα στάση τῶν συντρόφων μας ἰσπανῶν κομμουνιστῶν, ἡ ἀταλάντευτη πολιτικὴ τους σταθερότητα, προκαλεῖ τὸ θαυμασμὸ ὅλων.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὁ φρανκικός τύπος, πὺν τὴ στιγμὴ τῆς σύλληψης θορόβησε-ψευδολογώντας πὼς τὸ μαρξιστι-

κὸ-λενινιστικὸ κόμμα διαλύθηκε, διαφεύσθηκε μὲ τὸν πύδ πανηγυρικὸ τρόπο.

Τὸ Κίνημα «Δράση γιὰ τὴν Εἰρήνη καὶ τὴν Ἀνεξαρτησία τῶν Λαῶν» ἄρχισε μιὰ πλατεῖα καμπάνια ἀλληλεγγύης γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Παουλίνου Γκάρτσια Μόγια καὶ τῶν συντρόφων του. «Ὅλοι οἱ σύντροφοί μας, ὅλοι οἱ ἀντιφασίστες ὀφείλουν νὰ συντάξουν καὶ νὰ ὑπογράψουν κείμενα διαμαρτυρίας καὶ νὰ τὰ στείλουν στὴν ἔδρα τῆς «Δράσης γιὰ τὴν Εἰρήνη καὶ τὴν Ἀνεξαρτησία τῶν Λαῶν, 103, Rue Belliard, Bruxelles 4».

ΣΤΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΓΚΑΡΤΣΙΑ ΜΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟΤΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΤΣ ΤΟΤ!

ΗΤΤΑ ΤΩΝ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Οἱ σοβιετικοὶ ρεβιζιονιστὲς δέχθηκαν σκληρὰ πλήγματα στὴν διάσκεψιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, πὺν ἔγινε στὴν Ἀβάνα ἀπὸ τὶς 29 Ἰουλίου ὠς τὶς 11 Ἀυγούστου.

Τὸ γεγονός πὼς ἡ διάσκεψιν συνήλθε στὴν Κούβα, χώρα ὅπου κυριαρχοῦν οἱ ρεβιζιονιστὲς, δὲν ἐμπόδισε πολλοὺς ἐπαναστάτες σπουδαστὲς νὰ καταδικάσουν τὶς χρουστωφικὲς θέσεις.

Ἔτσι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ὁμοσπονδίας Σπουδαστῶν τοῦ Πανεπιστημίου Σάν Μάρκος τοῦ Περού δὴλωσε πὼς τὰ ἀπατηλὰ λόγια γιὰ τὸν «εἰρηνικὸ δρόμο» καὶ τὸν «κοινοβουλευτικὸ δρόμο» δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ δημιουργοῦν αὐταπάτες καὶ δείχνουν πὼς αὐτοὶ πὺν τὶς διαδίδουν ἐξυπηρετοῦν μὲ τὸν πύδ ἐπαίσχυντο τρόπο τὸν ἱμπεριαλισμό. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πὺν εἶναι ἐκπρόσωποι τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, συμμαχοῦν μὲ τοὺς ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστὲς καὶ προσπαθοῦν ἀνώφελα νὰ σταματήσουν τὴν πρόοδο τῆς ἐπανάστασός μας.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἰσημερινοῦ κατήγγειλε ζωηρὰ τοὺς σύγχρονους ρεβιζιονιστὲς γιὰτὶ «ἐκθειάζουν σὲ ὅλο τὸν κόσμο τὴ συνθηκολόγησιν μπροστὰ στὸν ἱμπεριαλισμό καὶ τὴν ὑποταγὴ στὸν πυρηνικὸ ἐκβιασμό τῶν Η. Π. Α. καὶ διαδίδουν αὐταπάτες σχετικὰ μὲ τὴν δυνατότητα «εἰρηνικῶν ἀλλαγῶν», τῆς «εἰρηνικῆς ἐξέλιξης» καὶ τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης» μὲ τὸν ἱμπεριαλισμό μὲ σκοπὸ νὰ ἐμποδίσουν τὴν πάλιν τῶν καταπιεζόμενων λαῶν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Αἰτῆς διαβεβαίωσε πὼς δὲν ὑπάρχει καμμιά χώρα τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς πὺν νὰ ἔχει καταληφθεῖ ἡ ἐξουσία μὲ εἰρηνικὰ μέσα. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ἕνας ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀγίου Δομινίκου εἶπε: «Ἡ πνευματικὴ ἀτομικὴ δόμβα τῶν λαῶν εἶναι πολὺ πύδ ἰσχυρὴ ἀπὸ τὴν ὕλική ἀτομικὴ δόμβα τῶν ἱμπεριαλιστῶν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γουϊάνας (Γαλλικῆς) κατηγόρησε σὺν λόγο τοῦ ὀνομαστικὰ τοὺς σοβιετικοὺς ρεβιζιονιστὲς πὼς ἐφαρμόζουν τὴν «εἰρηνικὴ συνύπαρξιν» μὲ τοὺς ἱμπεριαλιστὲς.

Ὁ Κινέζος ἀντιπρόσωπος πὺν πῆρε μέρος στὴν διάσκεψιν σὰν προσκεκλημένος, καταδίκασε αὐστηρὰ τὴν ἐγκληματικὴ ἐπίθεσιν τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τὴν προδοσία τῆς σοβιετικῆς ρεβιζιονιστικῆς ἡγετικῆς κλίμας. Στὸ τέλος τοῦ λόγου του, οἱ περισσότεροὶ ἀντιπρόσωποι σηκώθηκαν καὶ τὸν χειροκρότησαν θερμὰ.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς, ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία, ὅπως καὶ ἡ κουβανέζικη ἀντιπροσωπεία ἐκθειάσαν τὴν ἀντιιμπεριαλιστικὴ «ἐνότητα» καὶ τὴν «ἐνότητα δράσης».

Στὴν Ὀλομέλεια, ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Αἰτῆς ὑπέβαλε πρότασιν καταδίκης τοῦ «ἐκλογικοῦ καὶ κοινοβουλευτικοῦ δρόμου». Ὑστερα ἀπὸ ἐπίμονη συζήτηση, ἡ πρότασιν αὐτὴ ὑπεψηφίστηκε.

Στὴ διάρκεια τῶν συζητήσεων γιὰ τὸ καταστατικὸ τῆς Ὁργάνωσης Λατινοαμερικανῶν Σπουδαστῶν καὶ γιὰ τὸ σχέδιο ἀπόφασης σχετικὰ μὲ τὴ Συνάντησιν τῶν Σπουδαστῶν τῶν Τριῶν Ἠπείρων, οἱ σοβιετικοὶ ρεβιζιονιστὲς μὲ τὴ μεσολάβησιν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Διεθνούς Φοιτητικῆς Ἐνώσεως (I.U.S.) καὶ ἄλλων ἀντιπροσωπειῶν, πρόβαλαν πρότασιν μὲ τὴν ὁποία ἐπιζητοῦσαν νὰ συνδέσουν στὴν I.U.S. τὴν ὀργάνωσιν τῶν λατινοαμερικανῶν σπουδαστῶν καὶ τὴ Συνάντησιν τῶν Σπουδαστῶν τῶν Τριῶν Ἠπείρων. Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ ἀπόπειρα νὰ τὶς θέσουν στὴν τροχιά τῆς I.U.S. πὺν ἐλέγχεται ἀπὸ τοὺς σοβιετικοὺς ρεβιζιονιστὲς.

Οἱ ἐπαναστάτες σπουδαστὲς τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἀντιτάχθηκαν σ' αὐτὴ τὴ μηχανορραφία. Οἱ προτάσεις πὺν προδλήθηκαν ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπεία τῆς I.U.S. καὶ ἄλλες ἀπορρίφθηκαν ἢ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη.

ΤΟ
ΠΡΩΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΩΝ
ΜΑΡΞΙΣΤΩΝ - ΛΕΝΙΝΙΣΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΪΤΗΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡΞΙΣΤΕΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΕΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Σύντροφοι,

Τὸ Πρῶτο Συνέδριο τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν τῆς Ἀϊτῆς ἀπευθύνει ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν σὲ ὅλους ἐσᾶς ποὺ στίς πέντε ἡμεῖρους κρατᾶτε ψηλὰ τὴν ἐνδοξη-κόκκινη σημαία τοῦ Μάρξ, τοῦ Λένιν, τοῦ Στάλιν καὶ τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ.

Καταπολεμώντας τὶς ἐγκληματικὰς ἐνέργειες τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῶν λακέδων τους, ποὺ ἔχουν ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ, ποὺ κατευθύνονται στὸ κράτημα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου κάτω ἀπὸ τὴν καταπίεση καὶ τὴν ἐξαθλίωση, τὸ ΚΟΜΜΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΗΣ Α.Ι.ΤΗΣ, ἀνέλαβε τὸ καθήκον τῆς καθοδήγησης τῶν λαϊκῶν μαζῶν τῆς χώρας στὸν ἀνελέητο ἀγῶνα ἐνάντια στῇ Δικτατορίᾳ καὶ τὴν ἐκμετάλλευση.

Καθοδηγούμενο ἀπὸ τὴ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ θεωρία ποὺ φωτίζει μ' ἓνα ζωντανὸ φῶς τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐθνικὴ καὶ κοινωρικὴ ἀπελευθέρωση, τὸ κόμμα θὰ ἐκπληρώσει τὸ ρόλο του σὰν μαχητικὸν τμήμα τοῦ διεθνoῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος συνδέοντας τὴ γενικὴ ἀλήθεια μὲ τὴν πρακτικὴ τῆς αἰτινῆς ἐπανάστασης.

Τὸ Κόμμα Ἐργαζομένων Ἀϊτῆς κατανοεῖ πῶς ὁ ἀγῶνας του ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ὑποστήριξη στὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν κομμάτων ὡπὼς καὶ ἀντίστοιχα. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς προλεταριακὸς διεθνισμός.

Τὸ κόμμα μας μπαίνει στὸ στίβο τῆς πάλης σὲ μὴ κρίσιμη ἐποχὴ γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Ἐπιδείχνοντας μὴ σκληρότητα χωρὶς ὄρια, οἱ ἱμπεριαλιστές, ποὺ ἔχουν ἐπὶ κεφαλῆς τὶς ΗΠΑ ἐπιδίδονται ἀδίστακτα σὲ ἐξοντωτικὸς πολέμους ἐνάντια στοὺς ἐπαναστατικοὺς πολέμους. Ὑποστηρίζουν ὅλες τὶς ἀντιδραστικὰς κυβερνήσεις, προσπαθοῦν μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ ὑποβάλουν τὴν ρεβιζιονιστικὴ προδοσία μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο ποὺ βρῖσκονται.

Ἀλλὰ τὰ δνειρά τους δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ πραγματοποιηθοῦν. Ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, ἡ πρόσφατη πείρα τοῦ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἀπέδειξαν καθαρὰ πῶς ἡ ἐπίθεση θὰ συντριβεῖ τελικὰ ἀπὸ τὴν ἐπίμονη ἀντίσταση τῶν λαῶν. Ἡ πορεία τῆς ἱστορίας δὲν καθορίζεται ἀπὸ τοὺς ἱμπεριαλιστὰς καὶ τοὺς λακέδες τους. Ἡ τελευταία λέξη ἀνήκει στίς πλατεῖες λαϊκὰς μᾶζες.

Τὸ Κόμμα Ἐργαζομένων τῆς Ἀϊτῆς, πλάι-πλάι μὲ τὰ ἄλλα ἀδελφὰ μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα, θὰ ἀγωνισθεῖ ὡς τὸ τέλος ἐνάντια στοὺς ἐκμεταλλεῖς ληστὰς καὶ τοὺς ἀποστάτες γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση, τὸ σοσιαλισμὸ καὶ τὸν κομμουνισμὸ.

ΖΗΤΩ Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ-ΛΕΝΙΝΙΣΜΟΣ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ Κ.Κ. ΒΕΛΓΙΟΥ

Ἀγαπητοὶ σύντροφοι,

Τὸ Πρῶτο Συνέδριο τοῦ Κόματος Ἐργαζομένων Ἀϊτῆς στέλνει ἀγωνιστικὸν χαιρετισμὸν στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου. Ἐκτιμᾷ τὴν πολιτικὴν δξυδέρκεια καὶ διαύγεια τοῦ σύντροφου Ζὰκ Γκριπά, ἄξιον ἡγέτη τῆς βελγικῆς ἐργατικῆς τάξης, ποὺ σὲ στιγμὲς μεγάλης σύγχυσης στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν κίνημα μπόρεσε νὰ ξεχωρίσει τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ψέμμα, νὰ τοποθετηθεῖ ἀποφασιστικὰ στίς προλεταριακὰς θέσεις καὶ νὰ καταγγεῖλει καὶ νὰ καταπολεμήσει τὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ καὶ νὰ προωθήσει τὴν πάλη τῆς βελγικῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ βελγικοῦ λαοῦ ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ καὶ τὴν τοπικὴν ἀντίδραση.

Τὸ Πρῶτο Συνέδριο τοῦ Κόματος Ἐργαζομένων Ἀϊτῆς πιστεύει πῶς τὸ φλογερὸ προλεταριακὸν διεθνιστικὸν πνεῦμα ποὺ ἐμπνέει τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου παίξει ἓνα τεράστιο ρόλο στὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐνιαίου μετώπου τῶν λαῶν ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ.

Ἡ ἐπαναστατικὴ ἀγωνιστικότητά τοῦ μαρξιστικοῦ-λενινιστικοῦ σας κόμματος πλούτισε τὴν πείρα ὅλων τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου.

Τὸ Πρῶτο Συνέδριό μας διαβιβάζει στὸν σύντροφο Γκριπά, στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου τοὺς ἐπαναστατικούς του χαιρετισμούς.

Γιὰ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Α.
ZAK MANT

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΣΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜΕΖΙΚΟ ΛΑΟ

Ὁ βιετναμέζικος λαὸς διεξάγει τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἓνα σκληρὸ ἀγῶνα ζωῆς ἢ θανάτου. Ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς, ἔχοντας ἀποτύχει οἰκτρὰ στὴ τακτικὴ του τοῦ ἀποκαλοῦμένου «εἰδικoῦ πολέμου» στὸ Νότο καταφεύγει τώρα στὴ στρατιωτικὴ κλιμάκωση ἐνάντια στὸ Βορρὰ. Κάθε μέρα, γίνεται ὅλο καὶ πὺρ ἀλαζονικὸς καὶ πὺρ βάρβαρος. Ἀλλὰ ὅσο περισσότερο ἐντείνει τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμον τόσο περισσότερον πνίγεται, τόσο περισσότερον σφίγγεται ἡ θηλειὰ γύρω στὸ λαὸν του.

Οἱ χιλιάδες γιάνκηδες στρατιῶτες ποὺ πέφτουν ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν βιετναμέζων πατριωτῶν λιγοστεύουν τὶς δυνάμεις

των γιάγκηδων ιμπεριαλιστών που έχουν να αντιμετωπίσουν οι αϊτινοί και λατινοαμερικανοί επαναστάτες. 'Ο αγώνας που εκτυλίσσεται στο Βιετνάμ είναι δικός μας αγώνας και αγώνας όλων των λαών.

Το Πρώτο Συνέδριο του Κόμματος 'Εργαζομένων της 'Αι- τής χαιρετίζει τον ήρωικό αγώνα του βιετναμέζικου λαού, καταδικάζει τις πειρατικές ενέργειες των ΗΠΑ, καταγγέλει τις μανούβρες των δπορτουμιστών και ρεβιζιονιστών για την «αμερικάνικη ειρήνη», υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την δρθή θέση της Λαοκρατικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ και τη Δή- λωση με τα 5 σημεία του Ε.Α.Ι.Μ. Νοτίου Βιετνάμ.

Διαβεβαιώνει τους αδελφούς του βιετναμέζικου αγώνα για την κομμουνιστική απόφαση των αγωνιστών του Κ.Ε. 'Αι- τής να πλήξουν δυνατά τον ιμπεριαλισμό στα μετόπισθέν του.

Ζήτω το 'Εθνικό 'Απελευθερωτικό Μέτωπο του Ν. Βιετ- νάμ.

Ζήτω το Κόμμα 'Εργαζομένων 'Αιτής.

Κάτω ο ρεβιζιονισμός.

Θάνατος στον ιμπεριαλισμό.

ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ Κ. Κ. ΒΟΛΙΒΙΑΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΤΑΣ

Πρακτορείο «Νέα Κίνα» 8 'Οκτωβρίου

Η «Λιμπερασιόν», όργανο της Κεντρικής 'Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Βολιβίας, στην τελευταία της έκ- δοση καταγγέλλει με δύναμη το σοβιετικό Πρακτορείο Τας πώς συμμετέχει στην ιμπεριαλιστική χωρωδία που διενεργεί ξέφρενες επιθέσεις εναντίον του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας, του μεγάλου ήγέτη του κινέζικου λαού Μάο Τσέ-τούνγκ και της μεγάλης προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης.

Το άρθρο υπογραμμίζει: 'Από τότε που οι σύγχρονοι ρεβι- ζιονιστές σφετερίσθηκαν την καθοδήγηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Σοβιετικής 'Ενωσης, το Πρακτορείο Τας, εξυπη- ρετώντας τα συμφέροντα του βορειοαμερικάνικου ιμπεριαλι- σμού, αφιερώνει όλη του τη δραστηριότητα στο να πετάει λά- σπη στους μαρξιστές-λενινιστές σε όλο τον κόσμο. Τον τελευ- ταίο καιρό, με άπροκάλυπτο τρόπο διαδίδει πλήθος από ανό- ητες συκοφαντίες εναντίον της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κί- νας, εναντίον των ήγετών του Κομμουνιστικού Κόμματος Κί- νας, ειδικά εναντίον του Προέδρου Μάο Τσέ-τούνγκ και εναν-τίον της μεγάλης πολιτιστικής επανάστασης που αναπτύσσε-ται νικηφόρα στην Κίνα.

Το άρθρο τονίζει πώς ο σκοπός του Τας, με την εξαπόλυ-ση των συκοφαντιών αυτών, είναι ίδιος με εκείνον που επιδιώ-κουν τα δυτικά πρακτορεία είδήσεων: να άμαυρώσουν το κύ-

ρος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, να έξυπηρετήσουν τους ιθύνοντες κύκλους των Η.Π.Α. και να διασπάσουν και να άποθαρρύνουν τους λαούς των διαφόρων χωρών, ειδικά εκεί-νων που μάχονται για την εθνική άπελευθέρωση. Το άρθρο ύ-πογραμμίζει πώς ή πηγή των «είδήσεων» που διαδίδει το Τας είναι οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές, που ύποστηρίζουν τα συμ-φέροντα του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟΥ — ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Σε ένα μήνυμα που άπηόθυνε στον πρόεδρο Μάο Τσέ-τούνγκ και την Κεντρική 'Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμ-ματος Κίνας, το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κίνημα (μαρξιστι-κό-λενινιστικό) που πραγματοποιήσε εδώ και λίγο καιρό στο Παρίσι το πρώτο συνέδριό του, κάνει μι ά εκτίμηση της ιστο-ρικής συνεισφοράς της σκέψης του Μάο Τσέ-τούνγκ στον ά-γώνα εναντίον του σύγχρονου ρεβιζιονισμού.

Το μήνυμα αυτό, που *δημοσιεύτηκε στο τεύχος 'Ιουλίου της «Νέας Ούμανιτέ» κεντρικού όργάνου του Γαλλικού Κομ-μουνιστικού Κινήματος (μαρξιστικό-λενινιστικό), αναφέρει: «Με την εύκαιρία του πρώτου συνεδρίου του Γαλλικού Κομ-μουνιστικού Κινήματος (Μ.Α.) που συνήλθε στο Παρίσι στις 25 και 26 'Ιουνίου 1966, οι γάλλοι μαρξιστές-λενινιστές άπευ-θύνουν τον άδελφικό τους χαιρετισμό στο μεγάλο κινέζικο λαό, στο Κομμουνιστικό του Κόμμα και στον πρόεδρο Μάο Τσέ-τούνγκ. Οι γάλλοι κομμουνιστές (μαρξιστές-λενινιστές), συνεχιστές των ξνδοξων παραδόσεων του γαλλικού εργατικού κινήματος, εκτιμούν την ιστορική συνεισφορά του Κ.Κ. Κί-νας και της σκέψης του Μάο Τσέ-τούνγκ στον άγώνα εναντίον του σύγχρονου ρεβιζιονισμού στο διεθνές επαναστατικό κί-νημα.

»Το συνέδριό τους καθόρισε με σαφήνεια μι ά διαχωριστική γραμμή στο πολιτικό και όργανωτικό πεδίο ανάμεσα στους μαρξιστές-λενινιστές και στους σύγχρονους ρεβιζιονιστές στη Γαλλία. Διαπίστωσε ένα σπουδαίο στάδιο στην άνάπτυξη του γαλλικού μαρξιστικού-λενινιστικού κινήματος και έδειξε πώς παρά την προδοσία των σύγχρονων ρεβιζιονιστών, ο μαρξι-σμός-λενινισμός αντιπροσωπεύει μι ά σημαντική δύναμη μέσα σε μι ά από τις έστίες του καπιταλισμού και του ιμπεριαλι-σμού».

Τελειώνοντας, το μήνυμα ύπογραμμίζει:

«Οι γάλλοι μαρξιστές-λενινιστές επιβεβαιώνουν για άλλη μι ά φορά την πιό μεγάλη άλληλεγγύη τους με τη Λαϊκή Δη-μοκρατία της Κίνας τη στιγμή αυτή ακριβώς που ή επιθετι-κή άπειλή του άμερικάνικου ιμπεριαλισμού έχει σε στόχο το στήριγμα του σοσιαλισμού στον κόσμο».

ΕΛΒΕΤΙΑ: Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ(*)

Οι σύντροφοί μας μαρξιστές-λενινιστές της 'Ελβετίας διεξάγουν ένα θαρραλέο αγώνα για να αναστήσουν τις επαναστατικές παραδόσεις που έσβησαν οι σοσιαλδημοκράτες και οι ρεβιζιονιστές. 'Αγώνα θαρραλέο γιατί το κράτος αυτό που ή αστική τάξη θέλει να το παραστήσει σαν ετή πύλο τέλεια δημοκρατία στον κόσμο κατευθύνεται με μεγάλα βήματα προς το φασισμό, αν κρίνουμε από τη δραστηριότητα που αναπτύσσουν τα τελευταία χρόνια οι διάφορες αστυνομικές υπηρεσίες. Λίγες είναι οι χώρες όπου οι δημοκρατικές ελευθερίες έχουν φθάσει σε τέτοιο σημείο περιστολής, περιορισμού στην πύλο άπλη τους έκφραση.

Όστόσο, σε έντελως δύσκολες συνθήκες, οι σύντροφοί μας κατόρθωσαν να έχουν εξαιρετικά αποτελέσματα τον τελευταίο καιρό. Και το δημοσιογραφικό τους όργανο, «'Οκτώβρης» κερδίζει κάθε μέρα και περισσότερο την εκτίμηση των εργαζομένων.

Στο τελευταίο τεύχος του «'Οκτώβρης», περιέχεται ένα άρθρο που έχει για μās ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί αναφέρεται σε μιά κατάσταση που τη ξέρουμε πολύ καλά στο Βέλγιο: την αμερικανική κατοχή στο έδαφός μας. Παραθέτουμε το κείμενο του άρθρου αυτού:

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ!

Η γενική επίθεση που έχει εξαπλώσει ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός στον κόσμο δεν χαρακτηρίζεται μόνο από τις επιθέσεις του ενάντια στις χώρες της 'Αφρικής, της 'Ασίας και της Λατινικής 'Αμερικής με τον έπαισχυντο επιθετικό του πόλεμο στο Βιετνάμ, αλλά εξίσου με την ένταση της στρατιωτικής του κυριαρχίας (με το ΝΑΤΟ) και της πολιτιστικής του διείσδυσης στην Εύρώπη.

Η χώρα μας δεν εξαβέθηκε απ' αυτή την επεκτατική πολιτική των ΗΠΑ που πολλαπλασίασαν τις επενδύσεις τους και ελέγχουν ήδη σπουδαίους τομείς της βιομηχανίας μας: με τα 200 έως 250 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο, το ήθος των βορειοαμερικανικών επενδύσεων στην 'Ελβετία αντιπροσωπεύει το πύλο μεγάλο ευρωπαϊκό ποσοστό σχετικά με το έθνικό εισόδημα.

Η 'Ελβετία είναι όχι μόνο ένα ιδεώδες έδαφος για την εισβολή του δολλαρίου αλλά και ένα εξαιρετικό μέρος για κάθε είδους μηχανογραφίες για τους γιάγκηδες ληστές: έτσι οι έλβετικές επενδύσεις στην 'Ομοσπονδιακή Γερμανική Δημοκρατία αντιπροσωπεύουν το ένα πέμπτο των ξένων επενδύσεων στη χώρα αυτή, και στο μεγαλύτερο μέρος τους είναι βορειοαμερικανικά κεφάλαια που παρέμειναν πολύ λίγο καιρό στη χώρα μας.

Χωρίς ανάπαυλα τα αμερικανικά τράστ και μονοπώλια πολλαπλασιάζουν τις επιθέσεις τους και κατευθύνονται στο να θέσουν κάτω από την ολοκληρωτική κυριαρχία τους, τους τομείς-κλειδιά, της οικονομίας μας. Έτσι στον ενεργειακό τομέα, ο ιμπεριαλισμός εντείνει τις προσπάθειές του για να θέσει κάτω από την εξουσία του το σύνολο σχεδόν της παραγωγής υδρογονανθράκων με τους άφοσιωμένους αγγλο-δολανδούς λακές του της Royal Dutch Shell και British Petroleum, όπως κάθε τομέα πυρηνικής ενέργειας που απειλεί τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ: ή πλήρης οικοδόμηση (άντιδραστήρας, μετάν και έξωτερικές διευθετήσεις) της νέας κεντρικής πυρηνικής μονάδας του Μάχλεμπεργκερ, κοντά στη Βέρνη, από την αμερικανική εταιρεία Westinghouse αποτελεί ένα χτυπητό παράδειγμα. Τέλος, τις μέρες αυτές τα μεγάλα μονοπώλια, Νεστλέ ('Ελβετία), στον έπισιτιστικό τομέα και Στάνταρντ Όιλ (U.S.A.) (υδρογονάνθρακες), προ-

χωρούν σε συμφωνία, δείχνοντας για μιά φορά ακόμα ως πύλο σημείο τα νύχια της Ουάσιγκτων πάνε να χωθούν στους σημαντικούς τομείς της οικονομίας μας. 'Αποκαλύπτουν επίσης ένα καθαρό δείγμα άνοιχτης συνεργασίας των ιδιόντων μας με το γιάγκικο ιμπεριαλισμό, όπως στην περίπτωση του Πιτιέρ, για να μην αναφέρουμε άλλον, πρώην 'Ομοσπονδιακό Πρόεδρο και σημερινό Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Νεστλέ.

'Αλλά ή αμερικανική διείσδυση δεν περιορίζεται εδώ, άφορά και πολλούς άλλους τομείς: την καπνοβιομηχανία (ή Brunette, στις Σερριέρ, συνδέεται με την Μάλμπορ του των ΗΠΑ), τη βιομηχανία κατασκευής μηχανών (ή Bobst-Champlan, στη Λωζάνη), τη βιομηχανία κατασκευής σημάτων και την ηλεκτρονική βιομηχανία (Westinghouse, I. B.M.), τη βιομηχανία φωτογραφικών ειδών (Kodak), την πετρελαιοβιομηχανία (Raffineries du Pône), τη χαρτοβιομηχανία (Maupower), κλπ. 'Ακόμα μεταχειρίζονται τα αμερικανικά τράστ και μονοπώλια και άλλα μέσα για να εντείνουν τον έλεγχο τους στην οικονομία μας όπως π.χ. χρησιμοπούν τις εταιρείες-θυγατέρες και τους συμμάχους τους στην Εύρώπη για να δημιουργούν ενώσεις και να συγχωνεύονται με τα μονοπώλια της χώρας μας για να κατακτήουν γρήγορα το πακέτο μετοχών. Έτσι εδώ και λίγους μήνες ή Metallgesellschaft της Γερμανίας, αντίξιος εκπρόσωπος των ΗΠΑ στην Εύρώπη, συνενώθηκε με την Aluminium-Ελβετία, δημιουργώντας έτσι ένα άμεσο και πολύτιμο κρίκο για την κυριαρχία των ΗΠΑ στη χώρα μας.

Τι κάνουν οι ιδιόντες της χώρας μας μπροστά στην κατάσταση αυτή, μπροστά σ' αυτή την αξιόλογη επέκταση της έπαισξης του βορειοαμερικανικού μονοπωλιακού καπιταλισμού στη χώρα μας, αν όχι να την ενθαρρύνουν με τις έπαισχυντες ένεργειές τους και να περιχαράκωνται πίσω από την εοδωτερότητα, εφαρμόζοντας την πολιτική των «έγκρίσεων» άπέναντι στον γιάγκικο ιμπεριαλισμό, βοηθώντας έτσι στην άποικοποίηση της χώρας μας και άπαρνούμενοι κάθε άρχή έθνικής ανεξαρτησίας και κυριαρχίας;

Όχι μόνο άφίνουν τους πύλο σπουδαίους τομείς της οικονομίας μας, της πυρηνικής ένεργειας στη μεταλλουργία και στην ηλεκτρονική, να περνάει στα χέρια των γιάγκηδων, αλλά προχωρούν ακόμα πύλο μακρύτερα, με το σοσιαλδημοκρατικό έγκρόσωπό τους στην κλίμα Σπάακ-Ούιλαων, Σπύκλερ, ζητώντας την ένταξη της 'Ελβετίας στον ΟΗΕ, όργανο της Ουάσιγκτων και την άποστολή δυνάμεων του ΟΗΕ για να πάρουν μέρος στους έπιθετικούς πολέμους των ΗΠΑ στο Κογκά, στην Κούβα και άλλου.

'Ακόμα στο «'Ατλαντικό Συμβούλιο», άλλο όργανο του Τζόνσον, που συγκλήθηκε τελευταία στη Γενεύη, είδαμε να παρελάνουν μπροστά στους ταξιδεύοντες ύπαλλήλους του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, δολώληρος ούλαμος με έπικεφαλής το διευθυντή της Νεστλέ σαν πύλο γενναίο και να ακολουθούν οι μεγιστάνες της έλβετικής βιομηχανίας. Μέσα στους πολλούς όπαδους της πολιτικής αυτής της έθνικής προδοσίας της κυβέρνησής μας, υπάρχουν πολλοί εκριτικοί, ειδικά από της γραμμής της άστικής τάξης, όπως το έδειξε ή δήλωση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της 'Ενωσης των 'Ελβετών Τραπεζιτών: «'Αντί να λέμε πώς πρέπει να άντισταθούμε στον ιμπεριαλισμό του δολλαρίου, είναι προτιμότερο να πολλαπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας για να βελτιώσουμε την άνταγωνιστική ικανότητα».

Μπροστά στην κατάσταση αυτή, όλοι οι μαρξιστές-λενινιστές, όλοι οι πραγματικοί εργαζόμενοι και όλος ο λαός της 'Ελβετίας πρέπει να άντισταθούν με δύναμη και να δουλέψουν για μιά πραγματική επίθεση ενάντια στην άποικοποίηση της χώρας μας από το γιάγκικο ιμπεριαλισμό.

Όπως έχει δείξει ή ιστορία, ή οικονομική κυριαρχία είναι ο πρόλογος στη στρατιωτική κυριαρχία, στην πλήρη άποικοποι-

(*) Το κείμενο αυτό δημοσιεύθηκε στη «Φωνή του Λαού», τ. 34 της 26)8.

Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 17ΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΙΝΑΣ

Πρακτορείο «Νέα Κίνα», 2 'Οκτωβρίου

Ξεχειλίζοντας από επαναστατικό ενθουσιασμό, περισσότερο από έναμιση εκατομμύριο επαναστατικού λαού του Πεκίνου και άλλων περιοχών της Κίνας, πήρε μέρος στη γιγανταία συγκέντρωση και παρέλαση στην Πλατεία Τι "Αν Μέν για να γιορτάσουν την 17η επέτειο της ίδρυσης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε μέσα σε συνθήκες προώθησης της μεγάλης πολιτιστικής επανάστασης και σε στιγμές εξαιρετικής κατάστασης για την παγκόσμια επαναστατική υπόθεση.

Ο πρόεδρος Μάο, ο μεγάλος δάσκαλος, μεγάλος ηγέτης, ανώτατος αρχηγός και μεγάλος τιμονιέρης, μαζί με τὸ στενό του σύντροφο σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς παρέλασης, πού ἄρχισε στίς δέκα τὸ πρωτὶ καὶ τελείωσε στίς τέσσερες τὸ ἀπόγευμα. Μέχρι τὸ τέλος τῆς παρέλασης, ὁ πρόεδρος Μάο παρέμεινε στὴν κεντρικὴ ἐξέδρα τῆς Πλατείας Τι "Αν Μέν ὅπου χαιρετοῦσε τὶς επαναστατικὲς μάζες πού παρέλαυναν μέσα σὲ θερμὲς καὶ παρατεταμένες ἐκδηλώσεις.

Ὁ σύντροφος Μάο καὶ ὁ σύντροφος Λιν Πιάο, καὶ οἱ δύο ἐξαιρετικὰ εὐδιάθετοι καὶ ὕμνιες, παρέμειναν μὲ τὶς επαναστατικὲς μάζες σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς παρέλασης, πού ἄρχισε στίς δέκα τὸ πρωτὶ καὶ τελείωσε στίς τέσσερες τὸ ἀπόγευμα. Μέχρι τὸ τέλος τῆς παρέλασης, ὁ πρόεδρος Μάο παρέμεινε στὴν κεντρικὴ ἐξέδρα τῆς Πλατείας Τι "Αν Μέν ὅπου χαιρετοῦσε τὶς επαναστατικὲς μάζες πού παρέλαυναν μέσα σὲ θερμὲς καὶ παρατεταμένες ἐκδηλώσεις.

Ὁλόκληρη ἡ τεράστια πλατεία συγκλονίζονταν ἀπὸ ἔξαρση. Κρατώντας ψηλὰ μιὰ θάλασσα ἀπὸ βιβλία μὲ κόκκινο ἐξώφυλλο «'Αποσπασμάτων ἔργων τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ», βαδίζοντας ὁμηρικὰ τὰ πλήθη τῶν διαδηλωτῶν κραύγαζαν: «Ζήτω ὁ Μάο Τσέ-τούνγκ!». Μυριάδες ἄνθρωποι κινήθηκαν πρὸς τὰ ἔμπροσθ γιὰ νὰ χαιρετίσουν τὸν πρόεδρο Μάο. "Ἐλεγαν ὅτι ἔνοιωσαν μεγάλῃ χαρὰ βλέποντας τὸν πρόεδρο Μάο καὶ τὸ σύντροφο Λιν Πιάο, τόσο εὐδιάθετους καὶ ὕμνιες.

Στίς 10 π.μ. ἀκριβῶς πρὶν ἀνοίξει ἡ συγκέντρωση, ὁ Πρόεδρος Μάο Τσέ-τούνγκ καὶ ὁ σύντροφος Λιν Πιάο ἀνέβηκαν στὴν κεντρικὴ ἐξέδρα μέσα σὲ κραυγὲς καὶ τραγούδια: «'Η 'Ανατολὴ εἶναι κόκκινη». Τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ οἱ ἑκατοντάδες χιλιάδες λαοὺ πού εἶχαν πλημμυρίσει τὴν Πλατεία κρατοῦσαν κόκκινα καὶ χρυσὰ χάρτινα λουλούδια σχηματίζοντας μ' αὐτὰ τὸ σύνθημα: «Ζήτω ὁ πρόεδρος Μάο Τσέ-τούνγκ» μὲ μεγάλους χαρακτῆρες σὲ κόκκινο φόντο. 'Ἐκατοντάδες κόκκινα μπαλόνια πέταξαν ψηλὰ γιὰ νὰ σχηματίσουν ἕνα ὑπέροχο στερέωμα πάνω ἀπὸ τὴν Πλατεία.

Μαζί μὲ τὸν Πρόεδρο Μάο καὶ τὸ σύντροφο Λιν Πιάο βρίσκονταν στὴν κεντρικὴ ἐξέδρα οἱ ἡγέτες τοῦ κόμματος καὶ τοῦ κράτους Λιού Σάο-σί, Σὸν Τσὶνγκ Λιν, Τάνγκ Πι-βού, Τσὸν "Εν-λάι, Τάο Τσού, Τσὲν Πὺ-τά, Τένγκ Σιάο-πίνγκ, Κάνγκ Σένγκ, Τσὸν Τέχ, Λι Φὸν-σὺν, Τσὲν Γιούν, Τσὲν Γί, Λιού Πὺ-τσένγκ, Χὸ Λούνγκ, Λι Σιὲν-νιέν, Τὰν Τσὲν-λιν, Σιὸν Σιάνγκ-σιέν, Νιὲ Σὸνγκ-τσέν, Γέχ Σιὲν-γίνγκ, Οὐλάνφου, Λι Χσὸν-φένγκ καὶ Σιέχ Φὸν-τσὶ καὶ ἡγετικὰ μέλη διαφόρων ὀργανώσεων καὶ τμημάτων ὅπως οἱ Λιού Νιγκ-γι, Χιάο Χούα, Γιάνγκ Τσένγκ-βὺ καὶ Τσιάνγκ Τσίνγκ.

Τὴ συγκέντρωση ἀνοίξε ὁ Δήμαρχος τοῦ Πεκίνου, Βὺν Τέχ. 'Η μὲν πάντα ἔπαιξε τὸν ἔθνικὸ "Υμνο. Τὴν ἀνάκρουση τοῦ ὕμνου συνόδευσαν 28 χαιρετιστήριοι κανονοβολισμοί.

Ὁ σύντροφος Λιν Πιάο ἐκφώνησε τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας μέσα σὲ θερμὰ θερμὶν ἐκδηλώσεων.

Τὸ κείμενο τοῦ λόγου του ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σύντροφοι καὶ φίλοι,

Σήμερα εἶναι ἡ μεγάλη γιορτὴ γιὰ τὴ 17ῃ επέτειο τῆς Ἰδρύσεως τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας. Ἐκ μέρους τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ ἡμῶν Προέδρου Μάο, τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος καὶ τῆς κυβέρνησης τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας, χαιρετίζω θερμὰ τοὺς ἐργάτες, ἀγρότες καὶ στρατιῶτες, τοὺς ἐπαναστάτες καθηγητὲς καὶ φοιτητὲς, τοὺς ἐπαναστάτες Κόκκινους φρουροὺς καὶ τὶς ἄλλες ἀγωνιστικὲς νεολαιστικὲς ὁργανώσεις, τὸν ἐπαναστατικὸ λαὸ ὅλων τῶν ἐθνότητων καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ στελέχη σ' ὅλη τὴ χώρα καὶ ἀπευθύνω ἐγκάρδιες εὐχὲς στοὺς φίλους μας ἀπὸ τὶς διάφορες χώρες τοῦ κόσμου πού βρίσκονται ἐδῶ!

Τὰ δεκαεπτὰ χρόνια πού πέρασαν ἀπὸ τὴν ἰδρύση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας δὲν εἶναι συνηθισμένα χρόνια. Εἶναι χρόνια κοσμογονικῶν ἀλλαγῶν γιὰ τὴν Κίνα. Εἶναι χρόνια κοσμογονικῶν ἀλλαγῶν καὶ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ δὴγησε τὸν Κινέζικο λαὸ νὰ κάνει τὴν ἐπανάσταση μέσα ἀπὸ ἕνα ἐλικοειδῆ δρόμο στρωμένο μὲ ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς δυσκολίες. Οἱ ντόπιοι καὶ ξένοι ἐχθροὶ μας ἦταν δυνατοί, ἀλλὰ σὲ τέλος ἀνατράπηκαν καὶ πετάχτηκαν ἔξω ἀπὸ τὸν Κινέζικο λαό. Οἱ ἱμπεριαλιστὲς μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖς, ὅλοι οἱ ἀντιδραστικοὶ καὶ οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς —βλὲς αὐτὲς οἱ χάρτινες τίγρεις τρυπήθηκαν ἀπὸ τὸν Κινέζικο λαὸ καὶ τοὺς ἐπαναστατικὸς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου.

Μέσα σὲ μικρὸ διάστημα τῶν 17 χρόνων, ὁ Κινέζικος λαὸς ἄλλαξε ἐντελῶς τὴν ὄψη τῆς Παλαιᾶς Κίνας. Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἐξαιρετικὰ ἀξιόλογο ἔργο, πού ἐκτελέστηκε ἀπὸ τὶς μάζες τοῦ Κινέζικου λαοῦ κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησή τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-τούνγκ. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὅλοι οἱ καταπιεζόμενοι λαοὶ καὶ τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη τοῦ κόσμου θὰ ἀκολουθήσουν τὸ δικό μας δρόμο κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῶν ἀντιθέσεων στίς δικές τους χώρες καὶ θὰ κερδίσουν τὴν τελικὴ νίκη ὅπως ὁ Κινέζικος λαός.

Σήμερα, γιορτάζουμε αὐτὴ τὴ μεγάλη επέτειο μέσα στὴν ἀνοδο τῆς μεγάλης προλεταριακῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης. Αὐτὴ ἡ ἐπανάσταση εἶναι μιὰ μεγάλη ἐπανάσταση, μιὰ ἐντελῶς νέα καὶ δημιουργικὴ ἐπανάσταση, πού διεξάγεται μετὰ τὴν κατάληψη τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸ προλεταριάτο. Γίνεται γιὰ τὴν ἀνατροπὴ μὲ ἀγῶνα τῆς μικρῆς χούφτας τῶν ἀνθρώπων πού βρίσκονται μέσα σὲ τὸ Κόμμα πού κατέχουν θέσεις καὶ ἔχουν πάρει τὸ δρόμο τοῦ καπιταλισμοῦ, τὸν σάραμα ὅλων τῶν «φαντασμάτων» καὶ τῶν τεράτων στὴ χώρα μας καὶ γιὰ τὴν συντριβὴ τῶν παλιῶν ἰδεῶν, τῆς παλιᾶς κουλτούρας, τῶν παλιῶν ἐθίμων καὶ συνηθειῶν τῶν ἐκμεταλλευτικῶν τάξεων καὶ τὴν ὑποστήριξη τῶν νέων ἰδεῶν, τῆς νέας κουλτούρας, τῶν νέων ἐθίμων καὶ συνηθειῶν τοῦ προλεταριάτου, μὲ σκοπὸ τὴν παραπέρα σταθεροποίησή τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καὶ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ σοσιαλιστικοῦ συστήματος. 'Η ἱστορικὴ πείρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου σ' ὅλο τὸν κόσμο μᾶς διδάσκει ὅτι ἂν ἀποτύχουμε σ' ὅλα αὐτὰ, ὁ ζυγὸς τοῦ ρεβιζιονισμοῦ θὰ ἐπιβληθεῖ καὶ ὁ καπιταλισμὸς θὰ παλινωρθωθεῖ. "Αν αὐτὸ γινότανε στὴν χώρα μας, ἡ Κίνα θὰ κατακυλοῦσε πίσω σὲν προηγούμενο ἀποικιακὸ καὶ μισοἀποικιακὸ φεουδαρχικὸ καὶ μισοφεουδαρχικὸ δρόμο τῆς, καὶ οἱ ἱμπεριαλιστὲς καὶ ἀντιδραστικοὶ θὰ ὑπότασσαν πάλι τὸ λαό. Εἶναι γι' αὐτὸ τελείως ξεκάθαρη ἡ σημασία τῆς μεγάλης μας πολιτιστικῆς ἐπανάστασης.

Σήμερα, εκατοντάδες εκατομμύρια λαοί έχουν ξεσηκωθεί. 'Ο επαναστατικός λαός αισθάνεται υπερηφάνεια και βρίσκεται σε έξαρση ενώ η αντιδραστική άστική τάξη έχει τελείως χρεωκοπήσει. 'Εμείς τραβάμε μπροστά. 'Εχουμε ήδη βάλει τον άκρογωνιαίο λίθο της μεγάλης μας νίκης.

'Η μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση που προωθεί την επαναστατικοποίηση της σκέψης του λαού έχει γίνει έτσι μια παντοδύναμη κινητήρια δύναμη για την ανάπτυξη της σοσιαλιστικής παραγωγής στη χώρα μας. Αυτός ο χρόνος είναι ο πρώτος χρόνος του τρίτου μας πεντάχρονου σχεδίου. Τό σχεδίο της βιομηχανικής παραγωγής αυτού του χρόνου αναμένεται ότι θα υπερκαλυφθεί, και όσο για την αγροτική οικονομία πρόκειται να έχουμε μια ακόμη καλή σοδειά. Νέα ύψη έχουν κατακτηθεί στην Κινέζικη επιστήμη και τεχνολογία. 'Η μεγάλη πατρίδα μας δεν είχε ποτέ τέτοια εθιμικά και ποτέ δεν είχαμε τόσο γεμάτη ζωή. 'Η εθνική μας άμυνα δεν ήταν ποτέ τόσο ισχυρή.

'Ο Πρόεδρος Μάο έχει τονίσει πριν πολύ καιρό ότι η ταξική πάλη ανάμεσα στο προλεταριάτο και την άστική τάξη και η πάλη ανάμεσα στο δρόμο του σοσιαλισμού και του καπιταλισμού εξακολουθεί να υπάρχει σ' όλη την ιστορική περίοδο του σοσιαλισμού. 'Η μεγάλη προλεταριακή επανάσταση αποτελεί ένα καινούργιο στάδιο στον αγώνα ανάμεσα στις δυο τάξεις και ιστούς δυο δρόμους. Στην πορεία αυτής της επανάστασης, συνεχίζεται η πάλη ανάμεσα στην επαναστατική προλεταριακή γραμμή που αντιπροσωπεύεται από τον Πρόεδρο Μάο και στην άστική γραμμή της αντίθεσης στην επανάσταση. Αυτοί που έχουν προσκολληθεί στην λαθεμένη γραμμή είναι ένας μικρός αριθμός ατόμων, που βρίσκονται σε διάσταση με το λαό, καταπολεμούν το λαό, καταπολεμούν την σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ, γι' αυτό και η αποτυχία τους είναι σίγουρη.

Σύντροφοι και φίλοι! Μια εξαιρετική κατάσταση επικρατεί σήμερα στον κόσμο. Οι μεγάλες αναστατώσεις των τελευταίων λίγων χρόνων στον κόσμο δείχνουν ότι οι μέρες του ιμπεριαλισμού με επικεφαλής τις ΗΠΑ, του σύγχρονου ρεβιζιονισμού και όλης της αντίδρασης είναι μετρημένες.

'Ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ προσπαθεί να βρει διέξοδο κάνοντας έναν παγκόσμιο πόλεμο. Πρέπει να το πάρουμε αυτό στο σοβαρό. Τό κέντρο της πάλης σήμερα βρίσκεται στο Βιετνάμ. 'Εμείς έχουμε κάνει κάθε προετοιμασία. Χωρίς να υποχωρήσουμε μπροστά στις πύδ μεγάλες εθνικές θυσιές, είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε σταθερή υποστήριξη στον άδελφό λαό του Βιετνάμ στην διεξαγωγή του αγώνα αντίστασης κατά τις επιθέσεις των ΗΠΑ και για την εθνική σωτηρία ως το τέλος. 'Ο ιμπεριαλισμός με επικεφαλής τις ΗΠΑ και οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές με κέντρο την ήγεςία του ΚΚΣΕ συνεργάζονται και σχεδιάζουν δραστήρια άπάτες ελεηνικών συνομιλιών με το σκοπό να σθήσουν τις όρηπτικές φλόγες του λαϊκού εθνικού επαναστατικού πολέμου του Βιετνάμ ενάντια στην επίθεση των ΗΠΑ, των εθνικών επαναστατικών αγώνων στις χώρες της 'Ασίας, 'Αφρικής και Λατινικής 'Αμερικής και της παγκόσμιας επανάστασης. Δεν θα πετύχουν στα σχέδιά τους όσο οι λαοί όλου του κόσμου κρατάνε τα μάτια τους ορθάνοιχτα. Πριν είκοσι χρόνια, ο Πρόεδρος Μάο είπε ότι οι λαοί όλου του κόσμου πρέπει να σχηματίσουν ένα ενιαίο μέτωπο ενάντια στον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ για να τον νικήσουν. Τώρα οι επαναστατικοί λαοί όλων των χωρών βαδίζουν προς αυτή την κατεύθυνση.

'Ο Πρόεδρος Μάο έχει πεί: «Λαοί όλου του κόσμου, έχετε θάρρος, τομείστε να αγωνιστείτε, περιφρονείτε τις δυσκολίες και προχωρείστε κατά κύματα. Τότε όλος ο κόσμος θα ανήκει στους λαούς. Τα τέρατα όλων των ειδών θα συντριβούν». Τέτοιο είναι αναπόφευκτα το μέλλον του κόσμου.

'Ο Κινέζικος λαός θα συνεχίσει να κρατάει ψηλά τη σημαία του Μαρξισμού-Λενινισμού και τη σημαία του προλεταριακού διεθνισμού και, μαζί με τους Μαρξιστές-Λενινιστές όλου του κόσμου και τους επαναστατικούς λαούς όλων των χωρών,

θα φέρει τον αγώνα ενάντια στον σύγχρονο ρεβιζιονισμό που έχει για κέντρο την ήγεςία του ΚΚΣΕ ως το τέλος. Σύντροφοι και φίλοι!

'Ολες οι επιτυχίες μας έχουν σημειωθεί κάτω από την σοφή καθοδήγηση του Προέδρου Μάο και αντιπροσωπεύουν την νίκη της σκέψης του Μάο Τσέ-τούνγκ. Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τη σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ για να ενώσουμε τη σκέψη όλου του Κόμματος με εκείνη του λαού όλης της χώρας. Πρέπει να κρατήσουμε ψηλά τη μεγάλη κόκκινη σημαία της σκέψης του Μάο Τσέ-τούνγκ και να αναπτύξουμε ακόμα παραπέρα το μαζικό κίνημα για την δημιουργική μελέτη και εφαρμογή των έργων του Προέδρου Μάο Τσέ-τούνγκ σ' όλη τη χώρα. Πρέπει να κάνουμε όλη τη χώρα ένα μεγάλο σχολείο της σκέψης του Μάο Τσέ-τούνγκ. Πρέπει να οικοδομήσουμε τη μεγάλη πατρίδα μας και να την κάνουμε μια δυνατή και ευημερούσα χώρα. Αυτή είναι η άπαίτηση του Κινέζικου λαού αλλά και η έλπιδα των λαών όλου του κόσμου.

Ζήτω ο λαός όλων των εθνότητων της Κίνας!

Ζήτω η μεγάλη ενότητα των λαών όλου του κόσμου!

Ζήτω η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας!

Ζήτω το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας!

Ζήτω η νικηφόρα σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ!

Ζήτω ο μεγάλος ήγης μας Πρόεδρος Μάο, και άς είναι μεγάλη, πολύ-πολύ μεγάλη η ζωή του!

Στη συγκέντρωση χαιρέτισαν, κατά σειρά, ο αντιπρόσωπος των εργατών Βάνγκ Γιού-φά της ήρωικής όπ' αριθ. 32111 ομάδας Άντλησης πετρελαίου, ο εκπρόσωπος των αγροτών Τσέν Γιούγκ-κάνγκ, που είναι ένας επιστήμονας αγρότης, ο Κού Σιά-ζού σάν εκπρόσωπος του Λαϊκού 'Απελευθερωτικού Στρατού που είναι υποδιοικητής των δυνάμεων του Πεκίνου και ο Νιέχ Μένγκ-μίνγκ εκπρόσωπος του Πανεπιστημίου του Πεκίνου που χαιρέτισε εκ μέρους των σπουδαστών και ο εκπρόσωπος των εθνικών μειονοτήτων Παζάντ και σε συνέχεια μια θιετιανή γυναίκα αντιπρόεδρος της επαρχίας του Θιβέτ. Θεωρά χειροροτήματα έκάλυψαν τους χαιρετισμούς αυτούς.

Σε συνέχεια διακεκριμένοι επαναστάτες του έξωτερικού που αγωνίζονται εναντίον του ιμπεριαλισμού, χαιρέτισαν τη συγκέντρωση: 'Η Τά Θι-κίεου, ήρωική μαχητρία του Νοτίου Βιετνάμ, ο Ε. Χίλλ, πρόεδρος του Κ.Κ. Αυστραλίας (Μ.Α.), ο Ντά Κρούζ, μαχητής του εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος της 'Αγκόλας, ο Κουρόντα Χιζό, αντιπρόεδρος της 'Ενωσης 'Ιαπωνο-κινέζικης φιλίας και ο Ρόμπερτ Γουίλλιαμς, αμερικάνος νέγρος ήγης.

'Η παρέλαση άρχισε στους ήχους του τραγουδιού: «'Η δάρκα εξαγριέται από τον τιμονιέρη».

'Η μια ομάδα μετά την άλλη, 3.000 αντιπρόσωποι των εργατών, αγροτών, στρατιωτών, των επαναστατών καθηγητών και σπουδαστών και των εθνικών μειονοτήτων ανέστηκαν στην κεντρική εξέδρα για να χαιρέτισουν το σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ. Κουνώντας βιβλία με κόκκινα εξώφυλλα, αντίπαπα των «'Αποσπασμάτων έργων του Μάο Τσέ-Τούνγκ», έπλεκοι έργατες και αγρότες κραύγαζαν «Ζήτω ο Πρόεδρος Μάο» καθώς πλησίαζαν στην εξέδρα. 'Ο Πρόεδρος Μάο χαιρετούσε συγκινημένος εκφράζοντας την εκτίμησή του για το έργο της προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης. 'Ο σ. Λιν Πιάο, κρατούσε επίσης ένα αντίτυπο «'Αποσπασμάτων από τα έργα του Μάο Τσέ-τούνγκ».

'Η Πλατεία Τί 'Εν Μέν ήταν στολισμένη γιορταστικά. Στο κέντρο του κοκκινοβαμμένου τοίχου της κεντρικής εξέδρας βρισκόταν ένα πελώριο πορτραίτο του Μάο. Στις διάφορες πλευρές της πλατείας ύπληρχαν μεγάλα πορτραίτα των Μάρξ-'Ενγκελς, Λένιν και Στάλιν και στο άκρο της δυτικής πλευράς ένα μεγάλο πορτραίτο του Δρ. Σούν Γιάν-σέν. Πέντε πελώρια κόκκινα λάβαρα κυμάτιζαν, τα οποία έγραφαν «Ζήτω ο πρόεδρος Μάο».

Τα συνθήματα που είχαν γραφεί σε 26 μεγάλα μαλλόνια και που κυριαρχούσαν σ' όλη την πλατεία, ήταν τα ακόλουθα: «Σταθερή υποστήριξη ως το τέλος στον αγώνα του βιετναμέ-

ζικου λαού». «Τὸ Βιετνάμ θὰ νικήσει καὶ ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς θὰ ἡττηθεῖ». «Σταθερὴ ὑποστήριξη στοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Λατινικῆς Ἀμερικῆς στὸν ἀντιιμπεριαλιστικὸν τοὺς ἀγῶνα!». «Σταθερὴ ὑποστήριξη στοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου!» καὶ «Θὰ ἀπελευθερώσουμε τὴν Ταϊβάν!».

Τὴν παρέλαση παρακολούθησαν ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἐξέδρα διακεκριμένοι ἀγωνιστὲς τῆς πάλης ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ ἀπὸ τίς πέντε ἡπείρους καὶ ἄλλοι ξένοι φίλοι. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν: Ὁ Σεῖχ Μουχτάρ Μωχάμεντ Χουσεῖν, ἀρχηγὸς τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας φιλίας τῆς Σομαλίας καὶ πρόεδρος τῆς Ἑθνικῆς Συνέλευσης τῆς Σομαλίας, ὁ Ἀμπντούλ Μόνεμ Χάν, ἀρχηγὸς τῆς πακιστανικῆς ἀντιπροσωπείας, ὁ Κιτούντο, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας φιλίας τῆς Τανζανίας, ὁ Ναγκαλινγκάμ Σανμουγκαθάσαν, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Κεϋλάνης, ὁ Νγκυγιέν Μινγκ-φουνγκ, ἀρχηγὸς τῆς μόνιμης ἀντιπροσωπείας τοῦ ΕΑΜ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ στὴν Κίνα, ὁ Γιουσουφ Ἀντιτορόπ, μέλος τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Ἰνδονησίας, ὁ Ράινε Ντεσαπαίγια Σανααναγιάκε, Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Γραφείου τῶν Ἀφρικανο-ασιατῶν Συγγραφέων καὶ ἡ σύζυγός του, ὁ Ντζαδότο, Γ. Γραμματέας τῆς Ἑνώσεως Ἀφρικανο-ασιατῶν Συγγραφέων καὶ ἡ σύζυγός του, ὁ Λένγκ Νγκέθ, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἑνώσεως φιλίας Καμπότζης-Κίνας, ὁ Ντά Κόστα Κλαούντ Ἀντουάν, ἀρχηγὸς τῆς κυβερνητικῆς οικονομικῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Κογκὸ (Μπραζαβίλ), ὁ Ἀχμέεντ Μωχάμεντ Κεϊταρ, ἀγωνιστὴς τῆς εἰρήνης τοῦ Σουδάν, ὁ Ὠμπέρ Λούντα, μέλος τοῦ Π.Γ. τοῦ Ἑθνικοῦ Ἐπαναστατικοῦ Κινήματος τοῦ Κογκὸ (Μπραζαβίλ) καὶ ὁ Ζενέλ Χαμίτι, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν ἀλβανῶν πετρελαιοεργατῶν.

Ἐπίσης στὴν ἐξέδρα τῆς Τί Ἀν Μέν βρισκόνταν: οἱ ἀντιπρόεδροι τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑθνικῆς Λαϊκῆς Συνέλευσης: Κοῦο Μο-γιό, Γιάνγκ Μινγκ-σουάν, Τσένγκ Τσιέν, Σάι-φουντίν, Τσάנג Τσιχ-τσάγγ, Νγκάλο Νγκαβάνγκ-ζίγκμε καὶ Τσοῦ Σιέν-γέν.

Τὰ μέλη τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς: Μά Τσοῦν-κού, Βάνγκ Κουν-λούν, Πέι Σιχ-τσάγγ, Τένγκ Τσοῦ-μίν, Τένγκ Γιάνγκ-τσάο, Λιού Γιὰ-σιούγγ, Λιού Λάν-πό, Τσοῦνγκ Χοι-τσουάν, Σοῦ Κονάγγκ-πίνγκ, Τσοῦ Λιάνγκ-τσάι, Χούα Λο-κένγκ, Γέν Τσι-τσού, Γιάνγκ Τσιχ-χούα, Τσάγγ Τσιγγ-χού, κ.ἄ.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἑθνικῆς Ἀμυνας, Φοῦ Τοῦ-γί, ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ ἀντιπρόεδροι τοῦ Ἀνώτατου Λαϊκοῦ Δικαστηρίου: Γιάνγκ Σιού-φένγκ, Τσάγγ Τσιχ-γιάνγκ καὶ Βάνγκ Βέι-κάνγκ.

Γιὰ τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο Ἐλέγχου, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος: Τσάγγ Τίγγκ-τσένγκ καὶ Χουάνγκ Χουο-σίγγκ.

Οἱ ἀντιπρόεδροι τῆς Ἑθνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Λαϊκῆς Πολιτικῆς Συμβουλευτικῆς Διάσκεψης: Κάο Τσοῦνγκ-μίν, Τένγκ Τσοῦ-χούι, Λι Σοῦ-κουάνγκ, Χοιέχ Τσοῦνγκ-τσάι, Τσέν Γέν-πίνγκ, Λι Τσοῦ-σέν, Σοῦ Τέν-χένγκ καὶ Λι Τέχ-τσουάν.

Ὁ κ. Λι Τσοῦνγκ-γιέν.

Τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Κίνας: Λιάο Τσένγκ-τσιχ, Λιού-σιάο, Βοῦ Σιού-τσουάν, Σοῦ Κουάνγκ-τά, Βάνγκ Τσέν, Τσένγκ Τσάν, Χοιού Χάι-τούγγκ, Τσάο Ἐρχ-λού, Λοῦ Τσένγκ-τσάο, Βάνγκ Τσοῦ-τσένγκ, Λοῦ Κουέι-πό, Πάν Τζού-λί, Γιάνγκ Γιούγγκ, Τσάγγ Τσοῦνγκ-χσιούν, Λι Ταό, Τσέν Μάν-γιουάν, Λι Τσιχ-μίν, Σοῦ Τσέν-χούα, Τσοῦ Τέχ-χάι, Λιάο Χάν-τσένγκ, Τσάγγ Γιούν, Λιάο Λοῦ-γέν, Σοῦνγκ Τσιχ-λούν, Τσάγγ Τσι-κουάνγκ, Τσέν Τσένγκ-γέν, Βάνγκ Γέν-τσάγγ, Τάο Λοῦ-σία, Λιού Σιέν-σιούν, Φάγγκ γί, Τσάγγ Τσιγγ-φού, Τσάγγ Αἰ-πίνγκ καὶ Γιὰο Γι-λίν.

Τὰ καθοδηγητικὰ στελέχη τοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ: Λι Τιέν-γιού, Βάνγκ Σιν-τίγγκ, Λιού Τσιχ-σιέν, Γιάν Τσοῦ-σίν, Φοῦ Τσάγγκ, Τσιού Χούι-τσό, Τσάγγ Τσι-μίνγκ, Βοῦ Φά-σιέν, Γιέν Λι-τσιόν, Τσοῦ Σιχ-τί, Φοῦ, Τσιού-τάο, Τσάγγ Σιχ-πίνγκ κ.ἄ.

Μέλη τῆς ομάδας τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης ποῦ δρίσκε-

ται κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησή τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Κίνας: Τσάγγ Τσοῦν-σιάο, Χοιέχ Τάνγκ-τσάγγκ, Βάνγκ Λί, Κουάν Φένγκ, Τσι Πέν-γιού, Μοῦ-Χοιν καὶ Γιὰο Βέν-γιουάν.

Καθοδηγητικὰ μέλη διαφόρων τμημάτων καὶ ἐπιτροπῶν τῆς Κ.Ε. τοῦ Κόμματος καὶ τοῦ Κρατικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Γραφείου Βορείας Κίνας τοῦ Κ.Κ. Κίνας, τῆς Ε.Π. Πεκίνου καὶ διακεκριμένοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τεχνικοῦ κόσμου.

Τὴν παραμονὴ τοῦ γιορτασμοῦ, δόθηκε μεγάλη δεξίωση στὸ Πεκίνο, στὴν ὁποία μίλησε ὁ πρωθυπουργὸς Τσοῦ Ἐν-λάι. Ὁ λόγος του ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀγαπητοὶ καλεσμένοι, σύντροφοι, φίλοι,

Μὲ μεγάλη μας εὐτυχία καὶ χαρὰ βρισκόμαστε μαζί σας γιὰ νὰ γιορτάσουμε σ' αὐτὴν τὴν χαρούμενη συγκέντρωση, τὴν 17ῃ ἐπέτειο τῆς ἱδρύσεως τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας μέσα στὴν ἀνοδο τῆς μεγάλης μας προλεταριακῆς πολιτικῆς ἐπανάστασης. Ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου Μάο Τσέ-τούγγκ, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας καὶ τῆς Κινέζικης Κυβέρνησης, θὰ ἤθελα νὰ ἀπευθύνω τὸν θερμὸ μας χαιρετισμὸ στὶς πλατιεὲς μᾶζες τῶν ἐργατῶν μας, τῶν ἀγροτῶν μας, τῶν στρατιωτῶν μας, τῶν ἐπαναστατικῶν δασκάλων καὶ σπουδαστῶν, τῶν ἐπαναστατικῶν Κόκκινων Φρουρῶν, τῆς νεολαίας καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν στελεχῶν, στοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν ὅλων τῶν ἐθνότητων μας καὶ στοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Κινέζων ποῦ βρίσκονται στὸ ἐξωτερικὸ καθὼς καὶ στοὺς συμπατριῶτες μας τοῦ Μακάο καὶ τοῦ Χόνγκ Κόνγκ καὶ νὰ ἐκφράσω τὰ θερμὰ μας καλωσσοῦρια στὸς φίλους μας ἀπὸ τίς πέντε ἡπείρους!

Ἡ μεγάλη μας προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἦταν πρωτοβουλία τοῦ μεγάλου ἡγέτη τοῦ λαοῦ μας Προέδρου Μάο Τσέ-τούγγκ καὶ καθοδηγήθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο. Ὁ Πρόεδρος Μάο Τσέ-τούγγκ ἀνακίνησε τὸ ζήτημα ἀφοῦ συνόψισε τὴν ἱστορικὴ πείρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καὶ τῆς ταξικῆς πάλης τόσο στὸ ἐσωτερικὸ ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ. Ἡ ἱστορικὴ πείρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου μᾶς διδάσκει ὅτι χωρὶς μιὰ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου δὲν μπορεῖ νὰ στερεωθεῖ καὶ ὅτι γιὰ νὰ στερεωθεῖ ἡ δικτατορία αὐτὴ πρέπει νὰ ὑποστηριχθεῖ ἐνεργητικὰ ἡ προλεταριακὴ ἰδεολογία καὶ νὰ ξεριζωθεῖ ἡ ἀστικὴ ἰδεολογία, νὰ ξεριζωθοῦν οἱ ἰδεολογικὲς ρίζες τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ νὰ καλλιεργηθεῖ σταθερὰ ὁ Μαρξισμὸς-Λενινισμὸς, ἡ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούγγκ.

Ἡ μεγάλη μας προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἔχει ἀπεριόριστα μεγάλη δύναμη. Ἐχει ξεφουσκώσει τὴν ἀλλοζωνεία τῆς ἀντιδραστικῆς ἀστικῆς τάξης, ἔχει καθαρῶς τὴν σκουριά ποῦ ἔχει ἀφήσει ἡ παλιὰ κοινωνία, σύντριψε τίς παλιὰς ἰδέες, τὴν παλιὰ κουλτούρα, ἔθιμα καὶ συνήθειες τῶν ἐκμεταλλευτριῶν τάξεων, ἐνίσχυσε τίς νέες ἰδέες, κουλτούρα, ἔθιμα καὶ συνήθειες τοῦ προλεταριάτου καὶ προώθησε ρωμαλέα τὴν ἐπαναστατικοποίησή τῆς ἰσκέψης τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ κίνημα γιὰ τὴ μελέτη τῶν ἔργων τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-τούγγκ ξέσπασε σὰν πλημμυρίδα στὸ Κόμμα καὶ στὴ χώρα. Πάνω ἀπὸ 700 ἑκατομμύρια λαοὶ ἀπέκτησαν μιὰ ἐντελῶς νέα νοοτροπία.

Ἡ μεγάλη μας προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὸ κίνημα σοσιαλιστικῆς διαπαιδαγώγησης στὶς πόλεις καὶ στὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς ἔχει δώσει μιὰ παντοδύναμη ὁρμή στὴν σοσιαλιστικὴ μας οἰκοδόμηση. Οἱ βιομηχανίες μας ἔχουν μπεῖ σὲ μιὰ σταθερὴ ἀνάπτυξη τόσο ἀπὸ ἀποψη ποσότητας παραγόμενων ἀγαθῶν ὅσο καὶ ἀπὸ ἀποψη ποιότητας. Στὴν ἀγροτικὴ οἰκονομία, τεράστιες σοδεῖς ἔχουν μαζευτεῖ συνέχεια, τὸ ἐπίπεδο τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας ἔχει ἀνέλθει εὐρύτατα. Ἡ δύναμη τῆς ἐθνικῆς μας ἀμυνας ἀνεβαίνει συνεχῶς. Βρισκόμαστε τώρα στὸν πρῶτο χρόνο τοῦ τρίτου πεντάχρονου σχεδίου. Οἱ βιομηχανικοὶ καὶ γεωργικοὶ στόχοι ἀναμένονται νὰ ξεπεραστοῦν. Ἐνα νέο ὁλόπλευρο ἄλμα πρὸς τὰ ἔμπροσθ συντελεῖται.

Κάθε ἐπιτυχία ποῦ κερδίζεται στὸν πνευματικὸ ἢ στὸν ὕλικό τομέα εἶναι μιὰ μεγάλῃ νίκη τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-

τούνγκ. 'Ο σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ είναι ο πύς μεγάλος Μαρξιστής-Λενινιστής τής εποχής μας. 'Ο Κινέζικος λαός έχει την εξαιρετική ευτυχία και τιμή να έχει έναν τέτοιο ηγέτη. Είμαστε τελείως βέβαιοι ότι όσο κρατάμε ψηλά την μεγάλη κόκκινη σημαία της σκέψης του Μάο Τσέ-τούνγκ και την κληροδοτούμε από γενιά σε γενιά, θα κερδίζουμε επιτυχίες στην οικοδόμηση της μεγάλης χώρας μας και στην δημιουργία ενός απόρρητου προλεταριακού κράτους που δεν θα αλλάξει ποτέ χρώμα.

'Η μεγάλη μας προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση χειροκροτείται και εγκωμιάζεται θερμά από όλους τους Μαρξιστές-Λενινιστές και τους επαναστατικούς λαούς όλου του κόσμου και δυναμώνει άπειρα τον επαναστατικό αγώνα τους και την πίστη τους στη νίκη. 'Η χούφτα των ιμπεριαλιστών, των σύγχρονων ρεβιζιονιστών και των αντιδραστικών των διαφόρων χωρών εξακοντίζουν κακόβουλες κατηγορίες εναντίον μας ακριβώς γιατί η μεγάλη μας πολιτιστική επανάσταση ξεριζώνει τις ρίζες των ανατρεπτικών τους ενεργειών και των προσπαθειών τους για την «ειρηνική εξέλιξη» και τους έχει γι' αυτό χτυπήσει εκεί που τους πονάει περισσότερο. Οι επιθέσεις τους δεν αποδείχνουν παρά ότι ενεργούμε όρθα και ταυτόχρονα αποκαλύπτουν τα αντιδραστικά τους χαρακτηριστικά, την εχθρότητά τους προς τον Κινέζικο λαό και την υπόθεση της προόδου της ανθρωπότητας.

'Η μεγάλη μας προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση είναι ένα νέο πράγμα χωρίς κανένα ιστορικό προηγούμενο. 'Ελπίζουμε ότι οι ξένοι φίλοι μας θα έπωφεληθούν από την παραμονή τους στην Κίνα για να πάρουν μια σωστή ιδέα, και είναι για μās ενδιαφέροντες οι ανεκτίμητες παρατηρήσεις τους που θα μās βοηθήσουν στη μεγάλη μας πολιτιστική επανάσταση.

Σύντροφοι και φίλοι! 'Η παρούσα διεθνής κατάσταση είναι εξαιρετική και είναι ευνοϊκή για τους επαναστατικούς λαούς. Οι μέρες του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ και όλων των αντιδραστικών είναι μετρημένες. 'Ο σύγχρονος ρεβιζιονισμός, επίσης, αντιμετωπίζει όλο και πύς μεγάλες δυσκολίες. Οι τάξεις των Μαρξιστών-Λενινιστών επεκτείνονται σταθερά. Τα επαναστατικά κινήματα των λαών όλου του κόσμου και ιδιαίτερα της 'Ασίας, 'Αφρικής και Λατινικής 'Αμερικής, προωθούνται σταθερά. Κάτω από την ηγεσία του Προέδρου Χό Τσι Μίνχ, ο Βιετναμέζικος λαός θαδίζει από νίκη σε νίκη στον πόλεμο της αντίστασης κατά της επίθεσης των ΗΠΑ και για την εθνική σωτηρία. Σε συνεργασία με τον σύγχρονο ρεβιζιονισμό, ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ, που βρίσκεται περισηγμένος από παντού, χρησιμοποιεί τα 'Ηνωμένα Έθνη για να φιάξει νέα σχέδια για ειρηνικές συνομιλίες. Τα 'Ηνωμένα Έθνη δεν έχουν το παραμικρό δικαίωμα να αναμειχθούν στο ζήτημα του Βιετνάμ. 'Ο ηρωϊκός Βιετναμέζικος λαός δεν θα λυγίσει ποτέ. Όλες οι μηχανορραφίες του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ και του σύγχρονου ρεβιζιονισμού, είναι καταδικασμένες να αποτύχουν.

'Οπλισμένους με την μεγάλη σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ, ο Κινέζικος λαός είναι αποφασισμένος, όσχετα από τις δυσκολίες και θυσίες, να υποστηρίξει σταθερά τον Βιετναμέζικο λαό στον αγώνα του μέχρι το τέλος, ώσπου οι επιθετιστές των ΗΠΑ να διωχτούν από το Βιετνάμ, να υποστηρίξει σταθερά τους λαούς της 'Ασίας, 'Αφρικής και Λατινικής 'Αμερικής στον επαναστατικό τους αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και να υποστηρίξει σταθερά τους επαναστατικούς αγώνες όλων των λαών του κόσμου.

'Η μεγάλη μας προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση έχει την πύς μεγάλη και την πύς μακροπρόθεση σημασία για την εξασφάλιση της έμμονής της Κίνας στον προλεταριακό διεθνισμό.

Πρέπει να ενωθούμε με όλους τους λαούς του κόσμου στην αντίσταση κατά του ιμπεριαλισμού και της αποικιοκρατίας και να διεξάγουμε τον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τους λακές του μέχρι το τέλος.

Μαζί με όλους τους επαναστάτες Μαρξιστές-Λενινιστές στον

κόσμο, πρέπει να διεξάγουμε τον αγώνα ενάντια στον σύγχρονο ρεβιζιονισμό μέχρι το τέλος και να προωθήσουμε την επαναστατική υπόθεση του διεθνούς προλεταριάτου και των λαών όλων του κόσμου!

'Επιτρέψτε μου τώρα να κάνω μια πρόποση:

στη μεγάλην ένότητα των λαών όλων των εθνότητων της χώρας μου,

στην μεγάλη ένότητα των λαών όλου του κόσμου, στην μεγάλη πρόοδο της υπόθεσης της απελευθέρωσης των λαών όλων των χωρών,

στην ύγεια του Προέδρου Μάο, του μεγάλου μας ηγέτη, του μεγάλου μας ανώτατου διοικητή και μεγάλου μας τιμονιέρη,

στην ύγεια των φίλων μας από όλες τις χώρες, και στην ύγεια των συμπατριωτών και των συντρόφων μας που είναι εδώ!

Οι Κινέζοι ηγέτες έλαβαν χαιρετιστήρια μηνύματα από τους ηγέτες πολλών κρατών και περιοχών για την 17η επέτειο της ίδρυσης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Παραθέτουμε τα κείμενα των χαιρετιστήριων μηνυμάτων των άλλων και βιετναμέζων ηγετών.

'Ο Έμβερ Χότζα, Πρώτος Γραμματέας της Κεντρικής 'Επιτροπής του Κόμματος 'Εργασίας της 'Αλβανίας, ο Χαζί Λεσσί, πρόεδρος της Προεδρείου της Λαϊκής Συνέλευσης της Λαϊκής Δημοκρατίας της 'Αλβανίας και ο Μεχμέτ Σέχου, πρόεδρος του Συμβουλίου των 'Υπουργών της Λαϊκής Δημοκρατίας της 'Αλβανίας έστειλαν από κοινού ένα μήνυμα από μέρους του Κ. 'Εργασίας της 'Αλβανίας, της αλβανικής κυβέρνησης και του αλβανικού λαού.

Το μήνυμα λέει ότι μέσα στη μικρή περίοδο από την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, «ο ηρωϊκός και προικισμένος Κινέζικος λαός, κάτω από την όρθη Μαρξιστική-Λενινιστική ηγεσία του ένδοξου Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας που έχει επικεφαλής τον σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ, έχει κερδίσει ιστορικές, λαμπρές νίκες» στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού και έχει καταστήσει τη χώρα του ένα προηγμένο και δυνατό σοσιαλιστικό κράτος με προηγμένη αγροτική οικονομία, συγχρονισμένη βιομηχανία, επαναστατική κουλτούρα και σταθερά αναπτυσσόμενη επιστήμη. Το τρίτο πεντάχρονο σχέδιο για την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και κουλτούρας α-νοίγει νέες προοπτικές για ακόμα πύς θαυμαστές επιτυχίες στον αδελφό Κινέζικο λαό.

» 'Η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ακολουθώντας σταθερά μια πολιτική ειρήνης, φιλίας και συνεργασίας ανάμεσα στους λαούς διαφόρων χωρών, αντιστάθηκε με ανδρεία και σταθερότητα στην πολιτική του πολέμου και της επίθεσης που προωθείται από τον ιμπεριαλισμό που έχει επικεφαλής τις ΗΠΑ, με ειλκρίνεια και πληρότητα βοήθησε και υποστήριξε τους καταπιεζόμενους λαούς στον αγώνα τους για έλευθερία και εθνική ανεξαρτησία, ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την αποικιοκρατία. Έχει δώσει δραστήρια βοήθεια στον αξιο αγώνα του αδελφού Βιετναμέζικου λαού ενάντια στην εγκληματική επίθεση που εξαπολύθηκε από τις ΗΠΑ και τους λακές τους και αποτελεί τα μετώπισθεν όπου μπορεί να στηρίζεται ο Βιετναμέζικος λαός. 'Η μεγάλη Λαϊκή Κίνα έχει γίνει ο αποφασιστικός παράγοντας στην διαφύλαξη της ειρήνης στην 'Ασία και όλο τον κόσμο. Μ' αυτή την όρθη πολιτική, έχει κερδίσει την απεριόριστη αγάπη και τον μεγάλο σεβασμό των λαών του κόσμου που παλεύουν για έλευθερία, ανεξαρτησία, ειρήνη και σοσιαλισμό.

» Καθοδηγούμενο από τις αθάνατες αρχές του Μαρξισμού-Λενινισμού, το ένδοξο Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας έχει προσφέρει και συνεχίζει να προσφέρει ιστορική συμβολή στην υπεράσπιση της καθαρότητας του Μαρξισμού-Λενινισμού. Διεξάγει μια ασυμβίβαστη και αταλάντευτη πάλη ενάντια στους σύγχρονους ρεβιζιονιστές που έχουν στο κέντρο τους την προδοτική ηγεσία του σοβιετικού κομμουνιστικού κόμματος. Είναι το μεγάλο παράδειγμα που θμυχνώνει όλους τους Κομμουνιστές και επαναστάτες σ' όλο τον κόσμο· είναι το δυνατό στη-

ριγμα και τὸ ἀλύγιστο προπύργιο τῆς ἐπανάστασης.

» Ὁ Ὀ Αλβανικὸς λαὸς καὶ ὁ μεγάλος Κινέζικος λαὸς ἔχουν δεθεῖ μὲ ἀκατάλυτους καὶ αἰώνιους δεσμούς φιλίας, ποὺ ἔχουν καλλιεργηθεῖ καὶ ἀσφαλθεῖ ἀπὸ τὰ δυὸ Μαρξιστικὰ-Λενινιστικὰ Κόμματα μας καὶ ποὺ ἔχουν δυναμώσει μέρα μὲ τὴ μέρα μέσα στὴν οἰκοδόμησι καὶ στὸν κοινὸ ἀγώνα γιὰ τὴν ἱερή μας ὑπόθεσι —τὸν σοσιαλισμὸ καὶ τὸν κομμουνισμό.

» Ὁ Ὀ Αλβανικὸς λαὸς καὶ τὸ Κόμμα Ἑργασίας αἰσθάνεται περήφανος νὰ δοῖσεται στὸν πλευρὸ τοῦ μεγάλου Κινέζικου λαοῦ καὶ τοῦ ἑνδοξοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας. Ὁ Κινέζικος λαὸς καὶ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Κίνας εἶναι πιστοὶ μας σύντροφοι στὰ ὅπλα στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ καὶ στοὺς ὑπηρετοὺς του τοὺς σύγχρονους ρεβιζιονιστές. Ὁ λαὸς μας χαίρεται ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδιᾶς του γιὰ τίς μεγάλες νίκες ποὺ κερδίστηκαν ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ Κινέζικον λαὸ καὶ τίς θεωρεῖ καὶ δικές του νίκες. Τὸ Κόμμα μας εἴχεται εὐχρινὰ στὸν ἡρωϊκὸ Κινέζικον λαὸ νέες καὶ ἀκόμα πὺς μεγάλες νίκες στὸν λαμπρὸ δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ στὴν ἑνδοξή χώρα του κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τοῦ Προέδρου Μάο Τσέ-τούνγκ.

Ὁ Χὸ Τσι Μίνχ, πρόεδρος τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ, ὁ Τρουνγκ Τσίγχ, πρόεδρος τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς τῆς Λαϊκῆς Συνέλευσις, καὶ ὁ Φάμ Βαν Ντόνγκ, πρωθυπουργός, ἀναφέρουν στὸ μῆνυμά τους: «στὰ τελευταῖα 17 χρόνια ὁ μεγάλος Κινέζικος λαὸς κάτω ἀπὸ τὴν λαμπρὴ καθοδήγησι τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ, ὑπερνίκησε θαρραλέα ὅλες τίς δυσκολίες στὴν σοσιαλιστικὴ ἐπανάστασι καὶ στὴν σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμησι καὶ κέρδισε τεράστιες νίκες. Ἡ Κίνα ἔγινε ἤδη μιὰ πανίσχυρη σοσιαλιστικὴ χώρα μὲ συγχρονισμένη βιομηχανία, συγχρονισμένη ἀγροτικὴ οἰκονομία καὶ συγχρονισμένη ἐθνικὴ ἀμυνα καὶ ἔριξε τίς βάσεις γιὰ μιὰ πρωτοπόρα ἐπιστήμη καὶ τεχνολογία, ποὺ ἐκφράστηκε καὶ μὲ τὴν τρίτη ἐπιτυχὴ πυρηνικὴ δοκιμή.

» Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Κίνας, ἡ Κινέζικη κυβέρνησι καὶ ὁ Κινέζικος λαός, πιστοὶ στὸ κομμουνιστικὸν ἰδανικὸ καὶ στὴν ὑπόθεσι τῆς εἰρήνης, κράτησαν καὶ κρατοῦν μὲ συνέπεια, φιλὰ τὴ σημαία τοῦ Μαρξισμοῦ-Λενινισμοῦ, διεξήγαγαν καὶ διεξάγουν ἀποφασιστικὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὸν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ, ἔδωσαν καὶ δίνουν ἰσχυρὴ ὑποστήριξι στὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα καὶ ὑπερασπίζον δραστήρια τὴν παγκόσμια εἰρήνη.

Ὁ βιετναμέζικος λαὸς χαίρεται καὶ ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τίς λαμπρὰς ἐπιτεύξεις τοῦ Κινέζικου λαοῦ στὰ τελευταῖα 17 χρόνια. Οἱ ἐπιτεύξεις αὐτὲς εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δρῆς γραμμῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὸν σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ καὶ τῆς σωστῆς συνένωσις τῆς Μαρξιστικῆς-Λενινιστικῆς θεωρίας μὲ τὴν ἐπαναστατικὴν πρακτικὴν τῆς Κίνας. Ὁ Βιετναμέζικος λαὸς πιστεύει σταθερὰ ὅτι ὁ Κινέζικος λαός, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τὸ φῶς τοῦ Μαρξισμοῦ-Λενινισμοῦ καὶ τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, θὰ ὑπερκαλύψει τὸ τρίτο πεντάχρονο σχέδιον καὶ θὰ σημειώσει ἀκόμα μεγαλύτερες νίκες στὴν ταξικὴ πάλη, στὴν πάλη γιὰ τὴν παραγωγὴ καὶ στὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα καθὼς καὶ στὴ σημερινὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτικὴ ἐπανάστασι.

Ἡ μακρόχρονη καὶ στενὴ φιλία ἀνάμεσα στὸν Βιετναμέζικον καὶ στὸν Κινέζικον λαὸ, ποὺ εἶναι τόσο συνδεδεμένοι ὅσο τὰ χεῖλια καὶ τὰ δόντια, θὰ σταθεροποιηθεῖ κάθε μέρα ποὺ περνᾷ στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ, τὸν κοινὸ τους ἐχθρό. Ὁ Βιετναμέζικος λαὸς στὸν ἀντιστασιακὸν τοῦ πολέμου ἐνάντια στοὺς Γάλλους ἀποικιοκράτες στὸν παρὲξ καὶ στὴν σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμησι καὶ στὸν ἀγώνα του ἐνάντια στὴν ἱμπεριαλιστικὴ ἐπίθεσι τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἔθνους τώρα, εἶχαν καὶ ἔχουν τὴν ἀπέραντη συμπάθειαν, ὑποστήριξι καὶ βοήθεια τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Κινέζικου λαοῦ, ποὺ εἶναι διαποτι-

σμένοι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ. Αὐτὴ ἡ ὑποστήριξι καὶ βοήθεια ἐμφυχνώνουν τὸν Βιετναμέζικον λαὸ στὴν πάλη ἐναντίον τῶν ἐπιθετιστῶν τῶν ΗΠΑ, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ σοσιαλιστικοῦ βορρᾶ, γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τοῦ νότου καὶ τὴν πραγματοποίησι τῆς ἐθνικῆς ἐνοποίησης.

» Ὁ Βιετναμέζικος λαὸς χωστὰ ἐν μεγάλην εὐγνωμοσύνην στὸν Κινέζικον λαὸ, στὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Κίνας καὶ στὴν Κινέζικη κυβέρνησι. Ὁ Βιετναμέζικος λαὸς ἔχει πλήρη ἐμπιστοσύνη ὅτι στὸν κοινὸ ἀγώνα γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν δυὸ λαῶν μας στὸν ἀγώνα γιὰ εἰρήνη, ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, δημοκρατία καὶ σοσιαλισμὸ σ' ὅλο τὸν κόσμον, τὰ δυὸ μας Κόμματα καὶ οἱ δυὸ λαοὶ θὰ εἶναι κάτω ἀπὸ ὅποιονδήποτε συνθήκες ἀδερφοί, σύντροφοι καὶ σύντροφοι στὰ ὅπλα καὶ θὰ διαδίσουν πάντα ἐμπρός πλάι-πλάι.

Τὸ χαιρετιστήριο μῆνυμα τοῦ Νγκουγιέν Χό, προέδρου τοῦ Προεδρείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μετώπου Ἀπελευθερώσεως τοῦ Νότιου Βιετνάμ, λέει: «Στὴν διάρκεια τῶν δεκαεπτὰ τελευταίων χρόνων, ὁ Κινέζικος λαός, κάτω ἀπὸ τὴν σοφὴ καθοδήγησι τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας, ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὸν σεβαστὸ καὶ ἀγαπημένον Πρόεδρον Μάο Τσέ-τούνγκ, καὶ τῆς κυβέρνησις τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας, ἔχει ἐπιδείξει καὶ ἔχει ἀναπτύξει πνεῦμα ἡρωϊσμοῦ καὶ πολύμορφης ἀταλάντευτης δημιουργικότητος στὴν ὑπερπήδησι δυσκολιῶν καὶ ἔχει περάσει τίς «ἐξετάσεις». Ἐχει πετύχει λαμπρὰ ἀποτελέσματα στοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας, τῆς ἐθνικῆς ἀμυνας καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τεχνολογίας, ποὺ δὲν ἔχουν προηγουμένον στὴν Κίνα, ὅπως καὶ στὴν ὑπόθεσι τῆς οἰκοδόμησις μιᾶς εὐτυχισμένης, δυνατῆς καὶ χαρούμενης Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας. Ἡ γέννησι τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας καὶ ἡ συνεχὴς ἀνάπτυξις τῆς σὲ δύναμι καὶ τὸν ἱμπεριαλιστὴ τῶν ΗΠΑ καὶ τρέμονα καὶ δίνει παρόρμησι καὶ κουράγιον στοὺς εἰρηνόφιλους καὶ προοδευτικοὺς λαοὺς σ' ὅλο τὸν κόσμον, γεμίζοντάς τους μὲ ἐμπιστοσύνη.

» Ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας ἀγωνίστηκε καὶ ἀγωνίζεται συνεχῶς ἀποφασιστικὰ ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ, συμβάλλοντας ἔτσι σημαντικὰ καὶ θετικὰ στοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες τῶν καταπιεζομένων λαῶν καὶ ἐθνῶν ὅλου τοῦ κόσμου γιὰ ἀνεξαρτησία, δημοκρατία, εἰρήνη καὶ κοινωνικὴ πρόοδο.

» Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Κίνας, ἡ Κυβέρνησι καὶ ὁ λαὸς τῆς ἔδωσαν πάντα ἀγωνιστικὴ καὶ μεγάλῃ ὑποστήριξι στὸν Βιετναμέζικον λαὸ, συνδόντας μαζί του τὴν μοῖραν τους. ἔδωσαν τὴν ἀνεπιφύλακτῃ ὑποστήριξι καὶ συμπάθειάν τους καὶ μιὰ ἀσύγκριτῃ, μεγάλῃ καὶ ἀποτελεσματικῇ βοήθειαν στὸν ἀγώνα τοῦ λαοῦ τοῦ Νότιου Βιετνάμ ἐνάντια στὴν ἐπίθεσι τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴν ἐθνικὴ σωτηρία ποὺ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ Μέτωπον Ἑθνικῆς Ἀπελευθερώσεως τοῦ Νότιου Βιετνάμ.

» Ὁ ἀγωνιζόμενος λαὸς τοῦ νότιου μέρους τοῦ Βιετνάμ καὶ τὸ Μέτωπον Ἑθνικῆς Ἀπελευθερώσεως τοῦ Νότιου Βιετνάμ τρέφουν μεγάλῃ εὐγνωμοσύνην γιὰ τὴν ἀνεκτίμητῃ βοήθειαν ποὺ ἔχει δοθεῖ ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Κίνας, τὴν Κινέζικη κυβέρνησι καὶ τὸν ἀδελφὸ Κινέζικον λαὸ. Βλέπουμε σ' αὐτὴν μιὰ μεγάλῃ ἐμφύχωσι καὶ ἐνθάρρυνσι καὶ ἔναν ἀπαραίτητο παράγοντα γιὰ μᾶς στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν κατανίκησι τῶν ἐπιθετιστῶν τῶν ΗΠΑ καὶ τῶν λαχέδων τους καὶ γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς ὁλοκληρωτικῆς νίκης στὴν ἑνδοξὴ ἐπαναστατικὴ μας ὑπόθεσι.

» Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἐκφράζουμε τίς δόλοκαρδες καὶ βαθεῖς εὐχαριστίες μας στὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Κίνας, στὴν Κινέζικη Κυβέρνησι καὶ στὸν μεγάλο Κινέζικον λαὸ. Εὐχόμαστε νὰ πετυχαίνει ὁ Κινέζικος λαὸς ἀκόμα πὺς μεγάλες νίκες στὴν οἰκοδόμησι τῆς χώρας του, στὴν ἰσχυροποίησι τῆς ἐθνικῆς του ἀμυνας καὶ στὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ταϊβάν. Εὐχόμαστε νὰ δώσει ἀκόμα πὺς μεγάλῃ συμβολὴ στὴν κατανίκησι τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τίς ΗΠΑ, τῆς ἀποικιοκρατίας καὶ νεοαποικιοκρατίας καὶ στὴν ὑπόθεσι τῆς ὑπεράσπισης τῆς εἰρήνης στὴν Ἀσία καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμον.

ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΕΣ ΑΠΕΛΑΥΝΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗ ΤΗΣ "ΧΑΡΙΑΝ ΡΑΚΖΑΤ",

Ο Άνδρ Ντάρμα, ανταποκριτής στη Μόσχα της «Χαριάν Ρακζάτ», δργανου του Κ.Κ. 'Ινδονησίας, καταδικάζει τους σοβιετικούς ρεβιζιονιστές για την αβθαίρετη απέλασή του από τη Σοβιετική Ένωση. Σε πρόσφατη δήλωσή του υπογραμμίζει πώς αυτή ή επαίσχυντη ενέργεια των σοβιετικών ρεβιζιονιστών «άποτελεί μιὰ συγκεκριμένη εκδήλωση της συνεργασίας ανάμεσα σ' αυτούς και στὸ φασιστικὸ μιλιταριστικὸ καθεστὼς τῆς 'Ινδονησίας».

Ο Άνδρ Ντάρμα ἀναφέρει πὼς οἱ κατηγορίες πὸν χάλκεψαν οἱ σοβιετικοὶ ρεβιζιονιστὲς πὼς «διεξάγει ἀντισοβιετικὴ δραστηριότητα» καὶ «διατηρεῖ ἐπαφὴ μὲ μιὰ δορισμένη ξένη ἀποστολὴ πὸν εἶναι ἐχθρική πρὸς τὴ Σοβιετικὴ Ένωση» εἶναι ἐντελὼς ἀβάσιμες.

Τὸ πλῆρες κείμενο τῆς δήλωσής του ἔχει ὡς ἑξῆς:

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1963, ἡ Σύνταξη τῆς «Χαριάν Ρακζάτ» μὲ δώρισε ἀνταποκριτὴ της στὴ Μόσχα, στὴ βάση μιᾶς συμφωνίας ἀνάμεσα στὴν «Πράδα», ἐπίσημο ὄργανο τοῦ ΚΚΣΕ καὶ στὴ «Χαριάν Ρακζάτ», ἐπίσημο ὄργανο τοῦ ΚΚ 'Ινδονησίας. Ἡ συμφωνία αὐτὴ δὲν εἶχε τὴν ἔννοια εὐνοίας ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ΚΚΣΕ ἢ ἀντίστροφα, ἀλλὰ στηρίζονταν στὴ βάση τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος στὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὶς δὺο πλευρές. Ἡ συμφωνία αὐτὴ ἦταν ἐκπλήρωση ἐνὸς διεθνιστικοῦ χρέους ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τοῦ κόμματός μας, καὶ εἰδικὰ γιὰ μένα ἡ ἀνάθεση αὐτῆς τῆς ἐργασίας ἀπὸ μέρους τῆς «Χαριάν Ρακζάτ» ἔλεγε τὴν ἔννοια τῆς ἐκπλήρωσης ἀπὸ μέρους μου τοῦ διεθνιστικοῦ μου χρέους ἔτσι ὥστε ὁ Ἰνδονησιακὸς λαὸς νὰ γνωριστεῖ μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ένωση, τὴν πρώτη σοσιαλιστικὴ χώρα τοῦ κόσμου, πὸν ἰδρῦθηκε ἀπὸ τὸ Λένιν.

Ἡ συμφωνία αὐτὴ στηρίζονταν ἐπίσης στὶς ἀρχές τῶν ἰσῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας στὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὰ δὺο δημοσιογραφικὰ ὄργανα καὶ στὰ δὺο κόμματα. Γι' αὐτὸ, στὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων μου στεκόμουν σταθερὰ στὶς ἀρχές αὐτές καὶ ἐναντιονόμουν σὲ κάθε παρέκκλιση ἀπ' αὐτές, ὑπερασπίζοντας ἔτσι τὴν καθαρότητα τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τηρώντας διαρκῶς τὴν ἀρχὴ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ.

Τὸ πρωῒν τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1966, πῆρα μιὰ κλήση ἀπὸ τὴ Διεύθυνση Τύπου τοῦ σοβιετικοῦ Ἐξωτερικοῦ, μὲ τὴν ὁποία μοῦ ζήτησαν νὰ θρῖσκομαι ἐκεῖ στὶς 10 π.μ. τῆς ἰδίας μέρας. Πραγματικά, στὴν καθορισμένη ὥρα θρῖσθηκα μπροστὰ στὸν Πιατίσεφ, διευθυντὴ τῆς Διεύθυνσης Τύπου καὶ στὸν Φεντορένκο, σύμβουλο τῆς Διεύθυνσης. Ὁ Πιατίσεφ μοῦ διάβασε μιὰ ἀπόφαση τοῦ σοβιετικοῦ Ἐξωτερικοῦ 'Εξωτερικῶν, πὸν μὲ κατηγοροῦσε πὼς ἀναπτύσσω ἀντισοβιετικὴ δραστηριότητα καὶ διατηρῶ συνεχῆ ἐπαφὴ μὲ ὁρισμένη ξένη ἀποστολὴ, χώρας ἐχθρικής πρὸς τὴ Σοβιετικὴ Ένωση καὶ γι' αὐτὸ ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις ἀποφάσισε νὰ ἐγκαταλείψω «ἀμέσως τὴ Σοβιετικὴ Ένωση, τὸ ἀργότερο μέχρι τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1966». Τόσο στὸ Ἐξωτερικὸν ὅσο καὶ στὴν ΚΕ τοῦ ΚΚΣΕ στὴν ὁποία ἀπευθύνθηκα δὲν

μοῦ ἐξήγησαν τὴν ἔννοια τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν, πέρα ἀπὸ τὴ δήλωσή πὼς ἔχουν πραγματικὰ στοιχεῖα στὰ χέρια τους. Έχοντας ἐξοργισθεῖ ἀπὸ τὶς ἐπανειλημμένες ἐρωτήσεις μου, δήλωσαν πὼς δὲ πρόκειται νὰ μοῦ δείξουν τὰ στοιχεῖα τους σὲ καμιά περίπτωσι.

Ὅτε δέχτηκαν νὰ παρατείνουν τὴν περιορισμένη προθεσμία πὸν μοῦ ἔδιναν, παρ' ὅλο ὅτι ἤξεραν πολὺ καλὰ τὶς δυσκολίες πὸν εἶχα ἀντιμετωπίσει γιὰ νὰ ἀποκτήσω τὰ ἀναγκαῖα χαρτιά ταξιδιοῦ ἀφοῦ τὸ διαβατήριό μου εἶχε ἀκυρωθεῖ ἀπὸ τὸ φασιστικὸ μιλιταριστικὸ καθεστὼς τῆς 'Ινδονησίας.

Καὶ μόνο τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ φθάνει γιὰ νὰ φωτίσει τὴ στενὴ συνεργασία ἀνάμεσα στοὺς σοβιετικούς σύγχρονους ρεβιζιονιστὲς καὶ τὸ φασιστικὸ μιλιταριστικὸ καθεστὼς τῆς 'Ινδονησίας. Ἀκριβῶς ἡ αβθαίρεσις αὐτὴ ἔγινε ἐναντίον μου τὴ στιγμὴ πὸν στὴν Τζακάρτα ἀσχολοῦνταν μὲ τὴν προετοιμασία τοῦ ταξιδιοῦ τοῦ Ἀνταμ Μαλί, ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τοῦ φασιστικοῦ μιλιταριστικοῦ καθεστώτος στὴ Σοβιετικὴ Ένωση. Πραγματικά, ἔχω καταγγεῖλει σὲ διάφορες περιπτώσεις τὴ σχεδιαζόμενη ἐπίσκεψι τοῦ Ἀνταμ Μαλί, στὶς συζητήσεις μου μὲ τὴ σοβιετικὴ πλευρὰ, τονίζοντας πὼς αὐτὴ ἡ προθυμία τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης νὰ προχωρήσει σὲ διαπραγματεύσεις μὲ ἐκπρόσωπο τοῦ φασιστικοῦ μιλιταριστικοῦ καθεστώτος, εἶναι τελειῶς ἀκατανόητη γιὰ τοὺς Ἰνδονησίους ἐπαναστάτες. Ὁ Ἰνδονησιακὸς λαὸς καὶ οἱ λαοὶ ὅλου τοῦ κόσμου γνωρίζουν πολὺ καλὰ πὼς τὸ Ἰνδονησιακὸ φασιστικὸ μιλιταριστικὸ καθεστὼς ἔχει σφάζει, βασανίζει καὶ καταδιώκει ἑκατοντάδες χιλιάδες κομμουνιστὲς, προοδευτικούς καὶ ἄλλους δημοκράτες. Ἀλλὰ ἡ σοβιετικὴ πλευρὰ παρέμεινε προσκολλημένη στὴν ἀπόφασί της καὶ θεώρησε σὰν ἀναγκαῖες τὶς συνομιλίες μὲ τὸ Ἰνδονησιακὸ φασιστικὸ μιλιταριστικὸ καθεστὼς. Στὴ διάρκεια τῶν συζητήσεων πὸν ἔκανα μὲ τὸν Γιάνκοβλεφ, ὑπεύθυνον τοῦ Τμήματος ΝΑ Ἀσίας τῆς Διεύθυνσης Ἐξωτερικῶν Ἐποθέσεων τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΣΕ, στὶς 18 Αὐγούστου 1966, αὐτὸς ἐπέμενε πὼς ἡ Σοβιετικὴ Ένωση θὰ ἐξετάσει μὲ εὐμένεια κάθε αἴτηση γιὰ ἀξίωση τῆς πολεμικῆς βοήθειας, ἂν τὸ σημερινὸ Ἰνδονησιακὸ φασιστικὸ μιλιταριστικὸ καθεστὼς ἔκανε μιὰ τέτια αἴτηση. Ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ἐπιμένουν σ' αὐτὴ τὴν πολιτικὴ εἶναι ὁ ἴδιος μὲ ἐκείνον πὸν καθόρισε τὴ στάση τῆς ΣΕ στὴ συνεργασία της μὲ τοὺς Ἰνδοὺ ἀντιδραστικούς.

Φυσικὸ εἶναι νὰ πάρω θέση καὶ νὰ προχωρήσω σὲ συγκεκριμένη ἀνάλυση τῶν κατηγοριῶν πὸν μοῦ ἀπηύθυναν σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες ἀνέπτυξα ἀντισοβιετικὴ δραστηριότητα, τὶς ὁποῖες χρησιμοποίησαν σὰν πρόσχημα γιὰ νὰ μὲ διώξουν ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ Ένωση, ἀφοῦ αὐτοὶ ἀρνήθηκαν νὰ ἐξηγήσουν τὶς κατηγορίες μὲ συγκεκριμένο τρόπο. Ἔτσι, ἀπὸ τὴν πείρα μου ὕστερα ἀπὸ πολλὰς συνομιλίες μὲ ἐξέχοντα μέλη τῆς Σοβιετικῆς κυβέρνησης συμπεραίνω πὼς αὐτὸ πὸν ἀποκαλοῦν σὰν «ἀντισοβιετικὸ» εἶναι ἡ σταθερὴ θέση μου ἐναντίον τῶν ἱμπεριαλισμῶν καὶ τῶν σύγχρονων ρεβιζιονισμῶν. Καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πὸν μὲ κατηγοροῦν σὰν «ἀντισοβιετικὸ» ἀλλὰ οὐσιαστικὰ ἀπὸ τότε πὸν δημοσιεύθηκε τὸ πρῶτο μου ρεπορτάζ

για την Σοβιετική Ένωση. Έστειλα το πρώτο μου άρθρο από την Μόσχα τον Σεπτέμβριο του 1963, αφού μια διαδήλωση που είχε σχεδιασθεί από τους Ένδονησιους σπουδαστές της Μόσχας έναντι της «Μαλαισίας» για τις 25 Σεπτεμβρίου 1963 ακυρώθηκε με την υπόδειξη του Άδām Μαλίκ, τότε πρόξενος της Ένδονησίας στην Σοβιετική Ένωση. Σύμφωνα με όσα ο Άδām Μαλίκ μου είπε ο ίδιος, η ακύρωση έγινε ύστερα από παράκληση της Σοβιετικής Ένωσης.

Η αλήθεια του ρεπορτάζ μου πάνω σ' αυτό το θέμα χαράχτηκε τότε σαν ένα αντισοβιετικό δημοσίευμα.

Παρόμοιες ενέργειες έναντι μου έγιναν μετά από ένα άλλο ρεπορτάζ μου που εκδίδε μια διαδήλωση οργανωμένη από Βιετναμέζους και άλλους ξένους σπουδαστές έναντι της ιμπεριαλιστικής επίθεσης των ΗΠΑ στις 4 Μαρτίου του 1965 και που συνάντησε την όμη βία από μέρους της σοβιετικής αστυνομίας και του σοβιετικού στρατού. Χάρη στο αντιιμπεριαλιστικό μου ρεπορτάζ που υποστήριζε τη θέση των αντιιμπεριαλιστών σπουδαστών, κατηγορήθηκε ξανά ότι ξγρῶσα ένα αντισοβιετικό άρθρο.

Τώρα τελευταία, οι δόσμες κατηγορίες έναντι μου ξεφύτσαν στο κατακόρυφο. Έτσι, στις 29 Ιουνίου του 1966, με κάλεσαν στη Διεθνή Τύπου του Υπουργείου Έξωτερικών, μου ζήτησαν να εξηγήσω το χαιρετιστήριο μήνυμα που έστειλε ο σύντροφος Σουπένo εκ μέρους των προοδευτικών Ένδονησιών δημοσιογράφων στη Συνάντηση των Αφρικανο-Ασιατών Συγγραφέων στο Πεκίνο.

Σ' αυτό το μήνυμα οι σύγχρονοι σοβιετικοί ρεβιζιονιστές, κατηγορούσαν για τις διασπαστικές ενέργειές τους στην Οργάνωση των Αφρικανο-Ασιατών Συγγραφέων και για την συνέχιση της αποστολής ύπλων στην Ένδονησία, μετά από τις 30 Σεπτεμβρίου 1965, που αναγγέλθηκε από τους φασίστες Ένδονησιους στρατοκράτες και που ποτέ δεν καταγγέλθηκε από τις σοβιετικές αρχές.

Κατά τη διάρκεια των συνομιλιών, που ήταν γεμάτες από ύπαινιμοδός έναντι μου, οι σοβιετικοί ιδύνοντες κατηγορήσαν τον σύντροφο Σουπένo, πως έκανε αντισοβιετικές δηλώσεις και δυσφημιστικές συκοφαντίες έναντι της Σοβιετικής Ένωσης.

Ο σκοπός τους ήταν να με πείσουν να πάρω μια διαφορετική στάση και να καταγγείλω το μήνυμα του συντρόφου Σουπένo και γραφτά και προφορικά.

Μια τέτοια μέθοδος που συνίσταται στο να ξεωθεί τον ένα έναντι του άλλου συνάντησε φυσικά την σθεναρή μου άρνηση.

Επί πλέον, υποστήριζε ότι ο Σουπένo δεν μίλησε με αντισοβιετικό τόνο, αλλά μίλησε έναντι του σύγχρονου ρεβιζιονισμού, της σοβιετικής ήγερτικής κλίμας.

Είχα να αντιμετωπίσω την ίδια στάση και στις συνομιλίες μου με την Κεντρική Επιτροπή της ΕΣΣΔ στις 30 του Ιουνίου και στις 18 Αυγούστου του 1966.

Στις συνομιλίες τους μαζί μου, πάντοτε κομπορημονούσαν για την «άλληλέγγυή» τους με τους κομμουνιστές και τους προοδευτικούς ανθρώπους της Ένδονησίας, υπογραμμίζοντας τις δηλώσεις της Κεντρικής Επιτροπής της ΕΣΣΔ και τους λόγους του Μπρέζνιεφ σχετικά με το Ένδονησιακό θέμα.

Αλλά έχω ακούσει με τα ίδια μου τα αυτιά τους λόγους τους μπροστά στις μάζες σε διάφορες περιοχές, ιδρύματα και Πανεπιστήμια. Όταν αναφέρονται για τη σημερινή κατάσταση στην Ένδονησία, δεν παύουν να επιτίθενται έναντι των Ένδονησιών κομμουνιστών και του ΚΚΙ το οποίο αποκαλούν εξάρτημα του Πεκίνου. Δεν παύουν να προσπαθούν να εκμεταλλευτούν, ψαρεύοντας στα θολά νερά, τις προσωρινές δυσκολίες που αντιμετωπίζει το ΚΚΙ για να χτυπήσουν το ΚΚ Κίνας. Αντί να καταγγείλουν τις φυλετικές θηριωδίες που διέπραξαν οι Ένδονησιοί φασίστες μιλιταριστές

έναντι της Κινέζικης εθνότητας στην Ένδονησία, αντί να βάσουν σαν πρώτο καθήκον τους να καταγγείλουν αυτή τη θηριωδία και επιδείχνουν μια πλήρη άλληλεγγύη με τον λαό της Κίνας, λαό μιας σοσιαλιστικής χώρας, προχωράνε τόσο πολύ μακριά ώστε να κατηγορούν την Κινέζικη εθνότητα πως επωφελούνταν από την «παράνομη παραμονή της στην Ένδονησία». Μια τέτοια δήλωση είναι ακριβώς μια επανάληψη της «έκδοσης» των φασιστών Ένδονησιών μιλιταριστών για τις φυλετικές τους βαρβαρότητες.

Όσον αφορά τις ανταποκρίσεις για την Ένδονησία, ο σοβιετικός τύπος, αντί να δώσει την αναγκαία υποστήριξη στον αγώνα αντίστασης του Ένδονησιακού λαού, προτιμά να δίνει μια προέχουσα θέση στους λόγους που εκφωνούνται από ηγέτες των φασιστών μιλιταριστών όπως ο Άδām Μαλίκ.

Σχολιάζοντας την Ένδονησιακή κατάσταση μετά από τα γεγονότα της 30 Σεπτεμβρίου 1965, οι συντάκτες τους μέσα στα κείμενά τους περιγράφουν τον Νασουτίν σαν έναν αντιιμπεριαλιστή εθνικιστή!

Όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους διατηρούσα επαφή με μερικές ξένες αποστολές στην Σοβιετική Ένωση, μπορώ να πω αδιάστατα πως σαν ανταποκριτής της «Χαριάν Ραζάτ», οργάνου του ΚΚΙ, έχομουν σε επαφή όχι μόνο με μια, αλλά με πολλές πρεσβείες των σοσιαλιστικών χωρών καθώς επίσης και με ξένους δημοσιογράφους, ειδικότερα με κομμουνιστές δημοσιογράφους στη Μόσχα. Τέτοιες σχέσεις είναι απόλυτα δικαιολογημένες, πολύ περισσότερο που εγώ, σαν ανταποκριτής ενός κομματικού οργάνου πρέπει να εφαρμόζω την πολιτική του ΚΚΙ σχετικά με το διεθνές κομμουνιστικό κίνημα όπως πρέπει να κάνει κάθε μέλος του ΚΚΙ να μελετάει όλα τα όπλα για να ενημερώνουμε για τις διάφορες απόψεις των διαφόρων κομμουνιστών και εργατικών κομμάτων για τα προβλήματα του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος. Οι ίδιες οι σοβιετικές αρχές ποτέ δεν καθόρισαν ένα κανόνα ή κώδικα που να απαγορεύει κάθε επαφή με οποιαδήποτε πρεσβεία σοσιαλιστικής χώρας. Και σε ό,τι αφορά την απέλασή μου ποτέ δεν έλαβα καμιά προειδοποίηση γι' αυτό το θέμα.

Μπορώ τώρα να βγάλω συμπεράσματα για τους λόγους για τους οποίους με απέλασε η σοβιετική κυβέρνηση:

1. Για τη σταθερή προσήλωσή μου στις αρχές της πάλης έναντι του ιμπεριαλισμού και του σύγχρονου ρεβιζιονισμού. Για τη σταθερή υπεράσπιση του μαρξισμού-λενινισμού και της επαναστατικών αρχών της Διακήρυξης του 1957 και της Δήλωσης του 1960 της Μόσχας, στάση που ήταν απόλυτα σύμφωνα με τη γραμμή του ΚΚΙ και τα καθήκοντά μου σαν στελέχους της «Χαριάν Ραζάτ».

2. Γιατί οι σοβιετικοί ιδύνοντες θεωρούσαν πως η συνέχιση της παραμονής μου στη Σοβιετική Ένωση θα αποτελούσε ένα εμπόδιο στη βιασύνη τους να προωθήσουν τη συνεργασία τους με το φασιστικό μιλιταριστικό καθεστώς της Ένδονησίας που έσφαξε εκατοντάδες χιλιάδες κομμουνιστές και προοδευτικούς ανθρώπους.

Το έπεισόδιο αυτό με κανένα τρόπο δεν μου έκανε κακό, αντίθετα μου αποκάλυψε ακόμα περισσότερο τα αληθινά χαρακτηριστικά των σοβιετικών σύγχρονων ρεβιζιονιστών, στις σχέσεις τους με τα άλλα κόμματα και στις σχέσεις τους με το φασιστικό μιλιταριστικό καθεστώς της Ένδονησίας. Η ενέργεια αυτή των σοβιετικών ιδυνόντων χρησιμεύει σαν ένα επιπλέον μάθημα που πρέπει να το συνειδητοποιήσουν όλοι οι μαρξιστές-λενινιστές και όλες οι προοδευτικές δυνάμεις στον κόσμο σχετικά με τον έπαισχυντο ρόλο που παίζουν οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές στο χτύπημα της πάλης του παγκόσμιου προλεταριάτου, στην υπονόμευση της πάλης του για την υπεράσπιση της καθαρότητας του μαρξισμού-λενινισμού και στην ύποσκαψη της πάλης των λαών του κόσμου για την εθνική ανεξαρτησία. Με την ίδια τη δράση τους, οι σύγχρο-

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ "ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ" ΠΝΕΥΜΑ

"Όλοι οι αντιδραστικοί της σημερινής εποχής και της αρχαιότητας στην Κίνα και στις άλλες χώρες λένε: 'Η έκμετάλλευση είναι δικαιολογημένη· ή επένδυση είναι δικαιολογημένη· ή καταπίεση είναι δικαιολογημένη· το ρεβιζιονιστικό καθεστώς είναι δικαιολογημένο· αλλά αυτό που είναι άδικαιολόγητο είναι όταν το προλεταριάτο ξεσηκώνεται. 'Ο Πρόεδρος Μάο, ο αγαπημένος και σεβαστός μας ηγέτης και ο επαναστατικός δάσκαλος είναι που έχει στήσει σωστά αυτή την ανάποδη θεωρία. 'Ο Πρόεδρος Μάο είπε: «Σε τελευταία ανάλυση, όλες οι αλήθειες του Μαρξισμού μπορούν να συνοψιστούν σε μια πρόταση. Έχει κάθε δίκαιο να επαναστατήεις». 'Η παρούσα μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση είναι μια μεγάλη προλεταριακή εξέγερση. Θα πραγματοποιήσουμε μια μεγάλη εξέγερση ενάντια σ' όποιον είναι ρεβιζιονιστής και αντιτίθεται στην σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ.

Εμείς, οι απεριόριστα πιστοί Κόκκινοι Φρουροί του Μάο Τσέ-τούνγκ, είμαστε απέραντα απορροιασμένοι στον Πρόεδρο Μάο. Θα εφαρμόσουμε αποφασιστικά, άνδρεια και πιστά την ανώτατη καθοδηγητική εντολή για την μεγάλη προλεταριακή

νο ρεβιζιονιστές —ή καθοδηγητική κλίκα του ΚΚΣΕ— αποκαλύπτουν μόνοι τους την ύποκριτική τους στάση απέναντι στη σημερινή κατάσταση της 'Ινδονησίας. 'Από το ένα μέρος κάνουν θόρυβο για την «άλληλεγγύη» τους με τους 'Ινδονησίους κομμουνιστές και τον 'Ινδονησιακό λαό που δρίσκεται κάτω από τη κτηνώδη καταπίεση του φασιστικού μιλιταριστικού καθεστώτος των 'Νασουτιν-Σουχάρτο, αλλά από το άλλο μέρος βοηθάνε ταύς φασίστες μιλιταριστές, για να σκοτώνουν τους 'Ινδονησίους κομμουνιστές.

Γράφοντας τη δήλωση αυτή ήθελα να προσθέσω ένα ακόμα συγκεκριμένο γεγονός στο πλήθος των γεγονότων που γνωρίζουν οι μαχητές της ελευθερίας της 'Ασίας, της 'Αφρικής και της Λατινικής 'Αμερικής, και που έχουν εκτεθεί και καταγγελλθεί με ακρίβεια σε πολλές αφρικανοασιατικές και άλλες διεθνείς διασκέψεις, όπως στο Συνέδριο της 'Αφρικανοασιατικής Ένωσης Δημοσιογράφων, στη Συνάντηση των 'Αφρικανοασιατών Συγγραφέων και σε άλλες. Όλα αυτά υπογραμμίζουν τον κίνδυνο που αντιπροσωπεύει ο σύγχρονος ρεβιζιονισμός για τον αγώνα των λαών όλου του κόσμου για την απελευθέρωσή τους.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να εκφράσω την ειλικρινή και απέραντη εκτίμησή μου στην κινέζικη κυβέρνηση και στην Παγκινέζικη Ένωση Δημοσιογράφων, και μέσω αυτών στον κινέζικο λαό, για τον τρόπο που με υποδέχτηκαν στην Κίνα και για τις διευκολύνσεις που μου έκαναν για να απευθύνω τη δήλωσή μου αυτή στην παγκόσμια κοινή γνώμη. Αυτό αποτελεί μια ακόμα απόδειξη της αλληλεγγύης της κινέζικης κυβέρνησης, των κινέζων δημοσιογράφων και του κινέζικου λαού που ξεπρακτά εκδηλώνουν απέναντι στους 'Ινδονησίους επαναστάτες.

πολιτιστική επανάσταση —την ανώτατη καθοδηγητική εντολή του Προέδρου Μάο για την εξέγερση.

'Η στάση τους απέναντι στις επαναστατικές πράξεις της εξέγερσης είναι εκείνο που επιτρέπει να ξεχωρίσουμε τους ανθρώπους που είναι πιστοί στις ανώτατες καθοδηγητικές εντολές από εκείνους που είναι εναντίον τους, τους επαναστάτες από τους άντεπαναστάτες.

Είσαι επαναστάτης; Τότε αναπόφευκτα πρέπει να καλωσσορίζεις, να υποστηρίζεις και να παίρνεις μέρος στην επαναστατική εξέγερση και να επαναστατήσεις μέχρι το τέλος.

Είσαι άντεπαναστάτης; Τότε από ταξικό ένστικτο αναπόφευκτα θα κακολογήσεις, θα αντιταχθείς, θα αντισταθείς και θα καταπιέσεις τις εξεγέρσεις.

'Η επαναστατική προλεταριακή 'Αριστερά ζει με την επαναστατική εξέγερση! Οι άστοι ρεβιζιονιστές κάνουν κάθε μέρα εξεγέρσεις εναντίον μας. "Αν δεν εξεγείρουμε εναντίον τους θα εξεγερούν αυτοί εναντίον σου. Τό να κάθεται πάνω στο φράχτη και να είσαι εκλεκτικός δεν είναι σωστό! Πρέπει να διεξάγουμε μια μεγάλη επαναστατική εξέγερση ενάντια στην άμαρτωλη συμμορία, στον παλιό κόσμο, στις παλιές ιδέες, στην παλιά κουλτούρα, στα παλιά έθιμα και στις παλιές συνήθειες. και στο κάθε τι που αντιτίθεται στην σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ!

Αυτοί οι κύριοι που τρέμουν από φόβο, κατσοφυάζουν, βρίζουν ή γίνονται ύστερικοί όταν ακούν για επαναστατική εξέγερση ή είναι άντεπαναστάτες ή είναι χοντροκέφαλοι ήλιθοι. Αυτοί οι παλιάνθρωποι επιτρέπουν μόνο στους εαυτούς τους την εξέγερση εναντίον του προλεταριάτου αλλά απαγορεύουν σε μās το προλεταριάτο την εξέγερση εναντίον τους. Σά να λέμε τοί αξιωματούχοι επιτρέπεται να καίνε σπίτια αλλά οι άνθρωποι του λαού απαγορεύεται να ανάψουν την λάμπα τους! Αυτό είναι παράλογο και παλληκαρισμός εναντίον του λαού!

'Η εξέγερση είναι παράδοση για μās τους προλεταριακούς επαναστάτες, παράδοση που οι Κόκκινοι Φρουροί πρέπει να συνεχίσουν και να αναπτύξουν. 'Εξεγερθήκαμε στο παρελθόν εξεγειρόμαστε τώρα και θα εξεγεροθούμε και στο μέλλον! Θα κάνουμε εξεγέρσεις όσο υπάρχουν αντιθέσεις! Τό επαναστατικό αντάρτικο πνεύμα χρειάζεται για εκατό χρόνια, χίλια χρόνια, και 100 εκατομμύρια χρόνια ακόμα!

'Η παρούσα μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση είναι μια μεγάλη θύελλα γεμάτη από το επαναστατικό αντάρτικο πνεύμα του προλεταριάτου. Οι αγωνιστές Κόκκινοι Φρουροί και όλοι οι επαναστάτες σύντροφοι, ας οηχτούμε μέσα σ' αυτή τη μεγάλη θύελλα σαν θαρραλέοι γλάροι!

Οι αγωνιστές Κόκκινοι Φρουροί, τώρα που έχουμε αρχίσει την εξέγερση ας την φτάσουμε μέχρι το τέλος! Έμπρός, ας φουσήξει ακόμα πιο έγγρα η επαναστατική καταιγίδα!

Ζήτω, ζήτω το επαναστατικό «αντάρτικο» πνεύμα του προλεταριάτου!

Κόκκινοι Φρουροί
Μέση Σχολή

του Πανεπιστημίου του Τσίγγκχουά

27 'Ιουλίου 1966.

ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ «ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ» ΠΝΕΥΜΑ!

Σε τελευταία ανάλυση, όλες οι αλήθειες του Μαρξισμού μπορούν να συνοψιστούν σε μία πρόταση «Είναι δίκαιο να επαναστατείς»... Σύμφωνα με την αρχή αυτή ξεσηκωθείτε και αντισταθείτε, αγωνιστείτε, οικοδομήστε το σοσιαλισμό.

ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ

“Άλλοτε, όταν οι εργάτες ανέτρεψαν τους καπιταλιστές και οι αγρότες τους γαιοκτήμονες, οι εκμεταλλεύτριες τάξεις μιλούσαν συκοφαντικά γι’ αυτή την εξέγερση. Προλεταριακή εξέγερση, τί ένδοξος χαρακτηρισμός!

Οι παλιές ιδέες, ή παλιά κουλτούρα, τα παλιά ξθία και οι παλιές συνήθειες που γεννούν το ρεβιζιονισμό, έχουν ξεαλειφθεί σήμερα ολοκληρωτικά;

“Όχι!

Οι μαύρες γραμμές και οι μαύρες συμμορίες σε κάθε μέρος και κάθε επιχείρηση και ίδρυμα έχουν ξεαλειφθεί ολοκληρωτικά;

“Όχι!

Μπορούμε να πούμε πως νέες μαύρες γραμμές και νέες μαύρες συμμορίες δεν πρόκειται να εμφανιστούν πάλι στο μέλλον όταν οι τωρινές ξεαφανιστούν;

“Όχι!

Ο Ιμπεριαλισμός, ο σύγχρονος ρεβιζιονισμός και όλοι οι αντιδραστικοί έχουν ξεαλειφθεί;

“Όχι! “Όχι!! “Όχι!!!

Κάτω από αυτές τις συνθήκες δεν θα έπρεπε εμείς, ή τάξη του προλεταριάτου, να δρθώσουμε το ανάστημά μας και να ξεγεργήσουμε; Το προλεταριακό επαναστατικό «αντάρτικο» πνεύμα δεν πρέπει να ζει αλώνα;

Κύριοι της άστικής δεξιᾶς, εμείς, οι αντάρτες έχουμε καθοδήγηση, όπλα, οργάνωση, «φιλοδοξίες» και πανίσχυρη υποστήριξη. Μή μᾶς παίρνετε στα άσπεια.

Το όπλο μας είναι ή μεγάλη και ακατανίκητη σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ!

‘Η καθοδήγησή μας είναι ή Κεντρική ‘Επιτροπή του Κόμματος και ό Πρόεδρος Μάο!

‘Η οργάνωσή μας είναι ή πέρα για πέρα επαναστατική Κόκκινη Φρουρά!

‘Η «φιλοδοξία» μας είναι να σαρώσουμε όλα τα φαντάσματα και τέρατα!

Είναι πῶς εύκολο να κουνήσετε τα βουνά παρὰ την Κόκκινη Φρουρά!

Κύριοι της άστικής δεξιᾶς, καταλαβαίνουμε πῶς καλὰ την ειδική σας διάθεση: ‘Η δικτατορία που άσκούμε είναι για σᾶς. Βρίσκετε δύσκολο να την υποφέρετε και θέλετε και σεις να φωνάξετε, «άνταρσία»! Δεν είναι καθόλου περίεργο που ὅπάρχει το πρόσφατο φαινόμενο να φωνάζουν τόσο οι ‘Αριστεροί ὅσο και οι Δεξιοί «αντάρτες» από κοινού.

‘Επιτρέψτε μας να σᾶς πούμε τίμια ὅτι το μάτι του ψαριού δεν μπορεί να περάσει για μαργαριτάρι. ‘Επιτρέπουμε μόνο στην ‘Αριστερά να κάνει άνταρσία ὄχι και στην Δεξιά! ‘Αν τολμήσετε να κάνετε άνταρσία θα σᾶς διαλύσουμε άμέσως! Αὐτή είναι ή δικιά μας λογική. ‘Επιτέλους ή κρατική μηχανή βρίσκεται στα δικά μας χέρια.

Ζήτω το επαναστατικό αντάρτικο πνεύμα του προλεταριάτου!

Κόκκινοι Φρουροί

Μέση Σχολή

του Πανεπιστημίου του Τσινγκχουά

4 ‘Ιουλίου 1966.

Μια μεγάλη επανάσταση(*)

Άρθρο του Ζακ Γκριππά, Γραμματέα της Κ.Ε. του Κ.Κ. Βελγίου

Έδω και εβδομάδες ο τύπος της άστικής τάξης, τα ραδιόφωνα της και η τηλεόρασή της εξαπολύθηκαν εναντίον της Μεγάλης Σοσιαλιστικής Πολιτιστικής Έπανάστασης της Κίνας, εναντίον του συντρόφου Μάο Τσέ-τούνγκ, εναντίον του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας και του κινέζικου λαού. Και οι ρεβιζιονιστές ξεχωρίζουν για τὸ ζήλο τους μέσα σ' αυτή την αντιδραστική χορωδία.

Τὸ ντελίριο αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀντανάκλαση τοῦ μεγάλου φόβου ποὺ συνέχει τοὺς ἱμπεριαλιστές, καὶ ἰδιαίτερα τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό, ὅπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸ τῶν λαῶν, ὅπως καὶ τὰ ἀνδρείκελά τους, τοὺς βαλέδες τους καὶ τοὺς ρεβιζιονιστὲς συνεργάτες τους.

Ὅλος αὐτὸς ὁ σαπισμένος κόσμος θαυκαλίζεται ἀκόμα μὲ ἀταπάτες. Ὅπωςδήποτε, δὲν μπορεῖ νὰ ἀγνοήσει πὼς ἡ ἐπανάσταση ξεχύνεται σὰ θύελλα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρική καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερική, πὼς οἱ λαοὶ τῶν χωρῶν ὅπου συνεχίζεται ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση κατακτοῦν μεγάλες νίκες, πὼς στὴν Εὐρώπη ἡ ἐργατικὴ τάξη, οἱ ἐργαζόμενες μάζες γνωρίζουν μιὰ νέα ἀφύπνιση καὶ προωθοῦν πάντοτε ὅλο καὶ πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὴν πάλη τους, πὼς στίς Ἰδιες τὶς ΗΠΕΑ ἡ ταξικὴ πάλη δξύνεται, καὶ σημαδεύεται ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ἀγωνιστικὴ ἀνάταση τῶν νέγων ἀμερικάνων.

Δὲν μπορεῖ νὰ ἀγνοεῖ τὰ ὅλο καὶ πὺρ σκληρὰ πλήγματα ποὺ καταφέρει ὁ ἡρωϊκὸς βιετναμέζικος λαὸς στοὺς εἰσβολεῖς γιάγκηδες-ναζί.

Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ σαπισμένος κόσμος κατέχεται ἀπὸ μιὰ τρυφερὴ καὶ τονωτικὴ ἀντίληψη γιὰ τὸν ἐαυτὸ του σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ μέλλον.

Ἐχει ὑπόψη του τὴν ΕΣΣΔ, ὅπου σαράντα χρόνια μετὰ τὴ νίκη τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης —ποὺ ἀνοίξε μιὰ νέα ἐποχὴ στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, τὴν ἐποχὴ τῆς νικηφόρας προλεταριακῆς ἐπανάστασης— μιὰ ρεβιζιονιστικὴ ὁμάδα ποὺ ἐκπροσωπεύοντας προνομιοῦχα στρώματα σφετερίστηκε τὴν ἐξουσία, κατάργησε τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα —τὸ κόμμα τοῦ Λένιν— σὰν ἐπαναστατικὸ κόμμα, κατέστρε-

ψε τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου καὶ ἐγκαθίδρυσε σὰν βάση τῆς πολιτικῆς τῆς τὴν παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ τὴν ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου ἐναντίον τῶν λαῶν.

Τὰ ἴδια φαινόμενα δὲν θὰ μπορούσαν νὰ ἐπαναληφθοῦν σὲ ὅλες τὶς χώρες, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κίνας;

Ἡ Μεγάλη Σοσιαλιστικὴ Πολιτιστικὴ Ἐπανάσταση στὴν Κίνα κατέστρεψε μὲ ἀποφασιστικὸ τρόπο τὶς ἐλπίδες καὶ στηρίζουν στὸ ρεβιζιονισμό, οἱ ἐκμεταλλεῖς, οἱ καταπιεστές.

Καὶ ὅσο περισσότερο οὐρλιάζουν οἱ κύριοι αὐτοί, ὅσο περισσότερο χοντροκομμένα ἐπιτίθενται στὴν Κινέζικη Ἐπανάσταση καὶ στοὺς μαρξιστὲς-λενινιστὲς στὸν κόσμο, τόσο περισσότερο ἀποδείχνουν πὼς ὁ κινέζικος λαὸς, ποὺ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας μὲ ἐπικεφαλῆς του τὸ σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ, χαλάει τὰ σχέδιά τους καὶ κατακτάει ἀπὸ τώρα μεγάλες ἐπιτυχίες στὴ Μεγάλη Σοσιαλιστικὴ Πολιτιστικὴ Ἐπανάσταση.

Πρόκειται γιὰ μιὰ μεγάλη ἐπανάσταση ποὺ ξεχύνεται σήμερα στὴν Κίνα. Συστατικὸ τμήμα τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, ἐκπληρώνει ταυτόχρονα τὰ καθήκοντα τῆς τελευταίας καὶ ὀρισμένα καθήκοντα τῆς δημοκρατικῆς ἐπανάστασης ποὺ δὲν εἶχαν μέχρι τότε πραγματοποιηθεῖ.

Θὰ ἐπιτρέψει στὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση νὰ κάνει ἕνα μεγάλο ἄλμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἀποτελεῖ ἕνα νέο σπουδαῖο ἱστορικὴ καὶ παγκόσμιας σημασίας στάδιο τόσο ἀπὸ ἀποψη βάθους ὅσο καὶ πλάτους.

Ἡ ἱστορικὴ πείρα τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα ἀπέδειξε πὼς ἡ καταστροφὴ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ τῶν ἐκμεταλλετῶν καὶ ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πρώτη ἀπαραίτητη θεμελιακὴ πράξη τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, εἶναι τὰ πρῶτα δῆματα μιᾶς μακροχρόνης πορείας ποὺ καλύπτει μιὰ ὀλόκληρη ἱστορικὴ περίοδο.

Ἡ ταξικὴ πάλη συνεχίζεται σ' ὅλη τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς περιόδου. Ὁ κίνδυνος τῆς κατastroφῆς τῆς προλεταριακῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ καπιταλισμοῦ, ὅπως ἀποδείχτηκε στὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση καὶ σὲ ἄλλες χώρες

(*) Δημοσιεύθηκε στὸ ὄργανο τοῦ Κ.Κ. Βελγίου, «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», Ἀριθ. 37, τῆς 16.9.66.

πὸν βρίσκονται σήμερα κάτω ἀπὸ τὸ ρεβιζιονιστικὸ ζυγὸν.

Καὶ ἡ ἱστορικὴ πείρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου ἀπέδειξε ἐπίσης πὺς δὲν ἀρκεῖ ἡ καταπολέμηση τῶν παλιῶν ἐκμεταλλευτῶν τάξεων στὴν οἰκονομικὴ βάση, μὲ τὴν ἀφαίρεση τῶν μέσων παραγωγῆς, πὺς δὲν ἀρκεῖ τὸ πέρασμα τῶν τελευταίων στὴ σοσιαλιστικὴ ἰδιοκτησία, γιὰ νὰ ἐξαλειφθεῖ αὐτὸς ὁ ἐσωτερικὸς κίνδυνος τῆς καπιταλιστικῆς παλινδρόθωσης. Πρέπει ἀκόμα νὰ καταπολεμηθεῖ καὶ νὰ ἐξαλειφθεῖ ἡ ἀστικὴ τάξη καὶ ὅλες οἱ μὴ προλεταριακὲς ἀντιλήψεις στὸν τομέα τοῦ ἐποικοδομήματος, τῆς ἰδεολογίας.

Καὶ ἔτσι, γιὰ νὰ κλειστεῖ ὁ δρόμος στὴν ἀναγέννηση τῶν προνομίων, «διεφθαμένον καὶ ἐκφυλισμένον στρωμάτων, γιὰ νὰ κλειστεῖ ὁ δρόμος σὲ κάθε ἀντεπανάσταση, γιὰ νὰ κατανικηθεῖ ὁ ρεβιζιονισμὸς καὶ γιὰ νὰ προωθηθεῖ ἀκόμα περισσότερο ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση, γιὰ νὰ φτάσει ὡς τὸ τέλος, ἡ ἐπανάσταση πρέπει ἐπίσης νὰ εἰσδύσει στὴ σκέψη τοῦ ἀνθρώπου, νὰ τὴν ἀπαλλάξει ἀπὸ κάθε ἀντίληψη, ἰδέα, συνήθεια — πὺς ἔχει κληρονομηθεῖ ἀπὸ τὶς παλιὲς κυρίαρχες ἐκμεταλλεῦσες τάξεις καὶ τὴν κοινωνία τους — ὅπως τὴν ἀστικὴ πολιτικὴ, ἰδεολογικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἐπιρροὴ πὺς μπορεῖ νὰ προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἱμπεριαλιστὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοὺς ρεβιζιονιστὲς.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς κινέζικης ἐπανάστασης ἀπαιτοῦσε τὴ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν. Οἱ πλατεῖς λαϊκὲς μᾶζες — ἐργάτες, ἀγρότες, στρατιῶτες, σπουδαστὲς καὶ οἱ ἐπαναστάτες διανοούμενοι καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ στελέχη — τὴν ἀπαιτοῦσαν. Ἡ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν ἀνταποκρίνονταν σ' ἓνα ἀντικειμενικὸ νόμο ἀνάπτυξης τῆς ταξικῆς πάλης, τῆς κοινωνικῆς ἀνάπτυξης στὴν Κίνα, ἓνα ἀντικειμενικὸ νόμο πὺς ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχει γιὰ κάθε σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση.

Πρόκειται γιὰ μιὰ νέα ὑπηρεσία τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ-τουνγκ τὸ γεγονός πὺς πρόσφερε μιὰ πὺς βαθειά, πὺς πλήρη γνώση τῶν νόμων τῆς ταξικῆς πάλης στὴ διάρκεια τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, γιὰ τὴν ὁρθὴ λύση τῶν ἀντιθέσεων στοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ, πὺς ἀπέδειξε στὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Κίνας, ὁδηγητὴ καὶ ὁργανωτὴ τῆς κινέζικης ἐπανάστασης, τὴν ἀνάγκη νὰ ἐξαπολύσει καὶ νὰ κατευθύνει τὴ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν ἐφαρμοζόντας τὴ γραμμὴ τῶν μαζῶν, κινητοποιώντας τὶς μᾶζες, τολμηρὰ καὶ ἀνεπιφύλακτα, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη σ' αὐτὲς, στηριζόμενο σ' αὐτὲς καὶ ἀποστηρίζοντας τὸ πρωτοβουλιακὸν τους πνεῦμα.

Στὴ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν ἐφαρμόζεται ἡ μεγάλῃ ἀρχὴ πὺς ἔχει διατυπωθεῖ ἀπὸ τὸ Μάοξ: «Ἡ χειραφέτηση τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἔργο τῶν ἰδίων τῶν ἐργαζομένων».

Οἱ νέοι παίζουν ἓνα σπουδαῖο ρόλο σ' αὐτὴ τὴ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν, ἰδιαίτερα τὶς Ἐπιτροπὰς τῆς Πολιτιστικῆς Ἐπανάστασης τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ στὴν Κόκκινῃ Φρουρᾷ, αὐτὸ τὸ συμπληρωματικὸ καὶ νέο ὄργανο τῆς ἐπαναστατικῆς τάξης, τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, πὺς ἔχει σὰν πρότυπο τὸ παράδειγμα καὶ τὶς παραδόσεις τοῦ ἑνδοξοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ.

Ἔτσι γκρεμίζεται μιὰ ἐλπίδα τῶν ἱμπεριαλιστῶν, τῶν ρεβιζιονιστῶν, αὐτῶν πὺς στὴν Κίνα ἔχουν πάρει τὸν καπιταλιστικὸν δρόμο: ἡ ἐλπίδα νὰ δοῦν τὴ δεύτερη γενιὰ μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωση νὰ ξεχνάει τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος, νὰ χάνει τὴν ἐπαναστατικὴν ὁρμὴ καὶ νὰ πέφτει κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Σφυρηλατώντας τὸ σίδηρο γίνονται σιδηρουργοί, κολυμπώντας μαθαίνουν νὰ κολυμποῦν, ἐπαναστατώντας μαθαίνουν νὰ κάνουν τὴν ἐπανάσταση. Οἱ νέοι ἐργάτες καὶ σπουδαστὲς συμμετέχουν ἀποτελεσματικὰ σὲ μιὰ μεγάλῃ ἐπανάστασιν, καὶ

διαπαιδαγωγοῦνται ἐπαναστατικὰ σὲ ἓνα σκληρὸ καὶ ἐπίμονο ἀγῶνα.

Βρέθηκα στὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας τὴ στιγμὴ πὺς ἡ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν γινώριζε μιὰ νέα πὺς μεγάλῃ καὶ πὺς βαθειά ἄνοδο σὲ σχέση μὲ τὶς προηγούμενες ἐβδομάδες.

Μπόρεσα ἐπίσης νὰ διαπιστώσω τὴ θερμὴ φιλία καὶ ἀλληλεγγύη πὺς ὁ κινέζικος λαὸς ἐκδηλώνει ἀπέναντι σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου, τὸ φλογερὸ προλεταριακὸ διεθνισμὸ ἀπὸ τὸν ὁποῖο κατέχεται.

Τὸ Κίνημα Σοσιαλιστικῆς διαπαιδαγώγησης πὺς ἀναπτύχθηκε ὁλοκληρωτικὰ στὰ δυὸ καὶ πάνω τελευταῖα χρόνια εἶχε κατακτήσει ἥδη μεγάλες νίκες. Μιὰ μικρὴ μειοψηφία πρώην γαιοκτημόνων, πρώην ἀστῶν καὶ μιὰ χούφτα ἐκφυλισμένων στοιχείων πὺς ἔχουν πάρει τὸν καπιταλιστικὸν δρόμο καὶ ἔχουν εἰσδύσει σὲ καθοδηγητικὲς θέσεις, ἰδιαίτερα στὸν ἰδεολογικὸ καὶ πολιτιστικὸν τομέα, στομώθηκαν ἀσχημα ἀπὸ τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση πὺς προωθήθηκε ὁρμητικὰ.

Ἔδειξαν τότε τὸ πραγματικὸν τους πρόσωπο. Ἐπετέθηκαν μὲ ἐπαισχυντὸ τρόπο ἐναντίον τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τουνγκ, τῆς ὁρθῆς γραμμῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας μὲ ἀπαίσιες μανούδρες. Ἐπιχείρησαν νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐφαρμογὴ τους. Ξεσκεπάστηκαν σὰν τύραννοι πὺς προσπαθοῦν νὰ καταπιέσουν τὴν ἐπαναστατικὴν δράση τῶν μαζῶν.

Σ' αὐτὲς, τὶς ἀντισοσιαλιστικὲς, ἀντικομματικὲς, ἀντεπαναστατικὲς ἐπιθέσεις, τὸ Κόμμα ἀπάντησε κάνοντας ἐκκλήση στὶς μᾶζες: ἡ κύρια ἀπὸ τὶς ἄμεσες βασικὲς ἐπιδιώξεις τῆς Μεγάλῃς Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν εἶναι ἡ καταπολέμηση καὶ συντριβὴ αὐτῶν πὺς κατέχουν καθοδηγητικὲς θέσεις στὸ Κόμμα καὶ προχωροῦν στὸ δρόμο τοῦ καπιταλισμοῦ.

Ἡ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν ἔχει ἐπίσης σὰν ἄμεσους βασικοὺς σκοποὺς νὰ προχωρήσει στὴν ἐπαναστατικὴν κριτικὴ, πολιτικὴ καὶ ἰδεολογικὴ τῶν ἀντιδραστικῶν ἀκαδημαϊκῶν «αὐθεντιῶν» τῆς ἀστικῆς τάξης πὺς χρησιμοποιοῦν τὶς θέσεις τους στὸ ἰδεολογικὸ καὶ πολιτιστικὸ μέτωπο γιὰ νὰ προπαγανδίσουν ρεβιζιονιστικὲς, ἀστικὲς καὶ φεουδαρχικὲς ἀντιλήψεις γιὰ νὰ ἀνοίξουν τὸ δρόμο στὴν παλινδρόμηση τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ γιὰ νὰ προδιαθέσουν τὴν κοινὴ γνώμη εὐνοῖα γιὰ τὴν ρεβιζιονιστικὴ, ἀντεπαναστατικὴ ἀνατρεπτικὴ τους δραστηριότητα.

Ἔχει ἀκόμα σὰν ἄμεσο σκοπὸ νὰ κριτικάρει τὴν ἰδεολογία τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐκμεταλλευτῶν τάξεων, τῶν παλιῶν συνθητιῶν, ἐθίμων καὶ ἔξων πὺς ἔχουν κληροδοτήσει οἱ ἐκμεταλλεῦσες τάξεις, νὰ μεταρρυθμίσει τὴν ἐκπαίδευση, τὴν τέχνη, τὴ λογοτεχνία καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους τομεῖς τοῦ ἐποικοδομήματος πὺς δὲν ἀντιστοιχοῦν στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκονομικὴ βάση, ἔτσι ὥστε νὰ θριαμβεύσει ἡ προλεταριακὴ κοσμοαντίληψη, ἡ ἐπαναστατικὴ ἰδεολογία.

Ἡ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν στὴν Κίνα ἔνωσε τὶς πὺς πλατεῖς λαϊκὲς μᾶζες, πὺς ἐνεργοῦν σταθερὰ καὶ ἀπομόνωσε τὴ μικρὴν μειοψηφία τῶν ὀλέθριων, ἀδιόρθωτων στοιχείων, πὺς τὴν ξεσκέπασε καὶ τὴν ἐξουθένωσε μπροστὰ στὸ λαό.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δραστήριους ἀντεπαναστάτες, πὺς διέπραξαν ἐγκλήματα, ἡ ἐπανάσταση τοὺς ξεμασκάρεψε, τοὺς ἔκρινε σύμφωνα μὲ τὸ νόμο.

Ἡ λαϊκὴ πρωτοβουλία γέννησε νέες μορφὲς ὁργάνωσης τῶν μαζῶν, κάτω ἀπὸ τὴ μορφή τῶν ὁμάδων καὶ Ἐπιτροπῶν τῆς Πολιτιστικῆς Ἐπανάστασης, τοῦ τύπου τῆς Κομμούνας τοῦ Παρισίου, μὲ ἀντιπροσώπους γιὰ τὰ συνέδρια τῆς Πολιτιστικῆς Ἐπανάστασης, πὺς νὰ ἐκλέγονται καὶ νὰ ἀνακαλοῦνται ἀπὸ τὶς μᾶζες.

Ἡ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασιν εἶναι

ένα έργο μακρῶς πνοῆς, ἀλλὰ ἤδη ἔχει αἰσθητὰ εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Στὴν πραγματικότητα, ἡ ἐπιβίωση μεθόδων καὶ ἀντιλήψεων ποὺ ἔχουν κληροδοτηθεῖ ἀπὸ τὴν παλιὰ κοινωνία ποὺ βασίζεται στὴν ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, ἡ ἐπιβίωση στὴ σκέψη τῶν ἀνθρώπων, τῶν παλιῶν ἰδεῶν, ἐθίμων καὶ συνηθειῶν ποὺ κληροδότησαν οἱ ἐκμεταλλεῦτριες τάξεις, ἔγινε ἕνας ὅλο καὶ πὺ ἀρνητικὸς παράγοντας γιὰ τὸ ἐποικοδόμημα, ποὺ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἀνάπτυξη στὸν ἀνώτατο βαθμὸ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ ἀντικειμενικοὶ νόμοι τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Ἡ ἐπαναστατικοποίηση τῆς σκέψης τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Μεγάλης Σοσιαλιστικῆς Πολιτιστικῆς Ἐπανάστασης θὰ ἐπιτρέψει νὰ πραγματοποιηθοῦν νέα μεγάλα ἄλλα ματὰ πρὸς τὰ ἑμπρὸς στὰ μέτωπα τῆς πάλης γιὰ τὴν παραγωγή καὶ στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸν ἐπιστημονικὸ πειραματισμὸ.

Τέλος, ἡ νικηφόρα ἐπανάσταση στὸ ἐσωτερικὸ πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμη γιὰ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα. Ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς, ἡ κύρια δύναμη τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου στὸν κόσμῳ προσηδεῖ καὶ ἐπεκτείνει ὅλο καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴ φύση, τὸ πεδίο τῶν ἐπιθέσεων του καὶ ἀπειλεῖ ἅμμεσα τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας.

Οἱ νίκες τῆς Μεγάλης Σοσιαλιστικῆς Πολιτιστικῆς Ἐπανάστασης, τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης στὴν Κίνα, ἐνισχύουν ἀπὸ κάθε πλευρὰ τὴν ἐπαναστατικὴ ἐνότητα, συνυχή, συνειδηση καὶ μαχητικότητα τοῦ κινέζικου λαοῦ: ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Κίνας, ὁ τρίτος παγκόσμιος πόλεμος θὰ ρίξει ἀναπόφευκτα τὸν ἀμερικάνικῳ ἱμπεριαλισμῳ στὸν τάφο.

Παραφράζοντας αὐτὸ ποὺ ἔχει πεῖ ὁ Φρεντερίκ Ἐνγκελς σχετικά μὲ τὴν Κομμούνα τοῦ Παρισιοῦ, λέμε:

«Οἱ ἱμπεριαλιστές, ἔχοντας σὰν ἀρχηγὸ τὸν ἀμερικάνικῳ ἱμπεριαλισμῳ, οἱ θαλέδες τους καὶ οἱ συνεργάτες τους ρεβιζιονιστές, ἀδράχονται ἀπὸ μιὰ σωτήρια τρομοκρατία στὸ ἄκουσμα τῶν λέξεων «δικτατορία τοῦ πολεταριάτου». Πολλὸ καλὰ, κύριοι, θέλετε νὰ μάθετε γιὰ ποιά δικτατορία πρόκειται; Κυτᾶστε τὴ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασει, τὴ Σοσιαλιστικῇ Ἐπανάστασει ποὺ συνεχίζεται νικηφόρα στὴν Κίνα, κυτᾶστε τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας; αὐτὴ εἶναι ἡ δικτατορία τοῦ πολεταριάτου!»

Καὶ οἱ νίκες τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης εἶναι νίκες τῶν ἐργαζομένων, νίκες τῶν ἐπαναστατικῶν τάξεων, λαῶν καὶ ἐθνῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὰ διδάγματα τῆς Μεγάλης Σοσιαλιστικῆς Πολιτιστικῆς Ἐπανάστασης δὲν ἰσχύουν μονάχα γιὰ τὴν Κίνα, ἔχουν μιὰ παγκόσμια σημασία καὶ ἀξία. Ἀποδείχνουν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ πὺς ὅταν οἱ ἐπαναστατικὲς ἰδέες κατακτήσουν τὶς μᾶζες, γίνονται μιὰ ἀκατανίκητῃ ὀλικὴ δύναμη.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ κομμουνιστὲς ποὺ καλοῦν τὶς λαϊκές μᾶζες νὰ ἀλλάξουν τὸν κόσμῳ ὀφείλουν νὰ ἀλλάξουν οἱ ἴδιοι, νὰ διαμορφωθοῦν ἰδεολογικά ἔτσι ποὺ νὰ μπορέσουν τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα νὰ γίνουν ἱκανὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἱστορικὴ τους ἀποστολή.

Μὲ τὸ Μάρξ, ἔγινε ἡ εἰσβολὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν ταξικὴ πάλη. Ὁ Μάρξ ἔρριξε ἐπίσης τὶς βάσεις γιὰ τὴ συγχώνευση τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ μὲ τὸ ἐργατικὸ κίνημα.

Μὲ τὸ Λένιν, ἔχουμε τὸ μαρξισμὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς πρώτης μεγάλῃς νικηφόρας προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Λένιν καὶ μετέπειτα, κάθε πραγματικὸς μαρξιστὴς εἶναι μαρξιστὴς-λενινιστὴς.

Ἡ ἐποχὴ μας εἶναι ἡ ἐποχὴ ὅπου ὁ συσχετισμὸς τῶν δυνάμεων σὲ παγκόσμια κλίμακα ἄλλαξε ὀπὲρ τοῦ σοσιαλισμοῦ χάρις ἰδιαίτερα σὶς νίκες τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης στὴν Κίνα, ἄλλων σοσιαλιστικῶν ἐπαναστάσεων, χάρις στὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος. Ἡ ἐποχὴ μας εἶναι ἡ ἐποχὴ ὅπου ὁ ἱμπεριαλισμὸς βαδίζει πρὸς τὴν ὀλοκληρωτικὴ καταστροφή του καὶ ὅπου ἡ προλεταριακὴ ἐπανάσταση βαδίζει πρὸς τὴ νίκη σὲ παγκόσμια κλίμακα.

Ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ δὲν εἶναι μονάχα ὁ μέγας τιμονιέρης τῆς Κινέζικῃς Ἐπανάστασης: εἶναι ὁ Λένιν τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ σκέψη του εἶναι ἡ ἀποκρυστάλλωση τῆς πείρας τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Ἐφῆρε τὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ σὲ νέα ὕψη. Ἡ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ εἶναι ὁ μαρξισμὸς-λενινισμὸς τῆς ἐποχῆς μας.

Γι' αὐτὸ κάθε πραγματικὸς μαρξιστὴς-λενινιστὴς τῆς ἐποχῆς μας ἀφομοιώνει τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, τὴν παίρνει σὰν ὁδηγὸ γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ δρόση.

ΡΑΗ ΣΤΟΥΣ ΚΟΚΚΙΝΟΥΣ ΦΡΟΥΡΟΥΣ

Άρθρο της «Κόκκινης
Σημαίας» (τ. 9) που ανα-
δημοσιεύθηκε στη «Λαϊκή Ή-
μερησία», της 20 Σεπτεμβρίου 1966

Σήμερα, οι επαναστάτες σ' όλη την Κίνα, συναγωνίζονται ποιός θα έγκωμάσει περισσότερο τους κόκκινους φρουρούς.

Η επαναστατική πρωτοβουλία των κόκκινων φρουρών έχει συγκλονίσει όλον τον κόσμο. Οι κόκκινοι φρουροί είναι κάτι τὸ νέο, πὸν ἀναδύθηκε μέσα ἀπὸ τὴ θύελλα τῆς μεγάλης προλεταριακῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης· γεννήθηκαν καὶ ἀναπτύσσονταν μέσα στὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση.

Οἱ κόκκινοι φρουροί ἔχουν γαλουχηθεῖ μὲ τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ. Οἱ κόκκινοι φρουροὶ λένε καὶ πολλὸ σωστά: ὁ πρόεδρος Μάο εἶναι ὁ κόκκινος ἀρχηγός μας καὶ μεῖς εἴμαστε οἱ νέοι κόκκινοὶ στρατιῶτες τοῦ προέδρου Μάο.

Ἐκεῖνο πὸν κάνουν πάνω ἀπ' ὅλα οἱ κόκκινοι φρουροί, εἶναι νὰ διαβάσουν τὰ ἔργα τοῦ προέδρου Μάο καὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὰ διδάγματά του καὶ νὰ τρέφουν τὴν πῦρ θαδεῖα ἀγάπη γιὰ τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ. Ἐχουν μαζί τους ἀντίτυπα τῶν «Ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ». Θεωροῦν σὰν ὑπερτάτη ὑποχρέωσή τους τὴ μελέτη, τὴν ἐφαρμογὴ καὶ τὴν ὑπεράσπιση τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ.

Στὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση, πὸν ἐξαπολύθηκε καὶ καθοδηγεῖται προσωπικὰ ἀπὸ τὸν πρόεδρο Μάο, οἱ κόκκινοι φρουροὶ ἔχουν διεξαγάγει ἀποφασιστικούς, θαρραλέους καὶ πεισματικούς ἀγῶνες ἐνάντια σ' αὐτοὺς πὸν βρίσκονται στὴν ἐξουσία καὶ ἔχουν πάρει τὸν καπιταλιστικὸ δρόμο καὶ ἐνάντια σ' ὅλα τὰ τέρατα καὶ τοὺς δαίμονες καὶ ἔχουν γίνεῖ οἱ σκαπανεῖς τῆς μεγάλης, προλεταριακῆς, πολιτιστικῆς ἐπανάστασης.

Μετὰ τὴ δημοσίευση τῆς «Ἀπόφασης σχετικὰ μὲ τὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση», τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ. Κ. Κίνας πὸν συντάχθηκε κάτω ἀπὸ τὴν προσωπικὴ του καθοδήγηση, ὁ πρόεδρος Μάο, ὁ μεγάλος ἡγέτης καὶ ὁ σύντροφος Λιν Πιάο, στενός του σύντροφος στὰ ὅπλα, ἐπιθεώρησαν τοὺς κόκκινους φρουροὺς στὴν κινεζικὴ πρωτεύουσα στὶς 18 Αὐγούστου. Μὲ τὴν ἄμεση ἐνθάρρυνση τοῦ μεγάλου ἀνωτάτου ἀρχηγοῦ τους, οἱ κόκκινοι φρουροὶ καὶ ἄλλες ἐπαναστατικὲς ὁργανώσεις τῆς νεολαίας, ξεσήκωσαν ἕνα νέο κύμα στὴ μεγάλη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὰ σχολεῖα τους, μέσα στοὺς δρόμους, οἱ κόκκινοι φρουροὶ πὸν ἀριθμοῦν δεκάδες ἑκατομμύρια, σχηματίζουν ἕνα ἀκατανίκητο ἐπαναστατικὸ χεῖμαρρο, κρατώντας ξεδιπλωμένη τὴ κόκκινη σημαία τῆς νικηφόρας σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ καὶ ἐπιδειχόντας τὸ προλεταριακὸ ἐπαναστατικὸ πνεῦμα «νὰ τολμοῦμε νὰ σκεφτόμαστε, νὰ τολμοῦμε νὰ μιλοῦμε καὶ νὰ τολμοῦμε νὰ ἐνεργοῦμε» καὶ νὰ ἀποδεσμευόμαστε καὶ νὰ ξεσηκωνόμαστε στὴν ἐπανάσταση, καθαρίζουν τὸ δρόμο πὸν ἔχει ἀφίσει ἡ παλιὰ κοινωνία καὶ σα-

ρῶνουν ὅλα τὰ σκουπίδια πὸν ἔχουν συσσωρευθεῖ στὴ διάρκεια χιλιῶν χρόνων.

Οἱ κόκκινοι φρουροὶ ἔχουν κάνει πολλὰ καλὰ πράγματα, καὶ ἔχουν ἐφαρμόσει πολλὲς ὁρθὲς ὑποδείξεις. Σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ προέδρου Μάο ἔχουν ἐπιτύχει λαμπρὰ ἀποτελέσματα στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐξαφάνιση τῆς παλιᾶς σκέψης, τῆς παλιᾶς κουλτούρας καὶ τῶν παλιῶν ἐθίμων καὶ συνηθειῶν τῶν ἐκμεταλλευτῶν τάξεων καὶ γιὰ τὴν προώθηση τῆς νέας σκέψης, τῆς νέας κουλτούρας καὶ τῶν νέων ἐθίμων καὶ συνηθειῶν τοῦ προλεταριάτου.

Οἱ κόκκινοι φρουροὶ εἶναι ἡ δύναμη κρούσης τῆς μεγάλης προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Ἡ ἐπαναστατικὴ τους δράση ἔχει ἀνάγει τὴν ἐπαναστατικὴ φλόγα στὶς μᾶζες, ξεσηκώνοντας ἕνα ρωμαλέο, μαζικὸ κίνημα σὲ ἀκόμα μεγαλύτερη κλίμακα. Ἐνα τέτοιο ἐξυγιαντικὸ ἐπαναστατικὸ μαζικὸ κίνημα ἔχει πνίξει τὴ χούφτα τῶν ἀνθρώπων πὸν βρίσκονται στὴν ἐξουσία, ἔχουν εἰσδύσει στὸ κόμμα καὶ πῆραν τὸν καπιταλιστικὸ δρόμο, μέσα στὴν ἀπέραντη θάλασσα τῶν ἐπαναστατικῶν μαζῶν. Χωρὶς ἕνα τέτοια μεγάλῃς ἔκτασης κίνημα θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ καταστραφεῖ ἡ κοινωνικὴ βάση πὸν πάνω της στηρίζεται αὐτὴ ἡ χούφτα τῶν ἀσπῶν δεξιών καὶ θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ μεγάλῃς προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση σὲ πλάτος καὶ σὲ βάθος.

Οἱ κόκκινοι φρουροὶ εἶναι ἕνα νέο φαινόμενο στὸν ἀνατολικὸ ὁρίζοντα. Οἱ ἐπαστάτες νέοι εἶναι τὸ σύμβολο τοῦ μέλλοντος καὶ ἡ ἐλπίδα τοῦ προλεταριάτου. Ἡ ἐπαναστατικὴ διαλεκτικὴ μᾶς λέει πὸς οἱ νεογέννητες δυνάμεις εἶναι ἀκατανίκητες, πὸς εἶναι ἀναπόφευκτο νὰ μεγαλώσουν καὶ νὰ ἀναπτυχθοῦν μέσα στὴν πάλη καὶ νὰ ἀνατρέψουν τελικὰ τὶς δυνάμεις τῆς παρακμῆς. Γι' αὐτό, θὰ ἐπαινέσουμε τὸ νέο, θὰ τὸ ἐγκωμάσουμε, θὰ θροντήξουμε τὰ τύμπανα γιὰ νὰ τὸ ἐνθαρρύνουμε, θὰ σημάζουμε τὰ γκόνγκ γιὰ νὰ τοῦ ἀνοίξουμε τὸ δρόμο καὶ θὰ σηκώσουμε ψηλὰ τὰ χέρια γιὰ νὰ τὸ χαιρετίσουμε.

Ἀθάνατες εἶναι οἱ ἀξέπαινες πράξεις τῶν κόκκινων φρουρῶν μας πὸν γίνονται στὴν πορεία τῆς μεγάλης προλεταριακῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης. Ὁ πρόεδρος Μάο καὶ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κόμματος μὲ ἐνθουσιασμὸ ἐπαινοῦν τὸ ὑψηλὸ ἐπαναστατικὸ τους πνεῦμα, καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸ οἱ μεγάλες μᾶζες τῶν ἐργατῶν, ἀγροτῶν καὶ στρατιωτῶν ἐγκωμάζουν τὶς ἐπαναστατικὲς τους ἐνέργειες.

Οἱ ἐπαναστατικὲς πράξεις τῶν ἐπαναστατῶν νέων ἀγωνιστῶν εἶναι πραγματικὰ ἔξοχες!

Οἱ ἀξέπαινες πράξεις τους στὴ μεγάλη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση θὰ καταχωρηθοῦν γιὰ πάντα στὴν ἐπαναστατικὴ ἱστορία τοῦ προλεταριάτου.

Οἱ κόκκινοι φρουροὶ μαθαίνουν νὰ κολυμποῦν κολυμπῶν-

τας, μαθαίνουν να κάνουν επανάσταση παίρνοντας μέρος στην επανάσταση, απαιτούν από τους εαυτούς τους όχι μόνο να τολμούν να αγωνίζονται και να επαναστατούν, αλλά να είναι καλοί στον αγώνα και καλοί στην επανάσταση. Με την πείρα που έχουν οι ίδιοι συσσωρεύσει στην ίδια την πράξη, μελετούν τώρα ακόμα παραπέρα την «Απόφαση» με τα 16 σημεία, απομοιώνοντάς την και εφαρμόζοντάς την.

Έχοντας κατακτήσει τη θερμή ύποσθίριξη του προέδρου Μάο και των πλατειών λαϊκών μαζών των εργατών, αγροτών και στρατιωτών, οι επαναστάτες νέοι αγωνιστές, θυμίζουν στους εαυτούς τους να προφυλάγονται από την έπαρση και τη βιασύνη και να παραδειγματίζονται από τη σεμνότητα του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού και των μελών των εργατών και αγροτών. Είναι αποφασισμένοι να ανεβάσουν την πολιτική τους συνειδητότητα ακόμα περισσότερο και να ξεψυφώσουν την αίσθηση της οργάνωσης και της πειθαρχίας, σύμφωνα με το στίλ δουλειάς 3—8 του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού και των τριών κύριων κανόνων πειθαρχίας και των «όχτώ συστάσεων που πρέπει να τηρούνται» (βλ. την ύποσημείωση). Είναι αποφασισμένοι να ατσάλωσουν τους εαυτούς τους στο καμίνι της επανάστασης έτσι που να γίνουν επαναστάτες αγωνιστές του τύπου των Λέι Φένγκ, Γουάν Τσιέχ, Μεί Χσιέινγκ Τέχ και Λιού Γίνγκ-τσούν, να γίνουν κομμουνιστές που να είναι απεριόριστα αποσιωμένοι στους άλλους χωρίς καμιά σκέψη για τον εαυτό τους, να γίνουν οι συνεχιστές της επαναστατικής υπόθεσης του προλεταριάτου.

Οι διάφορες τάξεις έχουν διαφορετική αντίληψη για την επαναστατική δράση των κόκκινων φρουρών. Οι επαναστατικές τάξεις τους θεωρούν σαν εξαιρετικά καλούς ενώ οι αντιπαραστατικές τάξεις τους θεωρούν σαν εξαιρετικά κακούς.

Οι επαναστάτες σ' όλο τον κόσμο έχουν επαινέσει τις επαναστατικές αυτές ενέργειες και έχουν εγκωμιάσει τους κόκκινους φρουρούς. Από το άλλο μέρος, οι ιμπεριαλιστές, οι αντιδραστικοί όλων των χωρών, οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές και η συμμορία των ληστών του Τσάγγκ Κάι-σέκ, βρίζουν με την πιο βρομερή γλώσσα τους κόκκινους φρουρούς. Κατηγορούν τους κόκκινους φρουρούς σαν «φανατικούς νέους» και ισχυρίζονται πως η επαναστατική τους δράση «θίγει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια», «καταστρέφει τις κοινωνικές παραδόσεις» κλπ. κλπ.

Ο πρόεδρος Μάο μās έχει διδάξει πως το να σου κάνουν επίθεση οι έχθροι, δεν είναι καλό πράγμα, αλλά καλό πράγμα. Ακόμα καλλίτερα, αν ο έχθρος επιτίθεται άγρια και μās ζωγραφίζει με τα πιο μαύρα χρώματα χωρίς να μās βρίσκει ούτε την παραμικρότερη άρετη. Είναι σ' αλήθεια, μεγάλη τιμή για τους κόκκινους φρουρούς, να δέχονται τις άγριες επιθέσεις των ταξικών έχθρων στο έσωτερικό και στο έξωτερο.

«Φανατικοί νέοι!» Όλοι οι έχθροι της επανάστασης στέκονται αμετάβλητα έχθρικοί μπροστά στον επαναστατικό ένθουσιασμό των μαζών, και τον περιγράφουν σαν «φανατισμό». Και εμείς αγαπάμε ακριβώς αυτό που μισεί ο έχθρος. Όχι μόνο πρέπει οι επαναστάτες νέοι αγωνιστές να διατηρήσουν το φλογερό επαναστατικό τους ένθουσιασμό, αλλά πρέπει ακόμα περισσότερο να ανεβάζουν το ύψηλό επαναστατικό τους πνεύμα.

«Θίγουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια!» Οι κόκκινοι φρουροί έχουν αδιάλλακτα πολεμήσει, ξεσκεπάσει, κριτικάρει και απορρίψει την παρακμασμένη κυλιούρα της αστικής τάξης και έχουν φανερώσει τα άπαλσια χαρακτηριστικά των αστών δεξιών μέσα στο λαμπρό φως της ημέρας, φέροντάς τους στη θέση του ποντικού που τρέχει μέσα στους δρόμους και κυνηγιέται απ' όλους. Γι' αυτό φωνάζουν: «αυτό θίγει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια». Για να μιλήσουμε ειλικρινά, θα έπρεπε όχι μόνο να «θίξουμε την αξιοπρέπεια» τους, αλλά να τους δρονήξουμε κάτω έτσι που να μη μπορούν πια να ξασσηκωθούν.

«Καταστρέφουν τις κοινωνικές παραδόσεις;» Έχετε δίκιο.

Οι κόκκινοι φρουροί θέλουν να καταστρέψουν τις παραδόσεις των γαιοκτημόνων και της αστικής τάξης. Οι νέοι επαναστάτες αγωνιστές θέλουν ακριβώς να ξεκαθαρίσουν τις επιδιώξεις που εξακολουθούν να υπάρχουν, του φεουδαρχισμού, να εξαλείψουν το δηλητήριο του καπιταλισμού και να ξεριζώσουν τις βρώμικες ρίζες του ρεβιζιονισμού. Μόνο με την τελειωτική καταστροφή των παραδόσεων των παλιών εκμεταλλευτριών τάξεων, είναι δυνατό να συνεχισθούν και να αναπτυχθούν οι επαναστατικές παραδόσεις του προλεταριάτου.

Σύμφωνα, με τις οδηγίες του προέδρου Μάο και της Κ.Ε. του Κ.Κ. Κίνας, οι νέοι αγωνιστές κόκκινοι φρουροί συγκεντρώνουν όλες τις δυνάμεις για να χτυπήσουν τη χοφία των δεξιών αστών και ο κύριος στόχος τους είναι αυτοί που κατέχουν καθοδηγητικές θέσεις στο Κόμμα και έχουν πάρει τον καπιταλιστικό δρόμο. Ένεργώντας κατ' αυτό τον τρόπο, αφαιρούν τις ωρολογιακές βόμβες που έχει τοποθετήσει στην Κίνα ο ιμπεριαλισμός και ο ρεβιζιονισμός. Γι' αυτό είναι απόλυτα φυσικό που οι ιμπεριαλιστές και οι ρεβιζιονιστές έχουν ταραχθεί και όργισθεί και εξαπολύουν δηλητηριώδεις επιθέσεις ενάντια στην επαναστατική δράση των κόκκινων φρουρών.

Αυτό το φερέφωνο των αντιδραστικών τάξεων, ο Πάπας Παύλος ο 6ος, φλυαρεί απελπισμένα πως η επαναστατική δράση των κόκκινων φρουρών, είναι «προμήνυμα θανάτου» ως προηγούμενο μεγάλης, προλεταριακής, πολιτιστικής επαναστατικής δράσης που έχει αναληφθεί από τους επαναστάτες νέους αγωνιστές αποτελεί σίγουρα προμήνυμα της τελικής καταστροφής των ταξικών έχθρων στο έσωτερικό και στο έξωτερο, και οι κόκκινοι φρουροί μας είναι ένα σύμβολο πως η επαναστατική υπόθεση του προλεταριάτου προοδεύει εξαιρετικά και έχει απεριόριστη ζωτικότητα.

Σαν τον κόκκινο ήλιο που προβάλλει στην Ανατολή, η χωρίς προηγούμενο μεγάλη, προλεταριακή, πολιτιστική επανάσταση φωτίζει τη γη με τις λαμπρές ακτίνες της.

Ζήτω οι όπλισμένοι με τη σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ, κόκκινοι φρουροί!

Ζήτω ο πρόεδρος Μάο, ο μεγάλος μας δάσκαλος, ο μεγάλος μας ήγέτης, ο μεγάλος μας ανώτατος αρχηγός, ο μεγάλος μας οδηγητής.

Τ πο σ η μ ε ί ω σ η : Οι τρεις Κύριοι Κανόνες Πειθαρχίας είναι οι ακόλουθοι:

- 1) Να άπακούεις στις διαταγές, σε όλες τις ενέργειές σου.
- 2) Να μη παίρνεις ούτε μιὰ θελόνα ή ένα κομμάτι κλωστή από τις μάζες.
- 3) Να παραδίνεις στη μονάδα σου κάθε λάφυρο.

Οι όχτώ Συντάσεις που πρέπει να τηρηθούν είναι οι ακόλουθες:

1. Να μιλάς πολιτισμένα.
2. Να πληρώνεις καλά ό,τι αγοράζεις.
3. Να επιστρέφεις ό,τι δανίζεσαι.
4. Να πληρώνεις για κάθε ζημιά που κάνεις.
5. Να μη χτυπάς και να μη βρίζεις τους ανθρώπους.
6. Να μη καταστρέφεις τη συγκομιδή.
7. Να μη γίνεσαι αναιδής στις γυναίκες.
8. Να μη κακομεταχειρίζεσαι τους αιχμαλώτους.

Σχετικά με το στίλ δουλειάς «8—3» του Απελευθερωτικού Στρατού, το «3» αναφέρεται στα ακόλουθα συνθήματα:

Να είμαστε σταθεροί σε ό,τι αφορά τον πολιτικό προσανατολισμό; να έχετε ένα δημιουργικό και απλό στίλ δουλειάς, να είμαστε εύλογιστοι στη στρατηγική και τακτική. Το «όχτώ» αναφέρεται στους όχτώ χαρακτηρισμούς που σημαίνουν: ενότητα, επαγρύπνηση, εντιμότητα και ζωτικότητα.

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΩΘΗΣΟΥΜΕ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ἡ Ἀπόφαση μὲ τὰ 16 σημεία (τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας σχετικὰ μὲ τὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση), ποὺ ἡ ἐπεξεργασία τῆς ἔγινε κάτω ἀπὸ τὴν προεδρία τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ-τούνγκ, ἀναφέρει: «Ἡ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἀποτελεῖ μὴ πανίσχυρὴ κινητήρια δύναμις γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνικῆς παραγωγικῆς δύναμης τῆς χώρας μας».

Ἡ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση στὴ χώρα μας ἀνεβάζει μὲ δύναμη τὴν ἰδεολογικὴ ἐπαναστατικοποίησι τοῦ λαοῦ, ἀπελευθερώνει παραπέρα τὶς κοινωνικὲς παραγωγικὲς δυνάμεις καὶ ἀποδεσμεύει τὴν παραγωγικὴ πρωτοβουλία καὶ δημιουργικότητα τῶν μαζῶν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν μαζῶν τῶν ἀγροτικῶν λαϊκῶν κοινοτήτων μὲ αὐξανόμενον ρυθμὸ, δημιουργώντας ἔτσι νέες, εὐνοϊκὲς συνθῆκες γιὰ τὴν ρωμαλέα ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

Στὴ διάρκεια τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ Πολέμου Ἀντίστασης κατὰ τῆς Ἰαπωνίας, ὁ Σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ τό-νιζε: «τὰ πλατεῖα κινήματα γιὰ τὴν βελτίωση τοῦ στυλ δουλειᾶς καὶ τὸ κίνημα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς ποὺ ἄρχισαν τὸ 1942 καὶ 1943 ἀντίστοιχα καὶ ποὺ πρόσέλαβαν ἕνα γενικὸ χαρακτήρα ἔπαιξαν καὶ παίξουν ἀποφασιστικὸ ρόλο, στὴν ἠθικὴ καὶ ὕλική μας ζωὴ. Ἄν ἀφήσουμε νὰ περάσει ἡ κατάλληλη στιγμή, ἂν δὲν πιάσουμε σταθερὰ τοὺς δυὸ αὐτοὺς κρίκους δὲν θὰ ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ τραβήξουμε ὅλη τὴν ἀλυσίδα τῆς ἐπανάστασης καὶ ὁ ἀγώνας μας δὲν θὰ προοδεύσει».

Τὸ κίνημα γιὰ τὴν βελτίωση τοῦ στυλ δουλειᾶς ποὺ ξεκίνησε μὲ πρωτοβουλία τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-τούνγκ ἦταν ἕνα κίνημα ἰδεολογικῆς ἐπανάστασης. Ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ καθορίζει τὸ ρόλο τῶν κινήματων γιὰ τὴν βελτίωση τοῦ στυλ δουλειᾶς καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς καὶ ὑποστηρίζει ὅτι γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ συνεχὴς πρὸδος τοῦ ἄ-

γῶνα εἶναι ἀνάγκη νὰ πιαστοῦν σταθερὰ οἱ δυὸ αὐτοὶ κρίκοι στὴν κατάλληλη στιγμή. Αὐτὲς οὖν ὑποδείξεις εἶναι ἐντελῶς ἐφαρμοσίμες στὴ σημερινὴ κατάσταση.

Τὸ κίνημα γιὰ τὴν προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὸ κίνημα γιὰ τὴν σοσιαλιστικὴ παραγωγὴ εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένα. Ἡ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἀποβλέπει νὰ ἐπαναστατικοποιήσει τὴ σκέψη τοῦ ἀνθρώπου ὥστε σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δουλειᾶς νὰ εἶναι δυνατό νὰ πετύχει καλύτερα ἀποτελέσματα σὲ ποσότητα, ταχύτητα, ποιότητα καὶ οἰκονομία. Πρέπει νὰ πάρουμε αὐτὴ τὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση σὰν παράγοντα-κλειδί, ἀφιερώνοντας τὴν προσοχή μας ἀπὸ τὴ μὴ μεριὰ στὴν ἐπανάσταση καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ στὴν παραγωγὴ ἔτσι ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴν ὁμαλὴ πορεία καὶ τῆς μῆας καὶ τῆς ἄλλης.

Στὴν οἰκοδόμησι τοῦ σοσιαλισμοῦ ἀγωνιζόμεστε καὶ στὸ ἰδεολογικὸ καὶ στὸ ὕλικὸ μέτωπο. Στὸ ἰδεολογικὸ μέτωπο ἀπορρίπτουμε τὶς παλιὲς ἰδέες καὶ ἀνεβάζουμε τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπαναστατικὴ μας συνειδητότητα. Στὸ ὕλικὸ μέτωπο μετασχηματίζουμε τὸ χαρακτήρα καὶ ἀναπτύσσουμε τὴν σοσιαλιστικὴ ἐθνικὴ μας οἰκονομία. Ἡ πρωτοπόρα σκέψη παίξει τὸ ρόλο τοῦ οδηγητῆ. Ἡ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ εἶναι γιὰ μᾶς ἡ ἀτμομηχανὴ ποὺ μᾶς παρασέρνει στὴν πορεία πρὸς τὰ ἔμπροσς σ' αὐτὰ τὰ δυὸ μέτωπα. Χρησιμοποιώντας τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ γιὰ νὰ μετασχηματίσουμε τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ γιὰ νὰ προωθήσουμε τὴν ἰδεολογικὴ ἐπαναστατικοποίησίν του, ἐξασφαλίζουμε τὴ νίκη στὸ πνευματικὸ μέτωπο καὶ κεντρίζουμε τὸ πρωτοβουλιακὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, πρᾶγμα ποὺ μᾶς ἔγγυται ἀκόμα πὺς μεγάλες νίκες στὸ ὕλικὸ μέτωπο.

Ὁ χρόνος αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος χρόνος τοῦ τρίτου Πεντάχρονου σχεδίου τῆς Κίνας. Οἱ πλατιὲς μᾶζες τῶν ἐργατῶν μας, τῶν μελῶν τῶν λαϊκῶν κοινοτήτων, τοῦ ἐπιστημονικοῦ

και τεχνικοῦ προσωποικοῦ και ἄλλων ἐργαζομένων πρέπει νὰ ἐκδηλώσουν τὸν ψηλὸ ἐπαναστατικὸ ἐνθουσιασμὸ τους ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὴ μεγάλη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ βιομηχανικὴ καὶ γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ γιὰ τὸν ἐπιστημονικὸ πειραματισμὸ. Ἐνεργώντας σὰν κυρίαρχοι τῆς χώρας πρέπει νὰ ἐπιμελίνουμε σταθερὰ στὶς θέσεις μας, στὴν παραγωγὴ, καὶ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουμε μὲ σωστὸ τρόπο καὶ στὴν κατάλληλη στιγμή, ἔτσι ποὺ τόσο ἡ βιομηχανικὴ ὅσο καὶ ἡ ἀγροτικὴ παραγωγὴ νὰ ἐμφανίσουν νέα χαρακτηριστικὰ καὶ ἀκόμα μεγαλύτερη πρόοδο.

Οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν ἐργοστασίων, ὀρυχείων, ἐπιχειρήσεων, λαϊκῶν κοινοτήτων, τῶν μονάδων ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ ἔργα ὑποδομῆς καὶ τῶν ἰδρυμάτων ἐπιστημονικῆς ἔρευνας, πρέπει νὰ πιάσουν τοὺς δυὸ αὐτοὺς κρίκους — τὴν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς — καὶ νὰ ὀργανώσουν ὀρθὰ τὴ δουλειὰ τους. Πρέπει νὰ ὑπάρχει σωστὸς καταμερισμὸς τῆς δουλειᾶς. Χρειάζονται δυὸ καθοδηγητικὲς ὁμάδες σὲ δυὸ ἐπίπεδα· μιὰ βικεφαλῆς κυρίως τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης, καὶ ἄλλη ἐπικεφαλῆς τῆς παραγωγῆς, ἀπὸ ἀποψη ποσότητος παραγόμενων προϊόντων, ποιτικῆς, ποιότητος, μὲ εἰδικὴ προσοχὴ γιὰ τὴν ποιότητα. Ἡ ὁμάδα ἐπικεφαλῆς τῆς παραγωγῆς πρέπει νὰ παίρνει μέρος στὴν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἀλλὰ οἱ κύριες προσπάθειές της πρέπει νὰ στρέφονται στὴν διεύθυνση τῆς παραγωγῆς. Εἶναι ἀναγκαῖα μιὰ ἐνιαία καθοδήγηση πᾶν ἀπὸ τὶς δυὸ αὐτὲς ὁμάδες· δὲν πρέπει νὰ ἐνεργεῖ ἡ κάθε μιὰ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἄν κινητοποιηθοῦν οἱ μᾶζες καὶ παρθῶν τὰ κατάλληλα ὀργανωτικὰ μέτρα, εἶναι ἐξασφαλισμένη ἡ νίκη καὶ στὴν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση καὶ στὴν παραγωγὴ.

Τὸ κίνημα γιὰ τὴν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση στὰ ἐργοστάσια, στὰ ὀρυχεῖα, στὶς ἐπιχειρήσεις, στὶς μονάδες ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν κατασκευὴ ἔργων ὑποδομῆς, στὰ ἰδρύματα ἐπιστημονικῆς ἔρευνας καὶ στὶς ὑπηρεσίες ἐμπορίου, ὅπως καὶ τὸ κίνημα γιὰ τὴν σοσιαλιστικὴ διαπαιδαγώγηση στὴν βικαιθρο, δηλαδὴ, τὸ κίνημα γιὰ τὸ ἐξεκαθάρισμα τῶν τεσσάρων τομέων (τοῦ τομέα τῆς πολιτικῆς, τῆς ἰδεολογίας, τῆς ὀργάνωσης καὶ τῆς οἰκονομίας), πρέπει νὰ διεξάγονται ἀπὸ τὶς ἴδιες τὶς μᾶζες στὰ ἀντίστοιχα ἰδρύματα. Ἄν ἡ ἀρχικὴ ὀργάνωση τοῦ κινήματος γιὰ τὸ ἐξεκαθάρισμα τῶν τεσσάρων τομέων» πηγαίνει καλὰ, τότε δὲν χρειάζονται ἀλλαγές. Οἱ Κόκκινοι Φρουροὶ ἀπὸ τὰ σχολεῖα καὶ οἱ ἐπαναστάτες σπουδαστὲς δὲν χρειάζεται νὰ πᾶνε ἐκεῖ καὶ νὰ παρέμβουν σ' αὐτὲς τὶς ὀργανώσεις. Δὲν χρειάζεται νὰ πάρουν μέρος στὶς συζητήσεις ἐκεῖ. Οἱ ἐργάτες καὶ οἱ κατώτεροι καὶ μεσαῖοι ἀγρότες εἶναι οἱ κύριες δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης. Εἶναι τελείως ἱκανοὶ νὰ μεταχειριστοῦν σωστὰ τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα καὶ τὶς ὀργανώσεις τους. Ἐπὶ πλέον, οὐ συνθῆκες σ' αὐτὲς τὶς μονάδες ἔχουν διαφορὲς καὶ ἔχουν μεγάλα καθήκοντα στὴν παραγωγὴ. Ἡ ἀνάμειξη ξένων ποὺ δὲν καταλαβαίνουν τὴν κατάσταση μπορεῖ εὐκολὰ νὰ ἐπηρεάσει τὴν

ὁμαλὴ ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς.

Ἡ φθινοπωρινὴ συγκομιδὴ πλησιάζει. Δίνει ὑποσχέσεις ὅτι θὰ ὑπάρξει μιὰ καλὴ σοδειά. Οἱ καθοδηγητὲς σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα καὶ ἰδιαίτερα στὸ ἐπίπεδο τῆς ὑπαίθρου καὶ οἱ καθοδηγητὲς στὶς ἀγροτικὲς λαϊκὲς κοινότητες, πρέπει χωρὶς ἀναβολὴ νὰ φροντίσουν γιὰ τὶς ἐποχιακὲς ἐργασίες καὶ νὰ συγκεντρώσουν ὅλες τὶς προσπάθειές τους γιὰ νὰ γίνῃ καλὴ δουλειὰ στὴν φθινοπωρινὴ συγκομιδὴ. Ὅταν ἡ δουλειὰ στοὺς ἀγρούς εἶναι βαρεῖα τὸ κίνημα γιὰ τὸ ἐξεκαθάρισμα τῶν τεσσάρων τομέων» μπορεῖ νὰ ἀνασταλεῖ προσωρινά. Οἱ Κόκκινοι Φρουροὶ ἀπὸ τὰ σχολεῖα καὶ οἱ ἐπαναστάτες σπουδαστὲς καὶ δάσκαλοι πρέπει νὰ ὀργανωθοῦν καὶ νὰ πᾶνε στὴν βικαιθρο γιὰ νὰ πάρουν μέρος στὴν χειρωνακτικὴ δουλειά, νὰ βοηθήσουν στὴν φθινοπωρινὴ συγκομιδὴ καὶ νὰ διδαχτοῦν ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς καὶ μεσαίους ἀγρότες τὴν φιλοπονία, τὸν ἐπαναστατικὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ τὰ ἄλλα ἐξαιρετικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς δουλειᾶς.

Τὸ σημαντικὸ καθήκον μπροστὰ σ' ὅλο τὸ Κόμμα καὶ σ' ὅλο τὸ λαὸ εἶναι νὰ στηριχθοῦν στὴν ἐπανάσταση γιὰ νὰ προωθήσουν τὴν παραγωγὴ, σηκώνοντας ψηλὰ τὴ μεγάλη κόκκινη σημαία τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ καὶ παίρνοντας τὴν ἀπόφαση μὲ τὰ 16 σημεία σὰν ἰδεολογικὸ ὅπλο. Πιστεύουμε σταθερὰ ὅτι μιὰ ἄνοδος στὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση, μιὰ νέα ἄνοδος στὴ σοσιαλιστικὴ παραγωγὴ καὶ οἰκοδόμηση, σίγουρα θὰ προκύψει.

Στὸ τελευταῖο στάδιο τοῦ ἀντι ιαπωνέζικου πολέμου, ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ ἔλεγε: «...δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἱστορικὴ σημασία τῶν δυὸ μεγάλων κινήσεων γιὰ τὴ βελτίωση τοῦ στυλ δουλειᾶς καὶ τὴν παραγωγὴ».

Ἐλεγε ἀκόμα: «Νὰ ἀναπτύξουμε, νὰ διευρύνουμε πάντοτε ὅλο καὶ περισσότερο αὐτὰ τὰ δυὸ μεγάλα κινήματα παντοῦ σὰν θεμέλιο γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν ἄλλων καθηκόντων τῆς πάλης. Ἄν μπορέσουμε νὰ τὸ κάνουμε, ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀπελευθέρωση τοῦ Κινέζικου λαοῦ εἶναι σίγουρη».

Ἡ νίκη τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Πολέμου τοῦ κινέζικου λαοῦ καὶ ἡ νίκη τῆς μεγάλης ἐπανάστασής του ἐπιβεβαίωσε ἀπόλυτα αὐτὴ τὴ λαμπρὴ θέση τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-τούνγκ.

Σήμερα, ἂν ἐνεργήσουμε σταθερὰ καὶ σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-τούνγκ καὶ πάρουμε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιὰ νὰ ἀναπτύξουμε καὶ διευρύνουμε ἀκόμα περισσότερο αὐτὰ τὰ δυὸ μεγάλα κινήματα γιὰ τὴν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς σ' ὅλη τὴ χώρα, θὰ κερδίσουμε ἀκόμα μεγαλύτερες νίκες στὴ μεγάλη ὁπόθεση τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης. Μπορεῖ νὰ ὑπάρξει καμιά ἀμφιβολία γι' αὐτό; Εἴμαστε σίγουροι πῶς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει καμιά ἀμφιβολία γι' αὐτό.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΙ- ΝΕΙ ΟΡΜΗΤΙΚΗ ΩΘΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

«Η μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση
ἀποτελεῖ μιὰ ἰσχυρὴ κινητήρια δύναμη στὴν ἀνάπτυξη
τῆς κοινωνικῆς παραγωγικῆς δύναμης τῆς χώρας μας»

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΙ-
ΝΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΛΕ-
ΤΑΡΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ**

Ἡ μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση, αὐτὸ τὸ
χωρὶς ἱστορικὸ προηγούμενο κίνημα, ἐπιταχύνει τὴν ἰδεολο-
γικὴ ἐπαναστατικοποίηση τοῦ λαοῦ καὶ ἀποτελεῖ μιὰ πανίσχυ-
ρη κινητήρια δύναμη γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς. Οἱ
ἐργάτες, τὰ μέλη τῶν ἀγροτικῶν κοινοτήτων, τὸ ἐπιστημονικὸ
καὶ τεχνικὸ προσωπικὸ καὶ οἱ ἄλλοι ἐργαζόμενοι σήκωσαν ψη-
λὰ τὴ μεγάλη κόκκινη σημαία τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ.
ἔχοντας σὰν κλειδί τὴ μεγάλη προλεταριακή πολιτιστικὴ ἐ-
πανάσταση σὲ κάθε ἐπιχείρηση κάνουν τὴν επανάσταση καὶ
προωθοῦν τὴν παραγωγή, ἀποσποῦν τὴ νίκη στὴν επανάστα-
ση ὡς στὴν παραγωγή καὶ στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση. Σὲ
ὅλη τὴ χώρα ἐπικρατεῖ μιὰ φλογερὴ επαναστατικὴ ἀτμόσφαιρα
καὶ ἐμφανίστηκε μιὰ ἐξαιρετικὴ κατάσταση ὅπου ἀναπτύσσεται
ἕνα νέο ἄλμα πρὸς τὰ ἑμπρός, σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Στὸ Βιομηχανικὸ μέτωπο

Ἡ κατάσταση στὴ βιομηχανία εἶναι ἐξαιρετικὴ. Ὑπερνι-
κώντας τὶς δυσκολίες ἐξαιτίας τῆς ξέστης ποὺ συνεχίστηκε ὅ-
λο τὸν Ἰούλιο καὶ τὸν Αὐγούστο καὶ τὶς δυσκολίες τῆς χρησι-
μοποίησης πρώτων ὑλῶν κατώτερης ποιότητος, οἱ ἐργάτες
τῶν ὑφαντουργείων τῆς Σανγκάης ξεπέρασαν γιὰ πρώτη φορὰ
τὰ συνηθισμένα λόγω τῆς ξέστης χαμηλὰ ἐπίπεδα παραγω-
γῆς. Κράτησαν τὴν παραγωγή στὸ ἀνώτερο ἐπίπεδο καὶ δια-
τήρησαν τὴν ποιότητα.

Τόσο τὸν Ἰούλιο ὅσο καὶ τὸν Αὐγούστο ἡ παραγωγή στὴ
Σανγκάη κατὰ μονάδα βαμβακεροῦ νήματος (παραγωγή ἀνὰ
1.000 ἀδράχτια καὶ ἀνὰ ὥρα) καὶ φράσματος (παραγωγή ἀνὰ
ἀργαλεῖδ ἀνὰ ὥρα) ξεπέρασε τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ δευτέρου
τριμήνου καὶ ἔφτασε σὲ νέα ὕψη γιὰ τὴν ὑφαντουργικὴ βιο-
μηχανία τῆς Κίνας. Ἡ παραγωγή βαμβακεροῦ νήματος καὶ
βαμβακεροῦ φράσματος ξεπέρασε τὰ ἀνάλογα περυσινὰ νού-
μερα κατὰ 12,7% καὶ κατὰ 13,8% ἀντίστοιχα. Ἡ παρα-
γωγή συνθετικῶν νημάτων, μάλλινων καὶ μεταξωτῶν ὑφασμά-
των ἀυξήθηκε ἐπίσης ἐνῶ ἡ ποιότητα παραμένει σταθερή.

Στὴ μεγάλη πολιτιστικὴ επανάσταση, οἱ πλατιεὲς μᾶζες τῶν
ἐργατῶν ἀνατρέψανε τὶς παλιὲς ἀστικὲς τεχνικὲς «ἀρχές» κα-
θιερώνοντας νέες προλεταριακὲς τεχνικὲς ἀρχές καὶ ἔγιναν
γνώστες τῆς τεχνολογίας. Στὸ ὑφαντουργεῖο Νο 11 τῆς Σαν-

κῆς οἱ παλιὲς τεχνικὲς «ἀρχές» ἔλεγαν ὅτι ἡ νέα διαδικασία
γιὰ τὸ στρίψιμο τοῦ νήματος δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἐφαρμοστεῖ
στὶς παλιὲς μηχανές. Καταπολεμώντας αὐτὸ τὸ μῦθο οἱ ἐργά-
τες, πέτυχαν νὰ ἐφαρμόσουν τὴ νέα διαδικασία σὲ μηχανές με-
ἐννέα πλαίσια ἀδραχτιῶν ποὺ εἶναι 40 χρόνων καὶ διπλασία-
σαν τὸ διαθέσιμο προῖον τοῦ τμήματος.

Ἡ μεγάλη προλεταριακή πολιτιστικὴ επανάσταση ἔχει δώ-
σει νέα ὥθηση στὸ κομμουνιστικὸ στυλ ἀμοιβαίας βοήθειας καὶ
συνεργασίας ἀνάμεσα στὶς πλατιεὲς μᾶζες τῶν ἐργατῶν. Τὰ
τμήματα, οἱ ὁμάδες ἐργασίας καὶ οἱ διάφορες βάρδιες ὑπο-
στηρίχθηκαν καὶ βοηθήθηκαν ἀμοιβαίᾳ γιὰ νὰ ξεπεράσουν
διάφορες δυσκολίες καὶ νὰ ἀνεβάσουν τὴν παραγωγή. Ὄταν
τὸ κλωστήριο τοῦ ὑφαντουργείου Νο 21 τῆς Σανγκάης συνάν-
τησε δυσκολίες σὲ προσωπικὸ τότε οἱ ἐργάτες τοῦ τμήματος
κίνησης πῆγαν ἀμέσως νὰ βοηθήσουν. Δήλωναν: «Οἱ ὑπε-
ριαριστὲς καὶ οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς φοβοῦνται τὴν ἀνάπτυ-
ξη τῆς μεγάλης προλεταριακῆς πολιτιστικῆς μας παραγωγῆς. Γι' αὐτὸ
καὶ μεῖς θὰ δουλέψουμε ἐνωμένοι γιὰ νὰ νικήσουμε καὶ στὴν
επανάσταση καὶ στὴν παραγωγή».

Στὸ ἀνθρακωρυχεῖο τοῦ Πινγκινγκσάν, στὴν ἐπαρχία Χο-
νάν, τοὺς ὀκτὼ πρώτους μῆνες αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἡ παρα-
γωγικὴ ικανότητα τῶν πηγαδιῶν ἀυξήθηκε κατὰ 47%· σὲ
σύγκριση μετὰ τὴν ἴδια περίοδο τοῦ 1963· ἡ παραγωγή κάρβου-
νου καὶ ἡ μέση ικανότητα ὅλου τοῦ προσωπικοῦ αὐξήθηκε κα-
τὰ 51,37% καὶ 108,89% ἀντίστοιχα· τὸ κόστος μειώθηκε
κατὰ 25,54%.

Οἱ ἐργάτες καὶ τὰ στελέχη τῶν ὀρυχείων, σηκώνοντας ψη-
λὰ τὴ μεγάλη κόκκινη σημαία τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ
καὶ δάξοντας πάνω ἀπ' ὅλα τὴν τόλμη, χτύπησαν μετὰ δέξυτητα
παράλογους κανόνες καὶ κανονισμοὺς, διατάξεις ποὺ δὲν βά-
ζουν στὸ πρῶτο ἐπίπεδο τὴν πολιτικὴν, ὅπως καὶ ὅλες τὶς πα-
λιεὲς ἰδέες, τὸ παλὶδ στυλ δουλειᾶς, τὶς παλιεὲς συνήθειες, τὶς
παλιεὲς δυνάμεις διεύθυνσης καὶ πρότειναν μιὰ σειρά νέων, ἐ-
παναστατικῶν μέτρων. Διάφορα μέτρα πάρθηκαν γιὰ νὰ δυ-
ναμώσουν τὴν πολιτικὴν καὶ ἰδεολογικὴν δουλειὰ πάνω στὴν
πραχτικὴ τῆς παραγωγῆς: μερικὰ ὀρυχεῖα ἔλλαξαν τὴν ὁργά-
νωση δουλειᾶς, ἄλλα ἔβαλαν ἕνα σύστημα ὅπου τὰ στελέχη τῆς
ἐπιφάνειας κατεβαίνουν στὰ πηγάδια νὰ δουλέψουν μαζί με
τοὺς μινωδόρους, τέλος ἄλλα ἔκαναν ἀλλαγὲς τέτιες, ὅπως οἱ

μηχανικοί και τὰ μέλη τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ νὰ δουλεύουν κατὰ σειρὰ γιὰ ἕνα διάστημα σὰν μινადόροι. Αὐτὰ τὰ μέτρα εὐνοοῦν σημαντικά τὴν ἐπαναστατικοποίηση στὴ διεύθυνση τῆς βιομηχανίας.

Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Τεχνικὴ τῆς παραγωγῆς, οἱ ἐργάτες περιφρονώντας τὶς ἀστικές «ἀρχές», τολμώντας νὰ σκέφτονται, νὰ ἐνεργοῦν, νὰ ἐπαναστατοῦν καὶ νὰ δημιουργοῦν, ἔχουν προτείνει ἀπὸ τὸν περασμένο χρόνον 1.100 καινοτομίες. Ἀπὸ αὐτὲς οἱ 830 ὅπου περιλαμβάνονται καὶ 180 καινοτομίες μεγάλης σημασίας ἔχουν τεθεῖ ἤδη σὲ ἐφαρμογή. Αὐτὲς ἔχουν ἀνεβάσει τὸ βαθμὶ μηχανοποίησης τῆς παραγωγῆς κάρθουνου καὶ ἔχουν μεταμορφώσει τὴν τεχνικὴ τῶν μετάπων ἐξόρυξης.

Ἡ τεράστια ἐνεργητικότητα τῶν πλατιῶν μαζῶν τῶν ἐργατῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς διοίκησης ποὺ πηγάει ἀπὸ τὸ κίνημα τῆς σοσιαλιστικῆς διαπαιδαγώγησης καὶ τὴν μεγάλη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἔχει διοχετευτεῖ στὴν παραγωγή κάρθουνου. Πολλοὶ καινούργιοι ἄνθρωποι καὶ καινούργια πράγματα ἔχουν προωθηθεῖ στὸ προσκήνιο. Πολλοὶ ἄνθρωποι δουλεύουν στὴν παραγωγή κάρθουνου γιὰ τὴν ἐπανάσταση χωρὶς καμιά σκέψη γιὰ τὸ προσωπικὸ κέρδος. Μερικοὶ μῆταν μπροστὰ νὰ ἀντιμετωπίζουν τοὺς κινδύνους στὶς στοές, ἄλλοι σκαρφάωσαν σὲ ψηλοὺς πυλῶνες νὰ διορθώσουν τὶς γραμμὲς τῆς ψηλῆς τάσης, ἄλλοι ἔμειναν στὶς στοές στὴν διάρκεια μιᾶς διακοπῆς τοῦ ρεύματος γιὰ νὰ σιγουρέψουν τὴν ἀσφάλεια τῶν μετάπων ἐξόρυξης καὶ νὰ ξαναρυθμίσουν τὴ δουλειὰ ἀμέσως μετὰ.

Στὴ περίφημη πετρελαιοφόρα περιοχὴ τοῦ Τακίνγκ, καθὼς ἡ μεγάλη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἀναπτύσσεται σὲ βάθος, ἡ ἰδεολογικὴ ἐπαναστατικοποίηση τοῦ λαοῦ ἐπιταχύνεται καὶ ἡ παραγωγή ἀναπτύσσεται μὲ ἀκόμα μεγαλύτερο ρυθμὸ. Τὸ συννεργεῖο γεώτρησης Νο. 1205 ἀνοῖξε πέντε πηγὰδια τὸ Μάιο, ἐφ'ὅσον τὸν Ἰούλιο καὶ δέκα τὸν Αὐγουστο. Μέσα σὲ 218 μέρες ἔκαναν 50.000 μέτρα γεώτρηση φτάνοντας ἔτσι σὲ ἕνα ψηλὸ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

Οἱ ἐργάτες στὸ μεταλλουργικὸ ἐργοστάσιο Νο 3 τοῦ Τιεντσίν χρησιμοποιώντας σὰν ὅπλο τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, ἔχουν ξεσκεπάσει τοὺς υπεύθυνους ποὺ ἔχουν πάρει τὸν καπιταλιστικὸ δρόμον καὶ τὰ «φαντάσματα καὶ τέρατα» ποὺ κρύβονταν στὸ ἐργοστάσιο. Ἡ ἐπαναστατικὴ τους προσπάθεια γίνεται ὅλο καὶ πὺλ δριμυτικὴ. Ὑπερκαλύπτει τοὺς στόχους παραγωγῆς στοὺς ὀκτὼ πρώτους μῆνες αὐτοῦ τοῦ χρόνου καὶ βελτίωσαν ταυτόχρονα τὴν ποιότητα.

Στὸ ἀγροτικὸ μέτωπο

Ἡ κατάσταση στὸ ἀγροτικὸ μέτωπο εἶναι ἐπίσης ἐξαιρετικὴ. Ἡ φθινοπωρινὴ συγκομιδὴ αὐτοῦ τοῦ χρόνου πλησιάζει καὶ ὅλα δείχνουν ὅτι θὰ εἶναι ἄλλη μιὰ καλὰ χρονιά μετὰ ἀπὸ τέσσερις συνεχεῖς χρονιὲς μὲ καλὲς σοδεῖες.

Λαμπρὰ νέα φθάνουν ἀπὸ περιοχὲς ὅπου τὸ πρῶτον καὶ μισοφύμιο ρύζι καὶ οἱ ἄλλες πρῶτες φθινοπωρινὲς σοδεῖες ἔχουν μαζευτεῖ. Οἱ προκαταρκτικὲς στατιστικὲς δείχνουν ὅτι τόσο ἀπὸ ἀποψη συνολικῆς παραγωγῆς ὅσο καὶ σὲ ποσὸν κατὰ μ ο ὅ στὴν ἐπαρχία τοῦ Κιανγκσί πάνω ἀπὸ 25 ἑκατομμύρια μ ο ὅ ἔδωσαν κατὰ 10% περισσότερον πρῶτον καὶ μισοφύμιο

ρύζι σὲ σύγκριση μὲ πέρειον. Στὴνπεριφέρεια Σουϊτσὶ, τῆς ἐπαρχίας Κονανγκτούνγκ, ἡ πρῶτη σοδεῖα ρυζιοῦ ἦταν ἰδιαίτερα καλὴ ξεπερνώντας κατὰ 44% τὸ ρεκόρ τοῦ περασμένου χρόνου, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει αὐξησὴ κατὰ 60% σὲ σχέση μὲ τὸ 1964. Στὸ Σαντούνγκ, ἀκρετὰ καλὲς σοδεῖες ζαχαροκάλαμου, καλαμποκιοῦ, κερχιοῦ κλπ. μαζεύτηκαν πάνω ἀπὸ 20 ἑκατομμύρια μ ο ὅ ποὺ εἶχαν φυτευτεῖ μὲ τέτοια εἶδη. Στὸ Σετσουάν, τὴν ἐπαρχία μὲ τὸν μεγαλύτερον πληθυσμὸν καὶ μιὰ μεγάλη περιοχὴ παραγωγῆς ρυζιοῦ, ἡ πρῶτη σοδεῖα ρυζιοῦ εἶναι κατὰ 10% μεγαλύτερη ἀπ' αὐτὴ τοῦ περασμένου χρόνου. Εἰδήσεις ἔρχονται ἐπίσης γιὰ καλὲς μισοφύμιας σοδεῖες ρυζιοῦ καὶ καλαμποκιοῦ ποὺ θερίζονται τώρα. Οἱ βαμβακοπαραγωγικὲς περιοχὲς στὸ Βορρᾶ καὶ τὸ Νότο, ἀναφέρουν ὅτι τὸ βαμβάκι πάει πολὺ καλὰ, τὰ ἰσορόφια θγαίνουν πολὺ γερὰ καὶ τὸ μπουμπουκίασμα, ἄνθισμα καὶ ὠρίμασμα γίνεται νωρίτερα παρὰ συνήθως. Αὐτὰ ὅλα ὑπόχονται μιὰ πλούσια συγκομιδὴ βαμβακιοῦ.

“Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιτεύγματα ἔρχονται σὰν ἀποτέλεσμα τῆς μελέτης μὲ ζῆλον τῶν ἔργων τοῦ Προέδρου Μάο ἀπὸ τὶς πλατιεῖς μάζες μελῶν καὶ στελεχῶν στὶς κοινότητες ποὺ ἀποκοτῶν τὴν ἀντίληψη τῆς δουλειᾶς γιὰ τὴν ἐπανάσταση. Πολλὰ στελέχη καὶ μέλη στὶς κοινότητες ἔχουν καρφώσει στὰ χωράφια πινακίδες μὲ ἀποσπάσματα ἀπὸ ἔργα τοῦ Προέδρου Μάο ἢ ἔχουν μαζί τους ἔργα τοῦ Προέδρου Μάο ἔτσι ὥστε ὅταν γεννιέται ἕνα δύσκολο πρῶβλημα νὰ μποροῦν νὰ μελετήσουν καὶ νὰ ἐφαρμόσουν ὅ,τι μελέτησαν. Αὐτὸ τοὺς ἔχει βοηθήσει νὰθορῶν ἔγκαιρα λύσεις γιὰ πολλὰ δύσκολα πρῶβλήματα τῆς παραγωγῆς. Καθὼς λένε πολλοὶ ἀγρότες: «Ὅταν ἐφαρμόξεις τὰ διδάγματα τοῦ Προέδρου Μάο καὶ ἡ γῆ δουλεῖ μὲ τὴν σειρά τῆς σύμφωνα μὲ τὴ θέλησή σου». Στὶς βαμβακοπαραγωγικὲς περιοχὲς τοῦ Βορρᾶ, ὅπου ἔχει μιὰ γενικὴ ἀνοξιδίτικη ξηρασία τὴν ἐποχὴ τῆς σορᾶς, ἐνῶ στὸ Νότο ὅχι λίγες περιοχὲς βαμβακιοῦ ὑποφέρανε ἀπὸ ξηρασία καὶ ἐπιδημίες ἐντόμων μετὰ τὴν σορᾶ· μερικὰ μέρη χτυπήθηκαν καὶ ἀπὸ χαλάζι. Ἀντιμέτωποι μὲ αὐτὲς τὶς θεουηνίες, οἱ πλατιεῖς μάζες τῶν στελεχῶν καὶ μελῶν στὶς κοινότητες μελέτησαν ξανά καὶ ξανά τὰ ἔργα τοῦ Προέδρου Μάο — «Ὁ ἄρελλος» γέρος ποὺ μετακίνησε τὰ βουνά, «Ἐπηρεεῖστε τὸ λαὸν» καὶ «Ἀφείστε τὶς αὐταπάτες, ἐτοιμαστεῖτε γιὰ ἀγῶνα». Αὐτὸ δυνάμωσε τὸ θάρρος τους καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη στὴν κατανίκηση τῶν δυσκολιών τους. Ἐμπνευμένοι ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Προέδρου Μάο: «Ἀποφασισμένοι καὶ ἀτρόμητοι μπροστὰ στὶς θυσίες, θὰ ξεπεράσουμε κάθε δυσκολία καὶ θὰ νικήσουμε», τὰ στελέχη καὶ τὰ μέλη στὶς κοινότητες τοῦ Χονάν μὲ ἀπεριόριστον ἐνθουσιασμὸ νίκησαν τὴν ξηρασία. Ἐπεξεργάστηκαν πολλὰ ὀρθὰ μέτρα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τελικὰ τὴν ὀμαλὴ ἀνάπτυξη τῶν φυτῶν τοῦ βαμβακιοῦ.

Σήμερα, ἡ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση γνωρίζει ἕνα νέο κύμα. Οἱ πλατιεῖς μάζες τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν ἔχουν δηλώσει ὅτι εἶναι ἀποφασισμένες νὰ ἀκολουθήσουν τὰ διδάγματα τοῦ Προέδρου Μάο καὶ νὰ προχωρήσουν μπροστὰ θαρραλέα καὶ στὰ δύδ μέτωπα καὶ στὸ ἰδεολογικὸ καὶ στὸ ὄλικο. Εἶναι ὅλοι ἀποφασισμένοι νὰ ὀπηρετήσουν σὰν κύρια δύναμη τὴν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση καὶ σὰν δύναμη κρούσης τὴν πάλη τῆς παραγωγῆς. Εἶναι πεισμένοι ὅτι μετέχοντας στὴν πλημμυρίδα τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης, θὰ δημιουργήσουν μιὰ νέα ἄνοδο γιὰ τὴν σοσιαλιστικὴ παραγωγή καὶ τὴν σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση.

Ὁ Κινέζικος λαὸς ὀπλισμένος μετὰ τὴν ὁκένη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, δὲν πτοεῖται ἀπὸ τὰς ἀπειλὰς τῶν Η.Π.Α. οὔτε πιστεύει τὰ γέματά τους.

ΠΑΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ

ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗ ΓΟΥΑΝΓΚ ΚΟΥΟ - ΤΣΟΥΑΝ ΣΤΗΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ.

131η ΚΙΝΕΖΟ-

1.

Κύριε πρεσβευτά, σήμερα θὰ ἤθελα πρὶν ἀπ' ὅλα νὰ μιλήσω γιὰ τὸ ζήτημα τῶν κινεζο-ἀμερικανικῶν σχέσεων.

(1) Στὴν διάρκεια τῶν 17 περασμένων χρόνων ἡ κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ ἔχει ἀκολουθήσει μιὰ πολιτικὴ ἐχθρότητας καὶ ἐπιθετικότητας πρὸς τὴν Κίνα. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἔχει συναντήσῃ τὴν ἐντονότατη καταδίκη τοῦ Κινέζικου λαοῦ καὶ τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἔχει χρωκοπήσει τελείως. Καὶ ὅμως, χωρὶς νὰ διδαχθεῖ ἀπὸ τὰς ἀποτυχίες της, ἡ κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ χρησιμοποιεῖ τὴν ἀντεπαναστατικὴ διπλὴ ταχτικὴ τῆς ἑσμὲ κάθε τρόπο γιὰ νὰ καλύψει τὴν ἐγκληματικὴ ἐχθρική της δράση κατὰ τοῦ Κινέζικου λαοῦ.

Τώρα τελευταῖα ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο οἱ ἐπίσημοι τῶν ΗΠΑ ἔχουν ἐκδηλώσει τὴν ἐπιθυμίαν γιὰ «συνδιαλλαγὴν» γιὰ τὸ «ρίξιμό μίαν γέφυρας» καὶ τὴν εἴσοδο στὴν «εἰρηνικὴ συνεργασία» μετὰ τὴν Κίνα. Ἡ κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ νομίζει ὅτι ὁ Κινέζικος λαὸς καὶ οἱ λαοὶ ὅλου τοῦ κόσμου θὰ ἔξαπατηθοῦν ἀπὸ αὐτὰς τὰς εὐχὰς λέξεις πού ἔχει προφέρει. Αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ εὐσεβὲς πόθος. Ὅπλισμένα μετὰ τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, τὰ 700 ἑκατομμύρια τοῦ Κινέζικου λαοῦ οὔτε τρομάζουν ἀπ' τὰς φοβέρας τῶν ΗΠΑ οὔτε πιστεύουν τὰ ψέματά τους. Τὰ ἀδιάσειστα γεγονότα στὰ 17 τελευταῖα χρόνια καὶ ἰδιαίτερα στὴν πρόσφατη περίοδο, ἀποδείχνουν ὅτι τὰ λόγια τῆς κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ γιὰ «ἐξομάλυνση» τῶν Κινεζο-ἀμερικανικῶν σχέσεων δὲν ἔχουν οὔτε μίαν δεκάρας ἀξίαν.

(2) Οἱ στρατιωτικὲς προκλήσεις καὶ οἱ πολεμικὲς ἀπειλὲς ἐναντίον τῆς Κίνας ὄχι μόνον δὲν σταμάτησαν ποτὲ ἀλλὰ γίνονται ὅλο καὶ πὺ ἀχάλινότες. Ἀπὸ τὴν περασμένη συνεδρίαση, στρατιωτικὰ ἀεροσκάφη τῶν ΗΠΑ καὶ πολεμικὰ πλοῖα ἔχουν παραβιάσει τὸν ἐναέριον ὁρίζοντα καὶ τὰ χωρικά νερά τῆς Κίνας σὲ πολλὰς περιπτώσεις. Ἐναντίον αὐτῶν τῶν παραβιάσεων τὸ Ἑξωτερικὸν τῆς Κίνας ἔχει ἐπιδώσει τὰς σοβαρὰς προειδοποιήσεις 403η—411η στὴν κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ. Στὸ μεταξύ στρατιωτικὰ ἀεροσκάφη τῶν ΗΠΑ ἔχουν κατ' ἐπανάληψιν ἐνοχλήσει καὶ χτυπήσει Κινέζικα ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ ἀλιευτικὰ στὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα. Στὶς 28 Μαΐου, στρατιωτικὰ ἀεροσκάφη τῶν ΗΠΑ ἐπιτέθηκαν ἀ-

γρία σὲ Κινέζικα ἀλιευτικὰ πλοῖα ἀσχολοῦνταν μετὰ τὸ ψάρεμα στὰ ἀνοιχτὰ τοῦ Κόλπου Μπάκ Μπό, σκοτώνοντας καὶ τραυματίζοντας 21 Κινέζους ψαράδες. Στὶς 29 Αὐγούστου, στρατιωτικὰ ἀεροσκάφη τῶν ΗΠΑ χτύπησαν ξεδιάντροπα μικρὰ Κινέζικα φορτηγὰ πλοῖα πού ταξίδευαν κατὰ μήκος μίαν συνηθισμένης πορείας στὰ δυτικὰ τοῦ Κόλπου Μπάκ Μπό, βυθίζοντας ἕνα καὶ προκαλώντας ζημιὰς σὲ ἕνα ἄλλο Κινέζικο φορτηγὸ, σκοτώνοντας 9 Κινέζους τοῦ πληρώματος καὶ τραυματίζοντας 7 ἄλλους. Τὸ Ἑξωτερικὸν τῆς Κίνας ἔχει διαμαρτυρηθεῖ μετὰ ἐντονον τρόπο κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν ΗΠΑ γιὰ τὰ γεγονότα αὐτά. Ὁ Μεγάλος Κινέζικος λαὸς δὲν εἶναι γιὰ νὰ παίξει κανεὶς μαζί του. Τὸ χρέος σὲ αἷμα πού ἔχει ἡ κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ θὰ ξεκαθαριστεῖ καὶ θὰ πληρωθεῖ. Ἐγὼ τώρα τὴν ἐντολὴ νὰ ἀπευθύνω τὴν πύδ σοβαρὴ προειδοποίησι σὲ σὰς καὶ στὴν κυβέρνησίν σας γιὰ τὰς παραπάνω στρατιωτικὰς προκλήσεις ἐναντία στὴν Κίνα.

Ἡ κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ κατέχει ἀκόμα Κινέζικη περιοχὴ, τὴν ἐπαρχίαν Ταϊβάν, μετὰ ἐνοπλες δυνάμεις καὶ τὴν ἔχει ὅλο καὶ περισσότερο μετατρέψει σὲ ἀποικία καὶ στρατιωτικὴ βάση. Δὲν εἶναι πολὺς καιροὶ πού ὁ ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν τῶν ΗΠΑ Ντὴν Ράσκ πῆγε αὐτοπροσώπως στὴν Ταϊβάν γιὰ μυστικὰς συνομιλίας μετὰ τὴν κλίκα τοῦ Τσάγγκ Κάι-σέκ γιὰ νὰ σχεδιάσει μηχανογραφίαις ἐναντίον τοῦ Κινέζικου λαοῦ. Μετὰ τὴν ἐνκαιρία αὐτῆς τῆς χειρονομίας μίλησε ὁ Τσάγγκ Κάι-σέκ γιὰ «ἀντεπίθεσιν στὴν ἡπειρωτικὴ χώρα». Ἡ βίαια κατοχὴ τῆς κινέζικης ἐπαρχίας Ταϊβάν ἀπὸ τὴν κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ δὲν μπορεῖ καθόλου νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ ἀπὸ τὸν Κινέζικον λαόν. Οἱ πρόσφατες μηχανογραφίαις τοῦ Ἑξωτερικοῦ τῶν ΗΠΑ Ντὴν Ράσκ ἔχουν μεγαλώσει ἀκόμα τὴν ἀπέραντη ὀργὴν τοῦ Κινέζικου λαοῦ. Εἰμὶ ἐξουσιοδοτημένος τώρα νὰ σὰς ἐπαναβεβαιώσω ὅτι ὁ Κινέζικος λαὸς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Ταϊβάν καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ θὰ πρέπει νὰ ἀποσύρῃ τὰς δυνάμεις της ἀπὸ τὴν Ταϊβάν καὶ τὸν Πορθμὸ τῆς Ταϊβάν.

Ἡ εἰσβολὴ καὶ ἡ κατοχὴ τῆς Ταϊβάν ἀπὸ τὴν κυβέρνησις τῶν ΗΠΑ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν ἀπελευθερωμένον Κινέζικον λαόν, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ σὲ καμιά περίπτωσιν καὶ ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες μας τῆς Κινέζικης περιοχῆς τῆς Ταϊβάν πού βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν

κατοχή των ΗΠΑ. Η Ταϊβάν είναι ένα άξεχφόριστο μέρος της Κινέζικης περιοχής. Ο δυνατός πόθος των συμπατριωτών μας στην Ταϊβάν να γυρίσουν στους κόλπους της πατρίδας τους είναι βέβαιο πως θα διατηρηθεί και δεν μπορεί να σβήσει. Η προσπάθεια της κυβέρνησης των ΗΠΑ να χρησιμοποιήσει την χούφτα των ανθρώπων που ανήκουν στην συμμορία του Τσάγκ Κάι-σέκ για να εμποδίσει τους συμπατριώτες μας της Ταϊβάν να πραγματοποιήσουν την επιθυμία τους είναι καταδικασμένη σε έπονίδειστη αποτυχία.

Από πολλών καιρό, η κυβέρνηση των ΗΠΑ κατασκευάζει στρατιωτικές βάσεις γύρω από την Κίνα και έχει σχηματίσει στρατιωτικά μπλόκ. Ακόμα παραπέρα δυναμώνει τώρα δραστήρια την στρατιωτική περικύκλωση της Κίνας. Τελευταία συγκέντρωσε μερικά από τα φερέφωνα της της 'Ασίας και του Ειρηνικού, συμπεριλαμβανόντας και την κλίκα του Τσάγκ Κάι-σέκ για μια διάσκεψη στην Σεούλ, προσπαθώντας να σχηματίσει μια νέα στρατιωτική συμμαχία με κατεύθυνση έναντιον της Κίνας. Αμέσως μετά συνεργάστηκε με την σοβιετική ρεβιζιονιστική ήγετική κλίκα και το Γιαπωνέζικο милитаризм στον σχεδιασμό μιας «Γερής Συμμαχίας» ενάντια στον κομμουνισμό, ενάντια στο λαό, ενάντια στην επανάσταση και ενάντια στην Κίνα. Η προσπάθεια της κυβέρνησης των ΗΠΑ να περικυκλώσει την Κίνα είναι μάταιη. Ο Κινέζικος λαός που κρατάει ψηλά τη σημαία της αντίθεσης στον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ ποτέ δεν θα περικυκλωθεί. Δεν είναι σε καμιά περίπτωση η Κίνα αλλά οι ΗΠΑ που έχουν περικυκλωθεί στον ένα κύκλο μετά τον άλλο από τους λαούς όλου του κόσμου. Ο Κινέζικος λαός είναι βέβαιος ότι μαζί με τους καταπιεζόμενους λαούς και έθνη της 'Ασίας, 'Αφρικής, Λατινικής 'Αμερικής και του υπόλοιπου κόσμου, μπορούν να συντρίβουν τελείως κάθε επιθετικό σχέδιο της κυβέρνησης των ΗΠΑ και είναι αποφασισμένοι να το κάνουν.

Οι προσπάθειες της κυβέρνησης των ΗΠΑ για την σταθεροποίηση μιας στρατιωτικής περικύκλωσης της Κίνας δεν είναι καθόλου νέο κόλπο. Μήπως ο Γιαπωνέζικος милитаризм δεν είχε προηγουμένα δώσει μεγάλη δημοσιότητα στην εσφαιρα κοινής εθιμορίας της μεγάλης ανατολικής 'Ασίας; Δεν έχει παίξει το κόλπο που συνίσταται στο να κατευθύνει τους 'Ασιάτες ενάντια στους 'Ασιάτες; Οι μηχανορραφίες της κυβέρνησης των ΗΠΑ είναι απλώς και μόνο κάτι παρμένο από το καλάνθι άχρηστων του Γιαπωνέζικου милитаризму. Ο σκοπός της κυβέρνησης των ΗΠΑ σ' όλα αυτά είναι να ανταπαρταχθεί στην Κίνα και από την άλλη μεριά να κάνει όλους τους λαούς της 'Ασίας αντικείμενο επίθεσης και υποδούλωσης. Ο λαός της Κίνας και της 'Ασίας δεν πρόκειται ποτέ να εξαπατηθεί από σās.

(3) Τα όσα η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει κάνει κατά της Κίνας αποδείχνουν αδιάσειστα ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν έχει την παραμικρή ελκινείνεια όταν μιλάει για εξομάλυνση των κινεζο-αμερικανικών σχέσεων. Αντίθετα, εφαρμόζει την πολιτική της εχθρότητας και της επίθεσης ενάντια στην Κίνα με διπλασιασμένες προσπάθειες, μεταφέροντας το κέντρο βάρους της παγκόσμιας στρατηγικής της προς την 'Ανατολή και για τον Κινέζικο λαό είναι ο χειρότερος εχθρός του.

Ποιόν είκοσι χρόνια, ο Πρόεδρος Μάο Τσέ-τούνγκ, ο μεγάλος ήγέτης του Κινέζικου λαού, πρόβαλε την περίφημη θέση του ότι ο ιμπεριαλισμός και όλοι οι αντιδραστικοί είναι χάρτινες τίγρεις. Θα θέλαμε με την ευκαιρία αυτή να προειδοποιήσουμε την κυβέρνηση των ΗΠΑ: Ο Κινέζικος λαός έχει ήδη μετρήσει τη δύναμή του μαζί σας και ξερεί πολύ καλά μέχρι που φτάνουν οι ικανότητές σας. Έχουμε προετοιμαστεί. Αν τολμείτε να επιβάλλετε τον πόλεμο στον Κινέζικο λαό, είναι βέβαιο ότι θα σās πολεμήσουμε μέχρι το τέλος.

Κύριε Πρεσβευτά, οι υποθέσεις οποιασδήποτε χώρας στον κόσμο πρέπει να ρυθμίζονται από τον ίδιο το λαό της. Οι 'Ασιατικές υποθέσεις πρέπει να ρυθμίζονται από τον 'Ασιατικό λαό και όποιοδήποτε όχι από τις ΗΠΑ. Η επίθεση των ΗΠΑ στην 'Ασία δεν μπορεί παρά να προκαλέσει την πλντιά

και αποφασιστική αντίσταση των λαών της 'Ασίας. Όταν ξερονται στην 'Ασία για να εκπληρώσουν αυτό που λένε καθήκον τους, οι ΗΠΑ το μόνο που θα καταφέρουν είναι να σπάσουν το κεφάλι τους στον τοίχο. Είναι πιά καιρός να καταλάβει αυτό το σημείο η κυβέρνηση των ΗΠΑ. Οι επιθετιστές των ΗΠΑ πρέπει να φύγουν από την Ταϊβάν και τον πορθμό της Ταϊβάν. Πρέπει να φύγουν από την 'Ασία.

II

Κύριε Πρεσβευτά, θα ήθελα τώρα να κάνω όρισμένα σχόλια για την επέκταση του επιθετικού πολέμου της κυβέρνησης των ΗΠΑ κατά του Βιετνάμ.

1) Δημιουργούν αναταραχή, αποτυχαίνουν, ξαναδημιουργούν αναταραχή, ξανααποτυχαίνουν... μέχρι την καταστροφή τους· αυτή είναι η λογική των ιμπεριαλιστών και όλων των αντιδραστικών σ' όλο τον κόσμο στην αντιμετώπιση της λαϊκής όπόθεσης. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν θα παραβιάσει ποτέ αυτή τη λογική στις ενέργειές της κατά του Βιετνάμ.

Από την τελευταία συνάντηση, η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει επεκτείνει αδιάστατα τους βομβαρδισμούς της Λαοκρατικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ στο 'Ανσί πρωτεύουσα του Βιετνάμ και την Χαϊφόνγκ το πιο σημαντικό λιμάνι του, εφαρμόζοντας τον πιο ανήκουστο και αδιάντροπο πολεμικό εκδισμό κατά της Λαοκρατικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ, και προωθώντας τον επιθετικό πόλεμο κατά του Βιετνάμ σ' ένα ακόμα σοβαρότερο στάδιο. Ταυτόχρονα η κυβέρνηση των ΗΠΑ αύξησε τα επιθετικά στρατεύματά της στο Νότιο Βιετνάμ σε περισσότερους από 300.000 και με αύξουσα ταχύτητα έχει προωθήσει την πολιτική της καμμένης γής εκάπτε τα πάντα, σκοτώνει τους πάντες, καταστρέφει τα πάντα κατά του Νοτιοβιετναμέζικου λαού. Ακόμα παραπέρα, η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει βάλει τα ανδρείκελά της του Ν. Βιετνάμ και τους Δεξιούς του Λαός να κάνουν στρατιωτικές προκλήσεις κατά της Καμπότζης και να εξαπολύουν φρενιασμένες επιθέσεις κατά των άτελενθερωμένων περιοχών του Λαός προσπαθώντας έτσι να ξαπλώσει τις φλόγες του πολέμου σ' όλη την 'Ινδοκίνα.

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει βάλει τα δυνατά της να προκαλέσει αναταραχή στο Βιετνάμ αλλά το μόνο που θα κερδίσει είναι η ταπεινωτική αποτυχία. Τα πειρατικά αεροπλάνα των ΗΠΑ έχουν εισπράξει χτυπήματα στο κεφάλι πάνω από το Β. Βιετνάμ από τον ήρωικό λαό του Βιετνάμ. Τα επιθετικά στρατεύματα των ΗΠΑ έχουν χτυπηθεί άγρια στο Β. Βιετνάμ. Οι επιθετιστές των ΗΠΑ έχουν ύποστει ήττες από τον Βιετναμέζικο λαό και είναι εκ των προτέρων καταδικασμένοι σε αποτυχία στο Βιετνάμ.

Κρίμα που η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν έχει καταφέρει να διαχθθεί τίποτα και να γίνει λιγάκι πιο έξυπνη. Σαν τον χαρτοπαίχτη, όσο περισσότερο χάνει, τόσο πιο απελπισμένη και παράτολμη γίνεται. Όλες οι ένδειξεις δείχνουν ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ επιταχύνει την στρατολογία και ετοιμάζεται να αύξησει τα επιθετικά στρατεύματα στο Βιετνάμ σε 400.000, 500.000 ίσως και 750.000. Με μια λέξη προσπαθεί ακόμα να σωθεί από την ήττα με την επέκταση του πολέμου.

Αλλά η ιστορία έχει αποδείχθει ανελέητη για τους επιθετικούς. Όσο περισσότερο επεκτείνει τον πόλεμο η κυβέρνηση των ΗΠΑ τόσο πιο καταστροφική θα είναι η ήττα της. Κάθε φορά που η κυβέρνηση των ΗΠΑ παθαίνει μια ήττα, επεκτείνει τον πόλεμο· και κάθε φορά που επεκτείνει τον πόλεμο, παθαίνει άλλη μια μεγαλύτερη ήττα. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει μπει σε ένα φαύλο κύκλο στο Βιετνάμ και δεν μπορεί να ξεφύγει.

2) Για να διατηρήσουν το καθεστώς τους και να συνεχίσουν την επέκτασή τους στο εξωτερικό, οι αντιδραστικές άρχουσες τάξεις, καταφεύγανε πάντα στην διπλή ταχτική της χασάπικης καταπίεσης και της παραδοσιακής εξαπάτησης. Αυτό ακριβώς κάνει και η κυβέρνηση των ΗΠΑ στο Βιετνάμ.

Κάθε φορά που η κυβέρνηση των ΗΠΑ ρίχνει ένα κου-

τσουρο στις φλόγες του Βιετνάμ, πάντα το συνοδεύει με προσευχές για την ειρήνη. Πρόσφατα ενώ επέκτεινε τον πόλεμο, η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει απλώσει το προπέτασμα καπνού των «ειρηνευτικών συνομιλιών» με την βοήθεια της σοβιετικής ρεβιζιονιστικής ήγετικής κλίμακας και των αντιδραστικών από διάφορες χώρες. Αυτοί ικετεύουν δραστήρια μια «άποκλιμάκωση» του πολέμου στο Βιετνάμ. Αυτοί υποστηρίζουν με θόρυβο τον διακανονισμό του Βιετναμικού προβλήματος στην βάση των συμφωνιών της Γενεύης.

Ο ήρωϊκός και δοκιμασμένος λαός του Βιετνάμ δεν πρόκειται ούτε να λυγίσει ούτε να ξεγελαστεί. Με όση ευφράδεια και να μιλάει η κυβέρνηση των ΗΠΑ και όσο δραστήρια να ξεχεται σε βοήθεια σας η φωνή της σοβιετικής ρεβιζιονιστικής ήγετικής κλίμακας, ο Βιετναμέζικος λαός δεν πρόκειται να πιστέψει ποτέ ότι μόνο μια συμφωνία στα χαρτιά θα κάνει τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ να παρατήσει το χασαπομάχαιρο και να γίνει ξαφνικά ένας καλός βοδδδας ή έστω να φερθεί κάπως καλύτερα. Έχει ξεσκεπάσει τις απάτες των ειρηνευτικών συνομιλιών των ΗΠΑ την μία μετά την άλλη.

Καθώς ξέρει ο καθένας, με κλιμάκωση ή άποκλιμάκωση, ο πόλεμος των ΗΠΑ κατά του Βιετνάμ είναι ένας πόλεμος επιθετικός. Η οδσία του προβλήματος του Βιετνάμ στην παρούσα στιγμή δεν είναι καθόλου ή βαθμιαία άποκλιμάκωση του πολέμου, αλλά η άμεση και πλήρης αποχώρηση των επιθετικών των ΗΠΑ από το Ν. Βιετνάμ. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν θα πετύχει ποτέ το σχέδιό της για «έκβιασμό των ειρηνευτικών συνομιλιών μέσω των βομβαρδισμών». Καθώς ξέρει ο καθένας, οι συμφωνίες της Γενεύης σχίστηκαν σε κομματάκια πριν πολύ καιρό από την κυβέρνηση των ΗΠΑ. Η προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν οι συμφωνίες της Γενεύης για να δεθούν τα χέρια των λαών του Βιετνάμ, της Κίνας και όλου του κόσμου δεν θα πετύχει ποτέ.

Η απάτη των ειρηνευτικών συνομιλιών της κυβέρνησης των ΗΠΑ έχει ήδη χρεωκοπήσει και είναι αναπόφευκτο να χρεωκοπήσει τελείως. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν θα καταφέρει ποτέ να κερδίσει στο τραπέζι της συνδιάσκεψης αυτό που δεν κατάφερε να κερδίσει στο πεδίο της μάχης. Χρησιμοποιώντας τη διπλή άντεπαναστατική ταχτική της ή κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να ξεσπατήσει τον Βιετναμέζικο λαό και τους λαούς όλου του κόσμου. Αντίθετα, θα αποκαλύπτει όλο περισσότερο το άμαρτωλά χαρακτηριστικά της μπροστά σε όλο τον κόσμο.

3) Ο αγώνας του Βιετναμέζικου λαού ενάντια στην επίθεση των ΗΠΑ και για την εθνική σωτηρία είναι ένας αγώνας δίκαιος. Έχει κερδίσει την πλήρη υποστήριξη των λαών σ' όλο τον κόσμο και είναι βέβαιο πως θα αποβεί νικηφόρος.

Ο λαϊκός πόλεμος των Βιετναμέζων είναι μια σιδερένια επαλήθευση και είναι αδύνατο, τελείως αδύνατο, να τον συντριψει οποιαδήποτε δύναμη στη γη.

Στις 17 Ιουλίου ο Πρόεδρος Χό Τσι Μινχ της Λαοκρατικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ δημοσίευσε μια έκκληση όπου δήλωνε επίσημα: «Ο Τζόνσον και η κλίμα του πρέπει να καταλάβουν αυτό: Μπορούν να στείλουν 500.000 στρατό, ένα εκατομμύριο και ακόμα περισσότερο για να κλιμακώσουν τον επιθετικό τους πόλεμο κατά του Ν. Βιετνάμ. Μπορούν να χρησιμοποιήσουν χιλιάδες αεροσκάφη για να εντείνουν τις επιθέσεις τους κατά του Βορείου Βιετνάμ. Άλλα δεν θα καταφέρουν ποτέ να λυγίσουν την απάληνη θέληση του ήρωϊκού Βιετναμέζικου λαού να πολεμήσει κατά της επίθεσης των ΗΠΑ για την εθνική σωτηρία... Ο πόλεμος μπορεί να διαρκέσει ακόμα 5, 10, 20 χρόνια και ακόμη περισσότερο. Το Άννι, η Χαϊφόνγκ και άλλες πόλεις και επιχειρήσεις μπορεί να καταστραφούν, αλλά ο Βιετναμέζικος λαός δεν θα φοβηθεί! Τίποτε δεν είναι πολυτιμότερο από την ανεξαρτησία και την ελευθερία». Αυτή η μεγαλειώδης και ήρωϊκή έκκληση του Προέδρου Χό Τσι Μινχ είναι η πιο δυναμική απάντηση στην ιμπεριαλιστική πολιτική του πολεμικού εκβιασμού των ΗΠΑ.

Ο Κινέζικος λαός υποστηρίζει με τον πιο θερμό και αποφασιστικό τρόπο την έκκληση του Προέδρου Χό Τσι Μινχ της Λαοκρατικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ και υποστηρίζει σταθερά τον Βιετναμέζικο λαό στην διεξαγωγή του αγώνα μέχρι το τέλος, όποτε ούτε ένας Άμερικανός στρατιώτης δεν θα βρίσκεται στο ιερό χώμα του Βιετνάμ και όποτε να κερδιθεί η τελική νίκη στον πόλεμο αντίστασης κατά της επίθεσης των ΗΠΑ και για την εθνική σωτηρία. Η Κινέζικη κυβέρνηση έχει δηλώσει πολλές φορές επίσημα ότι η αμερικανική ιμπεριαλιστική επίθεση εναντίον του Βιετνάμ είναι επίθεση εναντίον της Κίνας. Τα 700 εκατομμύρια του Κινέζικου λαού δίνουν τεράστια υποστήριξη στον Βιετναμέζικο λαό, οι άπεραντες εκτάσεις της Κίνας είναι πιστά μετόπισθεν του Βιετναμέζικου λαού. Για να υποστηρίξει τον Βιετναμέζικο λαό να κερδίσει την πλήρη νίκη στον πόλεμο αντίστασης κατά της επίθεσης των ΗΠΑ, ο Κινέζικος λαός είναι έτοιμος να υποβληθεί στις μέγιστες εθνικές θυσίες.

Ο Κινέζικος λαός ό,τι λέει το κάνει. Αν υποτιμήσετε την ανυποχώρητη απόφαση του Κινέζικου λαού να υποστηρίξει τον Βιετναμέζικο λαό στην διεξαγωγή του αγώνα μέχρι το τέλος και αν υποτιμήσετε τις ενέργειες που θα κάνει ο Κινέζικος λαός μέχρι το τέλος αυτό, τότε θα διαπράξετε ένα χοντρό ιστορικό λάθος και θα είναι δύσκολο να το επανορθώσετε.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΑΛΛΗΛΟΣΦΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΥΡΥΤΙΔΑ ΠΟΘΗΚΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΕΚΡΑΓΕΙ

Άρθρο της «Φωνής του Λαού», όργάνου του Κ. Κ. Βελγίου, της 26)8)66.

Η Γιουγκοσλαβία κατέχει μιὰ διαλεχτή θέση στις ειδήσεις τών τελευταίων αυτών μηνών. Καί ό πιδ όλιγότερο προσεκτικώς παρατηρητής αντιλαμβάνεται εύκολα πώς κάτι συμβαίνει σ' αυτή τη «σφηκοφωλιά» πού κυβερνάει τη χώρα αυτή και πού την αναφέρουν σάν παράδειγμα οί χρουστωφικοί της Μόσχας, της Πράγας ή τών Βρυξελλών.

Κανένας δέν μπορεί νά άρνηθεί την πανάθλια οικονομική κατάσταση πού έπικρατεί εκεί. Η θεαματική προσέγγιση πρὸς τὸ Βιετνάμ δέν έπαψε νά συγκινεί εκείνους, άνάμεσα σά μέλη τών ρεβιζιονιστικῶν κομμάτων πού δέν έχουν χάσει κάθε ίχνος μαρξισμού-λενινισμού. Η όλο και πιδ φανερή συνενόχη τού Τίτο στις άηδιαστικές «φιλειρηνικές» μανούβρες τού Τζόνσον σχετικά με την άμερικάνικη επίθεση έναντίον τού Βιετνάμ φώτισε όσους αντιιμπεριαλιστές είχαν εξαπατηθεί με την άποκαλούμενη «οὐδετερότητα» της Γιουγκοσλαβίας.

Έδῶ και λίγο καιρό, στὸ Μπριόνι, συνήλθε ή Τέταρτη Όλομέλεια αὐτοῦ πού συνεχίζουν νά ονομάζουν «Ένωση Γιουγκοσλάβων Κομμουνιστῶν» ἀφοῦ έκαθάρισε ό Τίτο τὸν κομπάρσο του Ράνκοβιτς, ανώτατο άρχηγὸ της U.D.B. της άπαίσιας μυστικῆς άστυνομίας τού τιτικοῦ καθεστῶτος. Τέλος, τὸ έπεισόδιο τού συγγραφέα Μιχαήλωφ, όπαδοῦ της τάσης γιά πιδ γρήγορη μετατροπή της Γιουγκοσλαβίας σέ πραγματική άμερικάνικη άποικία, έδειξε ότι ή διχόνοια άναψε άνάμεσα σ' αὐτοὺς πού ασχολοῦνται με τὸ ξεπούλημα της χώρας τους στὸν ξένο καπιταλισμό.

ΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΣ: Η «ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ» ΤΩΝ ΤΙΤΟ-ΙΚΩΝ

Ανάμεσα σ' όλες τις άποδείξεις της διάλυσης τού τιτικοῦ μύθου, πού υπέθαλπαν οί χρουστωφικοί, πρέπει νά σταθοῦμε πρὸ πάντων πάνω στὴν τελευταία όλομέλεια της Ένωσης Κομμουνιστῶν της Γιουγκοσλαβίας. Ό δυτικός τύπος δέν θέλησε νά δει σ' αὐτὴν παρὰ μόνο τὴν καταδίκη ἀπὸ τὸν «γενναίο Τίτο» τῶν άστυνομικῶν μεθόδων τῶν όποίων ό ίδιος ὑπῆρξε «θύμα». Ό Τίτο ἀπόχτησε έτσι τὸ «θάρρος» γιά νά

καταργήσει τὴν βασιλεία της άστυνομίας τού Ράνκοβιτς γιά νά «δημοκρατικοποιήσει» όλοκληρωτικά τὸ καθεστῶς.

Στὴν πραγματικότητα, κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῆς της όλομέλειας ό Τίτο πραγματικά ὑποχρεώθηκε νά ἀποκαλύψει δημόσια... αὐτὸ πού ό Στάλιν, τὸ παγκόσμιο κομμουνιστικὸ κίνημα, οὐ Μαρξιστὲς-Λενινιστὲς όλου τού κόσμου διακήρυξαν ἀπὸ τὸ 1948!

Μιὰ πληροφορία διαδεδομένη ἀπὸ τὸ Γιουγκοσλαβικὸ Πρακτορεῖο Τανγιοῦγκ, χρειάσθηκε δεκαπέντε μέρες γιά νά φέρει εἰς πέρας αὐτὴ τὴν θορυβώδη επίδειξη.

Αὐτὴ ή πληροφορία έλεγε ότι ό Τίτο έπρόκειτο νά έκαθαρίσει τὸ Συμβούλιο της Ένωσης τῶν Κομμουνιστῶν Γιουγκοσλαβίας τού κλάδου της έξουσίας γιά τις έξωτερικὲς ὑποθέσεις. Γιατί; Γιατί αὐτὸ τὸ συμβούλιο άφοσιωμένο στὸν Ράνκοβιτς είχε, πράγματι, πάρει ἐξ όλοκληρου σά χέρια του αὐτὸν τὸν κλάδο χρησιμοποιώντας μεθόδους και μέσα της πιδ καθαρῆς μορφῆς τού φασισμού: φυσικὲς έκαθαρίσεις, διπλοπράκτορες, κατασκοπία...

Τὸ 1948, ό Στάλιν, μέσα σέ μιὰ έπιστολή πού απευθύνονταν πρὸς τὴν «Ένωση», έγραφε πὸς ήταν άδύνατο νά έχει κανονικὲς σχέσεις με τὸ ὑπουργεῖο τῶν Έξωτερικῶν της Γιουγκοσλαβίας, γιατί, στοὺς κόλπους του βρισκότανε ένας πασίγνωστος πράκτορας τῶν Έγγλέζων, ό ὑφυπουργὸς Βελεμπίτ, ἐνῶ ό πρέσβης της Γιουγκοσλαβίας στὸ Λονδίνο και πολυάριθμα μέλη της πρεσβείας στὴ Μεγάλη Βρεταννία ήταν γνωστά σάν μέλη της 'Ιντέλιτζενς-Σέρβις!

Αλλά ἄς ξανάρθουμε σ' αὐτὴ τὴν τέταρτη όλομέλεια της Ένωσης Κομμουνιστῶν της Γιουγκοσλαβίας. Τὸ μεγάλο της ενδιαφέρον δρίσκεται στὸ ότι φώτισε:

- 1) τὴν πάλι γιά τὴν έξουσία στοὺς κόλπους της τιτοϊκῆς συμμορίας,
- 2) τὸ άπαίσιο άστυνομικὸ σύστημα πού λυμαίνεται τὴν Γιουγκοσλαβία,
- 3) τὸ δάθεμα τῶν ἔθνικῶν ανταγωνισμῶν,
- 4) τὸν οικονομικὸ μαρασμὸ πού προκαλάσει τὸ καπιταλιστικὸ

σύστημα που τιμάται στη Γιουγκοσλαβία.

“Όλα αυτά, από το στόμα του ίδιου του Τίτο και των υποτακτικών του.

ΤΙΤΟ: Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΖΕΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Για να διώξει το λαό του Ράνκοβιτς, ο Τίτο δήλωσε ότι οι ύπηρεσίες της αστυνομίας που διευθύνονταν από αυτόν, είχαν «δημιουργήσει τη δική τους εξουσία πάνω στους ανθρώπους, την εξουσία τους πάνω στην Ένωση των Κομμουνιστών, την εξουσία πάνω στην κοινωνία μας. Αυτές οι άνοητες παραμορφώσεις διαδόθηκαν ακόμη και μέσα στις επιχειρήσεις, τα εργοστάσια, τους διάφορους δημόσιους οργανισμούς, παντού».

Δηλαδή όλη η ζωή της Γιουγκοσλαβίας διευθύνεται από έναν αστυνομικό οργανισμό.

‘Ο Τίτο λέει ακόμη:

«Στις προηγούμενες τάσεις να μεταβάλουν την Κρατική ασφάλεια σε μια δύναμη πάνω απ’ την κοινωνία ήλθαν να προστεθούν νέες τάσεις, δηλαδή ότι η ασφάλεια του Κράτους θα γίνει ένας από τους αποφασιστικούς παράγοντες για την επεξεργασία της κοινωνικής πολιτικής. Οι υπεύθυνοι της U.D.B. επωφελομένοι από τις θέσεις τους, χρησιμοποιούσαν τα όργανά τους για να θέσουν σε έλεγχο όλη την κοινωνία».

Το πιο άστειο από όλα αυτά είναι ότι οι τιτοϊκοί και οι χρουσταφικοί προσπαθούν με πείσμα από χρόνια να παρουσιάσουν την Γιουγκοσλαβία σαν την χώρα με την πιο υγιή δημοκρατία, νομιμότητα, ανθρωπισμό κλπ...

“Όταν οι Μαρξιστές-Λενινιστές μιλούσαν για την αποτροπή της τιτοϊκής δικτατορικής εξουσίας, για τρομοκρατία που άσκει η U.D.B., οι χρουσταφικοί και οι υπερασπιστές του καπιταλισμού ξεσήκωναν θορυβώδεις διαμαρτυρίες.

Σήμερα, είναι ο Τίτο αυτός που αναγνωρίζει πως η U.D.B. κάνει να επικρατεί η τρομοκρατία τώρα και εικοσιπέντε χρόνια στη Γιουγκοσλαβία!

Η ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

“Όμως παρ’ όλα αυτά δεν θα άπατηθοῦμε. ‘Ο Τίτο δεν μέμφεται τους Ράνκοβιτς, Στεφάνοβιτς και τους υποτακτικούς τους, για την καταπίεση που άσκουν ενάντια στους κομμουνιστές. Αντίθετα, τους έπαινει για αυτό το είδος των ενεργειών τους. “Όχι, αυτό που άγνανττεί τον αφέντη του Μπριόνι είναι ότι η U.D.B. χρησιμοποιήθηκε από αυτά τα άτομα για να δοκιμάσουν να του αρπάξουν, αυτού του ίδιου, του Τίτο, την εξουσία.

Είναι χρήσιμο να υπενθυμίσουμε εδώ πως ο Τίτο, ο Καρντέλι, ο Ράνκοβιτς, η U.D.B. και όλη αυτή η κλίκα των ληστών έχουν δολοφονήσει 30.000 κομμουνιστές μετά την απελευθέρωση, έχουν περάσει από το μαχαίρι χωριά δολόκληρα, ιδιαίτερα στην περιοχή του Κοσόβου, της Μακεδονίας και του Μοντενέγκρο όπου κατοικούν ένα εκατομμύριο Άλβανοί, έκλεισαν δεκάδες χιλιάδες κομμουνιστές μέσα στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως του Γκολι-Οτόκ, της Στάρα Γκράντσα, του Κέβηγκο. Είναι ο Τίτο ο ίδιος που τοποθέτησε τον ‘Αλέξανδρο Ράνκοβιτς και τον Σβιασλάβ Στεφάνοβιτς επί κεφαλής αυτής της αντικομμουνιστικής εκστρατείας. Δώδεκα χιλιάδες υπάλληλοι απολύθηκαν, διακόσιες χιλιάδες μέλη διαγράφηκαν από το κόμμα από αυτούς τους γκάγκστερς. Κομμουνιστές διεθνώς γνωστοί βασανίστηκαν: ο στρατηγός Ράντε Ζίριτς ‘Οζρένι, ο ‘Ομερ Τσένγκεζι, ο καθηγητής Ράντσεβιτς.

‘Ο Γιουγκοσλάβος ήρωας “Άρσο Γιονάδοβιτς δολοφονήθηκε. Και ύπηρεξαν άνθρωποι ακόμη πιο πέρα, κάτω από τις διαταγές του Τίτο, των αμερικάνων και των εγγλέζων αφεντικών του, με συνωμοσίες, προκλήσεις, εκστρατείες ενάντια στις άλλες σοσιαλιστικές χώρες των Βαλκανίων: την ‘Αλβανία, Ούγγαρία, Βουλγαρία, Ρουμανία.

‘Ο Κότσι Τζότζε στην ‘Αλβανία, ο Ράικ στην Ούγγαρία, ο Κοστόφ στην Βουλγαρία, ύπηρεξαν τιτοϊκοί πράκτορες που χρησιμοποιήθηκαν για να δοκιμάσουν να καταστρέψουν την σοσιαλιστική εξουσία σ’ αυτές τις χώρες, για να εγκαθιδρύσουν εκεί τον καπιταλισμό, τέλος για να τις κάνουν να πέσουν στα χέρια των ιμπεριαλιστών. “Όλοι ήταν καλοί γι’ αυτόν: οι παλιοί συνεργάτες των κατακτητών ναζί, οι φασίστες, οι εγκληματίες πολέμου μέχρι και οι πιο κοινοί δολοφόνοι.

“Ένας από τους πράκτορές του, ο Παναγιώτης Πλιάκου, ο οποίος έφυγε το 1957 από την ‘Αλβανία στη Γιουγκοσλαβία, και που τα σχέδιά του ξεσκεπάστηκαν με τον καιρό, ήθελε να πεθάνει την ίδια τη στιγμή που ο Ράνκοβιτς διαγράφηκε από τον Τίτο. Οι κακιές γλώσσες λένε πως ο θάνατός του δεν ήταν «φυσικός».

‘Αφού είχε αφήσει τα Τίρανα για το Βελιγράδι, ο Π. Πλιάκου επιφορτίστηκε από τη Γιουγκοσλαβική U.D.B. να έλθει σε επαφή με τη C.I.A. και κατ’ αυτόν τον τρόπο τον είδαμε να αποκαθιστά «σχέσεις εργασίας» με την ‘Ελληνική ‘Ασφάλεια! “Όλα αυτά κάτω από την κάλυψη των Τίτο, Ράνκοβιτς και... Χρουσταφ!

Αυτός ο ίδιος θέλησε να επιβάλλει στο Κόμμα ‘Εργασίας της ‘Αλβανίας να «αποκαταστήσει» τον προδότη αυτόν που η συνεργασία του με τον βο αμερικανικό στόλο και με τους ‘Ελληνες μοναρχοφασίστες δεν αποτελούσε μυστικό για κανένα.

‘Ο Τίτο, ως το ξαναπούμε, δεν μέμφεται καθόλου γι’ αυτά τα εγκλήματα το Ράνκοβιτς, γιατί διαπραττοντάς τα ο τελευταίος, προσέφερε ύπηρεσίες στην... «άποσταλινοποίηση»! Αντίθετα, ο Γιουγκοσλάβος δικτάτορας συγχαιρεί τον Ράνκοβιτς για την «καλή» του «δουλειά» σ’ αυτόν τον τομέα.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΛΥΚΩΝ

Γιατί σ’ αυτή την περίπτωση ο Τίτο απομάκρυνε τον συνεργάτη του σ’ όλες τις φρικαλεότητες;

Είναι πολύ συνηθισμένο στους κόλπους μιας συμμορίας από γκάγκστερς να φιλονεικούν εύκολα για την εξουσία και για το μίσος της λείας.

‘Ο ίδιος ο Τίτο έχει την ίδια γνώμη, αν κρίνουμε από αυτό το απόσπασμα της ομιλίας του:

“Θεωρώ ότι εδώ έχουμε να κάνουμε όχι μόνο με άτομα αλλά με ένα αγώνα κλικών και με ομάδες που ανταγωνίζονται για την κατάληψη της εξουσίας».

‘Επί πλέον, ο Τίτο δεν άγνοει καθόλου ότι ο άνεμος του μίσους φυσάει όσο πάει και πιο δυνατά πάνω στη Γιουγκοσλαβία. Μιλώντας για «επαναφορά της εμπιστοσύνης προς το Κεντρικό Συμβούλιο της Ένωσης των Κομμουνιστών Γιουγκοσλαβίας» ο δικτάτορας εδήλωσε: «Νομίζω ότι συμφωνείτε εντελώς με την άποψη σύμφωνα με την οποία έπαψε να υπάρχει μια τέτοια εμπιστοσύνη».

Μπροστά στους αντιπρασώπους των παλαιών αγωνιστών λέει ακόμη:

«Μερικοί αγωνιστές, και μάλιστα ομάδες αγωνιστών, προπαντός, ανάμεσα από τους αγωνιστές που απομακρύνθηκαν, τρέφονται με μίσος».

“Ήταν λοιπόν επείγον για τον Τίτο να προσφέρει στον λαό έναν αποδιοπομπαίο τράγο φορτωμένο με όλα τα εγκλήματα. ‘Ο Τίτο διάλεξε τον Ράνκοβιτς, τον Στεφάνοβιτς και άλλους

για να πέσει επάνω τους το λαϊκό μίσος.

Αλλά η μανούβρα δεν είναι καθόλου ξευπηνη γιατί οι εργάτες της Γιουγκοσλαβίας έχουν από καιρό καταλάβει ότι ο Ράνκοβιτς, ο Τίτο, ο Καραντέλι, ο Πόποβιτς κλπ., ακολουθώντας την ίδια πολιτική καταπίεσης. Από καιρό έχει καταλάβει πως κάτω από τις δημαγωγικές λέξεις της «άμεσης δημοκρατίας» και της «αυτοδιαχείρισης» κρύβεται η αμυσταγής δικτατορία μιας νέας κλίμακας εκμεταλλευτών που πούλησαν την χώρα τους στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΗΣ «ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ».

Μέσα στα σχέδια των Βρετανών και Αμερικάνων ιμπεριαλιστών υπάρχει πάντα το σχέδιο για τη δημιουργία μιας βαλκανικής δημοσπονδίας υποταγμένης στις καπιταλιστικές δυνάμεις.

Ο Τίτο, πράκτορας των ιμπεριαλιστών αυτών, ποτέ δεν έπαυε να βλέπει το ίδιο όνειρο, που το κληρονόμησε από την παλιά σέρβικη μοναρχία: «Η Μεγάλη Σερβία, από την Τεργέστη μέχρι τη Θεσσαλονίκη και από τα Καρπάθια έως το Δουρράχιο». Μ' αυτή την έννοια έγιναν διάφορες μανούβρες ενάντια στις γειτονικές σοσιαλιστικές χώρες της Γιουγκοσλαβίας. Με τη μεσολάβηση του Κότσι Τζότζε, που έχει πεθάνει ήδη, ο Τίτο θα ήθελε να κάνει την Αλβανία την «7η Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία». Είναι στο ίδιο πνεύμα που η τιτοϊκή διοίκηση καταπιέζει ένα εκατομμύριο Αλβανών και ένα μισό εκατομμύριο πολιτών άλλων εθνότητων: Ρουμάνων, Ούγγρων, Βουλγάρων.

Αλλά το κύμα του σωβινισμού και του εθνικισμού υπάρχει ακόμα και μέσα στις σχέσεις μεταξύ των διαφόρων δημοκρατιών.

Ουσιαστικά, η κλίμακα του Τίτο αντικατέστησε την παλιά σερβο-κροατική αστική τάξη στην εκμετάλλευση των παραδοσιακά καταπιεζόμενων εθνότητων.

Η κλίμακα του Τίτο, με την επικράτηση των Κροατο-Σλοβένων, έκανε ό,τι της ήταν δυνατό για να παραμείνουν καθυστερημένες οι περιοχές που διαθέτουν τις πηγές πρώτων υλών και εργατικής δύναμης. Ο γραφειοκρατικός μηχανισμός οικοδομήθηκε σε αναλογία με το παλιό σύστημα που κυριαρχούσε το «σέρβικο στοιχείο». Οι δημοσπονδίες δημοκρατίες δημιουργήθηκαν για λόγους επιφάνειας ενώ τα σωβινιστικά στοιχεία της «Μεγάλης Σερβίας» κρατούν τα ήντια. Αυτό δεν έγινε άνοιχτα από την αρχή αλλά προπαντός μετά το 1948, όταν διώχθηκαν οι διεθνιστές κομμουνιστές και όταν οι τιτοϊκοί ήλθαν σε ρήξη με τον λεβινισμό και τον προλεταριακό διεθνισμό.

Αυτή η σωβινιστική πολιτική εκδηλώθηκε, στην πράξη, με την κατάργηση των δικαιωμάτων των εθνότητων, που τα είχαν αποκτήσει μέσα στον αντιφασιστικό αγώνα. Οικονομικά, οι κύριες επενδύσεις έγιναν στην Σερβία, την Κροατία και τη Σλοβενία ενώ η περιφέρεια έμεινε στην προϋπάρχουσα κατάσταση: δηλ. μια ζώνη εκμετάλλευσης και δεσποτειάς από την Σερβο-κροατο-σλοβένικη αστική τάξη.

Ανάμεσα στις γιουγκοσλαβικές ανεπτυγμένες περιοχές και στις υποανάπτυκτες υπάρχει μια τυπική σχέση όμοια με εκείνη της μητρόπολης με την αποικία. Είναι αλήθεια ότι μέσα στις διάφορες εθνικές περιοχές άνοιξαν μερικά σχολεία της μητρικής γλώσσας, αλλά η διδασκαλία, το περιεχόμενο της και η ουσία της, δεν είναι παρά μέσα πνευματικής κυριαρχίας και αφομοίωσης των διαφόρων εθνότητων από την Σερβο-Κροατική αστική τάξη. Όχι μόνο μέσα στον τομέα της κοινότητας, της τέχνης και των ιστορικών επιστημών δεν έχει γίνει τίποτα για να φωτίσει τον ρόλο που έπαιξαν αυτοί οι λαοί, τους αγώνες και τους πολέμους των μαζών όπως και τις ιδιο-

μορφίες της πλούσιας κουλτούρας των περιφερειακών εθνότητων, αλλά χρησιμοποιήσαν όλα τα μέσα για να εμφανίσουν σαν παράγοντα προσόδου την εθνική και πνευματική καταπίεση που εξάσκησε εναντίον τους η σωβινιστική αστική τάξη και οι κυρίαρχες κλίμακες της φεουδαρχικής Γιουγκοσλαβίας. Η πάλη της εργατικής τάξης και της αγροτιάς των διαφόρων εθνότητων για τη λευτεριά, τη γη, τη δημοκρατία, το σοσιαλισμό απαγορεύτηκε και χαρακτηρίστηκε σαν αντιδραστική. Αυτή η πολιτική της αφομοίωσης και του εκσερβισμού εφαρμόστηκε και με άλλες μεθόδους. Οι Γιουγκοσλάβοι ρεβιζιονιστές, σχηματίζοντας τις ξενη δημοκρατίες της δημοσπονδίας, βρήκαν έτσι την ευκαιρία να προθούν στο μοίρασμα των εθνικών μειονοτήτων μέσα σε δυο δημοκρατίες ή πιά πολλές, με τρόπο που αυτές χάνονται και διαλύονται μέσα στη θάλασσα πολύ πιο μεγάλων εθνότητων έτσι που να μη μπορούν να επωφεληθούν από το δίκαιο, από τη μορφή, την εκπαίδευση στη μητρική γλώσσα, την εδαφική και πνευματική κοινότητα. Και στην περίπτωση όπου από τέτοιες μεθόδους δεν έδωσαν και σπουδαία αποτελέσματα, κατέφυγαν στις μετακινήσεις με τη βία, την τρομοκρατία όπως και στις μαζικές εκτοπίσεις που φέρνουν την πείνα και την αθλιότητα. Έτσι, δεκάδες χιλιάδες Αλβανών εκδιώχθηκαν με τη βία στην Τουρκία, χωρίς να συμπεριλάβουμε τις δεκάδες χιλιάδες που εξόριζαν κάθε χρόνο από το Κόσοβο, τη Μακεδονία και το Μοντενέγκρο στις ενδότερες περιοχές της Γιουγκοσλαβίας.

Έχοντας άπ' όψεως ότι οι επενδύσεις ξένων κεφαλαίων (κατά πρώτο λόγο τα δισεκατομμύρια δολάρια που οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές έδωσαν σαν ανταμοιβή στην κλίμακα του Τίτο για την προδοσία τους και για υπηρεσίες που τους προσέφερε) χρησιμοποιήθηκαν για να αναπτύξουν την βιομηχανία περιοχών αναπτυγμένων· μια αληθινή στρατιά ανέργων, των περιφερειακών περιοχών και εθνότητων, πήρε το δρόμο για το Βελιγράδι, το Ζάγκρεμπ και τη Λουμπλιάνα. Αυτή η καλοπληρωμένη «δουλειά», τόσο πλεονεκτική για τους νέους αφέντες του γιουγκοσλαβικού καπιταλισμού και του δυτικού ιμπεριαλισμού, είναι ταυτόχρονα πολύ πλεονεκτική για να οδηγήσει μέχρι τέλους την σωβινιστική πολιτική του εκσερβισμού που η κλίμακα του Τίτο εφαρμόζει με συνέπεια και αριότητα.

Πρόσφατα, στις 6 Ιουλίου, ο Τίτο ζήτησε επίμονα να πάντων «οι διάφορες διχόνοιες που προκαλούνται από καιρό σε καιρό εξ αιτίας τοπικιστικών και εθνικιστικών λόγων».

Αλλά αυτό βρίσκεται στο ίδιο το σύστημα του γιουγκοσλαβικού καπιταλισμού και αυτός ο ίδιος γεννάει αυτές τις διχόνοιες. Η κλίμακα του Τίτο, στην υπηρεσία της σωβινιστικής σερβο-κροατικής αστικής τάξης και της διεθνούς ιμπεριαλιστικής αστικής τάξης, κάτω από το δημαγωγικό σύνθημα «αδελφότητα-ένότητα» εξαγειρεί ούσιαστικά να σκεπάσει την καπιταλιστική εκμετάλλευση και την εθνική καταπίεση των λαών των διαφόρων περιοχών της Γιουγκοσλαβίας (Μοντενέγκρο, Μακεδονία, Βοσνία, Ερζεγοβίνη και την ίδια ακόμα στην Κροατία) προς όφελος της σέρβικης και σλοβένικης αστικής τάξης.

Στην ολομέλεια της Ένωσης Κομμουνιστών Γιουγκοσλαβίας, που συγκλήθηκε το Φλεβάρη-Μάρτη, οι διχόνοιες εκδηλώθηκαν σε όλη την κλίμακα. Ο Τίτο, ο Ράνκοβιτς και ο γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής της Ένωσης της Μακεδονίας, ο Τσερενκόρσκι, αμοιβαία απέρριψαν την ευθύνη για τις σωβινιστικές τάσεις που απειλούν να διαλύσουν την Γιουγκοσλαβία.

ΠΟΤΕ ΘΑ ΠΕΤΑΧΤΕΙ ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΑ Ο ΤΙΤΟ;

Η αντίζηλία στη σέρβικη U.D.B. του Ράνκοβιτς και στους κροάτες Ουστάσι του Τίτο, για να μη αναφέρουμε τις εθνικιστικές τάσεις προς το νότο των σλοβένων εθνικιστών, δεν μπορεί να σταματήσει εκεί.

Αυτή τη στιγμή, μετά το χτύπημα που δόθηκε ενάντια στην

ομάδα που Ράνκοβιτς, ή συνεννόηση είναι απόλυτη ανάμεσα στην ομάδα που πήρε την εξουσία και όχι μόνο στους αμερικάνους ιμπεριαλιστές αλλά και στην Ιταλική αστική τάξη. 'Ακόμη, πρόσφατα, οι τιτοϊκοί, τα πνευματικά παιδιά του Στέπιντς είναι στενά συνδεδεμένα με το Βατικανό. Οι σχέσεις τους έχουν ψυχρανθεί λιγάκι με τους άλλους πατριάρχες Μπρέζνιεφ, Κοσύγκιν, Ποντγκόρνυ κλπ. Πραγματικά, οι σοβιετικοί ρεβιζιονιστές Ιθύνοντες και μερικά όργανα γνωστά σαν υπάκουοι ύπηρέτες των χρουστοσσωφικών στα Βαλκάνια, είναι, φαίνεται, δυσαρεστημένοι που ο Ράνκοβιτς, ο μεγαλοσέρβος σύμμαχός τους, καθαιρέθηκε.

'Η δυσαρέσκειά τους έχει δυο λόγους. Πρώτο, τα σωβινιστικά τους σχέδια για «μεγάλη σλαβορροσία» έμοιαζαν να πλησιάζουν στην πραγμάτωσή τους όταν ή μεγαλοσέρβικη ομάδα που Ράνκοβιτς κρατούσε μια σπουδαία εξουσία, τόσο που οι χρουστοσσωφικοί ήταν στενά συνδεδεμένοι με τον Τίτο και ήξεραν πολύ καλά ότι αυτός έχει δούλευε με τον ίδιο αντικομμουνιστικό ζήλο όπως κι' ο Ράνκοβιτς. Δεύτερο, ο Μπρέζνιεφ, ο Κοσύγκιν, ο Ποντγκόρνυ και όλοι οι άλλοι ρεβιζιονιστές βλέπουν ότι ο ίδιος ο Τίτο έχει πέσει στη δυσμένεια των λαών της Γιουγκοσλαβίας και δεν έχει την απαιτούμενη δύναμη για να υποτάξει τα διάφορα αντίπαλα ρεύματα.

'Ο Τίτο δεν έχει υποστεί για την ώρα την τύχη του Χρουστοφ αλλά υπάρχει ή ίδια προοπτική και γι' αυτόν. Για την ώρα, είναι αναγκαίο και στους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και στις διάφορες σωβινιστικές ομάδες που ανταγωνίζονται σήμερα στη Γιουγκοσλαβία, να εξασφαλίσουν τη διαδοχή της εξουσίας. Μόλις μια από αυτές τις σωβινιστικές ομάδες στερεώσει τη θέση της και μόλις οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές και ή τοπική σωβινιστική αστική τάξη έχουν την αναγκαία ασφάλεια, ο Τίτο θα πεταχτεί στα σκουπίδια.

'Ο Μαρξισμός-Λενινισμός, υποδείχνει πώς ή αστική τάξη δεν είναι ποτέ σε θέση να λύσει το εθνικό ζήτημα, να εξασφαλίσει στις εθνότητες ίσα δικαιώματα και ίση ανάπτυξη, να αναπτύξει μια αληθινά αδελφική κοινότητα συμφερόντων και ιδεών. 'Απ' αυτόν τον κανόνα δεν εξαιρείται ή Γιουγκοσλαβία που κυριαρχεί ο καπιταλισμός. Οι λαοί της Γιουγκοσλαβίας και οι εθνότητες που την συνθέτουν, θα λύσουν βέβαια μια μέρα την εθνική υπόθεση. 'Αλλά αυτό μόνο όταν απλλαγούν από την τιτοϊκή κλίκα, πηγή όλων των δεινών τους, δηλαδή όταν θα θριαμβεύσει ο σοσιαλισμός.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ: ΣΤΟΝ ΟΛΙΣΘΗΡΟ ΚΑΤΗΦΟΡΟ

'Αγώνας για την εξουσία, αστυνομικό κράτος, σωβινιστικοί ανταγωνισμοί... όλα αυτά μοιιάζουνται πάνω σε μια καταστροφική οικονομική κατάσταση. Τον 'Ιούλιο του περασμένου χρόνου, οι τιτοϊκοί ανήγγειλαν μια «άποφασιστική στροφή» που θα έφερνε «μια ριζική βελτίωση στους διάφορους οικονομικούς τομείς».

'Αλλά στην τελευταία δλομέλεια, ο ίδιος ο Τίτο ομολόγησε: «ή ανοικοδομητική δουλειά με την έννοια της εφαρμογής οικονομικών μεταρρυθμίσεων σταμάτησε και παρέλυσε... 'Η έμπιστοσύνη του λαού προς την Κεντρική 'Επιτροπή της 'Ενώσεως Κομμουνιστών της Γιουγκοσλαβίας κλονίστηκε για καλά».

Ούσιαστικά, ή «νέα οικονομική μεταρρύθμιση» έπρεπε να ενισχύσει ακόμη την νέα αστική τάξη των σέρβικων και σλοβένικων δημοκρατιών. 'Ετσι συνάντησε όχι μόνο την αντίθεση των εργατικών μαζών, αλλά ακόμη και των αντίπαλων ήγετικών ομάδων. 'Κατά τη διάρκεια της τελευταίας δλομέλειας, οι αντιπρόσωποι των υποανάπτυκτων δημοκρατιών ξεσηκώθηκαν άλλωστε κατά των «μέτρων» αυτών. Μπροστά σ' αυτή την απελπιστική οικονομική κατάσταση, ο Τίτο και ή παρέα

του δοκίμασαν να επιρρίψουν έξ' ίσου αυτό το λάθος σε αμερικανούς Ιθύνοντες της U.D.B. της οποίας επεδίωκαν τη διάλυση. 'Αλλά αυτό δεν ξεγελά κανέναν. 'Η U.D.B. όργανο του καθεστώτος, δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να επιβάλλει στους εργάτες τα καπιταλιστικά «οικονομικά μέτρα» που αποφασίζει ο Τίτο.

Στην πραγματικότητα, ο οικονομικός μαρασμός της Γιουγκοσλαβίας είναι το αποτέλεσμα της τιτοϊκής πολιτικής της παλινόρθωσης του καπιταλισμού, το αποτέλεσμα του ξεπουλήματος της Γιουγκοσλαβίας στους ιμπεριαλιστές και, κυρίως, στους μεγαλο-τραπεζίτες της 'Αμερικής.

Ξέρουμε ότι από πολλών καιρό πια ή ρεβιζιονιστική κλίκα του Τίτο έβαλε την Γιουγκοσλαβική οικονομία στο δρόμο του καπιταλισμού. Το κύριο χαρακτηριστικό της Γιουγκοσλαβικής κοινωνίας είναι ή πλήρης εγκαθίδρυση των καπιταλιστικών σχέσεων στην παραγωγή. 'Η αναρχική ανάπτυξη, το αβέδωτο του έμποριου και ο καπιταλιστικός ανταγωνισμός ή ανεργία και ή και ή εκμετάλλευση των εργατικών μαζών, ή οικονομική και πολιτική εξάρτηση στον ιμπεριαλισμό και στα ξένα μονοπώλια, ή ανισότητα ανάπτυξης των περιοχών και οι εθνικιστικές σωβινιστικές τάσεις, να τα βασικά χαρακτηριστικά και τα αναπόφευκτα φαινόμενα του καπιταλιστικού συστήματος που εγκαθιδρύθηκε στη Γιουγκοσλαβία. Ούτε οι περιοδικές «μεταρρυθμίσεις» που υποστηρίζονται από τους Γιουγκοσλάβους ρεβιζιονιστές, ούτε οι «ενέσεις» με τον τρόπο των πρόσφατων δανείων από τις καπιταλιστικές και ρεβιζιονιστικές χώρες δεν μπορούν να εξυγιάνουν την κρίσιμη κατάσταση που δημιουργήθηκε.

'Η Τιτοϊκή προπαγάνδα κάνει πολύ θόρυβο γύρω απ' το λεγόμενο σύστημα της «εργατικής αυτοδιαχείρισης» παρουσιάζοντάς την σαν την πιο μεγάλη εφεύρεση του «ειδικού σοσιαλισμού» της Γιουγκοσλαβίας. Με τέτοια εγκώμια παρουσιάστηκαν πάλι στην τελευταία δλομέλεια της Ε.Κ.Γ. 'Αλλά στην πράξη, ή Γιουγκοσλαβική πραγματικότητα έδειξε καθαρά ότι ή «εργατική αυτοδιαχείριση» των τιτοϊκών δεν είναι παρά μια ειδική μορφή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Στην πραγματικότητα τα μέσα παραγωγής και τα προϊόντα της εργασίας των Γιουγκοσλάβων εργατών ανήκουν σ τ ο ν έ ο τ ύ π ο τ η ς κ ο μ π ρ α δ ο ρ ι κ η ς γ ρ α φ ε ι ο κ ρ α τ ι κ ή ς α σ τ ι κ ή ς τ ά ξ η ς που γεννήθηκε από την εφαρμογή αυτού του συστήματος που έπιτάχυνε και αποτέλειωσε την αντικατάσταση της κοινοχτημοσύνης με την ιδιοχτησία μερικών ομάδων της αστικής τάξης και πρώτα-πρώτα εκείνων της Κροατίας και της Σλοβενίας που είναι οι πιο δυνατές.

'Η λεγόμενη οικονομική αναδιάρθρωση χειροτέρεψε περισσότερο τα βαρύνοντα της Γιουγκοσλαβικής οικονομίας. Σε συνέχεια της εφαρμογής της και της υποτίμησης της αξίας του δηναρίου, μέσα σ' όλες τις οικονομικές επιχειρήσεις της Γιουγκοσλαβίας το όφρητικό κέρμα του ανταγωνισμού για την αύξηση των κερδών έντείνεται από το ανέβασμα των τιμών και των πολυάριθμων κερδοσκοπών. Σε πρώτη γραμμή, οι τιμές των τροφίμων ανέβηκαν σε μεγάλο ύψος. Μερικούς μήνες μετά την οικονομική μεταρρύθμιση, οι τιμές των βιομηχανικών εμπορευμάτων αυξήθηκαν κατά μέσο όρο κατά 24%, ενώ οι τιμές των αγροτικών προϊόντων κατά 40% επιδεινώνοντας έτσι περισσότερο το βιοτικό επίπεδο των Γιουγκοσλάβων εργαζομένων. 'Ο καπιταλιστικός εκφυλισμός της Γιουγκοσλαβικής οικονομίας είχε επίσης σαν συνέπεια την αύξηση της ανεργίας. Κάθε χρόνο, εκατοντάδες επιχειρήσεις κλείνουν τις πόρτες τους γιατί, σύμφωνα με τον νόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης μέσα στην πάλη των ανταγωνισμών, δεν είναι σε θέση να ασφαλίσουν «εισόδημα» και να είναι «αποδοτικές». 'Από έπίσημα δεδομένα, που μπορούμε να τα δεχτούμε με επιφύλαξη, βγαίνει ότι το 1964 ο αριθμός των ανέργων στη Γιουγκοσλαβία ήταν περίπου 230.000 εμφανίζοντας μια αύξηση 3,5 φορές για το 1965.

Οι εργαζόμενες μάζες, σπρωγμένες απ' την ανάγκη είναι υποχρεωμένες να αναζητούνε τα «προς το ζείν» στην αγορά της

εργασίας των καπιταλιστικών χωρών της Δυτικής Ευρώπης, και να γίνονται έτσι το αντικείμενο της εκμετάλλευσης και πηγή αύξησης των κερδών των καπιταλιστικών μονοπωλίων.

Στο γιουγκοσλάβικο και ξένο τύπο, βρίσκει κανείς διαρκώς πληροφορίες πάνω στην αύξηση του αριθμού των γιουγκοσλάβων μεταναστών που καταφεύγουν στη Δυτική Γερμανία, τη Σουηδία, τη Γαλλία κλπ.

Μόνο στη Δυτική Γερμανία έχουν μεταναστεύσει 70.000 άνθρωποι. Σύμφωνα με μερικά δεδομένα των γιουγκοσλάβικών υπηρεσιών, ο αριθμός των μεταναστών που εργάζονται στις καπιταλιστικές χώρες της Δυτικής Ευρώπης, φτάνει περίπου τις 180.000, ενώ σύμφωνα με δεδομένα του δυτικού τύπου ο αριθμός των γιουγκοσλάβων μεταναστών εργατών πρέπει να ξεπεράσει τον αριθμό των 250.000 εργατών.

ΜΙΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΧΩΡΑ

Οι συνέπειες του τιτοϊκού καθεστώτος είναι ολοφάνερες και στην γιουγκοσλάβικη ύπαιθρο. Η καλύτερη απόδειξη είναι ότι το 86 % της καλλιεργήσιμης γης είναι ιδιοκτησία μικρονοικοκυριών και κουζάκων, το υπόλοιπο κάτω απ' τη ταμπέλα της «συνεργασίας» αντιπροσωπεύει στ' αλήθεια καπιταλιστικές αγροτικές επιχειρήσεις που βρίσκονται στα χέρια των τιτοϊκών καπιταλιστικών ομάδων.

Η τιτοϊκή πολιτική της παλινόρθωσης του καπιταλισμού στη Γιουγκοσλαβία χαιρετίστηκε με χαρά και δημόσια από τον αμερικάνικο τύπο. Ο ανταποκριτής της εφημερίδας «New York Times Magazine» έγραφε τώρα τελευταία πως «από αυτό που είδε και μελέτησε στη Γιουγκοσλαβία, είναι ολοφάνερο πως εκεί πέρα χτίζουν τον καπιταλισμό... Οι ξένοι επισκέπτες βλέπουν παντού πράγματα που τους θυμίζουν το καπιταλιστικό σύστημα, και σχετικά μ' αυτό φέρνει μια σειρά από τέτοια παραδείγματα ανακαλύπτοντας ότι «εκατοντάδες χιλιάδες εργολάβοι στα εργοστάσια και τις χειροτεχνίες χρησιμοποιούν την μισθωτή εργασία... Το πνεύμα του ανταγωνισμού μέσα σ' όλη τη χώρα δυναμώνει όλο και πιο πολύ με την οικονομική μεταρρύθμιση που εφαρμόστηκε τον τελευταίο Ιούλιο».

«Παρουσιάζονται όλο και πιο καθαρά σημάδια», έγραφε αυτές τις τελευταίες μέρες η βρετανική εφημερίδα «Τάιμς» στο άρθρο για τις εργασίες της ολομέλειας της Ένωσης Κομμουνιστών Γιουγκοσλαβίας, «πάνω στις αλλαγές που είναι πιο εθνικές στον οικονομικό τομέα στη Γιουγκοσλαβία. Η συμμετοχή της στο GATT (Γενικό Σύμφωνο Εμπορίου και Τιμών, όπου συμμετέχουν όλες οι καπιταλιστικές χώρες) και τον ΕΕΤΑ (Συνεταιρισμός Ελευθέρων Ευρωπαίων Συνεργαζομένων) είναι τα παραδείγματα της προώθησης προς τον δυτικό κόσμο, που πρέπει να τα χαιρετίσουμε».

ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΘΑ ΑΠΑΛΛΑΓΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΟ-ΓΚΟ ΖΥΓΟ

Η πτώση των Ράνκοβιτς, Στεφάνοβιτς κλπ. δείχνει πως οι αντιθέσεις διαβρώνουν πάντα όλο και πιο βαθιά την κλίκα των τιτοϊκών γκάγκστερς. Αυτό το φαινόμενο δείχνει πως

οι ρεβιζιονιστικές κλίκες, απ' την ίδια την φύση τους, διαλύονται από τα μέσα. Ακόμη, οι διαμάχες που παρουσιάστηκαν πρόσφατα στη Γιουγκοσλαβία, δίνουν τους σοβιετικούς ρεβιζιονιστές και τους άλλους σε μια τρομερή άμηχανία.

— Παρουσίασαν τη Γιουγκοσλαβία σαν παράδειγμα δημοκρατίας — αλλά ο Τίτο ο ίδιος αποδείχνει ότι είναι ένα αστυνομικό Κράτος φασιστικού τύπου.

— Παρουσίασαν τη Γιουγκοσλαβία σαν μια φιλική χώρα προς τους λαούς που πολεμούν για την ανεξαρτησία τους. 'Αλλ' όμως αυτή είναι μια αληθινή φυλακή καταπιεζόμενων λαών.

— Έγκωμιάσαν τις «ειδικές μέθοδες του γιουγκοσλάβικου σοσιαλισμού» — αλλά οι εκατοντάδες χιλιάδες των ανέργων, των μεταναστών, των εκτοπισμένων, αποδείχνουν ότι είναι μια οικονομία άποικιακής χώρας, παραδομένη στις δρέξεις των ιμπεριαλιστών και όπου υπάρχουν μοναδικά οι κανόνες του καπιταλιστικού συστήματος.

— Θέλησαν να χρησιμοποιήσουν την Γιουγκοσλαβία για να δοκιμάσουν να σπηλώσουν τον Στάλιν — αλλά η πράξη δίνει δικήν 100 % στις αναλύσεις που έκαμε ο Στάλιν σχετικά με την τιτοϊκή προδοσία.

Η τιτοϊκή δικτατορία είναι στην άκρη του τάφου. 'Αλλά συνεχίζει να παίζει τον ρόλο της, ρόλο ειδικού πράκτορα του ιμπεριαλισμού ενάντια στις σοσιαλιστικές χώρες. Βρίσκεται στην εμπροσθοφυλακή του σύγχρονου ρεβιζιονισμού και οι πράκτορές της έχουν ξαπλωθεί στις διάφορες χώρες της λαϊκής δημοκρατίας. Είναι εύκολονόητο πως ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός θα θελήσει να χρησιμοποιήσει ως εκεί που παίρνει τους πράκτορές του οι οποίοι του έχουν ήδη κοστίσει πολλά δολάρια.

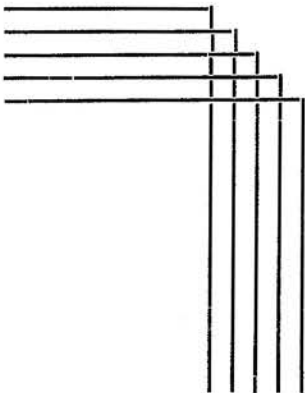
Έτσι, οι κομμουνιστές έχουν σαν πρωταρχικό καθήκον να δουλέψουν για να επιταχύνουν την διάλυση του τιτοϊκού κατ'αποκλεισμού. Η στιγμή είναι ευνοϊκή για να καταφέρουν σ' αυτήν την κλίκα των αποστατών του Μαρξισμού-Λενινισμού πολύ σκληρά πλήγματα.

Στη Γιουγκοσλαβία, είμαστε βέαιοι πως οι σύντροφοι που δεν μπόρεσαν να γκρεμίσουν τους γκάγκστερς της U.D.B., δεν θα καθήσουν με τα χέρια σταυρωμένα παρατηρώντας την μάχη των λύκων που διεξάγεται ανάμεσα στους τιτοϊκούς ήγέτες. Γι' αυτούς, για όλους τους εργάτες των διαφόρων εθνотήτων της Γιουγκοσλαβίας, η αποσύνθεση του αστυνομικού τιτοϊκού Κράτους φέρνει κοντά την ώρα της λευτεριάς.

Συγκεκριλώνοντας, ως πούμε αυτή τη φράση που ελπώθηκε στα Τίρανα, στις 8 του τελευταίου Ιουλίου, από τον σύντροφο Έμβερ Χότζα, σχετικά μ' αυτά που συμβαίνουν στη Γιουγκοσλαβία:

«Ο σύγχρονος ρεβιζιονισμός υπέστη μια μεγάλη ήττα με τον Χρουστσόφ. Με τον Τίτο-Ράνκοβιτς μια άλλη. Άλλες ήττες είναι αναπόφευκτες και βέβαιες. Οι λαοί της Σοβιετικής Ένωσης και των άλλων χωρών βλέπουν που τους οδηγούν οι προδότες ήγέτες τους, που συνδέονται με τον Τίτο, τον Ράνκοβιτς κ.ά., για να ενταφιάσουν τους λαούς τους. 'Αλλά σ' αυτόν τον τάφο που ετοιμάζουν στο σοσιαλισμό και τον Μαρξισμό-Λενινισμό, θα πέσουν μέσα οι ίδιοι».

ΙΤΑΛΙΑ:

‘Ο ‘Αμέντολα γονατίζει μπροστά στους σοσιαλδημοκράτες

Άρθρο της «Φωνής του Λαού», όργάνου του Κ.Κ. Βελγίου, της 26/8/1966

Η επίκειμενη συγχώνευση των δύο Ιταλικών σοσιαλιστικών κομμάτων βάζει τους ρεβιζιονιστές κράχτες της χώρας αυτής σε μιὰ δυσάρεστη θέση. Στη διάρκεια μιᾶς όμιλίας που έκφώνησε στη Σιέννα στις 13 του τελευταίου Αυγούστου ο ‘Αμέντολα, πασίγνωστος ψευδοκομμουνιστής, έλαφε πικρά για την επίκειμενη ένωσή του όππορτουνιστή Νένι και του πράκτορα των άμερικανών Σαραγκάτ.

Κάτω από την καθοδήγηση μιᾶς ομάδας άποστατών ήγετων, τó άλλοτε έπαναστατικό Κομμουνιστικό Κόμμα ‘Ιταλίας κατάντησε νά έκλιπαρεί την ένότητα με ένα άστικό κόμμα, που έχει προδώσει την εργατική τάξη και που βρίσκεται όλοκληρωτικά στην ύπηρεσία του άμερικάνικου μονοπωλιακού κεφαλαίου. Για τον ‘Αμέντολα, όπως και για τον Μπυρνέλ ή τον Βαλντέκ Ροσέ, ή ένότητα με τους ρεφορμιστές άποτελεί τή βάση της πολιτικής τους. Αυτή ή ένότητα με τους έχθρους του εργατικού κόσμου, αυτή ή ένότητα με τους Σαραγκάτ, ύμνωδó του Βατικανού, τους Νένι, θαυμαστές του NATO ή τους Μολλέ, δολοφόνους του Σουέζ, του ‘Αλγερίου... και άλλους Σπάακ, προμηθευτές μισθοφόρων, δέν είναι παρά μιᾶ άχαράκτηριστη προδοσία των λαϊκών μαζών και του κομμουνισμού.

Ό μεγάλος Λένιν, αδιάλλακτος έχθρός των ρεφορμιστών έλεγε: «Η ένότητα είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, αλλά για την εργατική υπόθεση εκείνο που είναι αναγκαίο είναι ή ένότητα των μαρξιστών και όχι ή ένότητα των μαρξιστών με τους αντιπάλους και τους όπαδούς των παρεκκλίσεων από τó μαρξισμό».

‘Αλλά για τους ψευδοκομμουνιστές του χρυσασωφικού Ιταλικού κόμματος, τὰ διδάγματα του Λένιν είναι «ξεπερασμένα», τó μόνο που βλέπουν μπροστά τους είναι ή συμμετοχή τους στην πανδαισία των όρνων του καπιταλιστικού κόσμου, ή μόνη τους έπιθυμία είναι μιᾶ ένεργητική συνεργασία με τις κυρίαρχες άστικές τάξεις με τó σκοπό της διανομής της έξουσίας. Ό ‘Αμέντολα και οι όμοιοί του έχουν ρίξει στον «κάλαθο των άχρήστων» τις βασικές αρχές του μαρξισμού. Ό ρόλος της εργατικής πρωτοπορίας που είναι σύμφυτος με τó κομμουνιστικό κόμμα δέν υπάρχει πιά. Τὰ λόγια του ‘Αμέντολα είναι καθαρά: «Η ένότητα της εργατικής τάξης στον άγώνα για τις διεκδικήσεις της και τή δημιουργία ενός ενιαίου κόμματος για τον άγώνα πρós τó σοσιαλισμό άποτελεί μιᾶ ιστορική ανάγκη για τή νικηφόρα πορεία στον Ιταλικό δρόμο πρós τó σοσιαλισμό». Αυτός ό ρεβιζιονιστής παπαγάλος έπαναλαμβάνει τó μάθημα του δασκάλου του Χρυσασωφ και των

κληρονόμων του για τó «κόμμα όλου του λαού» που πρέπει νά αντικαταστήσει τις αρχές της ταξικής πάλης και της δικτατορίας του προλεταριάτου πάνω στις έκμεταλλεύτριες τάξεις.

Θά έπαναλάβουμε μιᾶ άλλη παράγραφο του πένθιμου έμβλητρίου του ‘Αμέντολα: «Ό έχθρός μας παραμένει πάντοτε ή χριστιανική Ιδημοκρατία και έναντίον της θά συγκεντρώσουμε τὰ χτυπήματά μας, για νά οδηγήσουμε έναν αύξανόμενο αριθμό χριστιανών εργαζομένων νά ΨΗΦΙΣΟΥΝ τó Ιταλικό κομμουνιστικό κόμμα»!

Η κατάληψη της έξουσίας με τó ψηφοδέλτιο, τί γελοία αυταπάτη! Τó ειρηνικό πέραςμα στο σοσιαλισμό με τον κοινοβουλευτικό δρόμο καμουφλάει χονδροειδέστατα την ταξική συνεργασία του ‘Αμέντολα και τις μηχανορραφίες του. Ό Λένιν και ό Μάο πήραν την έξουσία χάρη σε έκλογές; ‘Υπάρχει έστω και ένα παράδειγμα στον κόσμο που νά πραγματοποιήθηκε αυτή ή γελοία αρχή; Παραχώρησε ποτέ ή άστική τάξη τὰ προνόμιά της ύστερα από μιᾶ έκλογική ήττα; Τó παράδειγμα του Λαϊκού Μετώπου της ‘Ισπανίας και της Γαλλίας άποτελούν μιᾶ αίματηρή διάφευση σ’ αυτούς τους παράφορους ύμνωδούς της προδοσίας. Η χριστιανική δημοκρατία ό μοναδικός έχθρός! Οι φιλελεύθεροι, οι φασίστες, οι ρεφορμιστές και ό άμερικάνικος Ιμπεριαλισμός λογαριάζονται ανάμεσα στους φίλους τους; Τὰ κόμματα της έξουσίας στην ‘Ιταλία άπαιτούν πάντοτε νέες άποδείξεις από τους Ιταλούς ρεβιζιονιστές προδότες. Η έντυπωσιακή σειρά των συνθηκολογήσεων μπροστά σ’ αυτούς τους ταξικούς έχθρους δέν μπορεί παρά νά ένισχύει τις άπαιτήσεις τους. Η ύποστήριξη που πρόσφεραν για την έκλογή του Σαραγκάτ, οι διαδοχικές μετάνοιες μπροστά στον Πάπα, ή έγκατάλειψη κάθε άγώνα έναντίον του NATO και στην άποικιοποίηση της ‘Ιταλίας από τους γιάγκηδες, μετέτρεψαν τó κόμμα των Ιταλών ψευδοκομμουνιστών σε κόμμα του καθεστώτος, σε άπλό άκίνδυνο κοινοβουλευτικό Ισαοσμητικό.

Πολιτικά, οι μέρες των ‘Αμέντολα, Λόγκο, ‘Αλικάτα και συντροφίας είναι μετρημένες. Για αυτούς ή καταστροφή έρχεται, ή πτώση πλησιάζει. Για την εργατική τάξη ό όρίζοντας είναι όλόλαμπρος. ‘Υγιείς δυνάμεις, νέες και παλιές, ένώνονται σ’ ένα αύξανόμενο αριθμό στο Ιταλικό μαρξιστικό-λενινιστικό κομμουνιστικό κίνημα που ανασυστήθηκε και δέν είναι μακριά ό καιρός που οι σύντροφοί μας θά ξαναδώσουν στους Ιταλούς εργαζόμενους ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα, τó μόνο ίκανό νά άνοίξει τó δρόμο για την έπανάσταση και τή λαϊκή δημοκρατία.

Τὸ φασιστικὸ πραξικόπημα στὴν Ἰνδονησία καὶ τὰ διδάγματα πού οἱ κομμουνιστές βγάζουν ἀπ' αὐτό.

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ "ΖΕΡΙ Ι ΠΟΠΟΥΛΙΤ",
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ,
ΤΗΣ 11 ΜΑΪΟΥ 1966

Ἔξη μῆνες ἔχουν περάσει ἤδη ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ ἀποχαλίνωση τῆς φασιστικῆς ἀντίδρασης στὴν Ἰνδονησία. Τὸ χαρακτηριστικὸ αὐτῶν τῶν ἕξι μηνῶν ἦταν μιὰ πρωτόκουστη φασιστικὴ τρομοκρατία, εἰδικὰ ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν προοδευτικῶν ἀνθρώπων. Λένε πὼς ὁ ἀριθμὸς τῶν θῶν ἐκτελέστηκαν καὶ δολοφονήθηκαν θάρδαρα ἀνεβαίνει σὲ πολλές ἑκατοντάδες χιλιάδες. Μερικὰ πρακτορεῖα εἰδήσεων ἀναφέρουν τὸν ἀριθμὸ τῶν 300.000 ἀτόμων, ἐνῶ ἄλλα τὸν ἀριθμὸ τῶν 500.000 ἀτόμων. Λένε ἐπίσης, πὼς ἀνάμεσα στὰ θύματα τῆς λευκῆς τρομοκρατίας ὑπάρχουν ἐπίσης μερικοὶ ἀπὸ τοὺς κύριους ἡγέτες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας.

Ἡ τραγωδία πού ζοῦν ὁ λαὸς καὶ οἱ Ἰνδονήσιοι κομμουνιστές πρέπει νὰ ἀναστατώσει τὴ συνείδηση ὅλων τῶν προοδευτικῶν ἀνθρώπων. Οἱ Ἰνδονήσιοι φασίστες, μὲ τὴν ἄμεση καὶ ἔμμεση ὑποστήριξη τῶν ἀμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῶν χρουστοσφυκῶν ρετζιονιστῶν, ἐπανελάθαν σὲ μιὰ πῖο μεγάλη κλίμακα αὐτὸ πού ἔκαναν οἱ ναζὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνοδοὺς τοὺς στὴν ἐξουσία. Πρέπει νὰ τοὺς κατεβάσουμε τὰ χέρια. Πρέπει ὅλοι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι, ὅλοι οἱ ἐπαναστάτες, ὅλοι οἱ ἀντιφασίστες νὰ ὑψώσουν τὴ φωνή τους γιὰ νὰ προστατέψουν ἐνεργητικὰ ἀπὸ τὴ σφαγὴ τοὺς Ἰνδονήσιους κομμουνιστές καὶ τοὺς Ἰνδονήσιους προοδευτικὸς ἀνθρώπους. Αὐτὴ εἶναι σήμερα γιὰ ὅλους μας ἡ πῖο στοιχειώδης ἀπαίτηση, γιὰτὶ εἶναι ἐνα πραγματικὸ καὶ ἀσυγχώρητο ἔγκλημα τὸ γεγονὸς πὼς οἱ πῖο λυσσασμένοι ἀντιδραστικοὶ δολοφονοῦν ἀτιμώρητα ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀθώους (πιθανότατα σὲ κανένα πόλεμο μὲ ἐξαίρεση τὸν τελευταῖο).

Ὁ ἄλβανικὸς λαὸς καὶ οἱ ἄλβανοι κομμουνιστές ἐκφράζουν τὴ διεθνιστικὴ τους ἀλληλεγγύη μὲ τοὺς Ἰνδονήσιους κομμουνιστές, θύματα τῆς φασιστικῆς τρομοκρατίας. Εἴμαστε πεπεισμένοι πὼς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας πού εἶναι ἐνα μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ κόμμα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς τεράστιες ἀπώλειες πού ὑπέστη, θὰ ἀπαντήσει στοὺς φασίστες μὲ ἐνα ἀποφασιστικὸ ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴ συντριβὴ τῆς ἀντίδρασης. Εἶναι, ἀπὸ δὴ καὶ ἐμπρός, ξεκάθαρο πὼς μπροστὰ στοὺς Ἰνδονήσιους κομμουνιστές καὶ πατριώτες δὲν ὑπάρχει παρὰ ἓνας δρόμος: τὴν ἀντεπαναστατικὴ βία νὰ ἀπαντήσουν μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ βία, μὲ τὸν ἐνοπλὸ ἀγῶνα τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν, γιὰ τὴν υπεράσπιση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας, γιὰ τὴν ἀντίσταση στὸ φασισμό καὶ τὴν τρομοκρατία.

Ἡ ἐξέλιξη τῶν γεγονότων στὴν Ἰνδονησία ἀποτελεῖ ἐνα θλιβερό γεγονός γιὰ τοὺς κομμουνιστές καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἐπαναστάτες. Ἀλλά, παρ' ὅλα αὐτά, αὐτὸ πού ἔγινε στὴν Ἰν-

δονησία ἀντιπροσωπεύει μιὰ μεγάλη πείρα πού πρέπει νὰ μελετήσουμε προσεκτικὰ καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία πρέπει νὰ βγάλουμε πολὺτιμα διδάγματα. Ἡ ἐπανάσταση ποτὲ δὲν ἀκολουθεῖ μιὰ εὐθεία γραμμὴ. Προχωρεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός, μέσα ἀπὸ νίκες καὶ ἡττες. Ἀποτελεῖ καθήκον γιὰ τοὺς ἐπαναστάτες, μαρξιστὲς-λενινιστὲς, νὰ στερεώνουν τὶς νίκες καὶ νὰ βγάζουν ἐπιπλέον διδάγματα ἀπὸ τὶς προσωρινὲς ἡττες, καταλήγοντας στὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα, ἔτσι ὥστε ἡ ἐπανάσταση νὰ γνωρίζει ἐνα νέο πῖο ἀνεβασμένο ἐπίπεδο καὶ νὰ ἀναπτύσσεται μὲ μιὰ ἀκόμα πῖο μεγάλη δύναμη. Ἡ πείρα μιᾶς ἐπανάστασης εἶναι χρήσιμη ὄχι μόνο γιὰ τοὺς ἐπαναστάτες καὶ τοὺς κομμουνιστὲς μιᾶς χώρας, ἀλλὰ ἐπίσης γιὰ ὅλους τοὺς ἐπαναστάτες, γιὰ ὅλους τοὺς μαρξιστὲς-λενινιστὲς τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Ἰνδονήσιους κομμουνιστὲς, ὅλοι οἱ ἐπαναστάτες καὶ οἱ κομμουνιστὲς τῶν διαφόρων χωρῶν πρέπει νὰ βγάλουν τὰ σχετικὰ διδάγματα ἀπὸ τὰ Ἰνδονησιακὰ γεγονότα. Αὐτὸ ἔχει πρωταρχικὴ σημασία.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας μεγάλωσε καὶ ἀνεπτύχθηκε σὰν μαρξιστικὸ - λενινιστικὸ κόμμα, μέσα σ' ἐνα σκληρὸ τακτικὸ ἀγῶνα ἐνάντια στοὺς ἐχθρούς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μετὰ τὰ σκληρὰ πλήγματα πού δέχτηκε ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τὸ 1927 καὶ τὸ 1948, ὅπου σφάχτηκαν χιλιάδες κομμουνιστὲς καὶ ὅλη ἡ ἡγεσία τοῦ κόμματος, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἔφθασε μὲ τὴν πάλη καὶ μὲ τὶς προσπάθειές του σὲ τέτοιο σημεῖο πού νὰ γίνῃ μιὰ δύναμη πού ἀπὸ ἀριθμητικὴ ἀποψη ἀντιπροσώπευε τὸ πῖο μεγάλο κομμουνιστικὸ κόμμα στὶς καπιταλιστικὲς χώρες. Δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλουμε πὼς παρὰ τὶς τεράστιες ἀπώλειες πού εἶχε αὐτὴ τὴ στιγμὴ, θὰ ἀνακτήσῃ τὶς δυνάμεις του μέσο ἐνὸς θαρραλέου, συνεποῦς καὶ ἐπαναστατικοῦ μαρξιστικοῦ-λενινιστικοῦ ἀγῶνα. Ἐμεῖς οἱ ἄλβανοι κομμουνιστὲς εἴμαστε ἀκλόνητα πεπεισμένοι πὼς οἱ Ἰνδονήσιοι κομμουνιστὲς θὰ ἀναλύσουν προσεκτικὰ τὴ δουλειά τους, πὼς θὰ βγάλουν τὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα, ἔτσι ὥστε στὸ μέλλον, δυναμωμένο τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας νὰ καθοδηγήσῃ μὲ ἐπιτυχία τὸν Ἰνδονησιακὸ λαὸ στὸ δρόμο τῆς ἐπανάστασης. Κανένας δὲν μπορεῖ καλλίτερα ἀπὸ αὐτοὺς νὰ τὸ κάνει αὐτό.

Τὰ γεγονότα τῆς Ἰνδονησίας δὲν ἀποτελοῦν ἐνα ἀπομονωμένο φαινόμενο. Ἀποτελοῦν τὸν κρῖκο μιᾶς ἀλυσίδας, ἀναπόσπαστο τμῆμα τῆς ἐπίθεσης τῆς διεθνούς ἀντίδρασης ἐνάντια στὸ κομμουνιστικὸ κίνημα καὶ στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν. Συνδέονται μὲ τὴν ἐπιθετικὴ δραστηριότητα τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ στὸ Βιετνάμ καὶ ἄλλου, μὲ τὶς αἰματηρὲς ἐπεμβάσεις τῶν ἱμπεριαλιστῶν στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία καὶ σ' ὅλη τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ, συνδέονται μὲ τὰ ἀντεπαναστατικὰ πραξικόπηματα σὲ ὀρισμένες χώρες πού ἀ-

πέκτησαν πρόσφατα την ανεξαρτησία τους, στην 'Αφρική, με της διασπαστικές και χωριστικές δραστηριότητες στις οποίες επιδίδονται οι χρουστωφικοί ρεβιζιονιστές από πολλόν καιρό, με το σαμποτάρισμα από μέρους τους του απελευθερωτικού αγώνα των λαών, με τη δραστήρια υποστήριξη που δίνουν στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και στους αντιδραστικούς κάθε είδους κλπ...

Γι' αυτό το λόγο οι επαναστάτες και οι κομμουνιστές στις διάφορες χώρες οφείλουν να σταθούν σοβαρά στα φαινόμενα αυτά, να τα αναλύσουν προσεκτικά και να βγάλουν τα αναγκαία διδάγματα, έτσι ώστε ο επαναστατικός αγώνας να μπορέσει να προχωρεί πάντοτε προς τα εμπρός από νίκη σε νίκη.

Ποιά είναι η αξία των «δημοκρατικών ελευθεριών» σε ένα άστικο κράτος και πώς πρέπει να επωφεληθούμε απ' αυτές.

Η άστική τάξη και ασφαλώς και οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές μιλάνε και υπολογίζουν πολύ πάνω στις άποκαλούμενες δημοκρατικές ελευθερίες. Στην πραγματικότητα, εκτός μόνο από τη μορφή, σε κάθε άστικό κράτος που ονομάζεται δημοκρατικό, υπάρχουν ελάχιστες σχετικά δημοκρατικές «ελευθερίες». Λέμε σχετικά, γιατί δεν ξεπερνούν ποτέ τα όρια της άστικής αντίληψης για την «ελευθερία» και τη «δημοκρατία», γιατί επεκτείνονται στο βαθμό που δεν θίγουν τα ζωτικά συμφέροντα της άστικής τάξης που κρατάει την εξουσία.

Βέβαια, οι συνθήκες αυτές μπορούν να αξιοποιηθούν από την εργατική τάξη και από τους προοδευτικούς ανθρώπους για να οργανωθούν, να προπαγανδίζουν τις αντιλήψεις τους και την ιδεολογία τους, για να προετοιμάσουν την ανατροπή των εκμεταλλευτριών τάξεων και την κατάληψη της εξουσίας.

Μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, εξαιτίας της νίκης εναντίον του φασισμού και του ρόλου που έπαιξαν τα κομμουνιστικά κόμματα στον αντιφασιστικό πόλεμο, τα κομμουνιστικά κόμματα πολλών καπιταλιστικών χωρών της Ευρώπης έφθασαν να πάρουν μέρος στην κυβέρνηση (π.χ. στη Γαλλία, 'Ιταλία, Φινλανδία και άλλοι), να αποκτήσουν μεγάλη κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, σπουδαίες θέσεις στον κρατικό μηχανισμό, ακόμα και στο στρατό κλπ....

Επίσης, σε διάφορες περιόδους, στη διάρκεια των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων, δημιουργήθηκαν ευνοϊκές συνθήκες για το κόμμα της εργατικής τάξης και τις προοδευτικές δυνάμεις σε μερικές χώρες της Μέσης 'Ανατολής, όπως στο 'Ιράν και στο 'Ιράκ, σε πολλές χώρες της Λατινικής 'Αμερικής, όπως στη Γουατεμάλα, στη Βραζιλία, στον 'Ισημερινό, στην Βενεζουέλα και άλλου. Στην 'Ασία, μια αρκετά ευνοϊκή κατάσταση δημιουργήθηκε στην 'Ινδονησία. Το Κομμουνιστικό Κόμμα 'Ινδονησίας μεγάλωσε γρήγορα, πήρε μέρος στην κυβέρνηση, άσκησε μια μεγάλη επίδραση στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική της χώρας κλπ....

'Αλλά και μέσα σε συνθήκες «δημοκρατικών ελευθεριών», ανάμεσα στην επανάσταση και στην αντίδραση, ανάμεσα στο προλεταριάτο και την άστική τάξη διεξάγεται μια σκληρή ταξική πάλη, μια πάλη ζωής ή θανάτου. 'Αν το προλεταριάτο και το κόμμα του δουλέψουν για να ενισχύσουν τις θέσεις τους, η αντίδραση και η άστική τάξη, από την πλευρά της, δεν κοιμάται. 'Αντίθετα, χρησιμοποιώντας τον άστικό κρατικό μηχανισμό, την αστυνομία και τις ένοπλες δυνάμεις, εφαρμόζοντας τη διαφθορά και τη διαίρεση, υποθάλποντας τον όπιορτυισμό και τις ρεφορμιστικές και πασιφιστικές αυταπάτες στους κόλπους της εργατικής τάξης κλπ., προετοιμάζεται σοβαρά για να ενισχύσει τις θέσεις της και για να επιβάλει την ήττα στις επαναστατικές δυνάμεις.

Η εξέλιξη των γεγονότων μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο δείχνει πως στο πλαίσιο των «δημοκρατικών ελευθεριών» η άστική τάξη ενεργεί δραστήρια και με διάφορα μέσα

για τη διάλυση του επαναστατικού κινήματος της εργατικής τάξης.

Όταν η άστική τάξη και η αντίδραση σταθεροποιήσουν τις θέσεις τους, διώχνουν τους κομμουνιστές από την κυβέρνηση, από τις σημαντικές θέσεις στον κρατικό μηχανισμό και στο στρατό, όπως έγινε στο παρελθόν στην 'Ιταλία, Γαλλία και Φινλανδία. Στην 'Αγγλία, στην Αυστρία και άλλοι δεν υπήρξε παρουσία των κομμουνιστών, ούτε στο κοινοβούλιο, ενώ στην 'Ελλάδα τους φυλάκισαν και τους πολέμησαν με τα όπλα.

Όταν η άστική τάξη και η αντίδραση διαπιστώσουν πως η εξουσία τους βρίσκεται σε κίνδυνο σαν αποτέλεσμα της αύξησης του κύρους του κομμουνιστικού κόμματος και του επαναστατικού κινήματος των μαζών, παίζουν πιά το τελευταίο χαρτί: βάζουν σε κίνηση τις ένοπλες δυνάμεις, οργανώνουν πογκρόμ και διαλύουν το επαναστατικό κίνημα του κομμουνιστικού κόμματος, όπως έγινε στο 'Ιράν και στο 'Ιράκ και, τελευταία, κατά τη διάρκεια των τραγικών γεγονότων στην 'Ινδονησία. Σε μια τέτοια περίπτωση η αντίδραση και η άστική τάξη της δοσμένης χώρας χρησιμοποιεί άμεσα τη βοήθεια της παγκόσμιας αντίδρασης και ακόμα την υποστήριξη των ενόπλων της δυνάμεων, όπως έγινε στον 'Αγιο Δομίνικο και άλλου.

Ποιά συμπεράσματα βγαίνουν από αυτή την ιστορική πείρα;

Πρώτο, οι άποκαλούμενες «άστικές ελευθερίες» και «δημοκρατικές ελευθερίες» στις καπιταλιστικές χώρες δεν είναι τέτοιου χαρακτήρα, ώστε να επιτρέψουν στα κομμουνιστικά κόμματα και στις επαναστατικές ομάδες να επιτυχάνουν τους σκοπούς τους. Όχι. Η άστική τάξη και η αντίδραση ανέναντι της δραστηριότητας των επαναστατών στο βαθμό που εκείνη δεν θέτει σε κίνδυνο την ταξική εξουσία της άστικής τάξης. Όταν η εξουσία αυτή βρεθεί σε κίνδυνο, ή ακόμα όταν η αντίδραση βρει την κατάλληλη ευκαιρία, καταλύει τις δημοκρατικές ελευθερίες και καταφεύγει σε κάθε μέσο, χωρίς κανένα ήθικό και πολιτικό διαταγμό, για να καταστρέψει τις επαναστατικές δυνάμεις. Σε όλες τις χώρες όπου επιτρέπεται η άνοιχτη λειτουργία των κομμουνιστικών κομμάτων, η άστική τάξη και η αντίδραση εκμεταλλεύονται την κατάσταση αυτή για να μαθαίνουν κάθε δραστηριότητα, τους ανθρώπους, τις μέθοδους δουλειάς και πάλης των μαρξιστικών - λενινιστικών κομμάτων και των επαναστατών. Κατά συνέπεια, οι κομμουνιστές και τα πραγματικά μαρξιστικά-λενινιστικά τους κόμματα θα διέπρατταν ένα μοιραίο λάθος αν εμπιστευόνταν στις άστικές «ελευθερίες» που τους παραχωρεί η συγκυρία, αν τα άφηναν όλα ανοιχτά και αν δεν προφύλασσαν τα μυστικά της οργανώσεώς τους και των σχεδίων τους. Οι κομμουνιστές οφείλουν να επωφεληθούν από τις συνθήκες της νόμιμης δράσης, να τις μεταχειρίζονται για να κάνουν μια πλατεϊά προπαγανδιστική και οργανωτική δουλειά, αλλά οφείλουν ταυτόχρονα να προετοιμάζονται για τη δουλειά στην παρανομία.

Δεύτερο, οι όπιορτυιστικές αυταπάτες για την κατάληψη της εξουσίας με τον «ειρηνικό δρόμο» αποτελούν μια μπλόφα και αντιπροσωπεύουν ένα μεγάλο κίνδυνο για το επαναστατικό κίνημα. 'Επιφανειακά φαινόταν πως το Κομμουνιστικό Κόμμα 'Ινδονησίας είχε ένα πολύ ευνοϊκό έδαφος για να φθάσει στο σκοπό με το δρόμο αυτό. Παρ' όλα αυτά, οι 'Ινδονήσιοι κομμουνιστές έχουν δηλώσει επανειλημμένα πως δεν διατηρούσαν αυταπάτες σχετικά με τον ειρηνικό δρόμο. Στο χαιρετισμό που απηύθυνε η αντιπροσωπεία της Κεντρικής 'Ετροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος 'Ινδονησίας στο Συνέδριο του Κ.Κ. Νέας Ζηλανδίας, διαβεβαίωσε πως «τα γεγονότα στην 'Ινδονησία απέδειξαν για μια ακόμα φορά πως δεν υπάρχει καμιά κυρίαρχη τάξη... και καμιά αντιδραστική δύναμη που να επιτρέψει στις επαναστατικές δυνάμεις να κατακτήσουν τη νίκη με «τον ειρηνικό δρόμο». Οι κομμουνιστές βγάλουν από τα τραγικά γεγονότα της 'Ινδονησίας το διδάγμα πως δεν αρκεί μόνο να απορρίπτονται οι όπιορτυιστικές αυταπάτες για τον «ειρηνικό δρόμο», ούτε να αναγνωρίζουν πως ο μοναδικός δρόμος για την κατάληψη της εξουσίας είναι ο επαναστατικός δρόμος της ένοπλης πάλης. Το κόμμα του προλεταριάτου, οι μαρξιστές-λενινιστές και κάθε επαναστατής πρέπει να παίρνουν άποτελεσματικά μέτρα για

να προετοιμάζουν την επανάσταση, να προχωρούν στη δια-
παιδαγώγηση των κομμουνιστών και των μαζών με ένα μαχη-
τικό επαναστατικό πνεύμα φθάνοντας στη συγκεκριμένη προ-
ετοιμασία για να αντιμετωπίσουν την επαναστατική βία
της αντίδρασης με τον ένοπλο επαναστατικό αγώνα των λαϊ-
κών μαζών.

Τρίτο, ανεξάρτητα από τις εύνοϊκές συνθήκες και θέσεις
που μπορεί να απολαμβάνει σε μια δοσμένη στιγμή, το κόμ-
μα της εργατικής τάξης δεν πρέπει να χαλαρώνει ούτε για
μια στιγμή την επαναστατική επαγρύπνηση, να υπερεκτιμάει
τις δυνάμεις και τις δυνάμεις των συμμάχων του,
ούτε να υποτιμάει τη δύναμη του αντιπάλου, της άστικής τά-
ξης και της αντίδρασης. Το Κομμουνιστικό Κόμμα 'Ινδονη-
σίας άσκούσε μια μεγάλη επιρροή στη χώρα, αλλά φαίνεται
πώς είχε υπερεκτιμήσει ιδιαίτερα την πολιτική δύναμη του
Σοεκάρνο και του τμήματος της άστικής τάξης που τον υπο-
στήριζε και πώς είχε μια απεριόριστη εμπιστοσύνη σ' αυτή
τη δύναμη. Ταυτόχρονα, φαίνεται πως υποτίμησε τη δύναμη
της αντίδρασης, ιδιαίτερα τη δύναμη της αντίδρασης στο
στράτο. Φαίνεται πως οι 'Ινδονήσιοι σύντροφοι θεωρούσαν πως
ο Σοεκάρνο διέθετε σημαντική δύναμη και κρατούσε θέσεις-
κλειδιά στην 'Ινδονησία, χωρίς να έχουν εξακριβώσει σε τί
συνίσταται η δύναμη του Σοεκάρνο και ως ποιο σημείο η
δύναμη αυτή ήταν πραγματική, ιδιαίτερα ανάμεσα στο λαό.
Τα τελευταία γεγονότα της 'Ινδονησίας έδειξαν καθαρά πως
το κύρος και η εξουσία του Σοεκάρνο δεν είχε μια στέρια
κοινωνική, οικονομική και πολιτική βάση. Οι αντιδραστικοί
στρατηγοί έφθασαν να ουδετεροποιήσουν το Σοεκάρνο και
άκόμα στο βαθμό που συμφώνησαν με αυτόν, να έπωφεληθούν
για τους επαναστατικούς τους σκοπούς.

Τέταρτο, το μαρξιστικό-λενινιστικό κόμμα και κάθε πρα-
γματικός επαναστάτης πρέπει να εφαρμόζει με σταθερότητα
και συνέπεια μια επαναστατική γραμμή και να αγωνίζεται
θαρραλέα ενάντια στον όππορτουνισμό και στην πιο χαμερπή
του εκδήλωση, το σύγχρονο ρεβιζιονισμό, τόσο το χροστω-
φικό όσο και τον τιτοϊκό. Οι όππορτουνιστές και οι ρεβιζιονι-
στές έχουν σα σημαία της πάλης τους «τις άστικές ελευθε-
ρίες» και άπαρνούν την επανάσταση, εκθειάζουν τον «εί-
ρηνικό δρόμο» σαν τον μόνο δρόμο για την κατάνληψη της έ-
ξουσίας. 'Ακριβώς αυτή η όππορτουνιστική και ρεβιζιονιστι-
κή γραμμή, η επίδραση των χροστωφικών και άλλων ρεβι-
ζιονιστών, μετέτρεψε πολλά κομμουνιστικά κόμματα που άν-
τιπροσώπευαν μέχρι πριν λίγο μια μεγάλη επαναστατική δύ-
ναμη, σε μεταρρυθμιστικά κόμματα, που δίνουν χέρι βοήθειας
στην αντιδραστική άστική τάξη. Αυτό έγινε με τα κομμουνι-
στικά κόμματα 'Ιταλίας, Γαλλίας, Φινλανδίας, 'Αγγλίας, Αύ-
στρίας και άλλων χωρών

Ο όππορτουνισμός και η εφαρμογή της όππορτουνιστικής
γραμμής του 20ού συνεδρίου των χροστωφικών όδήγησε
προς τη καταστροφή και τη διάλυση το Κομμουνιστικό Κόμ-
μα 'Ιράκ, το ρεβιζιονιστικό κόμμα της Βραζιλίας, το Κομ-
μουνιστικό Κόμμα 'Αλγερίας και άλλα. Το Κομμουνιστικό
Κόμμα 'Ινδονησίας είναι ένα μαρξιστικό-λενινιστικό κόμμα.
'Αντιτίθεται στο σύγχρονο ρεβιζιονισμό. Τα τελευταία γεγο-
νότα της 'Ινδονησίας και ό ύπονομευτικός ρόλος των χροσ-
τωφικών ρεβιζιονιστών τελευταία, έδειξαν πως ένα ά-
ληθινά επαναστατικό κόμμα, πιστό στο μαρξισμό-λενινισμό,
σταθερά άποφασισμένο να φέρει θαρραλέα προς τα εμπρός
την επανάσταση, πρέπει να υιοθετεί μια έντελώς ξεκάθαρη
στάση απέναντι στον όππορτουνισμό, απέναντι στο χροσ-
τωφικό και τιτοϊκό ρεβιζιονισμό. Δεν άρκει να εκδηλώνει την
άλληλεγγύη του με την πάλη των μαρξιστών-λενινιστών ενάν-
τια στο ρεβιζιονισμό, αλλά πρέπει άκόμα το κόμμα να άγω-
νίζεται με άδιάλλαχτο και άνοιχτο τρόπο ενάντια στην προ-
δοσία των ρεβιζιονιστών, γιατί μονάχα με τον τρόπο αυτό θα
μπορέσει να διαπαιδαγωγήσει τους κομμουνιστές μ' ένα έ-
παναστατικό πνεύμα και θα μπορέσει να διαφυλαχθεί από κά-
θε ρεβιζιονιστικό κίνδυνο.

Αν δεν άγωνιζόμαστε με τόλμη και συνέπεια ενάντια στον
όππορτουνισμό και το χροστωφικό ρεβιζιονισμό, δεν θα μπο-
ρέσουμε να πολεμήσουμε τον 'Ιμπεριαλισμό, δεν θα μπο-
ρέσουμε να πολεμήσουμε την αντίδραση, δεν θα μπορέσουμε

να προωθήσουμε προς τα εμπρός την υπόθεση της επανάστα-
σης και του σοσιαλισμού.

Οί κομμουνιστές και οί συμμαχίες με τις προοδευτι- κές δυνάμεις.

Η 'Ιστορική πείρα δείχνει πως στην επαναστατική τους
πάλη οί κομμουνιστές άποκαθιστούσαν και άποκαθιστούν συμ-
μαχία με διάφορες προοδευτικές δυνάμεις. Γι' αυτό, ιδιαίτε-
ρα όταν πρόκειται για δημοκρατικές ή εθνικοαπελευθερωτικές
επαναστάσεις για την άποτίναξη της 'Ιμπεριαλιστικής και ά-
ποικιακής καταπίεσης, δεν είναι μονάχα οί κομμουνιστές και
οί πραγματικοί επαναστάτες που ενδιαφέρονται γι' αυτή την
υπόθεση, αλλά επίσης και άλλα πλατειά στρώματα του πλη-
θυσμού, που αρχίζουν από τους εργάτες και αγρότες και φθά-
νουν ως την εθνική άστική τάξη και άλλους προοδευτικούς άν-
θρώπους. Θα έπρόκειτο για μια λαθεμένη, σεχταριστική και
επιζήμια για την επανάσταση στάση αν για το θρίαμβο της
τελευταίας 'Ιδεν εξασφαλιζόνταν ή ένωσή όλων αυτών που μπο-
ρούν να ένωθούν. Και οί κομμουνιστές και οί πραγματικοί έ-
παναστάτες, επειδή είναι οί πιο θαρραλέοι μαχητές και οί
πιο πιστοί εκπρόσωποι των πλατειών λαϊκών μαζών ενδιαφέ-
ρονται πάντοτε να ένώσουν όλους αυτούς που έπιθυμούν να
προχωρήσει προς τα εμπρός ή επανάσταση.

Τα γεγονότα της 'Ινδονησίας δίνουν επίσης ένα σπουδαίο
δίδαγμα σε ό,τι άφορρά τις συμμαχίες. Στην 'Ινδονησία ύπήρ-
χε από πολύν καιρό το ΝΑΣΑΚΟΜ, που αντιπροσώπευε την
συμμαχία των εθνικιστικών θρησκευτικών και κομμουνιστικών
δυνάμεων. Το Κομμουνιστικό Κόμμα 'Ινδονησίας είχε προσ-
χωρήσει στο ΝΑΣΑΚΟΜ. Με τη βοήθεια του τελευταίου ένί-
σχυσε τις θέσεις του και τις θέσεις της εργατικής τάξης σε
όλη τη ζωή της χώρας. 'Αλλά, όπως τα έδειξαν τα γεγονότα,
δεν πραγματοποίησε σ' αυτό μια όρθη όργανωτική και έπα-
ναστατική δουλειά, άνέχτηκε σ' αυτό μια επιζήμια εύφορία
και δόθηκε μια υπέρμετρη δημοσιότητα για το 'Ιδιο το ΝΑ-
ΣΑΚΟΜ, για την ένότητα των τριών δυνάμεων που το άπο-
τελούσαν και για την «ελευθερία» δράσης. Το γεγονός είναι
πως με την πρώτη θύελλα κατέρρευσε κάθε φρούριο του ΝΑ-
ΣΑΚΟΜ. Το ΝΑΣΑΚΟΜ δεν ήταν ένα γερό πρόχωμα που
θα μπορούσε να συγκρατήσει το ρεύμα της επανάστασης.

Γι' αυτό, στον επαναστατικό τους άγώνα οί κομμουνιστές
και οί επαναστάτες 'Ιδεν πρέπει ποτέ να 'ικανοποιούνται από
μια πραγματοποίηση της έξωτερικής μορφής μιας συμμαχίας.
Δεν πρέπει να αφήνονται να ένωσιάζονται από τις «δηλώ-
σεις» για τη «ζωτικότητα» των συμμαχιών αυτών, αλλά πρέ-
πει να δουλεύουν έτσι ώστε αυτές να έξυπηρετούν καλλίτερα
την επανάσταση.

Σχετικά μ' αυτό είναι άπαραίτητο στα διάφορα λαϊκά, δη-
μοκρατικά και εθνικοαπελευθερωτικά μέτωπα, τα πραγματι-
κά μαρξιστικά-λενινιστικά κόμματα, με τη δουλειά τους και
την πάλη τους, να κερδίζουν την εμπιστοσύνη των συμμάχων
τους, να μπαίνουν έπικεφαλής των μετώπων αυτών και να τα
καθοδηγούν πραγματικά. Η καθοδήγηση του μαρξιστικού-λε-
νινιστικού κόμματος, ή όρθη επαναστατική του γραμμή προς
το συμφέρον των ένωμένων μέσα στο μέτωπο λαϊκών μαζών
είναι ή έγγυηση της δύναμης και της ζωτικότητας των μετώ-
πων και του μεγάλου τους ρόλου στην πραγματοποίηση της
επανάστασης. Έχει άποδειχθεί επανειλημμένα πως, όταν τα
μέτωπα αυτά καθοδηγούνται από άλλες κοινωνικές δυνάμεις
και πολιτικά κόμματα, δεν έχουν διάρκεια, δεν εφαρμόζουν
μια συνεπή επαναστατική γραμμή, χρησιμοποιούνται για άν-
τεπαναστατικούς σκοπούς και διαλύονται σαν σαπουνόφου-
σκες στην πρώτη σύγκρουση με την αντίδραση.

Ακολουθώντας τη γραμμή της ένότητας με όλους εκείνους
που μπορούν να ένωθούν σ' ένα μέτωπο, τα μαρξιστικά-λενινι-
στικά κόμματα, σε αντίθεση με τις σύγχρονες ρεβιζιονιστικές
άποψεις, όχι μόνο πρέπει να υπερασπίζονται την ανεξαρτησία

τους και τον καθοδηγητικό τους ρόλο, αλλά όφειλουν επίσης να διεξάγουν ταυτόχρονα έναν αγώνα ενάντια στους διαταγμούς των διαφόρων συμμάχων, ενάντια στις αντιδραστικές τους τάσεις και στις απόπειρές τους που αποσκοπούν στην διάσπαση των μετώπων και στη διεξαγωγή παζαρεμάτων με τις δυνάμεις της αντίδρασης. 'Η γραμμή της ενότητας και πάλης συντελεί στο δυνάμωμα των μετώπων, στην εξυγίανσή τους από τα αντιδραστικά και άντεπαναστατικά στοιχεία, στην ενίσχυση της συνοχής και του επαναστατικού πνεύματος, στην πραγματοποίηση μιάς πιο ανεβασμένης ενότητας, που έχει μια πιο στέρεη βάση. 'Η αποκλειστική πρόσκληση στη γραμμή της ενότητας και ή απάρνηση της πάλης δημιουργούν μια ψεύτικη ενότητα, μια μορφή ενότητας και προσφέρουν τη δυνατότητα στα αντιδραστικά στοιχεία και δυνάμεις να την υπονομεύσουν και να τη διαλύσουν εύκολα, καταφέροντας ένα σκληρό πλήγμα στην ίδια την υπόθεση της επανάστασης.

Στις συμμαχίες με τα διάφορα κοινωνικά στρώματα και δυνάμεις για την πραγματοποίηση αυτών ή εκείνων των σκοπών στα διάφορα στάδια της επανάστασης, πρέπει οι κομμουνιστές να μη ξεχνάνε ποτέ τον τελικό τους σκοπό: το θρίαμβο του σοσιαλισμού. «Πρέπει να ξερούμε να συνδέουμε τον αγώνα για τη δημοκρατία με τον αγώνα για τη σοσιαλιστική επανάσταση, υποτάσσοντας τον πρώτο στο δεύτερο — έχει πει ο Λένιν. 'Εκεί βρίσκεται όλη ή δυσκολία, αυτό είναι ή ούσία... Δεν πρέπει να ξεχνάμε το ο υ σ ι ω δ ε ς (τη σοσιαλιστική επανάσταση): βάλτε αυτό στην πρώτη γραμμή... υποτάσσοντας στη σοσιαλιστική επανάσταση όλες τις δημοκρατικές διεκδικήσεις, συνδυάζοντας τις τελευταίες με την προηγούμενη, ένεργώντας έτσι ώστε να εξαρώνται από αυτήν». (Λένιν: "Εργα, τόμ. 35ος, σ. 213, ρωσική έκδοση).

Οι κομμουνιστές είναι ειλικρινείς στις συμμαχίες τους με τις άλλες κοινωνικές δυνάμεις, μάχονται αποφασιστικά για την πραγματοποίηση των προγραμμάτων των ενιαίων μετώπων, αλλά ταυτόχρονα δεν κρύβουν καθόλου τις ιδέες τους και μετά την εκπλήρωση των εθνικοδημοκρατικών καθηκόντων, δεν στέκονται στη μέση του δρόμου, αλλά προωθούν την επανάσταση ως το θρίαμβο του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού.

'Η πάλη του κόμματός μας στη διάρκεια του 'Απελευθερωτικού αγώνα, οι συμφωνίες, οι συζητήσεις με τα προοδευτικά στοιχεία και ακόμα και με ομάδες της αντιδραστικής άστικής τάξης, μας έμαθαν να προσανατολιζόμαστε με όρθιο τρόπο και με επιτυχία σ' αυτό το λαβύρινθο. 'Η πείρα που αποκτήθηκε έτσι μέσα στην πάλη εξυπηρέτησε και εξυπηρετεί άφάνταστα το κόμμα μας στη σωστή πολιτική του απέναντι στις πλατειές εργαζόμενες μάζες, τόσο στον τομέα της εσωτερικής πολιτικής όσο και στον προσανατολισμό της εξωτερικής πολιτικής, στη μελέτη και λύση των ανταγωνιστικών και μη ανταγωνιστικών αντιθέσεων, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος.

Να ενισχύσουμε τη διεθνή ενότητα των Μαρξιστών-Λενινιστών.

Το παγκόσμιο προλεταριάτο, τα μαρξιστικά - λενινιστικά κόμματα και όλοι οι πραγματικοί επαναστάτες διεξάγουν ένα σκληρό αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ενάντια στην αντιδραστική τάξη, ενάντια στους σύγχρονους ρεβιζιονιστές, ενάντια στην ιδεολογία τους. Πρόκειται για ένα αγώνα ζωής ή θανάτου, για έναν αγώνα παγκόσμιας σημασίας. 'Ο αγώνας ανάμεσα σε μας και στους έχθρους μας είναι ένας ταξικός, αμείλικτος, επίμονος αγώνας. "Ενας αγώνας ανελέητος και από τη μια και από την άλλη πλευρά. 'Η ανάπτυξη του αγώνα αυτού δεν παρουσιάζει την ίδια θεά παντού, όχι μονάχα από άποψη έντασης, αλλά επίσης από άποψη μορφών, δυναμισμού από την άποψη της κοσμοαντίληψης αυτών που συμμετέχουν στον αγώνα, από τις συγκυρίες, τις στροφές, τις

προόδους της επανάστασης, από τις προσωρινές υποχωρήσεις, από την επίθεση και από πολλούς άλλους αντικειμενικούς και υποκειμενικούς παράγοντες.

Στα κομμουνιστικά και εργατικά μαρξιστικά - λενινιστικά κόμματα τίθεται το σπουδαίο και ανυπέρβητο καθήκον να παίρνουν υπόψη τους όλα αυτά, να αναλύουν επιστημονικά μέσα από το πρίσμα του δημιουργικού μαρξισμού-λενινισμού, που να τον χρησιμοποιούν όχι δογματικά, αλλά σαν μια ζωντανή και πάντοτε ενεργητική επαναστατική θεωρία, διατηρώντας πάντοτε ανέπαφες τις βασικές αρχές, τους γενικούς νόμους ανάπτυξης της επανάστασης και με τρόπο τέτοιο που να μη πέφτουν στο όνομα των «πραγματικών συνθηκών της χώρας» ή των «είδικών συγκυριών, χρόνων ή στιγμής» στο δεξί όπιορτοτυπισμό ή στον επίζημιο σεχταρισμό.

Τα τελευταία γεγονότα, ή εξέφρενη επίθεση των ιμπεριαλιστών, των χρυστσωφικών ρεβιζιονιστών και των διαφόρων αντιδραστικών εναντίον του απελευθερωτικού αγώνα των λαών, εναντίον των κομμουνιστικών και επαναστατικών κομμάτων στις διάφορες χώρες, έδειξαν πώς ή μαρξιστική-λενινιστική διεθνιστική ενότητα, όπως σε κάθε περίπτωση και σήμερα είναι αναγκαία όσο ποτέ. "Οποιος δεν καταλαβαίνει αυτή τη μεγάλη αλήθεια, δεν καταλαβαίνει το μεγάλο σύνθημα του Μάρξ: «Προλετάριοι όλων των χωρών, ένωθείτε!». 'Ο μαρξισμός-λενινισμός μας διδάσκει πώς όλοι οι επαναστάτες όφείλουν να ένωθούν εναντίον των έχθρων του προλεταριάτου και των λαών, εναντίον των καπιταλιστών, των ιμπεριαλιστών και των συμμάχων τους, εναντίον της άστικής αντίδρασης, εναντίον των παραλλαγών της ιδεολογίας της, που τμήμα της αποτελεί σήμερα ο σύγχρονος ρεβιζιονισμός, με έπικεφαλής το σοβιετικό ρεβιζιονισμό. 'Η μαρξιστική-λενινιστική διεθνιστική ενότητα υφίσταται τις πιο βίαιες επιθέσεις των έχθρων του προλεταριάτου και του μαρξισμού - λενινισμού. Πρώς το σκοπό αυτό, οι έχθροι μεταχειρίζονται όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους και συντονίζουν όλες τις ενέργειές τους. Αυτό κάνει τώρα ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός, με έπικεφαλής τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό· αυτό κάνει ο σύγχρονος ρεβιζιονισμός, με έπικεφαλής το χρυστσωφικό ρεβιζιονισμό· αυτό κάνουν όλοι οι αντιδραστικοί κάθε είδους στον κόσμο. Γι' αυτό ή ενότητα των μαρξιστών-λενινιστών στον κόσμο είναι θανάσιμη γι' αυτούς, ενώ για μας τους μαρξιστές-λενινιστές είναι ο σωτήριος δρόμος.

Οι προδότες του μαρξισμού-λενινισμού, οι χρυστσωφικοί ρεβιζιονιστές, οι τιτοϊκοί και οι λακέςδες τους έχουν κάνει κύρια ασχολία τους, ακολουθώντας ένα καλώς καθορισμένο σχέδιο, να παρεμποδίζουν την ενότητα των μαρξιστών-λενινιστών και γενικά να καταστρέψουν την αντικειμενική βάση της ενότητας αυτής. Σε πρώτη γραμμή, για τους δόλιους σκοπούς τους, χτυπάνε την ιδέα κάθε διεθνιστικής οργάνωσης των κομμουνιστών. Αυτό ήταν αναγκαίο στους ρεβιζιονιστές για να αποκαταστήσουν τους προδότες και να δικαιώσουν την τροσκιστική προδοσία και ιδιαίτερα για να δυσφημίσουν την ιδέα της διεθνιστικής μαρξιστικής-λενινιστικής ενότητας που πάντοτε αντιπροσώπευε και αντιπροσωπεύει γι' αυτούς τον πιο μεγάλο κίνδυνο. Οι σοβιετικοί ρεβιζιονιστές ακολούθησαν το δρόμο της δυσφήμισης κάθε στέρεης μαρξιστικής-λενινιστικής αρχής, για να μπορέσουν να ξαναφτιάξουν μια ενότητα σε ρεβιζιονιστικές βάσεις και κάτω από τη χρυστσωφική κυριαρχία. Βέβαια, αυτό σημαίνει πώς χτίζουν πύργους στην άμμο, αφού δεν μπορεί να υπάρξει καμιά ενότητα έξω από το μαρξισμό-λενινισμό. Οι φλυαρίες των χρυστσωφικών ρεβιζιονιστών για την «ένότητα» είναι απόλυτως αντίθετες με την ιδέα της μαρξιστικής-λενινιστικής ενότητας και γίνεται για να παρεμποδίσει την πραγματοποίησή της. Οι χρυστσωφικοί ρεβιζιονιστές υποστηρίζουν μια «ένότητα» που αντιμάχεται την πραγματική μαρξιστική-λενινιστική ενότητα, με την οποία έμεις οι άλλοι, οι μαρξιστές-λενινιστές, αγωνιζόμαστε και θα αγωνιστούμε ως το τέλος και που θα την πραγματοποιήσουμε σίγουρα. Οι ρεβιζιονιστές έφτιαξαν τη δική τους «ένότητα», αλλά στους κόλπους της «ένότητας» αυτής κάθε μέρα όλο και περισσότεροι αναπτύσσονται πολλές κεντρώφους τάσεις και ιδέες, που θα οδηγήσουν στον πλήρη έκφυλισμό των ψευτομαρξιστών κάτω από οποιαδήποτε μάσκα κι' αν προσπαθούν

νά κρυφθούν. Ἡ ἥρωϊκὴ καὶ συνεπὴς πάλη τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν θὰ συντελέσει στὸ νὰ πέσουν πολλὲς μάσκες. Ἄν αὐτὸ δὲν ἔγινε σήμερα, ἀναπόφευκτα στὸ ἄμεσο μέλλον θὰ ξεσκεπασθοῦν οἱ μηχανορραφίες ὧν αὐτῶν ποὺ θέλουν νὰ παίξουν τὸ ρόλο τῶν κεντριστῶν καὶ ποὺ στὰ λόγια ὑπερασπίζονται, ὅπως λένε, τὶς ἀρχές, ἀλλὰ ποὺ τὶς παραμορφώνουν κάτω ἀπὸ τὸ κάλυμμα τῆς «ἀνεξαρτησίας», τῶν «εἰδικῶν συνθηκῶν», ποὺ τὶς χρησιμοποιοῦν ἀκόμα γιὰ νὰ κρύψουν τὴ βαρβαριὰ ἀπομάκρυνσὴ τους ἀπὸ τὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ τὴ διεθνιστικὴ ἐνότητα τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν στὸν κόσμον. Εἶναι ἀναγκαῖο οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἐνότητά τους χωρὶς νὰ δίνουν προσοχὴ στὶς συκοφαντίες καὶ στὶς ἀπόψεις τῶν ρεβιζιονιστῶν. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὶς μορφὲς ὀργάνωσης ποὺ πρέπει νὰ πάρει μιὰ τέτοια ἐνότητα, αὐτὸ εἶναι ζήτημα μελέτης καὶ συγκεκριμενοποίησης.

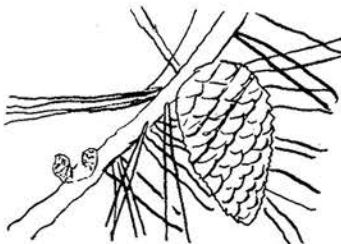
Οἱ χρουσταφικοὶ ρεβιζιονιστὲς κάνουν μεγάλον θόρυβον σχετικὰ μὲ τὴ θέση τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν κομμουνιστικῶν καὶ ἐργατικῶν κομμάτων καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς δραστηριότητάς τους σύμφωνα μὲ τὶς συγκεκριμένους συνθήκες κάθε χώρας. Ἡ θέση αὕτη, στὴν πραγματικότητα, εἶναι μιὰ λενινιστικὴ θέση ποὺ μόνο ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς τὴν ἀντιμετωπίζουμε μὲ συνεπὴ τρόπο. Ἀλλὰ οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς προσπαθοῦν νὰ κερδοσκοπήσουν σχετικὰ μὲ τὴν ἀποκαλούμενη ἀνεξαρτησία τῶν κομμάτων, γιὰτὶ στὴν πραγματικότητα οἱ χρουσταφικοὶ ρεβιζιονιστὲς θέλουν νὰ ὑπαγάγουν ὅλο τὸ κίνημα κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τους. Ἐννοοῦν τὴν ἀνεξαρτησία ξεκομμένη ἀπὸ τὸ διεθνισμὸ, ἔτσι ποὺ οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς νὰ μὴν ἔχουν μιὰ κοινὴ γραμμὴ σχετικὰ μὲ τὰ θεμελιώδη ζητήματα, τέτοια ὅπως ἡ στάση ἀπέναντι στὸν ἱμπεριαλισμὸ καὶ τοὺς ἀποστάτες τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, γιὰ τοὺς γενικοὺς νόμους τῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησής κλπ. κλπ. Σεβόμενοι αὐστηρὰ τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ κάθε κόμματος στὸν καθορισμὸ τῆς δικῆς του γραμμῆς καὶ πολιτικῆς, οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς ὀφείλουν ταυτόχρονα νὰ ὑποτάσσονται στὶς ἀρχὲς τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ, στοὺς γενικοὺς νόμους τῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησής,

ὀφείλουν νὰ ἐπεξεργάζονται μιὰ κοινὴ γραμμὴ καὶ μιὰ κοινὴ στάση σχετικὰ μὲ τὰ πιὸ θεμελιώδη ζητήματα, προπαντὸς σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς καθαρότητος τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ ἀπέναντι στὸ σύγχρονον ρεβιζιονισμὸ.

Τὰ γεγονότα τῆς Ἰνδονησίας καὶ ἡ συγκεντρωτικὴ ἐπίθεση τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῶν χρουσταφικῶν ρεβιζιονιστῶν ἐναντίον τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ ἔδειξαν πὼς χρειάζεται νὰ ἐνισχύσουμε τὴ διεθνή ἐνότητα τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν. Εἶναι ἀναγκαῖο ὅλοι οἱ ἐπαναστάτες κομμουνιστὲς, ὅλα τὰ πραγματικὰ μαρξιστικὰ - λενινιστικὰ κόμματα νὰ ὑπερνικήσουν θαρραλέα καὶ χωρὶς ταλαντεύσεις, ὀριστικὰ ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ ὄρθωσαν στὸ δρόμον μας τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς ἐνότητος οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς. Μερικοὶ θὰ μᾶς κατηγορήσουν πὼς προχωροῦμε στὴ δημιουργία νέων διεθνῶν ὀργανισμῶν· αὐτὸ θὰ εἶναι τιμητικὸ γιὰ μᾶς.

Μὲ βάση τὸ γεγονὸς πὼς οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς τοῦ κόσμου τρέφουν μιὰ μεγάλῃ ἐμπιστοσύνη στὴ Λαϊκὴ Κίνα καὶ στὴ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ γραμμὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, οἱ ἐχθροὶ τοὺς κατηγοροῦν πὼς ἔγιναν μισοφρόροι τῆς Κίνας, πὼς ἔχουν χάσει τὴν «ἀνεξαρτησίαν» τους καὶ ἄλλες παρόμοιες μωρολογίες. Τὸ Κόμμα μας, τὸ Κόμμα Ἑργασίας, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ πραγματικοὶ μαρξιστὲς-λενινιστὲς δὲν ἐπηρεάστηκαν καὶ οὔτε θὰ ἐπηρεαστοῦν ἀπ' αὐτὲς τὶς συκοφαντίες τῶν ρεβιζιονιστῶν καὶ τῶν ἱμπεριαλιστῶν γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἐνότητάς τους μὲ τὴ Λαϊκὴ Κίνα καὶ τὸ μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ κόμμα της, καὶ θὰ ἀποτελέσουν ἓνα ἀτσάλινο μπλόκ μ' αὐτό. Τὸ μπλόκ αὐτὸ ποὺ τρομάζει τοὺς ἱμπεριαλιστὲς καὶ τοὺς ρεβιζιονιστὲς, γι' αὐτὸ προσπαθοῦν νὰ κάνουν τοὺς μαρξιστὲς-λενινιστὲς νὰ ἀποπροσανατολισθοῦν ἀπὸ τὰ συνθήματά του, ἀποτελεῖ τὸ πιὸ σπουδαῖον ζήτημα.

Ἀλλὰ ματαιοπονοῦν· τὸ σύνθημα «Προλετάριοι ὧν τῶν χωρῶν καὶ καταπιεζόμενοι ὅλου τοῦ κόσμου ἐνωθεῖτε!», θὰ θριαμβεύσει.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η 45^Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΒΕΛΓΙΟΥ

Τὸ Κ.Κ. Βελγίου γιόρτασε τὴν 45^η ἐπέτειό του μὲ μιὰ σειρὰ ἐκδηλώσεις ποὺ ἔγιναν στὶς Βρυξέλλες καὶ στὴ Βάβρ, πόλη ὅπου ἔγινε ἡ ἰδρυτικὴ σύσκεψη. Ἀνάμεσα στὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἔγινε μιὰ συγκέντρωση στὸ Ἰπποδρόμιο τῆς Βάβρ, στὶς 20^η 9, στὴν ὁποία μίλησαν διάφοροι καθοδηγητικοὶ παρόντες τοῦ Κ.Κ. Βελγίου. Παραθέτουμε τὰ κείμενα τῶν ὁμιλιῶν ὅπως δημοσιεύθηκαν στὴ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», Νο 38, τῆς 23.9.1966.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΖΤΑ ΒΑΝΤΕΡΑΙΝΤΕΝ,
ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ Π.Γ. ΤΟΥ Κ.Κ. ΒΕΛΓΙΟΥ

Σύντροφοι,

Πρὶν εἰκοσι χρόνια, ἀκριβῶς, ἔδω στὴ Βάβρ, διαδηλώναμε μὲ τὸν Ζυλιέν Λαχὼ καὶ ἀποτίαμε φόρο τιμῆς στοὺς συντρόφους ποὺ ἔπεσαν στὴ διάρκεια τῆς πάλης ἐνάντια στοὺς ναζὶ ὅπως καὶ οἱ ἐκείνους ποὺ ἔπεσαν καὶ ἐξαφανίσθηκαν στὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης. Ἐμαστέ τότε τὸ Κόμμα τῶν Τουφεμισμένων, τὸ Κόμμα τῶν 100.000, τὸ Κόμμα, ἀλλοίμονο, ποὺ προδόθηκε ὕστερα ἀπὸ τοὺς χρονοσσωφικοὺς ποὺ ἐγκαθίδρυσαν τὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ καὶ προδῶσαν τὴν Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση.

Σήμερα, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου, ποὺ ἀνασυστάθηκε τὸ 1963 κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ συντρόφου μας Ζὰκ Γκριπά, ἀποτίει φόρο τιμῆς στοὺς νεκροὺς μας, στοὺς συντρόφους τῆς Βάβρ, Ρενγκλὲ Γιόζεφ, Ρενγκλὲ Σάολ, Μαϊνὲ Νεστόρ, Ζίννεν Ζάκ, ποὺ δολοφονήθηκαν στὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης· ἀποτίουμε ἐπίσης φόρο τιμῆς στὴ Μάρθι Μαϊνὲ καὶ Ἀντελὶν Μαϊνὲ ποὺ ἐκτοπισμένες, συνέχισαν τὸν ἀγῶνα ἐνάντια στὴν ἀντίδραση.

Δὲν πρέπει νὰ ξεχάσουμε τοὺς ἡγέτες τοῦ Κόμματος ποὺ δὲν δίστασαν νὰ δώσουν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὰ ἰδιανικά τους, ποὺ δολοφονήθηκαν ἐπίσης στὰ στρατόπεδα. Τοὺς Κορντιὲ τοῦ Μπορινάζ, τὸν Τινκλὲρ τοῦ Σαρλερουά, τὸν Ντεσελιὲ τοῦ Σαρλερουά, τὸν Χεϋντέλς τοῦ Βιλδρόντ, τὸν Μπαστιὲν τῶν Βρυξελλῶν, τὸν Βὰν Ἐξτέργκεμ τοῦ Ἀνβὲρ κ.ἄ., τοὺς νέους ποὺ ἔπεσαν ἐπίσης στὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης, Μπασόν, Λεκόκ, Λανιό, Ζυλίσσεν κ.ἄ. Δὲν μπορούμε νὰ τοὺς ἀναφέρουμε ἔδω ὅλους, ἀλλὰ τὸ μεγάλο παραδείγμα τους θὰ μένει γιὰ πάντα στὴ μνήμη μας.

Ὁ Ζακευὶτ παραχώθηκε ἀπὸ τὴ δουλειὰ τὸ 1936.

Ὁ Ζυλιέν Λαχὼ δολοφονήθηκε ἀπὸ τοὺς «ναζὶ» τὸ 1950.

Πολλοὶ συντρόφοι μας ἔπεσαν στὸν πόλεμο τῆς Ἰσπανίας καὶ στὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Ἄλλοι ἔζησαν καὶ συνέχισαν τὸ δίκαιο ἀγῶνα τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν, ἰδιαίτερα οἱ Ζὰκ Γκριπά, Ἀνρὺ Γκλινέρ, Ρενὲ Ραϊντόφ κ.ἄ....

Ὁ ἀγῶνας ποὺ διεξήγαγαν οἱ συντρόφοι μας στὴν Ἰσπα-

νη καὶ στὸν πόλεμο. Ἡ χώρα μας δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μιὰ ἀμερικάνικη ἐπαρχία (...ὅπως φαίνεται νὰ λείει ἡ «Ἐφημερίδα τῆς Λωζάνης!»). Πρέπει νὰ ἐξαπολύσουμε χωρὶς καθυστέρηση ἕνα σκληρὸ ἀγῶνα γιὰ νὰ συντρίψουμε τὴν αἰχμηρὴ κυριαρχία τῶν ΗΠΑ, γιὰ μιὰ πραγματικὴ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ κυριαρχία καὶ νὰ σταματήσουμε τὴ γιὰγκικη ληστεία.

Ὁ ἀγῶνας ποὺ θὰ διεξαχθεῖ στὴν Ἑλβετία ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ θὰ ἀποτελέσει ἐπίσης μιὰ ὑποστήριξη στοὺς λαοὺς ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἴδια ὑπόθεση καὶ ἕνα δείγμα ἀλληλεγγύης μὲ τὸν ἡρωϊκὸ βιετναμέζικο λαό.

Οἱ ΗΠΑ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ χώρα μας!

Κάτω ὁ γιὰγκικός ἱμπεριαλισμός!

νία, ἀργότερα στὴν ἀντίσταση ἐναντίον τοῦ ναζὶ κατακτητῆ, εἶναι ὁ ἴδιος ἀγῶνας ποὺ διεξάγουμε σήμερα ἐνάντια στὸ νέο εἰσβολέα, τὸν βοραιοαμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ.

Θὰ ἀγωνιστοῦμε ἐνάντια στοὺς σημερινούς κατακτητὲς μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις ὅπως ἀγωνισθήκαμε ἐνάντια στοὺς ληστές τοῦ Χίτλερ:

Ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ:

Γιὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ.

Ἐνάντια στὸ βελγικὸ SHAPE:

Γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία.

Γιὰ τὴν δημοσπονδιοποίηση.

Γιὰ τὶς διεκδικήσεις τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἄλλων ἐργαζομένων.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΡΥ ΓΚΑΙΝΕΡ,
ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΤ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ Κ.Κ.Β.

Ἀγαπητοὶ σύντροφοι,

Ὅλοι σας καταλαβαίνετε πὼς εἶναι ἀδύνατο, στὸ χρόνον ποὺ ἔχουμε στὴ διάθεσή μας, νὰ ἐκθέσουμε τὴν ἱστορία τῶν 45 χρόνων ζωῆς καὶ δράσης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος.

Δυὸ νέες γενιὲς γεννήθηκαν μετὰ τὴν ἱδρύση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, στὶς 3 καὶ 4 Σεπτεμβρίου 1921.

Γι' αὐτὲς τὶς νέες γενιὲς, δὲν εἶναι ἀνώφελο νὰ ὑπενθυμίσουμε σύντομα τὰ κίνητρα, τὶς αἰτίες καὶ τὶς περιστάσεις ποὺ ἔκαναν τοὺς ἐπαναστάτες ἐργάτες τοῦ Βελγίου νὰ δημιουργήσουν Κομμουνιστικὸ Κόμμα.

Στὸ τέλος τοῦ περασμένου αἰῶνα δημιουργήθηκε τὸ Ἐργατικὸ Κόμμα Βελγίου (Ρ.Ο.Β.), ἀπὸ σταθερὰ στοιχεῖα ποὺ ἀναπτύχθηκαν μέσα στὴν ἀθλιότητα καὶ στὶς φρικτὲς συνθηκες δουλειᾶς ποὺ ἡ ἀστικὴ τάξη τῆς ἐποχῆς ἐπέβαλλε στοὺς ἐργάτες τῆς χώρας μας.

Μετὰ τὴν αἰματοβαμμένη ἐποχὴ, τῶν ἐπαναστατικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ 1886, ποὺ καταπνίγηκαν μὲ θηριωδία ἀπὸ τὴν ἀστικὴ τάξη, τὸ Ἐργατικὸ Κόμμα Βελγίου ἄρχισε νὰ ὀργανώνεται.

Συνεταιρισμοὶ - ἀλληλοβοηθητικοὶ καὶ συνδικάτα ποὺ εἶχαν συγκροτηθεῖ στὴ χώρα, αὐτὸ τὸ ἀμάλαγμα ὀργανώσεων, ἀποτέλεσε τὸ Ε.Κ.Β.

Ὁ Ντεφνιζὼ καὶ οἱ φίλοι του προσπάθησαν νὰ δώσουν μιὰ ἐπαναστατικὴ βάση στὸ Κόμμα αὐτό.

Ἀλλά, κατακλύστηκαν ἀπὸ ἀστικά, φιλελευθερίστικα καὶ ἄλλα στοιχεῖα ποὺ ἔδωσαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕνα ρεφορμιστικὸ καὶ ὀμπортουνιστικὸ προσανατολισμὸ στὸ ΕΚΒ (ΡΟΒ).

Τὸ ΕΚΒ δὲν ὑπῆρξε ποτέ, οὔτε ἀκόμα καὶ στὴν ἀρχή, ἕνα ταξικὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα.

Παρὰ τὸν ἐπαναστατικὸ θεωρητισμὸ τῶν ἡγετῶν του, κάθε πολιτικὴ διαπαιδαγώγηση τῆς ἐργατικῆς τάξης εἶχε σὰν ἄξονα τὴν γραμμὴ τῆς ταξικῆς συνεργασίας καὶ τὸ ρεφορμισμὸ.

Ὁ Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος ἦταν ἡ εὐκαιρία γιὰ τὸ ΕΚΒ νὰ κάνει τὴν ἐπίσημὴ ἐκδήλωση τῆς συνεργασίας του μὲ τὴν ἀστικὴ τάξη τῆς χώρας.

Ὁ Βαντερέλντε καὶ ὁ Μπρυνὲ ἔγιναν ὑπουργοί.

Μὲ ἔξαιρση μιὰ μικρὴ μειοψηφία, οἱ ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου παρέμειναν παραδειγματικοὶ «ἀμνηστῆς».

Γιὰ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν καπιταλιστικὴ «τάξη» μετὰ τὸν τερατισμὸ τοῦ πρώτου παγκόσμιου πολέμου, ἡ ἀστικὴ τάξη εἶχε ἀνάγκη τῆς συνεργασίας αὐτῆς τοῦ ΕΚΒ.

Ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάσταση τῆς χώρας κάθε ἄλλο παρὰ ἱκανοποιητικὴ ἦταν.

Ἡ ὀργὴ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν ἦταν

μεγάλη και άπειλοῦσε σοβαρά τὰ θεμέλια τοῦ καθεστώτος.

Στις 23 Δεκεμβρίου 1918, ἐνάμισι μῆνα μετὰ τὴν ὑπογραφή τῆς ἀναχωρήσεως, τὸ συνέδριό τοῦ ΕΚΒ ψήφισε τὴ συμμετοχή τοῦ ΕΚΒ στὴν κυβέρνησι.

Ἡ ἀστική τάξη εἶχε καταβάλλει τὸ τίμημα: Κατάργησι τοῦ ἄρθρου 310 — Γενική ψηφοφορία — νόμος γιὰ τὸ δικτάτωρ.

Χωρὶς νὰ ὑποτιμῶμεν αὐτὸ πὸν οἱ μεταρρυθμίσεις ἐκείνες ἀντιπροσώπευαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη γιὰ τὴ βελτίωσι τῆς κατὰστασι τῶν ἐργαζομένων, καμιά ἀπὸ τὶς τελευταῖες δὲν ἔθιγε σὲ καμιά περίπτωσι τὰ θεμέλια τοῦ καπιταλιστικοῦ οἰκοδομήματος.

Ἦταν τὸ τίμημα τῆς προδοσίας!

Ἡ μικρὴ μειοψηφία πρὶν τὸ 1914 στοὺς κόλπους τοῦ ΕΚΒ, ἐνισχυθεῖσε σημαντικὰ τὴν ἐπομένη τοῦ πολέμου αὐτοῦ.

Ἡ διακήρυξι ἀπὸ τὸν Λένιν, τὴν 7 Νοεμβρίου 1918, τῆς πτώσεως τοῦ ταρισμοῦ — ἡ ἴδρυσι τῆς Δημοκρατίας τῶν Σοβιετ — ἡ γῆ στοὺς ἀγρότες — τὰ ἐργοστάσια στοὺς ἐργάτες — γέννησε σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμον μιὰ μεγάλη ἐλπίδα στὶς καρδιὰς ἑκατομμυρίων ἐκμεταλλεομένων.

Οἱ δέκα ἡμέρες πὸν συγκλόνισαν τὸν κόσμον — τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν Σπαρτακιστῶν στὴ Γερμανία μετὰ τὸν Λήμπκνεχτ καὶ τὴ Ρόζα Λούξεμπουργκ — ἡ κατάληψι τῆς ἐξουσίας στὴν Οὐγγαρία ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὲς μετὰ τὸν Μπέλλα Κουν — ἡ κατάληψι τῶν ἐργοστασίων στὴν Ἰταλία καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα σὲ ἄλλες χώρες, δημούργησαν καὶ σὲ μᾶς ἐπίσης σημαντικὲς πολιτικὲς ἐξελίξεις.

Ὁ φόρος τῆς νικηφόρας Ἐπανάστασι στὴν Ρωσία, ἡ συνθήκη εἰρήνης τοῦ Μπρέστ Λιτόφσκ, ἡ δημιουργία τῆς Τρίτης Διεθνούς, κέντριαν τὴν συμπάθεια καὶ τὴν ἀλληλεγγύη μέσα καὶ στὶς δυνάμεις πὸν θρίσκονταν ἀπὸ τὰ ὅπλα καὶ θρίσκονταν στὰ διάφορα μέτωπα τοῦ πολέμου.

Στὴ διάρκεια τοῦ πρώτου ἐξαμήνου τοῦ 1920, ὁμάδες κομμουνιστῶν, πὸν ἀποτελοῦνταν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ νέους, πὸν εἶχαν συσταθεῖ στὴ χώρα, τόσο στὴ Φλάντρα ὅσο καὶ στὴ Βαλλονία καὶ στὶς Βρυξέλλες, ἦταν μιὰ σημαντικὴ δύναμι πὸν ἀποχώρησε ἀπὸ τὴ Σοσιαλιστικὴ Διεθνὴ Νέων γιὰ νὰ δημιουργήσει μιὰ κομμουνιστικὴ ὁργάνωσι.

Οἱ ὁμάδες αὐτὲς, διεσπαρμένες στὴ χώρα, συγκρότησαν, στὰ μέσα Σεπτεμβρίου 1920, τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Βελγίου, πὸν προσχώρησε στὴν Κομμουνιστικὴ Διεθνὴ.

Στὸ διάστημα αὐτό, ὁ Ζακεμότ καὶ οἱ φίλοι του μετὰ τὸ δημοσιογραφικὸν τοὺς ὄργανον «Ὁ ἐκμεταλλεόμενος» ἀγωνίζονταν στὰ πλαίσια τοῦ ΕΚΒ γιὰ νὰ τὸ φέρουν σὲ μιὰ δοθὴ ἀντίληψι τῆς ἀναγκαιότητι τῆς ἐπαναστατικῆς ταξικῆς πάλης καὶ γιὰ νὰ τὸ κάνουν νὰ ἐκδηλώσει τὴν ἐνεργητικὴν τοὺ ἀλληλεγγύη στὴ Ρωσικὴ Ἐπανάστασι.

Οἱ ἀπορριπτικὲς καὶ ρεφορμιστικὲς ἡγέτες τοῦ ΕΚΒ δὲν ἐπέτρεψαν στὸ Ζακεμότ καὶ στοὺς φίλους του νὰ πραγματοποιήσουν τοὺς σκοποὺς τοὺς· τῆθηκε ζήτημα πειθαρχίας ἐνὶ ταυτόχρονον ἐρχότανε σὲ ἀντίθεσι ἡ προσχώρησι στὸ ΕΚΒ μετὰ τὴν ποιότητα τῆς ὁμάδας τῶν φίλων τοῦ «Ἐκμεταλλεόμενου».

Τὸ 3ο συνέδριον τῶν ὁμάδων αὐτῶν ἔβγαλε τὰ λογικὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴν κατάστασι στὸ ΕΚΒ καὶ ἀποφάσισε τὴν συγκρότησι κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Αὐτὸ ἔγινε τὸ Μάϊο τοῦ 1920.

Οἱ Συζητήσεις πὸν ἔγιναν μετὰ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα πὸν εἶχε δημιουργηθεῖ τὸν προηγούμενον χρόνον κατέληξαν στὴ σύγκλησι ἐνὸς ἐνωτικοῦ συνεδρίου πὸν ἀποφάσισε τὴν ἴδρυσιν τοῦ Ἐνιαίου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βελγίου.

Ἡ 3ῃ καὶ 4ῃ Σεπτεμβρίου 1920 ἀποτέλεσαν δυὸ ἱστορικὲς ἡμέρες γιὰ τοὺς ἐπαναστάτες ἐργάτες τῆς χώρας μας.

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, μιὰ σημαντικὴ μειοψηφία ἐργατῶν καὶ διανοουμένων ἐξέκοβε κατηγορηματικὰ μετὰ τὴ ρεφορμιστικὴ, ἀπορριπτικὴ ἰδεολογία καὶ μετὰ τὴν πολιτικὴ τῆς ταξικῆς συνεργασίας τοῦ ΕΚΒ.

Τὸ Κόμμα ἔτσι συγκροτήθηκε, διακήρυξε τὴν ἀνεπιφύλακτι ἀλληλεγγύη του μετὰ τὴ Ρωσικὴ Ἐπανάστασι, τὴν προσχώρησιν του στὴν Κομμουνιστικὴ Διεθνὴ, ἐξέφρασε τὴν προσήλωσιν του στὶς θεμελιώδεις ἀρχὲς τοῦ Μαρξισμοῦ-Λενινισμοῦ γιὰ τὴν πάλη τῶν ἐπαναστατικῶν τάξεων, γιὰ τὴν προλετα-

ριακὴ δικτατορία, τὸν προλεταριακὸν διεθνισμόν καὶ τὸν πρωτοπόρον ρόλον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος στοὺς ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων, γιὰ τὶς πολιτικὲς, οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς διεκδικήσεις, γιὰ τὸ σοσιαλισμόν.

Ἡ σύγκρουσι ἦταν πολὺ σκληρὴ στὴν ἀρχή.

Τὸ «συννοικέσιον» ἀνέμεσε στὶς δυὸ φράξιες πὸν ἔγινε στὸ ἰδρυτικὸν συνέδριον, δὲν ἐξάλειψε μετὰ μᾶς ὅλες τὶς διαφορὲς.

Στὸ ἐσωτερικὸν μέτωπον τοῦ κόμματος, ἔπρεπε νὰ ἐξαλειφθοῦν οἱ ἐπιβιώσεις τῆς ρεφορμιστικῆς καὶ ἀπορριπτικῆς ἰδεολογίας καὶ ἄλλα ἀναρχοσυνδικαλιστικὰ ρεύματα καὶ ἀντικοινοβουλευτικὲς «τακτικὲς».

Αὐτὴ τὴ ἰδεολογικὴ μάχη ἔπρεπε νὰ συνδυασθεῖ μετὰ τὴν ἐπιπονη διαπαιδαγωγικὴ καὶ ὁργανωτικὴ δουλειὰ τοῦ κόμματος.

Στὸ ἐξωτερικὸν μέτωπον, ἡ βασικὴ μας ἀποστολὴ στὸν τομέα τῆς ζύμωσις καὶ τῆς προπαγάνδας ἦταν στοὺς ἐργατικούς ἀγῶνες νὰ ἀπαλλάξουμε ἀπὸ τὸ ρεφορμιστικὸν δηλητήριο τοὺς ἐργαζόμενους.

Σ' αὐτὴ τὴ μάχη γιὰ τὴν καταπολέμησι τῆς ἀπάτης, εἰμασταν στὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὅπως σήμερον, μόνοι ἐναντίον ὕλων, τῆς ἀστικῆς τάξης, τῶν ρεφορμιστῶν, τῶν «ἀριστερῶν».

Σήμερον, θρίσκωμε στὴν ἀνάγκη νὰ καταπολέμησουμε μετὰ τὴν πὺν μεγάλη ἐνεργητικότητά, ἕνα κόμμα πὸν προδῶσε ἐπαίσχυντα τὶς θεμελιώδεις ἀρχὲς τοῦ Μαρξισμοῦ-Λενινισμοῦ.

Ἔνα κόμμα, πὸν ἔγινε ὁ κληρονόμος τοῦ ΕΚΒ.

Πὸν βούλιαξε στὸ δόρυον τοῦ ρεφορμισμοῦ καὶ τοῦ ἀπορριπτικισμοῦ, τὸ ρεβιζιονιστικὸν κόμμα τοῦ Μπυρνέλ.

Ὁφείλομε νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἐργαζόμενους πὸν ἀκολουθοῦν ἀκόμα αὐτοὺς τοὺς ψεῦτες νὰ δοῦνε καθαρὰ, ὅπως τὸ κάναμε ἐδῶ καὶ 45 χρόνια, μετὰ τὶς χιλιάδες τῶν σοσιαλιστῶν ἐργαζομένων.

Ἀπὸ τὸ 1921 ὡς τὸ 1923, τὸ κόμμα πῆρε μέρος σὲ ὅλους τοὺς ἐργατικούς ἀγῶνες καὶ στὴ διάρκεια ἐνὸς ἀπ' αὐτοὺς, τῆς ἀπεργίας τῶν μεταλλορύνων τοῦ Μπορινάζ, ἡ κυβέρνησι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔκρινε σὰν κατὰλληλη τὴν εὐκαιρία νὰ θέσει τὸ κόμμα ἐκτὸς νόμου.

Ἀν ἦταν ἀστείον νὰ βρεθεῖ κανεὶς κατηγορούμενος γιὰ «συνωμοσία ἐναντίον τοῦ κράτους»;

Πρέπει νὰ διαβάσει κανεὶς τὴν μπροσούρα τοῦ Λερίκ, ψευδώνυμον τοῦ Ζακεμότ, πὸν τὴν ἔγραψε στὴ φυλακή, γιὰ νὰ καταλάβει τὴ γελοιότητα τῆς κατηγορίας αὐτῆς.

Ὁ ἀστικός τύπος καὶ ὁ τύπος τοῦ ΕΚΒ μᾶς παρουσίαζαν τότε σὰν μισοφόρους πράκτορες τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Γερμανίας· σήμερον, ἄλλαξαν μόνο τὴ χώρα· τώρα εἰμαστε πράκτορες τῆς Κίνας.

517 κομμουνιστὲς πιάστηκαν, 18 κρατήθηκαν, προφυλακίστηκαν γιὰ ἔξι μῆνες καὶ παραπέμφθηκαν στὸ Κακούργουδικεῖον τῆς Μπραβάντ.

Τὸ Δικαστήριον τῆς Μπραβάντ ἀπέρριψε τὶς κατηγορίες τοῦ εἰσαγγελέα καὶ τῆς κυβέρνησις καὶ ἀθῶωσε ὅλους τοὺς κατηγορούμενους.

Τὸ Κόμμα πῆρε τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός.

Ἡ μάχη τῶν 517, προκάλεσε ἕνα χωρὶς προηγούμενον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀνέπτυξε στὴν ἐργατικὴ μᾶζα τὶς ἰδέες τοῦ διεθνούς κομμουνισμοῦ.

Μέχρι τὸ 1940, τὸ κόμμα μας πῆρε μέρος σὲ ὅλους τοὺς μεγάλους πολιτικούς καὶ οἰκονομικούς ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξης· 1926—27 στοὺς μεταλλορύνους καὶ ἀνθρακωρύχους, 1928 ξεπεράσαμε νικηφόρα τὴν τροτσκιτικὴ διάσπασι — 1932 ἡ μεγάλη γενικὴ ἀπεργία ἐνάντια στὴν ἀθλιότητα — 1936 ἡ ἀπεργία τῶν 500.000. Ὁ ἀγῶνας ἐναντίον τοῦ ρεβιζισμοῦ — Ἀλληλεγγύη μετὰ τοὺς θαρραλέους μαχητὲς τῆς Ἰσπανικῆς Δημοκρατίας — Γιὰ τὴν Εἰρήνη, ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ καὶ τῶν πολεμικῶν ἀπειλῶν τοῦ Χίτλερ.

1940 — Εἰμαστε τότε ἕνα κόμμα στέρεον ὁργανωμένο πὸν ἀναπτύσσονταν ἀκατάπανστα, τόσο ἀπὸ ἀποψη ἀριθμοῦ μελῶν, ὅσο καὶ ἀπὸ ἐκείνη τοῦ τύπου καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτευγμάτων.

Ἦταν ἕνα Κόμμα ἔτοιμον νὰ δεχθεῖ σκληρὰ πλήγματα ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν του.

Ὅταν ὁ Χίτλερ εἰσέβαλε στὸ Βέλγιον τὸ 1940, οἱ κομμουνι-

στες ήταν οι πρώτοι που οργάνωσαν την 'Αντίσταση.

Σ' αυτό τον ένοπλο αγώνα εναντίον του χιτλερισμού για την 'Εθνική μας ανεξαρτησία, το κόμμα μας έχασε τους καλύτερους αγωνιστές του, τα πιο ξμπειρα στελέχη του.

Θά αφήσω τη φροντίδα στο σύντροφο Γκριππά να σάς εκθέσει αυτό που ήταν το Κόμμα μετά τον πόλεμο, μέχρι σήμερα.

Για να καταλάβουμε τη σημερινή κατάσταση, χρειάζεται οι σύντροφοί μας να μελετήσουν την ανάπτυξη του Κόμματος βγάζοντας όλα τα διδάγματα που επιβάλλονται από το 1921 μέχρι το 1944 πριν απ' όλα.

Θά καταλάβουν καλύτερα τις διάφορες πολιτικές παρεκκλίσεις που εμφανίστηκαν μετά το 1945 που κατέληξαν στον επαίσχυντο ρεβιζιονισμό που γνωρίσαμε και που μάς ξαναόγκασε το 1963, για να σώσουμε την τιμή της σημαίας του προλεταριακού διεθνισμού, για να σώσουμε την καθαρότητα των θεμελιακών αρχών του μαρξισμού-λενινισμού, να ξεχωρίσουμε και να καταγγείλουμε τους έπιόρκους και προδότες ήγέτες των αρχών αυτών.

Η 45η επέτειος του Κόμματός μας πρέπει να αποτελέσει μια ευκαιρία για να επιθεωρήσουμε την προσήλωσή μας στις θεμελιακές αρχές που είναι ο καταστατικός χάρτης του Κόμματος από την ίδρυσή του, το 1921.

Για να προσφέρουμε την ενεργητική αλληλεγγύη μας στον ανδρείο λαό της Λαοκρατικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ και στους μαχητές του Νοτίου Βιετνάμ που αγωνίζονται για την ανεξαρτησία της χώρας τους, εναντίον των επιθετικών δυνάμεων του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Είναι ξερογιστικό, δεν είναι έτσι, σύντροφοι, να ακούμε κάθε μέρα από το ραδιόφωνο, την τηλεόραση, και να διαβάζουμε σε όλο τον τύπο, και στο ρεβιζιονιστικό μαζί πως η Λαϊκή Κίνα προκαλεί τον πόλεμο.

Όταν η χώρα αυτή, που είναι η πιο μεγάλη και η πιο πολυάνθρωπη χώρα του κόσμου, δεν έχει καμιά στρατιωτική βάση ούτε ένα στρατιώτη έξω από τα σύνορά της.

Η 45η επέτειος του Κόμματος πρέπει να μάς πιάσει σε ένα στάδιο στερέωσης και ενίσχυσης της οργάνωσης του Κόμματος — της ιδεολογικής διαπαιδαγώγησης των μελών του — έντασης της προπαγάνδας για τη διάδοση και τη διεύθυνση στη μεγάλη μάζα των εργατών της «Φωνής του Λαού» και του «Strijd».

Ένα στάδιο στη διάρκεια του οποίου το Κόμμα πρέπει να πάρει συνείδηση του πρωτοποριακού του ρόλου, για την υπεράσπιση των διεκδικήσεων των εργαζομένων και των διαvoυμένων.

Να προωθήσουμε, να αναπτύξουμε και να στερεώσουμε τη συγκέντρωση των λαϊκών δυνάμεων στη Φλάντρα, στις Βρυξέλλες και στη Βαλлонία σε ένα πλατύ 'Ενιαίο Λαϊκό Μέτωπο, εναντίον του σπνταριστικού αστικού κράτους, για την κατάκτηση της αυτοδιεύθυνσης με την δημοσπονδιοποίηση.

Ο καπιταλισμός σπρώχνεται όλο και πιο πολύ στη χρεωκοπία.

Εμείς οφείλουμε να βοηθήσουμε, να προσανατολίσουμε το εργατικό κίνημα στον επαναστατικό δρόμο, έτσι ώστε να επιταχυνθεί η πτώση του σαπισμένου αυτού καθεστώτος στον τάφο του και να επισπευσθεί η εγκαθίδρυση ενός σοσιαλιστικού καθεστώτος.

Ζήτω το Μαρξιστικό-Λενινιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα.

Ζήτω ο προλεταριακός διεθνισμός.

Ζήτω ο Κομμουνισμός.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΖΑΚ ΓΚΡΙΠΠΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο σύντροφός μας 'Ανρ Γκλινέρ μάς διέγραψε σε χοντρές γραμμές την ιστορία του Κόμματός μας, που ιδρύθηκε εδώ και 45 χρόνια, στις 3 και 4 Σεπτεμβρίου 1921, την επομένη του πρώτου παγκόσμιου πολέμου, από το σύντροφο Γιοζέφ Ζακεμντ και τους συντρόφους του ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο σύντροφός μας 'Ανρ Γκλινέρ.

Θεμελίωσαν το Κόμμα μέσα σε ένα επίμονο και αδιάλλακτο αγώνα ενάντια στο ρεβιζιονισμό, στο ρεφορμισμό των σοσιαλδημοκρατών που είχαν απαρνηθεί κάθε αγώνα για τον τε-

λικό σκοπό του εργατικού κινήματος, τη σοσιαλιστική και κομμουνιστική επανάστασή με την εγκαθίδρυση της δικτατορίας του προλεταριάτου, είχαν προδώσει ολοκληρωτικά τον εργαζόμενο λαό, κάθε αγώνα για τις δημοκρατικές και οικονομικές διεκδικήσεις, είχαν προδώσει τον προλεταριακό διεθνισμό. Το 'Εργατικό Κόμμα Βελγίου δεν είναι πια στην πραγματικότητα ένα εργατικό κόμμα, αλλά ένα κόμμα της αστικής τάξης που αποσκοπεί στην εξαπάτηση των εργαζομένων. Το ΕΚΒ κύριο κοινωνικό και πολιτικό στήριγμα του καπιταλισμού στο Βέλγιο, παραδέρνοντας μέσα στον πιο φαύλο σοσιαλσβονισμό, συνεργαζόμενο ολοκληρωτικά με την αστική τάξη της χώρας και τους άλλους ιμπεριαλιστές, έστειλε να σκοτωθούν για τα καπιταλιστικά συμφέροντα δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους βέλγους ακολουθώντας το παράδειγμα των συγγενών του, των σοσιαλδημοκρατών της Γαλλίας, της Μεγάλης Βρεταννίας, της Γερμανίας και άλλων.

Όπως έχει πεί η μεγάλη επαναστάτισσα Ρόζα Λούξεμπουργκ, η σοσιαλδημοκρατία δεν είναι πια παρά ένα αποσυντεθειμένο πτώμα.

Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, όταν στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης υπήρχε μια επαναστατική κατάσταση, ο καπιταλισμός συγκλονίζονταν από τα θεμέλιά του, οι λαϊκές μάζες ήθελαν να κάνουν την επανάσταση ενάντια σ' αυτό το καθεστώς της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης που τις είχε ρίξει στην πιο βαθειά αθλιότητα, που φέρνει τον πόλεμο όπως το σύννεφο τη βροχή, η σοσιαλδημοκρατία έσωσε για άλλη μια φορά το έτοιμοθάνατο και σαπισμένο καθεστώς.

Τα γεγονότα, η ίδια η ζωή έδειξαν για άλλη μια φορά πως ο καπιταλισμός δεν παραχωρεί τη θέση τους, την εξουσία με τη δική του θέληση, πως η αποκαλούμενη αστική δημοκρατία που σ' αυτήν το Κοινοβούλιο παίζει διακοσμητικό ρόλο, δεν είναι παρά μια από τις μορφές της δικτατορίας της αστικής τάξης.

Τα γεγονότα έδειξαν για άλλη μια φορά πως μια επαναστατική κατάσταση δεν μπορεί να καταλήξει στη νικηφόρα επανάσταση, παρά εφόσον η εργατική τάξη, οι εργαζόμενες μάζες κατευθύνονται από ένα πραγματικά προλεταριακό επαναστατικό κόμμα δεμένο με τις μάζες και ατσάλωμένο στην πάλη.

Ο Γιοζέφ Ζακεμντ και οι σύντροφοί του πολέμησαν όχι μόνο τους αποκαλούμενους «δεξιούς» σοσιαλδημοκράτες, αλλά επίσης τους λεγόμενους «κεντριστές» ή «συμφιλιωτές», τους δαπαδούς της λεγόμενης «2½ Διεθνούς» που με τις δλεθριες αντιλήψεις τους προσπαθούσαν ούσιαστικά να αποκαταστήσουν τους αδελφούς τους στο ρεφορμισμό, επιχειρώντας να εξαπατήσουν τις μάζες, να τις αποπλίσουν ιδεολογικά, πολιτικά, οργανωτικά τους κομμουνιστές εκθειάζοντας μια υποτιθέμενη «ένότητα» με τους δεδηλωμένους ρεφορμιστές, δεδηλωμένους ύποστηρικτές του καπιταλισμού: αυτό σημαίνει ένότητα με τον εχθρό.

Στη Ρωσία, η προλεταριακή επανάσταση θριάμβευσε χάρη στην ήγεια του Μπολσεβίκικου Κόμματος, του Κόμματος του Λένιν.

Η ρωσική επανάσταση, ο λενινισμός, ήταν ο φάρος των επαναστατών όλου του κόσμου: ο Γιοζέφ Ζακεμντ και οι σύντροφοί του διεκήρυξαν την ολοκληρωτική αλληλεγγύη με τη ρωσική επανάσταση, ο Γιοζέφ Ζακεμντ και οι σύντροφοί του ήταν λενινιστές ενάντια σε όλους τους ψευτομαρξιστές της σοσιαλδημοκρατικής προδοσίας.

Βγάζουμε διδάγματα από το παρελθόν, από τις ένδοξες περιόδους του κόμματός μας, όπως και από τις προσωρινές αποτυχίες της πάλης της εργατικής τάξης, των εργαζομένων μαζών. βγάζουμε αναγκαία διδάγματα για να διεξαγάγουμε νικηφόρα τους σημερινούς αγώνες και για να είμαστε έτοιμοι για τους μελλοντικούς αποφασιστικούς αγώνες.

Αποτίουμε φόρο τιμής στις γενιές των επαναστατών που στο Βέλγιο και στον κόσμο προηγήθηκαν από μάς, που αποδέχθηκαν τις μεγαλύτερες θυσίες για την υπόθεση της χειραφέ-

τησης, της απελευθέρωσης της εργατικής τάξης, του εργαζόμενου λαού.

Δέν ξεπσαν μάταια και θα ζήσουν αιώνια στη μνήμη των λαών, οι επαναστάτες που ξεπσαν κάτω από τα χτυπήματα της καταπίεσης, κάτω από τις σφαίρες των καταπιεστών, έδω και ογδόντα χρόνια, στο Ρου, στη Λιέγη και άλλοι, ή ακόμα στη διάρκεια του αγώνα εναντίον του χιλιερισμού, στις μάχες, στας εκτελεστικά αποσπάσματα ή στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στον πόλεμο της Ισπανίας εναντίον των χιλιερασιαστών ιμπεριαλιστών, στους μεγάλους αγώνες του 1950, στη μεγάλη απεργία του Δεκεμβρίου 1960 - Ιανουαρίου 1961 ή τελευταία στη Λιμπούρξ.

*Ας κρατήσουμε στη μνήμη μας όλους τους κομμουνιστές, όλους τους επαναστάτες που έδωσαν τη ζωή τους για την κοινή μας υπόθεση, για την απελευθέρωση των λαών, για την υπόθεση της παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης, στη Ρωσία, στην Κίνα, στην Αλβανία, στην Κορέα, στο Βιετνάμ, σε όλη την Εγγύη, την Ασία, την Αφρική, τη Λατινική Αμερική, στις ίδιες τις ΗΠΑ, στις πέντε ηπείρους.

Δε θα ξεχάσουμε ποτέ το δίδαγμα πως στη βία των εκμεταλλετών, των καταπιεστών, της αντίδρασης, της επανάστασης, οι λαοί οφείλουν να απαντήσουν με την επαναστατική βία.

Δέν θα ξεχάσουμε ποτέ το δίδαγμα πως δέν μπορούμε να πολεμήσουμε πραγματικά τον καπιταλισμό, τον ιμπεριαλισμό, χωρίς συνεπή αγώνα εναντίον του ρεφορμισμού, του ρεβιζιονισμού, πως οφείλουμε να τον μισούμε όπως μισούμε τον ιμπεριαλισμό, γιατί ο ρεφορμισμός, ο παλιός και νέος ρεβιζιονισμός, είναι βαλές και συνεργάτες του καπιταλισμού, του ιμπεριαλισμού. Είναι τα κοινωνικά και πολιτικά του στηρίγματα.

Τα κομμουνιστικά κόμματα ιδρύθηκαν στον κόσμο και στη χώρα μας τη στιγμή που ξανοίγονταν ή εποχή των νικηφόρων προλεταριακών επαναστάσεων.

Ζούμε σήμερα μια μεγάλη ιστορική εποχή.

Η εποχή μας, μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, είναι εποχή όπου οι επαναστατικές δυνάμεις είναι ισχυρότερες από τις δυνάμεις του ιμπεριαλισμού σε παγκόσμια κλίμακα.

Με τις νίκες της κινέζικης επανάστασης και άλλων σοσιαλιστικών επαναστάσεων, με το επαναστατικό εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα που σαρώνει σε όλη την Ασία, την Αφρική και τη Λατινική Αμερική, με τη νέα άφύπνιση του επαναστατικού κινήματος στις καπιταλιστικές χώρες, με την παραπέρα εξέταση των έσοικαπιταλιστικών, έσοικαπιταλιστικών αντιθέσεων, ο συσχετισμός των δυνάμεων σε παγκόσμια κλίμακα άλλαξε ριζικά προς όφελος της σοσιαλιστικής επανάστασης.

Βρισκόμαστε στην εποχή που ο ιμπεριαλισμός βαδίζει προς την πλήρη καταστροφή του και που η προλεταριακή επανάσταση προχωρεί προς τη νίκη σε παγκόσμια κλίμακα.

Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, που διαδέχτηκε το Χίτλερ, είναι η κύρια δύναμη της επίθεσης και του πολέμου στον κόσμο. Είναι ο υπ' αριθ. 1 έχθρος των λαών όλου του κόσμου. Απτός απομονώνεται όλο και περισσότερο και που οι λαοί καταφέρνουν όλο και πιο σκληρά πλήγματα εναντίον του. Ο ήρωϊκός λαός του Βιετνάμ του επιβάλλει την μια ήττα μετά την άλλη. Η τελική και ολοκληρωτική νίκη του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού είναι αναπόφευκτη.

Ένα ρεβιζιονιστικό αντιρρήμα λυμάνεται το διεθνές κομμουνιστικό κίνημα. Αυτό το ρεβιζιονιστικό αντιρρήμα επιχειρεί να αντιταχθεί στην ακατανίκητη, επαναστατική πορεία των λαών προς τα εμπρός. Οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές απαρνήθηκαν και πρόσδωσαν το μαρξισμό-λενινισμό και μαζί μ' αυτό, την υπόθεση των λαών όλου του κόσμου.

Έχουν σαν κέντρο τη χρουστοσφική ομάδα, με το Χρουστοσφ αρχικά, χωρίς το Χρουστοσφ σε συνέχεια, που σφετερίστηκε την έξουσία στη Σοβιετική Ένωση, που εκμηδένισε προσωρινά το κόμμα του Λένιν σαν επαναστατικό κόμμα, που κατέστρεψε προσωρινά τη δικτατορία του προλεταριάτου,

έχει σαν βάση της πολιτικής της την παλινόρθωση του καπιταλισμού στην ΕΣΣΔ και την αμερικανο-σοβιετική συνεργασία για την κυριαρχία του κόσμου εναντίον των λαών.

Στην αντεπαναστατική της δραστηριότητα, η ομάδα αυτή που έχει σαν πρότυπο τον προδότη Τίτο, αυτόν τον αποσιωμένο ύπηρέτη των ιμπεριαλιστών, στην αντικομμουνιστική υπονομευτική της δραστηριότητα, χρησιμοποιεί την πυρηνική απειλή και εκβιασμό εναντίον των λαών.

Οι σοβιετικοί ρεβιζιονιστές πρόσδωσαν ανοιχτά την κογκολέζικη επανάσταση, την κουβανέζικη και αλγερινή επανάσταση, όπως και όλα τα επαναστατικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα και μ' ένα γενικό τρόπο την παγκόσμια προλεταριακή επανάσταση.

Επετέθηκαν και συκοφάντησαν έπαισχυντα, το σταθερό και καθαρό Κόμμα Εργασίας Αλβανίας, το μεγάλο και ένδοξο Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας και την όρθη μαρξιστικο-λενινιστική του γραμμή. Έφθασαν ως το σημείο να χτυπήσουν πολιτικά και οικονομικά τις Λαϊκές Δημοκρατίες της Κίνας και Αλβανίας, προχώρησαν σε υπονομευτικές απόπειρες και τις απείλησαν οικονομικά. Έπυρηναν πολιτικά, οικονομικά, στρατιωτικά την ινδική αντιδραστική αστική τάξη, που εισέβαλε στη Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας.

Οι σοβιετικοί ρεβιζιονιστές, από κοινού με τους ινδονήσιους μιλιταρο-φασίστες, επιδόθηκαν σε υπονομευτικές ινδονήσιες εναντίον του Κομμουνιστικού Κόμματος Ινδονήσιων.

Προδίδουν άτιμα το βιετναμέζικο λαό, μανουδράουν ιδιαίτερα μαζί με τον ιμπεριαλισμό προσπαθώντας να επιβάλουν τις αποκαλούμενες «διαπραγματεύσεις χωρίς όρους» που ζητάει ο Τζόνσον.

Ο χρουστοσφικός ρεβιζιονισμός, με ή χωρίς το Χρουστοσφ, ξεσκεπάστηκε ολοκληρωτικά: Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας με το σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ επικεφαλής, το Κόμμα Εργασίας Αλβανίας με το σύντροφο Έμβερ Χότζα επικεφαλής, τα άλλα μαρξιστικά-λενινιστικά κόμματα και οργανώσεις στον κόσμο, έχουν καταφέρει ήδη από τώρα αποφασιστικά πλήγματα.

Στο Βέλγιο γνωρίσαμε επίσης το αληθινό πρόσωπο, το έπαισχυντο πρόσωπο του χρουστοσφισμού. Οι χρουστοσφικοί επιχειρήσαν να καταστρέψουν το Κόμμα του Ζακεμόν, του Ζυλιέν Λαχώ, του Ζέφ Βάν Έξτεργκεμ, το κόμμα μας.

Οι ζημιές που προξένησαν είναι αναρίθμητες.

Βοήθησαν τους μεγιστάνες των σοσιαλδημοκρατικών συνδικάτων, να σπάσουν τις απεργίες στη διάρκεια της μεγάλης πάλης των εργατών του Βελγίου του Δεκεμβρίου 1960—Ιανουαρίου 1961. Επιχείρησαν συστηματικά να εμποδίσουν την εξαπόλυση διεκδικητικών αγώνων και να αμβλύνουν την αγωνιστικότητα της εργατικής τάξης.

Η ατιμία της προδοσίας τους ξεσκεπάστηκε ακόμα τελευταία στη διάρκεια της απεργίας των θαρραλέων γυναικών των F.N. των A.C.E.C. και του Σραϊντερ στη διάρκεια της οποίας βοήθησαν με ζήλο την εργοδοσία και τους σοσιαλδημοκράτες, συκοφάντησαν και χτύπησαν το μεγάλο αυτό αγώνα.

Με την ευκαιρία του θαρραλέου αγώνα του Λιμπούρξ, βρέθηκαν στο πλευρό του προδότη Μαζόρ, αυτού του παλιού απεργοσάστη, εφάμιλλου των αμερικάνων ψευτοσυνδικαλιστών γκάγκστερς. Και με την ευκαιρία αυτή, όταν ο βασιλιάς, αγωνιώντας μπροστά στην άνοδο της πάλης του εργαζόμενου λαού, έκανε έκκληση για ένότητα όλων των αντιδραστικών για την πιο «σταθερή» προώθηση του εκφασισμού του καθεστώτος, οι χρουστοσφικοί ρεβιζιονιστές του Βελγίου, όχι μόνο έδωσαν το «παρόν» αλλά ακόμα τόλμησαν να ζητήσουν στη Γερουσία, με το P.L.P., η κυβέρνηση που σκότωσε δύο μεταλλωρύχους και τραυμάτισε δεκάδες άνδρες, γυναίκες και παιδιά στο Λιμπούρξ με τις αμμοχαρές επιθέσεις της χωροφυλακής, να χτυπήσει ακόμα πιο άγρια.

Το 1956, οι χρουστοσφικοί του Βελγίου υποστήριξαν την αποτρόπαια αντεπανάσταση στην Ουγγαρία υποστήριξαν την επίθεση των βέλγων άποικιστών στο Κογκό το 1960, όπως επίσης την κοινή επίθεση των αμερικάνων και βέλγων άποικιστών εναντίον του ήρωϊκού κογκολέζικου λαού αργότερα, έ-

διαίτερα εκείνη που έγινε κάτω από την αίγίδα του ΟΗΕ, που ενεργούσε σαν όργανο του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού: οι επιθέσεις αυτές στέρησαν τη ζωή του Πάτρις Λουμούμπα και των συντρόφων του, και δεκάδων χιλιάδων κογκολέζων πατριωτών.

Ακολούθησαν καταπόδας τούς αφέντες τους, την σοβιετική ρεβιζιονιστική κλίκα, στις επιθέσεις της εναντίον του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας, εναντίον του Κόμματος Έργασίας Άλβανίας εναντίον της κουβανέζικης επανάστασης.

Έκπροσώπωντας στο Βέλγιο την πολιτική της αμερικανοσοβιετικής συνεργασίας για την κυριαρχία του κόσμου ενάντια στους λαούς, έγιναν απολογητές του Κέννεντυ αρχικά, του Τζόνσον σε συνέχεια, απολογητές της αμερικανοσοβιετικής πολιτικής του πυρηνικού εκβιασμού.

Κάτω από την ετικέτα μιας αποκαλούμενης συνθήκης «ευρωπαϊκής ασφάλειας», δέν επιδιώκει τίποτε άλλο παρά τη συγχώνευση —και στο στρατιωτικό τομέα— του ΝΑΤΟ και του Συμφώνου της Βαρσοβίας, δηλαδή την ανάπτυξη της αντιδραστικής, αντιεπαναστατικής ένότητας δράσης, του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού με τους σοβιετικούς ρεβιζιονιστές ενάντια στο σοσιαλισμό, ενάντια σε όλους τους λαούς του κόσμου, μαζί και στους λαούς της Εθρώπης.

Προδίνουν καθημερινά τον ήρωικό διετναμέζικο λαό που αγωνίζεται για να διώξει τους γιάγκηδες-ναζί εισβολείς. Βρίσκονται στο πλευρό όλων των άλλων αντιδραστικών, των Σπάκ, των Μουρώ, των Στρούγιε για την ύποστηρίξη των ανώφελων μηχανογραφιών για την έπιβολή «διαπραγματεύσεων χωρίς όρους» με τις οποίες οι γιάγκηδες εισβολείς —που έχουν στρωμοχθεί — ελπίζουν να επιτύχουν αυτό που δεν μπορούν να επιτύχουν στο πεδίο της μάχης: να κρατήσουν το Νότιο Βιετνάμ.

Και όταν η σοσιαλιστική επανάσταση στην Κίνα προχωρεί προς τα εμπρός, αυτοί οι θανμαστές της καπιταλιστικής αντικουλτούρας, του αμερικάνικου ιμπεριαλιστικού δηλητηρίου καταλαμβάνονται από ντελίριο και επιτίθενται ξέφρενοι στον επαναστατικό λαό της Κίνας, στη Μεγάλη Σοσιαλιστική Πολιτιστική Έπανάσταση και στις μεγάλες επιτυχίες της.

Οι χρουστωφικοί ρεβιζιονιστές του Βελγίου, συνεργάτες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, επίσης θανμαστές του Βελγικού Σοσιαλιστικού Κόμματος, αυτού του κύριου κοινωνικού, πολιτικού στηρίγματος του γιάγκικου ιμπεριαλισμού στο Βέλγιο.

Δεν κρύβουν άκονα το βαθύ θανμασμό τους για το Σπάκ, αυτό τον πιστό θαλέ του γιάγκικου ιμπεριαλισμού, χθεσινό «έντιμωτατο» πρόεδρο του ΝΑΤΟ, σημερινό διευθυντή μιας μεγάλης αμερικάνικης εταιρείας.

Οι χρουστωφικοί του Βελγίου είναι επίσης, ούσιαστικά, υπερασπιστές του οντιναριστικού άστικου κράτους: προσπαθούν να παραλύσουν, να αποθαρρύνουν την πάλη για την δημοσπονδιοποίηση και αποτελούν ένα από τα κυριότερα στοιχεία του εκφυλισμού και της αποσύνθεσης του W.P.W.

Έχοντας πάρει την «ανάγνωση» από τα κυρίαρχα στρώματα του χρηματιστικού κεφαλαίου σαν ένα κόμμα δίπλα στο P.S.B., στο P.S.C. και στο P.L.P., το τέταρτο αποκαλούμενο έθνικό κόμμα αλλά άντεθνικό στην πραγματικότητα, ξεσκεπάστηκαν ολοκληρωτικά σαν λακέδες του αμερικάνικου άποικισμού στο Βέλγιο.

Δεν έχουμε τίποτα το κοινό με αυτούς τους χρουστωφικούς ήγέτες που επιμένουν και τώρα να σφετερίζονται το ένδοξο όνομα των Κομμουνιστών.

Κάθε αποκαλούμενη «ένότητα δράσης» μ' αυτούς θα αποτελούσε προδοσία, θα αποτελούσε ένότητα με τον ταξικό έχθρο.

Το κόμμα μας άναυστάθηκε εδώ και τρία χρόνια πάνω στη βάση του μαρξισμού-λενινισμού. Όλες οι επιθέσεις που εξαπολύθηκαν εναντίον του, το κύμα των ψευδολογιών, οι διάφορες συκοφαντίες του άστικου τύπου και του τύπου της έθνικης προδοσίας, μαζί και του ρεβιζιονιστικού, ή καταπίε-

ση, οι καταδίκες πολλών αγωνιστών μας, οι θανασότητες και οι αθάνατες συλλήψεις, ή κατάσχεση της «Φωνής του Λαού», ή εκφασισμός του καθεστώτος που συντονίζεται και ένορχηστρώνεται από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και το παγκόσμιο άντεπαναστατικό του κέντρο την C.I.A., οι μηχανογραφίες μιας ρεβιζιονιστικής διπλοφυλακής, όχι μόνο δεν μάς έπηρεάσαν καθόλου αλλά αντίθετα όλες αυτές οι επιθέσεις του έχθρου αποδείχνουν πως βρίσκονστε σε καλό δρόμο.

Το Κόμμα μας δυναμώνει συνεχώς και οι δεσμοί του με τις μάξες αναπτύσσονται και πολλαπλασιάζονται άδιάκοπα.

Στη διάρκεια της σύντομης αυτής περιόδου, το Κόμμα μας άναγνωρίστηκε και κατακυρώθηκε στη συνείδηση των πιδ πλατειών λαϊκών μαζών σαν ή μοναδική, πραγματική επαναστατική πρωτοπορεία της εργατικής τάξης, των εργαζομένων μαζών.

Ούσιαστικά, κάτω από τα συνθήματα που έριξε το Κόμμα μας για τους σκοπούς της ταξικής πάλης που περιέχονται στο πρόγραμμα του των άμεσων διεκδικήσεων, εξαπολύθηκαν και διεξήχθησαν οι κυριότερες άπεργίες και άλλα διεκδικητικά κινήματα της εργατικής τάξης, των εργαζομένων μαζών στη διάρκεια των τελευταίων τριών χρόνων, από την πάλη για αύξηση κατά 5 φράγκα μίνιμουμ την ώρα, για να πληρώνονται οι 40 ώρες δουλειάς 48, οι άγώνες για την πραγματική έφαρμογή του δικαιώματος «για ίση δουλειά, ίσες άποδοχές», ως την πάλη εναντίον του κλεισίματος των επιχειρήσεων, εναντίον των άπολύσεων, εναντίον της άποτείχωσης των άνδρακωρυχείων και του βιομηχανικού «ξηλώματος» της Βαλλωνίας, ενάντια στην οικονομική άποικοποίηση του Βελγίου από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Με το Κίνημα της Κομμουνιστικής Νεολαίας, αγωνισθήκαμε σταθερά για τις οικονομικές και δημοκρατικές διεκδικήσεις των νέων εργαζομένων, σπουδαστών και έθνοφρονητών.

Το Κόμμα μας σάλπισε το σύνθημα: «Ό φασισμός δεν θα περάσει», για την υπεράσπιση των δημοκρατικών έλευθεριών, εναντίον του εκφασισμού του καθεστώτος.

Ανέπτυξε σθεναρά το πρόγραμμα έθνικων και δημοκρατικών διεκδικήσεων του βαλλωνικού λαού, του φλαμανδικού λαού και του λαού των Βρυξελλών, του άγώνα για την κατάκτηση της δημοσπονδιοποίησης.

Απευθύνθηκε με επιτυχία στις λαϊκές μάξες της Βαλλωνίας, της Φλάνδρας και των Βρυξελλών να ξεγερωθούν ενάντια στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, τον μεγαλύτερο παγκόσμιο έμμεταλλευτή, τον άπ' άριθ. 1 έχθρο των λαών όλου του κόσμου, και να ξεσηκωθούν ενάντια στους λακέδες του της βελγικής χρηματιστικής όλιγαρχίας.

Κατήγγειλε άκούραστα το οντιναριστικό άστικό κράτος, όργανο της δικτατορίας των κυρίαρχων στρωμάτων του βελγικού χρηματιστικού κεφαλαίου, πράκτορα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και την πολιτική του της έθνικης προδοσίας.

Κατήγγειλε άκούραστα τα κόμματα της έθνικης προδοσίας, τους θαλέδες και συνεργάτες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Έτσι, σοβαρά χτυπήματα καταφέρθηκαν στην έπιρροή του Βελγικού Σοσιαλιστικού Κόμματος, αυτού του κύριου κοινωνικού στηρίγματος, της πολιτικής του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο Βέλγιο, όπως και της χρουστωφικής κλίκας του Βελγίου. ή εξαφάνιση της ήμερήσιας έφημερίδας της χρουστωφικής προδοσίας είναι μια νίκη του μαρξισμού-λενινισμού εναντίον του ρεβιζιονισμού, μια νίκη του αντιιμπεριαλιστικού άγώνα των εργαζομένων του Βελγίου. Το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα (P.S.C.), αυτό το πατροπαράδοτο κόμμα της αντίδρασης στο Βέλγιο, παρά την άλλαγή της όνομασίας του, τραντάζεται επίσης από τα θεμέλιά του.

Αυτή ή βαθειά κρίση των κομμάτων και των οργάνων της άστικης τάξης άποτελεί την άντανάκλαση της γρήγορης έπιείνωσης της γενικής κρίσης του καπιταλισμού στο Βέλγιο και ειδικότερα της σήψης του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και των λακέδων του. Άλλά χάρη στη δράση του Κόμματός μας οι λαϊκές μάξες συνειδητοποιούνται όλο και περισσότερο και ά-

δυνατίζουν όλο και περισσότερο τὰ κόμματα τῆς ἐθνικῆς προδοσίας.

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ! ΕΞΩ ΟΙ ΞΕΝΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ, ΑΤΟΜΙΚΕΣ Ή ΑΛΛΕΣ! ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ ΓΙΑΓΚΗΔΕΣ-ΝΑΖΙ!

Ἐγιναν συνθήματα δράσης τῶν λαϊκῶν μαζῶν χάρις στῇ μαζικῇ, πολιτικῇ δουλειᾷ τοῦ Κόμματός μας.

Ἡ πάλη ἐνάντια στὴν πολιτικῇ, οἰκονομικῇ καὶ πολιτιστικῇ ἀποικιοποίηση τοῦ Βελγίου ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό, ἡ πάλη ἐνάντια στὴν ἐθνικῇ προδοσίᾳ, ἡ πάλη γιὰ τὴν ἐθνικῇ ἀνεξαρτησία ἀναπτύσσεται ὁρμητικᾶ.

Ἐχομε περὶ πῶς γιὰ νὰ διεξαχθεῖ νικηφόρα ὡς τὸ τέλος ἡ πάλη αὐτὴ πρέπει νὰ τεθεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἐξουσίας, τὸ ζήτημα τοῦ ταξικοῦ τῆς περιοχομένου, ποὺ εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας.

Καλέσαμε μὲ ἐπιτυχία τοὺς ἐργαζόμενους τοῦ Βελγίου, νὰ ἐκδηλώσουν συγκεντρώματα τὴν ἀλληλεγγύη του μὲ ὅλους τοὺς λαοὺς ποὺ ἀγωνίζονται ἐνάντια στοὺς ἱμπεριαλιστές, ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό, αὐτὸ τὸ διεθνὴ χωροφύλακα, τὸν ὅπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸ τους.

Καλέσαμε σὲ πλήρη ἀλληλεγγύη μὲ τὸν ἀνδρεῖο βιετναμέζικο λαὸ ποὺ ἔχει πάρει τὰ ὅπλα γιὰ νὰ διώξει τοὺς ἀποικιστές, παλιούς καὶ νέους καὶ τὰ ἀνδρείκελά τους.

Καλέσαμε σὲ πλήρη ἀλληλεγγύη μὲ τὸ Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο, τὸ μόνο αὐθεντικὸ ἐκπρόσωπο τοῦ ἠρωϊκοῦ λαοῦ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ ποὺ διεξάγει ἕναν παγκόσμιον καὶ ἱστορικῆς σημασίας ἀγῶνα καὶ ποὺ ἐπιβάλλει τὴ μιὰ ἡττα μετὰ τὴν ἄλλη στοὺς γιάγκηδες-ναζί εισβολεῖς καὶ τοὺς διώχνει ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδας του, σὲ πλήρη ἀλληλεγγύη μὲ ὅλο τὸ βιετναμέζικο λαὸ στὸν ἀκατανίκητο ἀγῶνα του γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ Βορῶ, τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Νότου καὶ τὴν ἐνοποίηση τῆς πατρίδας.

Ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς ποὺ νόμος του εἶναι ἡ ἐπέκταση τῶν ἐπιθετικῶν του μέχρι τὴν πλήρη καταστροφή του, πολλαπλασιάζοντας τὶς ἐπιθέσεις σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἐπιτίθεται ἰδιαίτερα ἐνάντια στοὺς λαοὺς τῆς Ἰνδοκίνας καὶ πολλαπλασιάζει τὶς προκλήσεις του καὶ τὶς ἐπιθέσεις του ἐνάντια στὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας. Ἄν ἐξαπολύσει ἕνα τρίτο παγκόσμιον πόλεμο, οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θὰ τοῦ ἐπιβάλουν τὴν ἴδια ἐπαισχυνη ἡττα ποὺ ὑπέστη ὁ Χίτλερ καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ τέλος τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ σὲ παγκόσμιον κλίμακα.

Τὸ Κόμμα μας ἔγινε ἔτσι ἡ κινητήρια δύναμις ὅλο καὶ πὺ ἐπιτυχημένων, πὺ πλατειῶν ἀγῶνων, συνδέοντας ἀξεδιάλυτα τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ καὶ τῆς ἀντιιμπεριαλιστικῆς ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν μὲ ἐκείνες τῆς κατάκτησης τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἐτοίμα πραγματοποιήθηκε στὴ δράση ἕνα πραγματικὸ καὶ εὐρύτατο ἐνιαῖο λαϊκὸ μέτωπο τοῦ ὁποῖου τὸ πρόγραμμα ἔχει προβλεθεῖ ἀπὸ τὸ Κόμμα μας, ἐνιαῖο λαϊκὸ μέτωπο ποὺ διαθέτει ἥδη συγκροτημένες ὁργανώσεις, Ὁργανώσεις τοῦ ἐνιαῖου λαϊκοῦ μετώπου, τὸ Ἐνιαῖο Λαϊκὸ Μέτωπο Βαλκανίας, διάφορες ἐπιτροπὲς δράσης, ἀνανεωμένες μορφὲς μαζικῶν ὁργανώσεων, ἀναπτύσσονται.

Στὸ πλευρὸ μας μιὰ νέα γενιὰ παρατάσσεται: τὸ Κίνημα τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας, ποὺ συγκεντρώνοντας νέους ἐργαζόμενους, σπουδαστές, ἐθνοφρουροὺς καὶ πιονιέρους, ἀναπτύσσεται κάθε μέρα καὶ περισσότερο.

Ἡ ὁρθότητα τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς πολιτικῆς γραμμῆς τοῦ Κόμματός μας ἐπαληθεύθηκε μέσα στὸ καμίνι τῆς δράσης, στὴν πράξη, στὴν πάλη τῶν μαζῶν.

Ἡ κατάσταση καὶ οἱ προοπτικὲς εἶναι σκοτεινὲς γιὰ τὸν ἱμπεριαλισμό, γιὰ τοὺς πράκτορές του, τοὺς λακέδες του καὶ τοὺς ρεβιζιονιστὲς συνεργάτες του σὲ Βέλγιο, καὶ εἶναι ἐξαιρετικὲς γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν λαϊκῶν ἀγῶνων.

Τὸ Κόμμα μας σφουρηλατεῖται, ἀτσάλωνεται, δυναμώνει.

Ὁφείλουμε νὰ βαθύνουμε τὴ μαζικὴ μας δουλειὰ, σὲς ὁργανώσεις τοῦ Ἐνιαῖου Λαϊκοῦ Μετώπου ὅπως καὶ σὲς συνδικαλιστικὲς ὁργανώσεις ποὺ βρίσκονται κάτω ἀπὸ ρεφορμιστικὴ ἡγεσία. Ὁφείλουμε νὰ γίνουμε πὺ ἱκανοὶ στὸ γρήγορο πέ-

ρασμα ἀπὸ τὴ μιὰ μορφή πολιτικῆς δουλειᾶς στὴν ἄλλη, ἀπὸ τὴ μιὰ μορφή δράσης στὴν ἄλλη ἀνάλογα μὲ τὶς συνθη-

κες. Ὁφείλουμε νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα: γιὰ τὶς πὺ ὑπολεις, σὲς πὺ ἄγριες, σὲς πὺ ἀποτρόπαιες ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, ὅπως γιὰ καταστάσεις ποὺ θὰ φθάσουν ἀναπόφευκτα, ὅπου οἱ λαϊκὲς μάζες τοῦ Βελγίου θὰ ὁρθωθοῦν γιὰ νὰ καταφέρουν ἀποφασιστικὰ πλήγματα στὸν ταξικὸ ἐχθρὸ, γιὰ νὰ πολεμήσει, νὰ καταστρέψει τὸ κρατικὸ του μηχανισμό καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσει τὴ λαϊκὴ δημοκρατία, τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου καὶ ὅπου τὸ καθήκον μας, τὸ ἱστορικὸ μας καθήκον θὰ εἶναι νὰ σταθοῦμε ἱκανοὶ νὰ γίνουμε οἱ ὁδηγοὶ καὶ οἱ ὁργανωτὲς τῆς νικηφόρας ἐπανάστασης.

Εἴμαστε ὑπεύθυνοι ἀπέναντι στὴν ἐργατικὴ τάξη, σὲς ἐργαζόμενες μάζες τῆς χώρας μας καὶ ἀπέναντι στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα, ἀποτελώντας ἕνα τμήμα τοῦ παγκόσμιου μαρξιστικοῦ-λενινιστικοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, ἐξοπλισμένο μὲ μιὰ κοινὴ ἰδεολογία, ποὺ μεταβάλλει σὲ μιὰ ἀκατανίκητη ὀλικὴ δύναμη τὶς μάζες ὅταν κάνει χτήμα τους τὸ μαρξισμὸ-λενινισμό, τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ ποὺ εἶναι ὁ μαρξισμὸς-λενινισμὸς τῆς ἐποχῆς μας.

Εἴμαστε τμήμα τῆς μεγάλης στρατιᾶς τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης, μαζί μὲ ὅλες τὶς ἐπαναστατικὲς τάξεις, λαοὺς καὶ ἔθνη στὸν κόσμο, αὐτῆς τῆς μεγάλης στρατιᾶς ποὺ περιλαμβάνει τὸ παγκόσμιον ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα ποὺ σαρώνει σὰ θύελλα τὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρική καὶ τὴν Λατινικὴ Ἀμερική, τὸν ἀγῶνα τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῶν ἐργαζόμενων μαζῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας, τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση ποὺ συνεχίζεται νικηφόρα στὴν Κίνα, στὴν Ἀλβανία, στὸ Βιετνάμ, στὴν Κορέα.

Στὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας, ἀπόρρητο στήριγμα τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης, ἡ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασι κατέκτησε τεράστιες ἐπιτυχίες, ποὺ ἀποτελοῦν ἕνα μεγάλο ἄλμα πρὸς τὰ ἔμπροσθ σὲ ὅλα τὰ μέτωπα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης καὶ ποὺ ἦσαν νὰ ἐπιβάλλουν ἄμεσα πλήγματα στὸν ἱμπεριαλισμὸ καὶ στὸ ρεβιζιονισμό.

Ἀποτελεῖ ἕνα νέο στάδιο —παγκόσμιον-ἱστορικῆς σημασίας— τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης ποὺ ἄρχισε: τὸ στάδιο τῆς ἐπαναστατικοποίησης τῆς σκέψης τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταπολέμησης τῶν ἐκμεταλλευτριῶν τάξεων στὸν τομέα τῆς ἰδεολογίας.

Ἡ νέα γενιὰ κλήθηκε νὰ διεξαγάγει τὴν ταξικὴ πάλη, νὰ πάρει ἐνεργητικὸ μέρος σὲ ἕνα συγκεντρωμένο ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα, νὰ πάρει μὲ ἀποτελεσματικὸ τρόπο μέρος στὴν ἐπανάσταση.

Ἡ δράση τῶν μαζῶν τοῦ κινέζικου λαοῦ ποὺ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ, τὸ Λένιν τῆς ἐποχῆς μας, ἡ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασι τῆς Κίνας ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη νίκη, ὅχι μόνο γιὰ τὴν Κινέζικη Ἐπανάσταση, ἀλλὰ ἐπίσης γιὰ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἡ Μεγάλῃ Σοσιαλιστικῇ Πολιτιστικῇ Ἐπανάστασι στὴν Κίνα δίνει ἐπίσης ὑψηλὰ καὶ παγκόσμιας σημασίας διδάγματα.

(Ἐπιδείχνοντας μέσα σὲ ἐπυφηνίες τῆς συγκέντρωσης ἕνα περιβραχιόνιο τῆς Κόκκινης Φρουρᾶς ποὺ τοῦ ἔδωσαν στὸ Πεκίνο, ὁ σύντροφος Γκριπὰ πρόσθεσε: «Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἕνα δειγμα προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ. Ἡ Κίνα εἶναι καὶ θὰ παραμένει κόκκινη!»).

Ἄς σηκώσουμε ψηλὰ τὴ σημαία τῶν οἰκονομικῶν διεκδικήσεων, τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν, τῆς πάλης ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό, ἐνάντια στοὺς πράκτορές του τῆς βελγικῆς χρηματιστικῆς ὀλιγαρχίας, ἐνάντια στοὺς βαλές του καὶ ἐνάντια στοὺς συνεργάτες του ρεβιζιονιστὲς, ἐνάντια στὴν ἐθνικὴ προδοσία.

Ἄς σηκώσουμε ψηλὰ τὴ σημαία τῶν ἐθνικῶν καὶ δημοκρα-

τικῶν διεκδικήσεων, τῆς ὁμοσπονδιοποίησης, τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἄς σηκώσουμε ψηλά τὴ σημαία τοῦ Ἐνιαίου Λαϊκοῦ Μετώπου.

Ἄς σηκώσουμε ψηλά τὴ σημαία τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ.

Ἄς σηκώσουμε ψηλά τὴ σημαία τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας.

Ἄς σηκώσουμε ψηλά τὴ σημαία τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης.

Τις σημαῖες αὐτές, ἃς τις σηκώνουμε πάντοτε ὅλο καὶ πὺ ψηλά, ἃς σηκώνουμε πάντοτε ὅλο καὶ πὺ ψηλά τὴν κόκκινη σημαία μας μὲ τὸ σφυροδρέπανο καὶ τὰ τρία ἀστέρια.

Ζήτω ὁ μαρξισμὸς-λενινισμός, ἡ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ!

Ζήτω τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βαλλωνίας!

Ζήτω τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Φλάνδρας!

Ζήτω ἡ Ὁμοσπονδία Βρυξελλῶν!

Ζήτω τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου!

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ἀγαπητοὶ σύντροφοι,

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 45ης ἐπετείου τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βελγίου, σᾶς στέλνουμε τοὺς ἐπαναστατικοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ, τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς του.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ σύντροφο Ζὰκ Γκριππά, εἶναι ὁ κληρονόμος τῶν καλλίτερων ἐπαναστατικῶν παραδόσεων τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῶν λαῶν τοῦ Βελγίου· εἶναι ὁ πραγματικὸς ἡγέτης τῆς πάλης τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τῶν ἐργαζόμενων μαζῶν τοῦ Βελγίου ἐναντίον τῆς καπιταλιστικῆς καταπίεσης καὶ ἐκμετάλλευσσης, γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, ἐναντίον τῆς μετατροπῆς τοῦ Βελγίου σὲ στρατιωτικὴ βάση τοῦ ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν ἐπιθετικῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἡ ἀνοιχτὴ καὶ στηριγμένη στὶς ἀρχὲς πάλης τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν τοῦ Βελγίου ἐναντίον τῶν σύγχρονων ρεβιζιονιστῶν στὸ Βέλγιο, ποὺ ἀκολουθοῦν κατὰ πόδας τὴ σοβιετικὴ ρεβιζιονιστικὴ ἡγεσία καὶ πρὸδωσαν τὴν ἐργατικὴ τάξη, τοὺς λαοὺς τοῦ Βελγίου καὶ τὸ μαρξισμὸ-λενινισμό, ἐπανεφέρε τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου στὶς ἐπαναστατικὰς θέσεις, στὴν πρωτοπορεία τῆς πάλης τῆς ἐπαναστατικῆς τάξεως, τῆς πάλης γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία τῶν λαῶν τοῦ Βελγίου, γιὰ τὸ σοσιαλισμὸ καὶ τὴν εἰρήνη. Ἀποτέλεσε ἐπίσης ἓνα ξεχωριστὸ παράδειγμα καὶ συνεισφορά στὸν κοινὸ ἀγῶνα τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν ὅλου τοῦ κόσμου ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ, καὶ ἐναντίον τοῦ συνεργάτη του, τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὸν τῆ σοβιετικῆς ρεβιζιονιστικῆς ἡγεσίας.

Σᾶς εὐχόμαστε, ἀγαπητοὶ σύντροφοι, καὶ μὲ τὴ μεσολάβησή σας, σὲ ὅλα τὰ μέλη τοῦ ΚΚΒ νέες ἐπιτυχίες στὸν ἔνδοξο

ἀγῶνα γιὰ τὸ θρίαμβο τῶν ἰδεῶν τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἀδελφῶν λαῶν τοῦ Βελγίου, τοῦ διεθνoῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος, τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας
Ὁ Πρῶτος Γραμματέας
τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ

Τίρανα, 12 Σεπτεμβρίου 1966.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Κ.Κ. ΙΣΠΑΝΙΑΣ (Μ.Α.)

Ἀγαπητοὶ σύντροφοι,

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 45ης ἐπετείου τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βελγίου, ἐμεῖς, οἱ ἰσπανοὶ κομμουνιστές, χαιρετίζουμε θερμὰ τοὺς συντρόφους μας τοῦ Βελγίου, ποὺ ἔχουν ἐπικεφαλῆς τοὺς τὸ σύντροφο Ζὰκ Γκριππά.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου, τὸ πρῶτο κόμμα ποὺ ἀνασυστήθηκε στὴ δυτικὴ Εὐρώπῃ στὴ βάση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, κατέχει μιὰ πρωτοπόρα θέση στὸ διεθνὴ ἀγῶνα τῶν κομμουνιστῶν ἐναντίον τοῦ γιάγκικο ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰσπανίας (Μ.Α.) εἶναι ἀδελφὰ κόμματα μὲ μιὰ ἀγωνιστικὴ ἀλληλεγγύη ποὺ ἔχει ἱστορία δεκαετιῶν καὶ ποὺ ἐπισφραγίσθηκε μὲ τὸ αἷμα ἐκείνων ποὺ στὸ Βέλγιο καὶ στὴν Ἰσπανία ἔπασαν στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ φασισμού· στὸ σημερινὸ στάδιο ἔχουν συσφίξει ἀκόμα περισσότερο τοὺς ἐνωτικούς δεσμοὺς τοὺς στὴ βάση τῆς ταυτότητας τῶν σκοπῶν, τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀγῶνων ἐναντίον ἐνὸς κοινοῦ ἐχθροῦ.

Εὐχόμαστε στὸ ἀδελφὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου νέες καὶ καθημερινές, ἀκόμα πὺ μεγάλες ἐπιτυχίες στὸ θαρραλέο του ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, γιὰ τὴν αὐτοδιάθεση τοῦ φλαμανδικοῦ λαοῦ, τοῦ βαλλωνικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Βρυξελλῶν, γιὰ τὴ λαϊκὴ δημοκρατία, ἐναντίον τοῦ ΝΑΤΟ, ἐπιθετικοῦ ὄργανου τοῦ γιάγκικο ἱμπεριαλισμοῦ καὶ ἐναντίον τῶν κάθε εἶδους λακέδων του.

Ζήτω τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου, ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς του τὸ σύντροφο Ζὰκ Γκριππά!

Ζήτω ἡ μεγάλῃ ἀντιἱμπεριαλιστικὴ, ἀντιρεβιζιονιστικὴ ἐνότητα τῶν δύο λαῶν μας καὶ τῶν δύο κομμάτων μας!

Θάνατος στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ, σὲ ὅλους τοὺς πρῶτους καὶ συνενόχους τοὺς!

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΤ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ
(Μαρξιστικὸ-Λενινιστικὸ)

Μαδρίτη, 3 Σεπτεμβρίου 1966.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Ο.Κ. ΕΛΒΕΤΙΑΣ

Λωζάνη, στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ Κ.Κ.Β.

Ἀγαπητοὶ σύντροφοι, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 45ης ἐπετείου τοῦ Κόμματός σας, ἐκφράζουμε τὴν ἀδελφικὴ μας ἀλληλεγγύη καὶ χαιρετίζουμε τὸν παραδειγματικὸ σας ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν ἀρχῶν.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Π.Γ. τῆς Ὁργάνωσης
τῶν Κομμουνιστῶν τῆς Ἑλβετίας
Π. ΚΑΝΟΒΑ καὶ Ζ. ΕΤΙΕΝ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ "14 ΙΟΥΝΙΟΥ"

Ἀνάμεσα στις 8 καὶ 12 Ἰουλίου, διεξήχθη σὸν Ἅγιον Δομίνικο, πρωτεύουσα τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας, τὸ δεύτερο συνέδριο τοῦ «Ἐπαναστατικοῦ Κινήματος τῆς 14ης Ἰουνίου». Πῆραν μέρος σ' αὐτὸ 150 ἀντιπρόσωποι καὶ 12 προσκεκλημένοι μετὰ δικαίωμα λόγου. Οἱ τελευταῖοι ἀνέχουν σὲ διάφορες ἐπαναστατικὲς ὁργανώσεις τῆς χώρας ὅπως καὶ σὲ τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῆς Αἰτίας. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κοινωνικὴ σύνθεση, ἡ πλειοψηφία τῶν ἀντιπροσώπων ἦταν ἐργάτες, ὑπάλληλοι, βιοτέχνες, σπουδαστὲς καὶ ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίες.

Ἡ πλατεῖα συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων στὴ διεξαγωγὴ τῶν ἐργασιῶν ἔδευξε τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο δημοκρατίας ποὺ ὑπάρχει στοὺς κόλπους τῆς ὁργάνωσης αὐτῆς. Ἐπίσης, τὸ βάθος καὶ ἡ εὐρύτητα μετὰ τὴν ὁποία ἐκζητήσαν τὰ διάφορα ἰδεολογικὰ προβλήματα ἔδειξε τὴν ἐξαιρετικὴν πρόοδο ποὺ πραγματοποιήσῃ ὁ δομινικανὸς λαὸς στὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὴν 28 Ἀπριλίου 1965, ἡμερομηνία τῆς ἀπορροπῆς ἐπίθεσης τῶν γιάγκων δυνάμεων ἐναντίον τοῦ θαρραλέου αὐτοῦ λαοῦ τῆς Καραϊβικῆς.

Τὸ δεύτερο συνέδριο ἀσχολήθηκε μετὰ τὰ ἀκόλουθα τρία σημαντικὰ ζητήματα:

- 1) Καταστατικὸ τοῦ κόμματος.
- 2) Γενικὴ Γραμμή.
- 3) Ἐκλογὴ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπιπλέον, οἱ σύνεδροι συζήτησαν καὶ ἐνέκριναν ἕνα κριτικὸ καὶ αὐτοκριτικὸ ντοκουμέντο. Πρῶτον γίνετο τὸ κλεισμο, ἐνέκριναν μιὰ σειρά σπουδαῖες ἀποφάσεις σχετικὰ μετὰ τὴ διεθνὴ πολιτικὴ.

1. Τὸ καταστατικὸ ποὺ συζητήθηκε καὶ ἐγκρίθηκε στὴ διάρκεια τοῦ δευτέρου συνεδρίου καὶ ποὺ μῆκε ἀμέσως σὲ ἐφαρμογὴ, ἀντικατέστησε τοὺς κανόνες λειτουργίας ποὺ εἶχε καθορίσει ἡ ὁργάνωση στὸ πρῶτο συνέδριό της, ποὺ πραγματοποιήθηκε τὸ Δεκέμβριο 1962. Τὸ νέο καταστατικὸ βασίζεται σὲ μαρξιστικὲς-λενινιστικὲς ὁργανωτικὲς ἀρχὲς καὶ ἔχει κατὰ συνέπεια ἕνα προωθημένο καὶ ἐπιστημονικὸ περιεχόμενο. Θὰ δώσει μιὰ πολὺ πρὸς μεγάλη συνοχὴ καὶ μιὰ πολὺ πρὸς μεγάλη δύναμη στὸ κόμμα· θὰ ἐνισχύσει τὴν ἐσωτερικὴν του πειθαρχία καὶ θὰ δώσει μιὰ σημαντικὴ ὥθηση στὴν ἀνάπτυξή του. Ἀπὸ ποιτικὴ ἀποψη, τὸ νέο καταστατικὸ ἀντιπροσωπεύει ἕνα μεγάλο ἄλμα πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ γράμματός του στὴ ζωὴ θὰ σφουρηλατηθεῖ ἀκόμα περισσότερο τὸ Ἐπαναστατικὸ Κίνημα τῆς 14 Ἰουνίου βελτιώνοντας τὴν προετοιμασία του ὥστε νὰ μπορέσει νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ δύσκολα καθήκοντα ποὺ τοῦ ἐπιβάλλει ἡ πάλη ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν ντόπιων λακέδων του.

2. Σὰν προοίμιο στὴν ἐπεξεργασία μιᾶς γενικῆς γραμμῆς, συζητήθηκε ὁ χαρακτήρας τῆς δομινικανικῆς κοινωνίας, τὸ ἱστορικὸ της παρελθὸν ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ νησιοῦ μέχρι σήμερα, ἡ διάρθρωση καὶ ἡ μορφή τῶν παραγωγικῶν σχέσεων μετὰ κάθε ἐποχὴ. Ὅσοτερά ἀπὸ μιὰ σοβαρὴ ἀνάλυση τῆς σημερινῆς συγκεκριμένης κατάστασης, οἱ σύνεδροι συμπέραναν πὺς: ἡ δομινικανικὴ κοινωνία εἶναι μιὰ μισοφεουδαρχικὴ καὶ μισοαποικιακὴ κοινωνία ποὺ ἔχει καπιταλιστικὲς πλευρὲς σὲ παραγωγικὲς τῆς σχέσεις στοὺς κόλπους μιᾶς παραμορφωμένης

οικονομίας ἀπὸ τὴ διείσδυση καὶ τὴν κυριαρχία τῶν γιάγκων μονοπωλίων.

Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ τῆς δομινικανικῆς κοινωνίας σημαίνουν πὺς ἡ Ἐπανάσταση ἔχει κατὰ συνέπεια, δημοκρατικὸ, ἔθνικὸ καὶ ἀπελευθερωτικὸ χαρακτήρα. Γιὰ τὴν ἡγέσιν τῆς Ἐπανάστασης, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ὁλοκληρωτικῆς νίκης, οἱ σύνεδροι ἔθεσαν τὴν ἀνάγκη τῆς ἀνάληψης τῆς ἀπὸ τὸ προλεταριάτο, ποὺ θὰ ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸ πολιτικὸ τὸν κόμμα καὶ ποὺ θὰ ὁργανώσει ὅλο τὸ λαὸ σ' ἕνα ἐνιαῖο μέτωπο.

Διατυπώνοντας τὶς σχετικὲς μετὰ τὸν χαρακτήρα τῆς δομινικανικῆς κοινωνίας καὶ ἐπανάστασης θέσεις, οἱ ἀντιπρόσωποι ὑπογράμμισαν τὴν ἀυσσασμένη ἀντίσταση ποὺ προσβάλλουν οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς ποὺ εἶναι προσκολλημένοι σὲ ἀποκαλούμενο Δομινικανικὸ «Κομμουνιστικὸ» Κόμμα. Γι' αὐτοὺς, ἡ δομινικανικὴ κοινωνία εἶναι ἤδη μιὰ καπιταλιστικὴ κοινωνία, πράγμα ποὺ ἔχει δώσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ στὴν Ἐπανάσταση ἕνα «σοσιαλιστικὸ» χαρακτήρα καὶ ὄχι δημοκρατικὸ, ἔθνικὸ καὶ ἀπελευθερωτικὸ μετὰ μιὰ ἀμεση προοπτικὴ περάσματος σὲ σοσιαλισμό, ὅπως ὑπογράμμισαν οἱ σύνεδροι.

Ἡ διαφορετικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν δομινικανικὴν κοινωνία ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα σὲ μιὰ διαφορετικὴ ἀντίληψη σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ προβλήματα ποὺ θέτει ἡ ἐπανάσταση. Τὸ «Κίνημα τῆς 14 Ἰουνίου» ἔφθασε σὲ συμπέρασμα πὺς ἰσχυρίζονται πὺς ἡ δομινικανικὴ δημοκρατία εἶναι μιὰ καπιταλιστικὴ κοινωνία, οἱ ρεβιζιονιστὲς ἀρνούνται στὴν πραγματικότητα τὸ βασικὸ ρόλο τῆς ἀγροτιάς (70% τοῦ πληθυσμοῦ) στὸ ἐπαναστατικὸ προτσὲς ὅπως καὶ τὴν ἀρχὴ τοῦ λαικοῦ πολέμου.

Ἀφ' οὗ ἐνέκρινε τὶς θέσεις αὐτές, τὸ δεύτερο συνέδριο διατύπωσε αὐτὴ τὴ γενικὴ γραμμὴ: ΝΑ ΕΝΩΣΟΜΕ ΤΗΝ ΠΛΕΘΥΣΙΑ ΤΟΤ ΛΑΟΤ, ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΡΩΜΑΤΑ ΠΟΤ ΜΠΟΡΟΤΝ ΝΑ ΕΝΩΟΤΝ ΣΕ ΕΝΑ ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΘΟΤΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΤ ΓΙΑΓΚΙΚΟΤ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΤ, ΚΤΡΙΟΤ ΕΧΟΡΟΤ ΤΟΤ ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΟΤ ΛΑΟΤ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΛΑΤΙΦΟΤΝΤΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΛΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΠΟΤ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΤΣΔΤΣΗΣ — ΑΥΤΟ, ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΤΣΗΣ. Ἡ βάση στὴν ὁποία πρέπει νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἐνότητα τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ ἐργατο-ἀγροτικὴ συμμαχία κάτω ἀπὸ τὴν ἡγέσιν τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ κόμματός της. Τὸ δεύτερο συνέδριο καθόρισε πὺς ἡ βασικὴ μορφή τοῦ ἀγώνα αὐτοῦ πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἐνοπλὸς ἀγώνας.

Καθορίζοντας τὴ γενικὴ αὐτὴ γραμμὴ, τὸ Ἐπαναστατικὸ Κίνημα τῆς 14 Ἰουνίου, ἐπιμένει μετὰ ἀκλόνητο τρόπο στὴ σταθερὴ καὶ ἀγωνιστικὴ του στάση ἀπέναντι στοὺς ἐχθροὺς τοῦ δομινικανικοῦ λαοῦ. Ἡ συνεπὴς στάση σχετικὰ μετὰ τὸν ἐνοπλὸ ἀγώνα, ἀνώτερη μορφή τῆς ταξικῆς πάλης, κάνει τὴν ὁργάνωση αὐτὴ μιὰ ἀντιἱμπεριαλιστικὴ ἐστία στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία, ποὺ ἔχει θαθεῖς ρίζες μέσα σὲ μιᾶς καὶ ἕνα τεράστιο διεθνὲς κύρος.

Ἐπαναλαμβάνοντας στὸ δεύτερο συνέδριό του πὺς ὁ μοναδικὸς δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ἀπελευθέρωση τοῦ δομινικανικοῦ λαοῦ εἶναι ἡ Ἐπανάσταση.

νικού λαού είναι ο δρόμος των άλλων, το Έπαναστατικό Κίνημα της 14 'Ιουνίου και μαζί μ' αυτό, όλος ο δομινικανικός λαός θα νικήσουν αναπόφευκτα τους έσωτερικούς και έξω-
τερικούς τους έχθρούς, στο άμεσο ιστορικό μέλλον.

3. Το δεύτερο συνέδριο έκανε μιá βαθειά αυτοκριτική á-
νάλυση όλων των κύριων δραστηριοτήτων και των θέσεων της
οργάνωσης ιδιαίτερα: σχετικά με την άποχή από τις εκλογές
του 1962, τόν ένοπλο άγώνα του Νοεμβρίου 1963, στον πό-
λεμο του 'Απριλίου 1965 και σε μερικές άλλες σημαντικές ένερ-
γείες όπως στις εκλογές της 1 'Ιουνίου 1966. Σέ ό,τι άφορά
το τελευταίο σημείο, το ντοκουμέντο σημειώνει, ανάμεσα σε
άλλα, πως το «Κίνημα» ύποτίμησε τις δυνατότητες έξαπά-
τησης από μέρους του ιμπεριαλισμού και δέν έδωσε την προ-
σοχή που έπρεπε στο γεγονός πως ή πιο εύκολη διέξοδος για
τους ιμπεριαλιστές ήταν άκριβώς ή έκλογική άπάτη.

4. Όπως έχουμε ήδη άναφέρει, το δεύτερο συνέδριο νιο-
θέτησε μιá σειρά άποφάσεις: α) Νά ένωθούμε με όλους τους
λαούς και τά κινήματα του κόσμου που άγωνίζονται για την
έθνική άπελευθέρωση όπως και με όλους τους λαούς της σο-
σιαλιστικού στρατοπέδου κατευθύνοντας την αίχμη της πά-
λης ενάντιον του άμερικάνικου ιμπεριαλισμού μέχρι την όλο-
κληρωτική καταστροφή του όπως και όλων των μορφών κα-
ταπίεσης κάτω από τις όποιες εμφανίζεται: άποικισμό, νεο-
άποικισμό κλπ., β) νά ύποστηρίξουμε με ειδικό τρόπο τους
άγώνες των λαών του Βιετνάμ, Κογκό, Γουατεμάλας και Βε-
νεζουέλας όπως και την κουβανέζικη επανάσταση, γ) ο άμε-
ρικάνικος ιμπεριαλισμός είναι ο κύριος έχθρος όλων των λαών
του κόσμου και της παγκόσμιας ειρήνης, ο κύριος συντελεστής,

ύποκινήτης και προπαγανδιστής των πολέμων, δ) ύποστηρί-
ξουμε τη Διάσκεψη των Τριών 'Ηπειρών, τις άποφάσεις της
και όλες τις οργανώσεις που έμπνέονται άπ' αυτές. Νά ύπο-
στηρίξουμε ιδιαίτερα τόν Λατινο-άμερικάνικο 'Οργανισμό 'Αλ-
ληλεγγύης, ε) καταδικάζουμε το σύγχρονο ρεβιζιονισμό σαν
προδότη των λαών που άγωνίζονται για την άπελευθέρωση
τους και σαν προδότη της διεθνούς εργατικής τάξης.

Φλογερές συζητήσεις έγιναν στους κόλπους του δεύτερου
συνεδρίου σχετικά με το άκόλουθο ιδεολογικό πρόβλημα: «'Ο
ρόλος του Έπαναστατικού Κινήματος της 14 'Ιουνίου στην
Έπανάσταση και το πρόβλημα του κόμματος του προλεταριά-
του». Το συνέδριο άποφάσισε το Κίνημα νά συνεχίσει τη συ-
ζήτηση στους κόλπους όλων των οργανώσεών του, με προσανα-
τολισμό, νά περάσει ή συζήτηση μετέπειτα στη διάκριση μιás
ειδικής διάσκεψης.

5. Κλείνοντας τις εργασίες του, το συνέδριο εξέλεξε νέα
Κεντρική Έπιτροπή, Πολιτικό Γραφείο και Γραμματεία. 'Ο
σύντροφος Ραφαέλ Ταβέρας, έξοχος μαχητής του πολέμου
του 'Απριλίου 1965, επιλέχτηκε Γενικός Γραμματέας της ορ-
γάνωσης.

Με μιá λέξη, το δεύτερο συνέδριο του «Έπαναστατικού Κι-
νήματος της 14 'Ιουνίου», ήταν ένα συνέδριο που χαρακτηρι-
ζόταν άπό τη δημοκρατικότητα σε ό,τι άφορά την άντιπρο-
σωπευτικότητα του, άπό το βάθος σε ό,τι άφορά το περιεχό-
μενό του και άπό το ύψος του σε ό,τι άφορά τους στόχους
του. Άνοιξε ένα νέο και σπουδαίο στάδιο στην ιστορία της
οργάνωσης αυτής και όλου του δομινικανικού επαναστατικού
κινήματος.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΜΟ

Ό σαθρός και άντιδραστικός χαρακτήρας των ιδεών που
προβάλλει και που έξωραίζει και ύπερασπίζει την καπιταλι-
στική έκμετάλλευση και την επιβίωση του συστήματος αυτού,
έχει γίνει φανερός. Οι ιδέες αυτές άντικαθίστανται προοδευ-
τικά άπό τις συνεπείς επαναστατικές ιδέες, που είναι σύμ-
φωνες με τις ιστορικές άπαιτήσεις των λαών.

Σήμερα, στον κόσμο έκτυλίσσεται μιá βαθειά ιδεολογική
πάλη που ή άντιδραστική προπαγάνδα, για νά καμουφλάρει
τους σκοπούς της, την έπνομάζει «κινεζο-σοβιετική σύγκρου-
ση». Οδοιαστικά, πρόκειται για την εμφάνιση του σύγχρονου
ρεβιζιονισμού, ιδεολογικής πρωτοπορείας του ιμπεριαλισμού,
basικά του γιάγκινου ιμπεριαλισμού, του κύριου έχθρου του
δομινικανικού λαού και όλων των λαών του κόσμου.

Στις μέρες μας, οι λαοί της Άσίας, της Άφρικής και της
Λατινικής Άμερικής που ίσχυροποιήθηκαν μέσα στον άπελευθε-
ρωτικό τους άγώνα, χτυπάνε παντού με άποφασιστικότητα τους
γιάγκηδες ιμπεριαλιστές που βρίσκονται περικυκλωμένοι και
προσπαθούν νά βγούν άπό το χάος και την άπελπισία. Και
άκριβώς σ' αυτή τη δύσκολη κατάσταση για τόν άμερικάνικο
ιμπεριαλισμό, εμφανίστηκαν οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές, που
είναι διεσσαρμένοι σε όλες τις χώρες αλλά ύπακούουν στη
μπαγκέτα της ήγεσίας του Κ.Κ.Σ.Ε., που έχει εκπαιδευθεί
στη σχολή του άποστάτη Νικήτα Χρουστσόφ.

Το βασικό χαρακτηριστικό των ρεβιζιονιστών συνίσταται
στο ό,τι έκθειάζουν και πραγματοποιούν την ταξική συνεργα-
σία. Παραμόρφωσαν τις επιστημονικές θέσεις για την ταξι-
κή πάλη, το κράτος και το πρωτοπόρο κόμμα του προλετα-
ριάτου, έξυπηρετώντας τά συμφέροντα του διεθνούς καπι-
ταλισμού. Κατά συνέπεια, έκφράζουν άντιδραστικές θέσεις
νά νά άρνηθούν το βαθμό δξυνσης των άντιθέσεων ανάμεσα
στος καταπιεζόμενους λαούς και τόν ιμπεριαλισμό, θεωρούν
τά όπλα και όχι τις μάξες σαν τόν άποφασιστικό παράγοντα
που καθορίζει τά πεπρωμένα των λαών, ύποκαθιστούν τις

προσπάθειες των λαών με τη «βοήθεια και την ίσχυ» του
σοσιαλιστικού στρατοπέδου, προβάλλουν με όστειρικό τρόπο την
«ειρηνική συνύπαρξη, το ειρηνικό πέραςμα και τόν ειρηνικό
άνταγωνισμό» για νά φρενάρουν τόν επαναστατικό άγώνα
των λαών, για νά μη προκληθεί «θερμοπυρηνικός πόλεμος»,
για νά άπαρνηθούν οι λαοί το λαϊκό άπελευθερωτικό πόλεμο.

Η Δομινικανική Έπανάσταση άποτελεί τμήμα του παγκό-
σμιου κινήματος για την έθνική άπελευθέρωση όπως και της
παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης. Στη χώρα μας, οι
σύγχρονοι ρεβιζιονιστές έχουν την άθθεντική τους έκπροσώ-
πηση στο άποκαλούμενο Δομινικανικό Κομμουνιστικό Κόμμα,
πρώην Λαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα. Έπηρετώντας τά συμφέ-
ροντα της φιλελεύθερης άστικής τάξης, το Δομινικανικό Κομ-
μουνιστικό Κόμμα έχει, σε πολλές περιπτώσεις, προβάλλει στο
λαό άντιδραστικές λύσεις για δύσκολα προβλήματα και δύσ-
κολες καταστάσεις, έγκαταλείποντας στην πράξη την άρχή
του λαϊκού πολέμου.

Για όλους τους λόγους αυτούς, το δεύτερο συνέδριο του
Έπαναστατικού Κινήματος της 14 'Ιουνίου καταδικάζει το
σύγχρονο ρεβιζιονισμό που έξυπηρετεί στο έσωτερικό και διε-
θνές πεδίο το γιάγκικο ιμπεριαλισμό, τόν πιο χειρότερο έχθρο
του δομινικανικού λαού και όλων των λαών του κόσμου. Θεω-
ρούμε, πως είναι άδύνατο νά άντιταχθούμε σταθερά στο γιάγκι-
κο ιμπεριαλισμό άν δέν ξεσκεπάσουμε τις άντιδραστικές μα-
νούδρες και θεωρίες των ρεβιζιονιστών. Ταυτόχρονα, θεωρούμε
πως αυτό δέν θα γίνει παρά πολεμώντας άποφασιστικά και
έπίμονα τόν ιμπεριαλισμό, έκμηδενίζοντας τις ρεβιζιονιστικές
θέσεις στα διάφορα προβλήματα και πλευρές της δομινικανικής
επανάστασης.

ΚΑΤΩ Ο ΓΙΑΓΚΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο
ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΟΤ ΣΤΜΜΑΧΟΣ, ΣΤΓΧΡΟΝΟΣ ΡΕΒΙΖΙΟ-
ΝΙΣΜΟΣ, ΚΟΙΝΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΟΤ ΚΟ-
ΣΜΟΥ!

ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΛΑΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟ- ΣΜΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΜΙΑ Ε- ΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑ- ΤΑΣΤΑΣΗ

Πρακτορείο «Νέα Κίνα», 30 Σεπτεμβρίου

Τη στιγμή που 700 εκατομμύρια Κινέζικοι λαοί γεμάτοι επαναστατικό ένθουσιασμό γιορτάζουν την 17η επέτειο της ίδρυσης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, μια εξαιρετική κατάσταση επικρατεί τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Διεθνώς, ακριβώς όπως η ανακοίνωση της 11ης ολομέλειας της Κεντρικής Επιτροπής που εκλέχτηκε από το 8ο συνέδριο του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας λέει: «η παρούσα κατάσταση σε ό,τι αφορά τον αγώνα των Μαρξιστών-Λενινιστών και του επαναστατικού λαού σ' όλο τον κόσμο, ενάντια στον ιμπεριαλισμό, στην αντίδραση και στο σύγχρονο ρεβιζιονισμό είναι εξαιρετική. Βρισκόμαστε τώρα σε μια νέα εποχή της παγκόσμιας επανάστασης. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις περνάνε ένα προτούς μεγάλης ανόδου, μεγάλης διαίρεσης και μεγάλης αναδιοργάνωσης».

Στην παρούσα εξαιρετική διεθνή κατάσταση, ο Κινέζικος λαός, κρατώντας ψηλά τη μεγάλη κόκκινη σημαία της σκέψης του Μάο Τσέ-τούνγκ, είναι το κύριο στήριγμα της επανάστασης των λαών όλου του κόσμου σαν ο πιο ισχυρός υποστηρικτής τους και ο πιο πιστός φίλος τους. «Η Νέα Κίνα έχει γίνει το κέντρο όπου προσβλέπουν όλοι οι επαναστατικοί λαοί του κόσμου. Είναι πλατιά παραδεγμένο ανάμεσα στους επαναστατικούς λαούς όλου του κόσμου ότι από όλη τη βοήθεια που η Κίνα τους έχει δώσει, η πιο αξιόλογη είναι η ακατανίκητη σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ».

Η λαμπρότητα της μεγάλης σκέψης του Μάο Τσέ-τούνγκ λάμπει πάνω σ' όλο τον κόσμο, φωτίζει το δρόμο της απελευθέρωσης για τους λαούς. Κάθε μέρα που περνάει, η σκέψη

του Μάο Τσέ-τούνγκ γίνεται το πιο κομψό και το πιο ισχυρό ιδεολογικό όπλο των επαναστατικών λαών του κόσμου στην καταπολέμηση του ιμπεριαλισμού, της αντίδρασης και του σύγχρονου ρεβιζιονισμού. Δίνει μεγάλη ενθάρρυνση στους αγώνες των λαών σ' όλο τον κόσμο.

Καθώς η σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ εξαπλώνεται όλο και πιο πλατιά και γίνεται κατανοητή από τους επαναστατικούς λαούς, οι επαναστατικές γράμμες του μαρξισμού-λενινισμού σ' όλο τον κόσμο συνεχίζουν να αναπτύσσονται και το επαναστατικό κίνημα των λαών και ιδιαίτερα αυτών της 'Ασίας, 'Αφρικής και Λατινικής 'Αμερικής, αναπτύσσεται ρωμαλέα. Οι επαναστατικοί λαοί σε περισσότερες από 20 χώρες ή περιοχές αυτής της απέραντης βετασης έχουν ήδη πάρει ή παίρνουν τα όπλα για να διεξάγουν έναν αγώνα ζωής και θανάτου ενάντια στον ιμπεριαλισμό και στους λακέδες του. Μια νέα θύελλα επαναστάσεων σαράνι όλο τον κόσμο. Πιγμένος μέσα στο χείμαρρο της επανάστασης των λαών όλου του κόσμου ο παλιός κόσμος σαν σύνολο, όπου συμπεριλαμβανεται ο ιμπεριαλισμός, η αντίδραση, η σύγχρονη ρεβιζιονιστική κλίμακα, κουρελιάζεται και συντρίβεται. Σαν τον ήλιο που δύει πίσω από τους δυτικούς λόφους, πλησιάζει στην καταστροφή του.

Ο λαός του Βιετνάμ κερδίζει ακόμα μεγαλύτερες νίκες στον αγώνα ενάντια στην επίθεση των Η.Π.Α., για την εθνική σωτηρία.

Ο Πρόεδρος Μάο λέει: «η δομητική πλημμυρίδα των λαών ενάντια στους επιθετιστές των ΗΠΑ είναι άσυγκρατητη. Ο αγώνας τους ενάντια στον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ και τους λακέδες του θα γνωρίσει ασφαλώς ακόμα μεγαλύτερες νίκες».

Ο αγώνας του Βιετναμέζικου λαού ενάντια στην επίθεση των ΗΠΑ και για την εθνική σωτηρία είναι το κέντρο του αντιαμερικανικού αγώνα που διεξάγεται σήμερα από τους λαούς όλου του κόσμου. Βάζοντας σε ενέργεια το παντοδύναμο λαϊκό πόλεμο, ο Βιετναμέζικος λαός έχει γίνει ακόμα πιο δυνατός στον αγώνα του και έχει δημιουργήσει μια εξαιρετική κατάσταση. Οι μεγάλες νίκες που έχουν κερδηθεί από τον Βιετναμέζικο λαό έχουν αδυνατίσει σοβαρά τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ και έχουν καθλώσει τις δυνάμεις του στο Βιετνάμ. Αυτό έχει ενθαρρύνει πολύ και έχει βοηθήσει τον επαναστατικό αγώνα των λαών σε άλλες χώρες.

Διεξάγοντας έναν αγώνα στο κρεβάτι του θανάτου στο πεδίο της μάχης του Βιετνάμ, οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ συνέχισαν την «κλιμάκωση» του πολέμου με την μανιασμένη αποδίδοση όλο και περισσότερων στρατευμάτων και με την ένταση των αεροπορικών επιδρομών. Συγχρόνως, προσπαθούν επανειλημμένα να περάσουν την άσπρη των «συνομιλιών ειρήνης» σε συντονισμό με την σοβιετική ρεβιζιονιστική κλίμακα. Αλλά μπροστά στο Βιετναμέζικο λαό που είναι ένοπλος σαν ένας άνθρωπος και διεξάγει αποφασιστικό πόλεμο αντίστασης, αυτή η διπλή τακτική των ιμπεριαλιστών των ΗΠΑ έχει χρεωκοπήσει και η αδύναμη φύση της χάριτης τήρης των ιμπεριαλιστών των ΗΠΑ έχει πέρα για πέρα ξεσκεπαστεί.

Τα γεγονότα αποδείχνουν ότι όσο περισσότερο οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ φρενάζουν τόσο πιο γρήγορα θα καταλήξουν στην ολοκληρωτική αποτυχία. Προς το παρόν έχουν στείλει περισσότερα από 310.000 επιθετικά στρατεύματα στο πεδίο της μάχης στο Βιετνάμ. Παρ' όλα αυτά, όχι μόνο αποτύχανε να απαγκιστρωθούν από τις δυσχέρειές τους, αλλά αντίθετα βρέθηκαν σε αδιέξοδο και κάρηκαν τόσο άσχημα που συμπεριφέρονται σαν ταύρος μανιασμένος μέσα σε ένα κύκλο από φλόγες. Στο Βόρειο Βιετνάμ πάνω από 1.400 αεροπλάνα των ληστών των ΗΠΑ έχουν γίνει στάχτη μέσα στις φλόγες του λαϊκού πολέμου μέσα σε λίγο περισσότερο από ένα χρόνο από τη στιγμή που οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ άρχισαν τους βομβαρδισμούς τους. Στο Νότιο Βιετνάμ πάνω από 63.000 επιθετικών στρατευμάτων των ΗΠΑ, όπου συμ-

περιλαμβάνονται και 27 ολόκληρα τάγματα, σαρώθηκαν από τις λαϊκές ένοπλες δυνάμεις του Νοτίου Βιετνάμ καθώς και το λαό ανάμεσα στον Ιούλιο του 1965 και τον Ιούνιο του 1966. Τόσο η «αεροπορική ύπεροχή» όσο και τα «έπιλεκτα στρατεύματα» ξηράς νικήθηκαν από τον λαϊκό πόλεμο στο Βιετνάμ. Ο μύθος για το «ακατανίκητο» του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ έχει ακόμα μια φορά ξεφουσκώσει.

Πέντε χρόνια συνέχεια οι ένοπλες δυνάμεις του Νοτίου Βιετνάμ πολέμησαν με θάρρος και απελευθέρωσαν τα τέσσερα πέμπτα της περιοχής του Νοτίου Βιετνάμ που έχει πληθυσμό δέκα εκατομμύρια. Έχουν οικοδομήσει μεγάλες περιοχές και τις έχουν οχυρώσει, κάνοντάς τις βάσεις αντίστασης κατά της επίθεσης των ΗΠΑ και για τη σωτηρία της χώρας. Έχουν δημιουργήσει βίαια αλλά εξαιρετικά εθνική κατάσταση περικύκλωσης των πόλεων από την θπαιδρο.

Αντιμετωπίζοντας ένα έχθρο όπλισμένο μέχρι τα δόντια, τόλμησαν να αγωνιστούν και ξεδίπλωσαν έναν ανταρτοπόλεμο σ' όλη τη χώρα. Μέσα στον αγώνα, στήθηκε και αναπτύχθηκε ένας παντοδύναμος λαϊκός στρατός που έχει τακτικές δυνάμεις, τοπικές δυνάμεις και αντάρτες. Όσα πρόσθετα επιθετικά στρατεύματα και να στείλουν οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ ο λαός του Βιετνάμ στηριγμένος στο λαϊκό πόλεμο είναι βέβαιο πως θα νικήσει τον αντεπαναστατικό πόλεμο των αμερικάνων ιμπεριαλιστών.

Τώρα, απαντώντας στη μεγάλη αγωνιστική έκκληση του Προέδρου Χο Τσι Μίνχ, ο Βιετναμέζικος λαός θαδίζει με μεγάλα θήματα προς νέες νίκες και είναι αποφασισμένος να διεξαγάγει μέχρι το τέλος τον αγώνα της αντίστασης στην επίθεση των ΗΠΑ για την σωτηρία της χώρας.

Ο επαναστατικός αγώνας των λαών της 'Ασίας βρίσκεται σε άνοδο.

Ο Πρόεδρος Μάο λέει: «Οι ιμπεριαλιστικοί λύκοι πρέπει να θυμούνται ότι οι μέρες, που μπορούσαν να κανονίζουν όπως τους άρεσε την μοίρα της ανθρωπότητας και να σφαγίζουν τις χώρες της 'Ασίας και της 'Αφρικής, πέρασαν για πάντα».

Ενώ έχουν κουρελιαστεί στο πεδίο της μάχης του Βιετνάμ, οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ δεν δείχνουν πρόθυμοι να αποσυρθούν από την σκηνή της ιστορίας στην 'Ασία. Με την βοήθεια της σοβιετικής ρεβιζιονιστικής ήγεςίας, μεταφέρουν το κέντρο της παγκόσμιας στρατηγικής τους από την Εθρσπη στην 'Ασία, περικυκλώνοντας δραστήρια την Κίνα και εντείνοντας την καταπίεση των 'Ασιατικών λαών. 'Αλλά τα σχέδια των ιμπεριαλιστών των ΗΠΑ φέρνουν αποτελέσματα διαμετρικά αντίθετα με τις ελπίδες τους. Οι ένοπλοι αγώνες των 'Ασιατικών λαών ενάντια στον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ και στους λακέδες τους βρίσκονται σε άνοδο σε διάφορες περιοχές και αναπτύσσονται παραπέρα σε στόχους και σε δύναμη.

Ο λαός του Λάος με την ένδοξη παράδοση επαναστατικών αγώνων συνεχίζει αυτό το χρόνο να αναπτύσσει τον λαϊκό πόλεμο. Έχει αποκορύψει πολλές επιθέσεις και έχει συντρίψει πολλές ύπουλες επιχειρήσεις που οργανώθηκαν από τα στρατεύματα της δεξιάς του Λάος κάτω από την διοίκηση των επιθετιστών των ΗΠΑ ενάντια στις απελευθερωμένες περιοχές του Λάος. Πολεμώντας με θάρρος και εφφύτα, ο πατριωτικός στρατός του Λάος και ο λαός έχουν βάσει σε πλήρη δράση τον ανθρωπινο παράγοντα και έχουν ξεσκαπεί την κενότητα της πολυδιαφημιζόμενης «αεροπορικής ύπεροχής» και της «ύπεροχής σε δύναμη πυρός» του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ και των Λαοτινών στρατευμάτων της δεξιάς. Στο πρώτο μισό αυτό του χρόνου, οι πατριωτικές ένοπλες δυνάμεις του Λάος και ο λαός σημείωσαν πολλές σημαντικές νίκες, έθεσαν εκτός μάχης πάνω από 6.240 στρατιώτες του έχθρου και κατέρριψαν 158 αεροπλάνα των ΗΠΑ.

Ο Λαοτινός λαός επίσης διεξήγε έναν μεγάλης κλίμακας πατριωτικό πόλεμο για να σταθεροποιήσει και να επεκτείνει τις απελευθερωμένες περιοχές. Σταθεροποιημένες πολιτικά, στρατιωτικά και οικονομικά, αυτές οι απελευθερωμένες περιο-

χές έχουν γίνει γερεές βάσεις για αντίσταση στην ιμπεριαλιστική επίθεση των ΗΠΑ και την εθνική σωτηρία. Μ' αυτό τον τρόπο ο λαός του Λάος έχει δημιουργήσει εθνικές συνθήκες για να παλέψει για ακόμα μεγαλύτερες και νέες νίκες.

Ο Νουχάκ Φορσαβάν, αντιπρόσωπος της Κεντρικής Επιτροπής του Νέο Λάο Χασάτ (Λαοτινού Πατριωτικού Μετώπου), είπε με πεποίθηση τον Σεπτέμβριο ότι, εφαρμόζοντας στην πράξη την θέση του Προέδρου Μάο Τσέ-τούνγκ για το λαϊκό πόλεμο, ο Λαοτινός λαός έχει κερδίσει μεγάλες νίκες στον αγώνα του ενάντια στην επίθεση των ΗΠΑ και για την εθνική σωτηρία. «Ο Λαοτινός λαός θα κερδίσει την τελική νίκη όση στρατιωτική βοήθεια και αν δώσει ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ στις Λαοτινές δεξιές δυνάμεις», δήλωσε.

Στην Ταϊλάνδη, Μαλαισία και Φιλιππίνες, οι λαϊκοί ένοπλοι αγώνες εντείνονται επίσης. Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα στην Ταϊλάνδη που είναι μια σημαντική επιθετική βάση των ΗΠΑ.

Κάτω από την καθοδήγηση του Πατριωτικού Μετώπου της Ταϊλάνδης, ο λαϊκός ένοπλος αγώνας αναπτύσσεται γρήγορα στη χώρα. Στα τελευταία χρόνια, ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ έχει κατασκευάσει στρατιωτικές βάσεις και ένα δίχτυ στρατηγικών άρτηριων που διασχίζουν την χώρα. Ο αριθμός των επιθετικών στρατευμάτων των ΗΠΑ που σταθμεύουν εκεί έχουν αυξηθεί σταθερά. Οι ΗΠΑ επίσης ώθησαν την προδοτική κλίκα του Θανόμ να αδέξει τις στρατιωτικές και αστυνομικές δυνάμεις για την βάρβαρη καταπίεση του λαού της Ταϊλάνδης. Όμως, οι καταπιεστικές ενέργειες που έχει μεταχειριστεί ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ και οι αντιδραστικοί της Ταϊλάνδης το μόνο που κατάφεραν είναι να δώσουν μεγαλύτερη όρμη στον επαναστατικό αγώνα του λαού της Ταϊλάνδης.

Στις Βορειοανατολικές και νότιες περιοχές της χώρας, οι λαϊκές ένοπλες δυνάμεις ξανά επανειλημμένες επιχειρήσεις στο πρώτο μισό αυτού του χρόνου και σάρωσαν τις «εγκαταρσιτικές επιχειρήσεις» που διεξάγουν οι αντιδραστικοί των ΗΠΑ και της Ταϊλάνδης. Η ήγερτική κλίκα των ΗΠΑ φοβισμένη από την ανάπτυξη του λαϊκού ένοπλου αγώνα στην Ταϊλάνδη, άνησυχεί πολύ μήπως ξεπηδήσει εκεί ένα «νέο Βιετνάμ» από την κατάσταση αυτή.

Σε άλλα μέρη της 'Ασίας, όπως στο Πακιστάν, στην Καμποτζη και στην ελεγχόμενη από τις ΗΠΑ 'Ιαπωνία τα αντιαμερικάνικα κύματα γίνονται όλο και πιο μεγάλα και χτυπάνε όλο και πιο άγρια τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ.

Το κόμμα του Κογκρέσου της 'Ινδίας και η δεξιά στρατιωτική κλίκα της 'Ινδονησίας καταπιέζουν άγρια και κάνουν βάρβαρες επιθέσεις κατά των επαναστατικών μαζών των χωρών τους. Το αποτέλεσμα είναι ότι η επαναστατική συνειδητότητα των λατειών μαζών αυτών των δυο χωρών έχει μεγαλώσει και η αντίστασή τους έχει κερδίσει σε όρμη και αναπτύσσεται σε βάθος. Οι διαδηλώσεις κατά της πείνας που άρχισε ο 'Ινδικός λαός διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων τον περασμένο χρόνο μετατράπηκαν αυτό το χρόνο σε λαϊκό αγώνα για την προσωπική ελευθερία και εναντίον των διώξεων. Ο επεκτεινόμενος αυτός αγώνας σάρωσε το Νέο Δελχί, την Καλκούτα, την Βομβάη και άλλες μεγάλες πόλεις και απλώθηκε και στις 14 πολιτείες της 'Ινδίας. Οι μάζες του λαού αναγκάστηκαν να αντισταθούν στη βία με τη βία και ακόμα ύψωσαν το αγωνιστικό σύνθημα: «'Ας ανατρέψουμε αυτή την ανίκανη κυβέρνηση (του Κογκρέσου)!».

Στην 'Ινδονησία, παρά την αίματηρή σφαγή και την βάρβαρη καταπίεση που χρησιμοποιεί η δεξιά στρατιωτική κλίκα, ο επαναστατικός λαός μοιράζει έντονο όληκό, χτυπάει τις δεξιές οργανώσεις, τον στρατό και την αστυνομία, και διεξάγει επαναστατική δράση, ακόμα και στην κεντρική 'Ιάβα, στην ανατολική 'Ιάβα και σε άλλες στρατηγικές περιοχές όπου η λευκή τρομοκρατία κάτω από το καθεστώς των δεξιών δυνάμεων έχει χαλαρώσει. Η δεξιά στρατιωτική κλίκα της 'Ινδονησίας σφίγγει τα δόντια και τα νύχια, αλλά στην πραγματικότητα, κάθεται πάνω σ' ένα ύφαιστο «έν ενεργεία».

Τὸ ἀφρικανικὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα ἀναπτύσσεται σὲ βάθος.

Ὁ Πρόεδρος Μάο λέει: «Ὑπάρχει ἕνα παλιὸ Κινέζικο ρητὸ ποὺ λέει, «σὴν ἔνα βράχο, γὰρ νὰ χτυπήσει καὶ ἔπεσε καὶ τοῦ ἔσπασε τὸ πόδι του» γὰρ νὰ περιγράψει τὴς ἐνέργειες ἐνὸς τρελλοῦ· οἱ ἀντιδραστικοὶ ὅλων τῶν χωρῶν εἶναι ἀκριβῶς τέτοιοι τρελλοί. Ἡ καταπίεση τοῦ ἐπαναστατικοῦ λαοῦ ἀπ' αὐτοὺς καταλήγει στὸ ἑσχάτωμα τοῦ λαοῦ σὲ πῶς πλατεῖα καὶ πῶς δυναμικὴ ἐπανάσταση».

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ αὐτοῦ τοῦ χρόνου παρὰ τὰ μέτρα καταπίεσης τοῦ Ἀφρικανικοῦ ἀντιιμπεριαλιστικοῦ κινήματος ἀπὸ τὸν ἱμπεριαλισμὸ ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὴς ΗΠΑ καὶ τοὺς λακέδες του, παρὰ τὴς κάθε εἴδους προδοτικὰς ἐνέργειες τῆς σοβιετικῆς ρεβιζιονιστικῆς ἡγετικῆς κλίμας σὲ συντονισμὸ μ' αὐτὲς τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ τῶν ΗΠΑ ὁ ἐθνικὸς ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼνας τῶν Ἀφρικανικῶν λαῶν ἐνάντια στὴν ἀποικιοκρατία καὶ νεοαποικιοκρατία ἀναπτύσσεται σὲ βάθος.

Οἱ μεγάλες φλόγες τοῦ ἀντιιμπεριαλιστικοῦ ἐνοπλοῦ ἀγῶνα φουντώνουν σὲ μεγάλες περιοχὲς τῆς Ἀφρικῆς. Ἡ λαμπρὴ θέση τοῦ Προέδρου Μάο ὅτι «ἡ πολιτικὴ ἐξουσία φντρώει ἀπὸ τὴν κἀνὴ τοῦ ντουφεκιοῦ» καὶ ὅτι ὁ ἱμπεριαλισμὸς μπορεῖ νὰ νικηθεῖ ἀπὸ τὸν λαϊκὸ πόλεμο, φωτίζει τὸ δρόμο τῶν καταπιεζόμενων ἀφρικανικῶν λαῶν πρὸς τὴν νίκη. Αὐτὸ τὸ χρόνο ἡ Ἀφρικὴ ἔχει λάμψει ἀπὸ καινούργιες φλόγες ἐνοπλοῦ ἀγῶνα ποὺ ἀρχίζουν οἱ λαοὶ τῆς «Ἰσπανικῆς» Ἰσημερινῆς Γουινέας καὶ τοῦ Ζιμπάμπουε (Νότια Ροδεσία). Στὴν καρδιὰ τῆς Ἀφρικῆς, ὁ ἐνοπλὸς ἀγὼνας τοῦ λαοῦ τοῦ Κογκό (Δ) ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ καὶ στοὺς λακέδες του, ἔχει μπεῖ στὸν τρίτο χρόνο. Στὴν «Πορτογαλικὴ» Γουινέα τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς, στὴν Μοζαμβίκη τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς καὶ στὴν Ἀγκόλα τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς, οἱ φλόγες τοῦ ἐνοπλοῦ ἀγῶνα ἐνάντια στοὺς πορτογάλους ἀποικιοκράτες ποὺ ὑποστηρίζονται ἀπὸ τὴς ΗΠΑ καίνε ὅσο ποτὲ ἄλλοτε καὶ τραντάζουν τὰ ἴδια τὰ θεμέλια τοῦ πορτογαλικοῦ ἀποικιοκρατικοῦ καθεστώτος. Οἱ πατριωτικὲς ἐνοπλὲς δυνάμεις τῆς «πορτογαλικῆς» Γουινέας ἔχουν τὸν ἔλεγχο τῆς μισῆς ἀπὸ τὴ χώρα τους. Οἱ ἀντάρτες τῆς Μοζαμβίκης δρῶν σὲς ἀπεραντὲς περιοχὲς τῶν πέντε ἀπὸ τὴς ἐννέα ἐπαρχίης τῆς χώρας. Ὁ Μανουέλ Μαχλούζα, γραμματέας ἐκπαίδευσης τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Μοζαμβίκης δήλωσε τελευταῖα: ὁπλισμένοι μὲ τὴν μεγάλῃ θέσῃ τοῦ Προέδρου Μάο γὰρ τὸν λαϊκὸ πόλεμο, μποροῦμε νὰ νικήσουμε τοὺς Πορτογάλους ἀποικιοκράτες ποὺ δὲν εἶναι παρὰ χάρτινες τίγρεις.

Σὲ ἄλλες χώρες τῆς Ἀφρικῆς ποὺ δὲν εἶναι ἀκόμα ἀνεξάρτητες, ὁ λαὸς διεξάγει κινήματα ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ὁ λαὸς τῆς «Γαλλικῆς» Σομαλίας ὕψωσε τὴν φωνή του γὰρ ἄμεση ἀνεξαρτησία. Στὴ Νότια Ἀφρικὴ, ὁ Βρετανικὸς ἱμπεριαλισμὸς ἀναγκάστηκε νὰ δεχθεῖ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Μπετσουαναλάνδης καὶ τῆς Μπαζουτολάνδης μέσα στὸν χρόνον αὐτὸ, χάρις στὸν δυνατὸ σταθερὸ ἀγῶνα τοῦ λαοῦ γὰρ ἀνεξαρτησία. Οἱ Ἀφρικανοὶ λαοὶ σ' ὅλη τὴν ἥπειρο διεξάγουν ἐπίσης μεγάλῃ κινήματα γὰρ νὰ καταδικάσουν τὴν βρετανικὴ κυβέρνηση ποὺ συνεργάζεται μὲ τὸ ἀποικιοκρατικὸ καθεστὼς τῶν λευκῶν στὴ Νότια Ροδεσία καὶ τὸ προστατεύει καὶ γὰρ νὰ ἀπαιτήσουν νὰ σταματήσῃ ὁ ἀποικιακὸς ζυγὸς τοῦ Νοτιοαφρικανικοῦ ρατσιστικοῦ καθεστώτος στὴν Νότια καὶ Δυτικὴ Ἀσία.

Οἱ χώρες τῆς Ἀφρικῆς ποὺ ἔχουν ἀποκτήσῃ πρόσφατα τὴν ἀνεξαρτησία τους καὶ ἔχουν ἀποτινάξει τὰ ἀποικιακὰ δεσμὰ, καταφέρουν χτυπήματα σὲς ἀποικιακὰς δυνάμεις. Διατηροῦν ψηλὴ ἐπαγρύπνηση καὶ διεξάγουν μιὰ πάλῃ ποὺ συνίσταται νὰ ἀπαντοῦν στὸ χτύπημα μὲ ἄμεσο χτύπημα ἐνάντια στὸ συμποταζὸ ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ἐνάντια στὰ ἀνατρεπτικὰ σχέδια τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὴς ΗΠΑ. Τὸν Ἰούλιο αὐτοῦ τοῦ χρόνου ὁ γεγναὸς λαὸς τοῦ Κογκό (Μ) συνέτριψε ἔγκαιρα ἄκόμα ἕνα ἀνατρεπτικὸν σχέδιον μεγάλῆς κλίμακας, τὸ πέμπτου ποὺ ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸν ἱμπεριαλισμὸ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1963 στὸ Κογκό.

Οἱ κυβερνήσεις καὶ ὁ λαὸς τῆς Τανζανίας καὶ τῆς Οὐγ-

κάντας υἰοθέτησαν μέτρα τὸ Μάιο αὐτοῦ τοῦ χρόνου ποὺ ἔχουν ξεσκεπάσει καὶ χτυπήσῃ τὸ Βρετανικὸ καὶ Ἀμερικανικὸ ἱμπεριαλισμὸ γὰρ τὴς νεοαποικιοκρατικὰς τους ἐνέργειες καὶ τὰ ἀνατρεπτικὰ τους σχέδια.

Στὴ Μέση Ἀνατολή, ὁ λαϊκὸς ἐνοπλὸς ἀγὼνας στὸ Ὀμὰν καὶ τὴν Νότια Τεμενὴ κερδίζει σημαντικὰς νίκες. Τὸ ἀπαίσιο ἐγκλημα τῶν ἱμπεριαλιστῶν τῶν ΗΠΑ τῆς προώθησης τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ἰσραὴλ αὐτῆς τῆς ἐπιθετικῆς τους βάσης στὴ Μέση Ἀνατολή, ξεσκόπησε θύελλα διαμαρτυρίας τὸν περασμένο Φεβρουάριον ἀνάμεσα σὲς πλατεῖες μῦζες τοῦ ἀραβικοῦ λαοῦ ποὺ ἐξακολούθησε ἀρκετοὺς μῆνες. Τὸ σχέδιον τῆς λεγόμενης «ἰσλαμικῆς συνθήκης» ποὺ στήθηκε ἀπὸ τὸν ἀμερικανικὸ ἱμπεριαλισμὸ σὲ συντονισμὸ μὲ τὴν Βρεταννίαν μὲ σκοπὸ νὰ καταπίεσῃ καὶ νὰ χτυπήσῃ τὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα στὴ Μέση Ἀνατολή καὶ νὰ διαιρέσῃ τὴς Ἀραβικὰς χώρες, καταδικάστηκε μὲ βαρεῖα λόγια ἀπὸ αὐτὲς.

Ἡ θύελλα κατὰ τῶν Η.Π.Α. σαρώνει τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ.

Ὁ Πρόεδρος Μάο λέει: «Ἡ κατάληψη τῆς ἐξουσίας μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων καὶ ἡ λύση αὐτοῦ τοῦ ζητήματος μὲ τὸν πόλεμον, εἶναι τὸ κεντρικὸ καθήκον καὶ ἡ ἀνώτερη μορφή τῆς ἐπανάστασης. Αὐτὴ ἡ Μαρξιστικὴ-Λενινιστικὴ ἀρχὴ ἰσχύει γενικὰ, γὰρ τὴν Κίνα καὶ γὰρ ὅλες τὴς ἄλλες χώρες».

Στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ὁ λαὸς ἔχει συγκεντρώσει πείρα καὶ ἔχει διδαχθεῖ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ καὶ ἐνάντια σὲς ἀντεπαναστατικὰς συνωμοσίας ποὺ ἔχει ὁργανώσει ὁ ἱμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ δουλεύοντας σὲ πλήρη συνεργασία μὲ τὸν σοβιετικὸ σύγχρονον ρεβιζιονισμὸ. Ἐχει φτάσει νὰ καταλάβῃ πῶς καθαρὰ παρὰ ποτὲ ὅτι ὁ ἐνοπλὸς ἀγὼνας εἶναι ὁ μόνος δρόμος γὰρ τὴν πραγματικὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἀπελευθέρωση. Ὁ λαὸς σὲ μερικὰς Λατινο-αμερικανικὰς χώρες ἐπιμένει στοὺς ἐνοπλοὺς ἀγῶνες ποὺ ἀρχισαν στὰ τελευταῖα χρόνια, ἐνῶ σὲ ἄλλες ἀναδιοργανώνουν τοὺς ἀγῶνες τους ἔτσι ποὺ νὰ τοὺς διεκθύνουν καλύτερα καὶ πάνω σὲ νέα βάση. Οἱ πατριωτὲς ἀντάρτες στὴν Βενεζουέλα, Κολομβία, Περου καὶ Γουατεμάλα ἔχουν σημειώσει νέα πρόοδο ἀπὸ τὴν ἀρχὴ αὐτοῦ τοῦ χρόνου.

Μέσα ἀπὸ τὴν πρακτικὴν τοῦ ἐνοπλοῦ ἀγῶνα, οἱ Λατινοαμερικανοὶ ἐπαναστάτες συνειδητοποίησαν βαθμιαίᾳ ὅτι ὁ ἐνοπλὸς ἀγὼνας πρέπει νὰ διεξάγεται κάτω ἀπὸ τὴν σταθερὴ καθοδήγησιν ἐνὸς Μαρξιστικοῦ-Λενινιστικοῦ Κόμματος, ὅτι ὁ λαϊκὸς πόλεμος πρέπει νὰ διεξάγεται, μὲ παρτιζάνικες βάσεις σὲς ἀγροτικὰς περιοχὰς καὶ μὲ τὴν περικύκλωση τῶν πόλεων ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον. Ἡ πολιτικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Χιλῆς τοῦ τελευταῖου Μαΐου τονίζει ὅτι ὁ λαϊκὸς πόλεμος ἐκεῖ θὰ διεξαχθεῖ κάτω ἀπὸ τὴν σταθερὴ καθοδήγησιν τοῦ Κόμματος τοῦ προλεταριάτου καὶ ὅτι ὁ λαϊκὸς πόλεμος γὰρ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας θὰ εἶναι παρατεταμένος. Θὰ παῖξουν βασικὰ τὸν ἀποφασιστικὸν ρόλον οἱ ἀγροτικὲς περιοχὰς, ἀν καὶ θὰ ἔχουν συγχρόνως τὴν πανίσχυρον ὑποστήριξιν τῶν ἀγῶνων σὲς ἀστικὰς περιοχὰς.

Ὁ ἀντιιμπεριαλιστικὸς ἐνοπλὸς ἀγὼνας ποὺ ἀρχισε ὁ λαὸς τοῦ Ἀγιου Δομίνικου τὸν Ἀπρίλιον τοῦ περασμένου χρόνου καὶ ποὺ συγκλόνησε τὸν κόσμον, ἄσκησε μιὰ πολὺ πλατεῖα ἐπίδραση στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἡ πάλῃ κατὰ τῶν ΗΠΑ καὶ κατὰ τῆς δικτατορίας τῶν λαῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἔχει κορυφωθεί, ἀπὸ τὸ Μεξικὸν σὲς βορρᾶ μέχρι τὴν Ἀργεντινὴν σὲς Νότον. Ἡ βάθρα κατὰ τὴν ἀπαιτείσῃ ἀπὸ τὸν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ καὶ τοὺς λακέδες του δὲν ἔχει ἰσχυρὰ καθόλου τὴν ἀγωνιστικὴν θέλησιν τοῦ Λατινοαμερικανικοῦ λαοῦ.

Τὸν τελευταῖον Μάρτιον, ὁ λαὸς τοῦ Ἰσημερινοῦ διεξῆγε ἕνα μεγάλῃς κλίμακας ἀντιδικτατορικὸν καὶ ἀντιιμπεριαλιστικὸν ἀγῶνα μὲ σύνθημα «κάτω ὁ ἱμπεριαλισμὸς τῶν ΗΠΑ — ὁ ταραχοποιός!». Μέσα σὲ δέκα μόνον μέρες ἀνέτρεψε τὸ καθεστὼς τοῦ Κάστρου Ζιζὼν ποὺ κυβερνοῦσε σχεδὸν τρία χρόνια καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ΗΠΑ. Ἡ ἀντιιμπεριαλιστικὴ καὶ ἀντιδικτατορικὴ πάλῃ τῶν λαῶν τῆς Ἀργεντινῆς καὶ τῆς Βρα-

ζωλίας επίσης ανεβαίνει κάθε μέρα που περνάει, χτυπώντας τις δικτατορίες που υποστηρίζονται με κάθε τρόπο από τις ΗΠΑ στις δυο χώρες. 'Ο λαός του Παναμά πραγματοποίησε τεράστιες διαδηλώσεις ζητώντας την επιστροφή της ζώνης της διώρυγας που έχει προσαρτηθεί στις ΗΠΑ. Στην Χιλή σχεδόν 10.000 εργάτες του ιδιοκτησίας ΗΠΑ όρμησαν χαλκού του Τενιέντε κατέβηκαν σε απεργία 88 ημερών διαμαρτυρόμενοι για την σκληρή εκμετάλλευση από τους μονοπωλιστές των ΗΠΑ.

Το τέχνασμα της «οικονομικής βοήθειας» των ΗΠΑ έχει γίνει αντίληπτο από όλο και μεγαλύτερο μέρος του λαού της Λατινικής 'Αμερικής. 'Όταν ο πρόεδρος των ΗΠΑ Τζόνσον επισκέφτηκε το Μεξικό τον τελευταίο 'Απρίλιο για να σερίβει το λεγόμενο σχέδιο «φιλίας» και «οικονομικής ανάπτυξης της Λατινικής 'Αμερικής», ο Μεξικανικός λαός άγανακτισμένος του φώναξε κατά πρόσωπο: «Τζόνσον, δολοφόνε», «Γιάγκηδες, στο σπίτι σας».

Το ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο διασπάζεται, οι Η.Π.Α. είναι απομονωμένες όσο ποτέ άλλοτε.

'Ο πρόεδρος Μάο λέει: «άνειρήνευτες έσωτερικές και διεθνείς αντιθέσεις, απειλούν σαν ήφαιστοιο τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ» κάθε μέρα. 'Ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ: κάθεταί πάνω σ' αυτό το ήφαιστοιο».

Καθώς τα έθνικοαπελευθερωτικά επαναστατικά κινήματα των λαών της 'Ασίας, 'Αφρικής και Λατινικής 'Αμερικής προωθούνται, οι άγώνες της εργατικής τάξης και των εργαζομένων των καπιταλιστικών χωρών της Δυτικής Εξόρυξης, Βόρειας 'Αμερικής και 'Ωκεανίας ενάντια στον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ και στα μονοπώλια των χωρών τους μεγαλώνουν επίσης σε πλατιά κλίμακα. 'Η θύελλα των επαναστατικών άγώνων των λαών όλου του κόσμου δεν έχει μόνο κυκλώσει τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ μέσα στον κλοιό των λαών και τον έχει φέρει σε μια κρίσιμη κατάσταση, αλλά έχει δξήσει επίσης τις αντιθέσεις ανάμεσα στον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ και στις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, έπιταχύνοντας την διάλυση του ιμπεριαλιστικού στρατοπέδου.

Με το ξεσκέπασμα του χαρακτήρα σαν «χάρτινης τίγρης» του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ, πέρασε για πάντα ο καιρός που ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ μπορούσε να διατάξει τους συμμάχους του. Οι αντιθέσεις μέσα στο στρατόπεδο των ιμπεριαλιστών έχουν αναπτυχθεί σε ένα βαθμό χωρίς προηγούμενο. Οι χώρες της Δυτικής Εξόρυξης —ιδιαίτερα η Γαλλία— διεξάγουν δξότατο άγώνα για την ανεξαρτοποίησή τους και για την αύξηση της έπιδρασης πάνω στον κόσμο των άποικιών.

'Εκμεταλλευόμενη την εδκαρία του άδιεξόδου όπου έχουν περιέλθει οι ΗΠΑ στον πόλεμο του Βιετνάμ και της χωρίς προηγούμενο κρίσης που τις δέρνει τόσο στο έσωτερικό όσο και στο έξωτερικό, η Γαλλία όχι μόνο σπρώχνει τις ΗΠΑ έξω από την Γαλλία και την Δυτ. Εξόρυξη, αλλά έχει έπιτεθεί και στην παγκόσμια στρατηγική των ΗΠΑ στην 'Ασία, 'Αφρική και Λατινική 'Αμερική. 'Από την άρχη αυτού του χρόνου η Γαλλία έχει πάρει μια σειρά μέτρα που κατέληξαν στην γρήγορη διάσπαση του Βορειοατλαντικού στρατιωτικού μπλόκ που οι ΗΠΑ είχαν καταφέρει να το διατηρήσουν σχεδόν είκοσι χρόνια.

'Αλλες δυτικοευρωπαϊκές χώρες, ακολουθούν το παράδειγμα της Γαλλίας και προσπαθούν τώρα να κατακτήσουν την 'ανεξαρτορία» τους από τις ΗΠΑ στον πολιτικό, οικονομικό και άλλους τομείς. 'Η μεταφορά από τις ΗΠΑ του κέντρου της στρατηγικής τους από την Εξόρυξη στην 'Ασία και η προσπάθειά τους να 'αναγκάσουν τους συμμάχους τους να χρησιμοποιούν σαν όργανά τους συνάντησε παγκόσμια αντίθεση από τους συμμάχους τους. Το ΣΕΝΤΟ και το ΣΕΑΓΙΟ δυό από τα στρατιωτικά μπλόκ που έλέγχονται από τις ΗΠΑ έχουν παραλύσει, ή έχουν διαλυθεί, έξ αιτίας των κεντρό φυχών, τάσεων των μελών τους.

'Ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ και η κυβέρνηση Τζόνσον, μεροδεμένοι μέσα σε όλων των ειδών τις διεθνείς κρίσεις και ά

πομονωμένοι περισσότερο παρά ποτέ, καταπονείται επίσης από τον λαό των ΗΠΑ στο έσωτερικό. 'Η έκστρατεία κατά του έπιθετικού πολέμου στο Βιετνάμ κερδίζει πλατεία τμήματα του αμερικανικού λαού, ενώ η 'Αφρικανο-αμερικανική πάλη ενάντια στην καταπίεση αναπτύσσεται ρωμαλέα και προχωράει όλο και περισσότερο στο δρόμο της ένοπλης αντίστασης. Το όλο και πιο βαρύ φορτίο του πολέμου του Βιετνάμ έχει φέρει την οικονομία των ΗΠΑ στο άνησυχητικό άδιέξοδο ενός σοβαρού πληθωρισμού μαζί με το ένδεχόμενο μιας άποτομης άναστολής στην βιομηχανική παραγωγή.

Οι ήγετικοί κύκλοι των ΗΠΑ φοβούνται πως η κατάσταση που χειροτερεύει θα προκαλέσει άνοδο στο εργατικό κίνημα. Το λαϊκό κίνημα του άγώνα των 'Αφρικανο-αμερικάνων και ο οικονομικός άγώνας των εργατών ενώνονται βαθμιαία, σχηματίζοντας ένα πανίσχυρο κύμα από μέρους του αμερικανικού λαού που έπιτίθεται κατά του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ μέσα στην χώρα του.

'Όπως όρισμένοι αμερικάνοι άστοι πολιτικοί και δημοσιογράφοι αναγκάστηκαν να παραδεχτούν, οι ΗΠΑ έχουν γίνει «μια απομονωμένη κοσμοκρατική δύναμη»... ο Λευκός Οίκος είναι το «πιο απομονωμένο μέρος» στον κόσμο... και ο πρόεδρος Τζόνσον είναι «ένα μοναχικό πρόσωπο». 'Ο ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ, αυτή η χάρτινη τίγρη, κεντιέται και καρφώνεται σε ένα το μέρος από τους λαούς όλου του κόσμου.

'Ο σύγχρονος ρεβιζιονισμός, με έπικεφαλής την ήγετική ομάδα του Κ.Κ.Σ.Ε. καθλώνεται όλο και περισσότερο.

'Ο Πρόεδρος Μάο λέει: «'Αν και υπάρχουν όπορτουμιστές σχεδόν παντού που θέλουν να σταματήσουν το γενικό ρεύμα, αυτό δεν μπορεί να έμποδιστεί. 'Ο σοσιαλισμός προχωράει θριαμβευτικά παντού, αφήνοντας πίσω όλα τα έμπόδια».

'Η άνακοίνωση της 11ης όλομέλειας της Κεντρικής 'Επιτροπής του ΚΚΚ τονίζει: «'Η νέα ήγετική ομάδα του ΚΚΣΕ έχει κληρονομήσει τον μανδύα του Χρυστούσώφ και έφαρμόζει τον χρυστούσωφικό ρεβιζιονισμό χωρίς τον Χρυστούσώφ. ... ένώνονται με τον ιμπεριαλισμό που έχει έπικεφαλής τις ΗΠΑ και με τους αντιδραστικούς όλων των χωρών και σχηματίζουν μια έερή συμμαχία ενάντια στον Κομμουνισμό, στο λαό, στην επανάσταση, και στην Κίνα. 'Αλλά η άντεπαναστατική αυτή έερή συμμαχία μπήκε ήδη σ' ένα προτσές διάλυσης».

'Όπως και οι ιμπεριαλιστές, έτσι και οι σοβιετικοί σύγχρονοι ρεβιζιονιστές, γεννήματα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής, βρίσκουν όλο και μεγαλύτερες δυσκολίες στην πορεία τους κάθε μέρα που περνάει. Στον άγώνα ενάντια στην σοβιετική ρεβιζιονιστική ήγετική ομάδα και τους όπαδούς της, οι Μαρξιστές-Λενινιστές σ' όλο τον κόσμο έχουν άσφαλωθεί και οι γραμμές τους έχουν διευρυνθεί. 'Αντιμέτωποι με την συνεχή άποκάλυψη και αντίσταση των Μαρξιστών-Λενινιστών όλου του κόσμου, η σοβιετική ρεβιζιονιστική ήγετική κλίκα και οι όπαδοί της γίνονται όλο και πιο άδύναμοι και απομονώνονται όλο και περισσότερο.

Οι επαναστατικοί λαοί όλου του κόσμου βλέπουν όλο και πιο καθαρά ότι για να άντισταθείς στον ιμπεριαλισμό είναι άπαραίτητο να άντισταθείς στο σύγχρονο ρεβιζιονισμό. Δεν ύπαρχει τρίτος δρόμος, και είναι άδύνατο να ύπάρξει «ένόπλητος δρόμος» με την ήγετική ομάδα του ΚΚΣΕ.

'Από την άρχη αυτού του χρόνου η νέα ήγετική ομάδα του ΚΚΣΕ έφαρμοσε με διπλάσιασμένες προσπάθειες το χρυστούσωφικό ρεβιζιονισμό χωρίς τον Χρυστούσώφ και προχώρησε πιο μακριά και από τον ίδιο τον Χρυστούσώφ στην προδοσία του Μαρξισμού-Λενινισμού και στην συνθηκολόγηση με τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ.

Οι σοβιετικοί ρεβιζιονιστές έντεινουν την συνεργασία τους με τους ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και με τους αντιδραστικούς όλων των χωρών, για να σχηματίσουν μια νέα έερή συμμαχία ενάντια στον Κομμουνισμό, ενάντια στο λαό, ενάντια στην έ-

πανάσταση και ενάντια στην Κίνα.

Για να διευκολύνουν την μεταφορά του κέντρου της παγκόσμιας στρατηγικής των ΗΠΑ στην ανατολή, η σοβιετική ήγετική κλίκα ξφθασε σε μια συμφωνία στο τακτικό επίπεδο με τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ για το πάγωμα του στάτους κβό στην Εγγύηση, διευκολύνοντας έτσι τις ΗΠΑ να αποσύρουν τα στρατεύματά τους από την Δυτική Εγγύηση και να τὰ ρίξουν στον πόλεμο κατά του Βιετναμέζικου λαού, κατά του λαού της Ίνδοκίνας, και κατά του Κινέζικου λαού.

Στο ζήτημα του Βιετνάμ, οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές κάνουν ό,τι μπορούν για να προωθήσουν την απάτη των «ειρηνευτικών συνομιλιών» των ΗΠΑ σε μια μάταια προσπάθεια να βοηθήσουν τους επιθετιστές των ΗΠΑ να σβύσουν τις δημοτικές φλόγες του άγωνα του Βιετναμέζικου λαού κατά των επιθετιστών των ΗΠΑ και για την σωτηρία του έθνους.

Μέσα στους διαδρόμους των Ήνωμένων Έθνων και έξω από τις πόλεις τους, η νέα ήγετική ομάδα του ΚΚΣΕ προσο-θεεί τις βρώμικες πολιτικές συναλλαγές της με τους ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ για να ξεπουλήσουν με κάθε απάτη τα συμφέροντα των λαών όλων των χωρών.

Διεθνώς, οι σοβιετικοί προδότες δουλεύουν με τον πύλο ανοιχτό τρόπο για να διασπάσουν, να σαμποτάρουν και να ανατρέψουν τα αδελφά Μαξιστικά-Λενινιστικά Κόμματα και τους επαναστάτες σ' όλο τον κόσμο, ενώ στο έσωτερικό προωθούν με πάθος την παλινδρόμηση του καπιταλισμού.

Όλες αυτές οι ενέργειες της σοβιετικής ήγετικής ομάδας το μόνο που κάνουν είναι να φανερώσουν όλο και πύλο καθαρά ότι είναι αδιόρθωτοι αποστάτες και οι ύπ' αριθμόν ένα συνένοχοι του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ.

Η στραβή γραμμή που ακολουθείται από τους χρουσταφυ-κούς ρεβιζιονιστές στο έσωτερικό και στο έξωτερικό είναι δια-μετρικά αντίθετη με τα θεμελιώδη συμφέροντα του επαναστα-τικού λαού στην Σοβιετική Ένωση και στο έξωτερικό. Τα σχέδια που έχουν σκαρώσει μαζί με τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ για να έλγουν και να συντρίψουν τους επαναστατι-κούς αγώνες των λαών του κόσμου χρεωκοπούν το ένα μετά το άλλο.

Η σύγχρονη ρεβιζιονιστική κλίκα κατατρώχεται τώρα από αντιθέσεις και έλλειψη ενότητας. Η ήγεμονική θέση που κληρονόμησε η νέα ήγετική ομάδα του ΚΚΣΕ έχει αδυνα-τίσει συνέχεια και η υπαγκέτα της γίνεται όλο και λιγότερο αποτελεσματική. Όσοδήποτε σκληρά και αν προσπαθήσει δεν θα μπορέσει να καλύψει τις δξύτατες αντιθέσεις και τις σο-βαρές δυσκολίες που αντιμετωπίζει. Με λίγα λόγια η σοβιε-τική ρεβιζιονιστική ήγετική ομάδα σαν τους ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ δεν είναι παρά μια αδύναμη χάρτινη τίγρη.

Όπως τονίστηκε πρόσφατα από την εφημερίδα του Άλ-βανικού Κόμματος, «Ζερί τ' Ποπουλλίτ», η τακτική της ύπο-κρισίας και της κυνικότητας που ακολουθήθηκε από την νέα ήγετική ομάδα του ΚΚΣΕ είναι το αποτέλεσμα άξεπραστων αντιθέσεων. Είναι το προϊόν του φόβου και των ήττων του παρελθόντος.

Ο Ε.Φ. Χίλλ, πρόεδρος του Κ.Κ. Αυστραλίας (Μ-Α) τόνισε επίσης σε ένα πρόσφατο άρθρο του: «Οι ρεβιζιονιστές είναι στην πραγματικότητα πύλο αδύναμοι. Βρίσκονται κοντά στην καταστροφή τους. Καταφεύγουν σε νέα τεχνάσματα για να αναβάλλουν την καταστροφή τους. Τα νέα τεχνάσματα τους δεν θα τους γλυτώσουν».

Βαδίζουμε προς την αύγη μιας νέας εποχής.

Οι εξελίξεις στον κόσμο έχουν επιβεβαιώσει τελείως την λαμπρή θέση του Προέδρου Μάο ότι η γενική τάση είναι τέ-τοια που ο ανατολικός άνεμος είναι ισχυρότερος από το δυ-τικό άνεμο, ότι «σάντη είναι η ιστορική εποχή όπου ο παγ-κόσμιος καπιταλισμός και ιμπεριαλισμός βαδίζουν στην κατα-

στροφή τους και ο παγκόσμιος σοσιαλισμός και η λαϊκή δημο-κρατία βαδίζουν προς τη νίκη.

Ο Πρόεδρος Μάο έχει κάνει την έκκληση: «Λαοί όλου του κόσμου, πάρτε θάρρος, τολμείτε να αγωνιστείτε, υπερνι-κεύστε τις δυσκολίες και προχωρείστε κατά κύματα. Έτσι όλος ο κόσμος θα ανήκει στους λαούς. Τα τέρατα όλων των ειδών θα καταστραφούν».

Ακολουθώντας τα διδάγματα του Προέδρου Μάο, κατα-νοώντας και εφαρμόζοντας την σκέψη του Μάο Τσέ-τούνγκ και παραμένοντας ενωμένοι στον αγώνα, οι επαναστατικοί λαοί όλου του κόσμου θα κερδίσουν σίγουρα ολόκληρο τον κό-σμο. Η αύγη πλησιάζει, πρέπει να ξεπεράσουμε τους έαν-τούς μας!

Μήνυμα του πρίγκιπα Σουφανουβόγκ για την Έθνική Ημέρα της Κίνας.

Οι ήγέτες της Κίνας έλαβαν ένα χαιρετιστήριο μήνυμα από τον Σουφανουβόγκ, Πρόεδρο της Κεντρικής Επιτροπής της Νέο Λάο Χακσάτ, και αντιπρόεδρο της κυβέρνησης έθνι-κής ενότητας του Λάος, με την ευκαιρία της 17ης έπετείου της Έδρυσης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Το μήνυμα αναφέρει: «Στα 17 τελευταία χρόνια, κάτω από τη λαμπρή καθοδήγηση του Κινέζικου Κομμουνιστικού Κόμματος που καθοδηγείται από το σεβαστό και πολυαγα-πητό πρόεδρο Μάο Τσέ-τούνγκ, και της Κυβέρνησης της Λαϊ-κής Δημοκρατίας της Κίνας, ο Κινέζικος λαός αναπτύσσει την παράδοση της γεναιότητας και έπιμονής, υπερπηδώντας κάθε δυσκολία, και συνεχίζει να κερδίζει αξιοθαύμαστες νί-κες στην υπόθεση της σοσιαλιστικής οικοδόμησης. Έχει με-ταβάλλει την καθυστερημένη Κίνα του παλιού καιρού σε μια δυνατή σοσιαλιστική Κίνα με μια άρκετα αναπτυγμένη βιο-μηχανία και αγροτική οικονομία, με ισχυρή έθνική έμυνα, και συγχρονισμένη έπιστήμη και τεχνική, που χαρακτηρίζεται καθαρά από την έπιτυχή πυρηνική έκρηξη που περιελάμβανε και θερμοπυρηνικά όπλα».

» Η Κινέζικη Κυβέρνηση και ο Κινέζικος λαός κρατούν πάντα ψηλά τη σημαία της πάλης εναντίον του ιμπεριαλισμού και του αποικισμού που επικεφαλής του βρίσκεται ο άμερι-κάνικος ιμπεριαλισμός και έχουν προσφέρει πολλά και έχουν παίξει ένα τεράστιο ρόλο στην προώθηση της παγκόσμιας πά-λης για την ανεξαρτησία, τη δημοκρατία, την έλευθερία και το σοσιαλισμό. Ο λαός του Λάος και το Νέο Λάο Χακσάτ, χαίρονται για τις λαμπρές νίκες που κερδίζει ο Κινέζικος λαός και θεωρούν την νίκη του Κινέζικου λαού σαν ισχυρή ενθάρρυνση προς το λαό του Λάος στην υπόθεση της αντί-στασης ενάντια στην άμερικάνικη έπίθεση και για την έθνική σωτηρία.

» Για να πετύχουμε μια ειρηνική, ούδέτερη, ανεξάρτητη δημοκρατία, ένδς ενωμένου και ευτυχισμένου Λάος. Η με-γάλη λαϊκή δημοκρατία της Κίνας και ο Κινέζικος λαός έχουν με συνέπεια δώσει την άμεριστη υποστήριξή τους και θετική βοήθεια στο λαό του Λάος, στον αγώνα του κατά της ιμπε-ριαλιστικής έπίθεσης των ΗΠΑ και των προδοτών λαέδων τους. Μ' αυτή την ευκαιρία επιτρέψτε μου παρακαλώ, να εκ-φράσω τις βαθιές ευχαριστίες μου, εκ μέρους του λαού του Λάος και του Νέο Λάο Χακσάτ, στην Κινέζικη Κυβέρνηση και στον αδελφό Κινέζικο λαό για την γενναία και άνυστε-ρόδουλη βοήθειά τους.

» Ο λαός του Λάος και το Νέο Λάο Χακσάτ εύχεται έγ-κάρδια στον Κινέζικο λαό να πετύχει ακόμα μεγαλύτερες νί-κες, κάτω από την καθοδήγηση του Κομμουνιστικού Κόμμα-τος Κίνας, που έχει επικεφαλής τον σεβαστό και αγαπημένο Πρόεδρο Μάο Τσέ-τούνγκ, και της κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στο τρίτο πεντάχρονο σχέδιο και στην παρούσα μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική επανάσταση, και να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό στην άπέραντη χώρα της Κίνας».

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ 17ΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΙΝΑΣ ΝΑ ΕΞΟΠΛΙΣΟΥΜΕ ΤΑ 700 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΚΙΝΕΖΩΝ ΜΕ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ

Ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας ποὺ ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ μεγάλο ἡγέτη Πρόεδρο Μάο εἶναι τώρα 17 χρόνων.

Δεκαεφτά χρόνια στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας περνᾶνε σὰν ἀστραπή. Ἀλλὰ σ' αὐτὴ τὴ χώρα, τὴν Κίνα, σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, ἔχουν γίνεи ἀλλαγές ποὺ συγκλονίζουν τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ. Μιὰ ἀπέραντη χώρα μὲ 700 ἑκατομμύρια λαοῦ, μιὰ καθυστερημένη χώρα ποὺ δέχονταν προσβολές κάθε εἶδους καὶ ποὺ βρίσκονταν σὲ κατάσταση ὑποδούλωσης στοὺς ξένους, ξγινε μ' ἓνα ἄλμα ἓνα μεγάλο προηγμένο σοσιαλιστικὸ κράτος ποὺ στέκεται ὀρθοῦ σὰ γίγας στὴν ἀνατολὴ τοῦ κόσμου.

Κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, ἡ Νέα Κίνα ἔγινε τὸ κέντρο τῶν συμπαθειῶν τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὰ τελευταῖα δεκαεφτά χρόνια κάτω ἀπὸ τὴ σοφὴ καθοδήγηση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὸ σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ, ὁ λαὸς τῆς χώρας μας κέρδισε νίκες μὲ ἄλματα καὶ μάχεται στὰ διάφορα μέτωπα τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης.

Ἡ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση, ποὺ ἐξοπλίστηκε καὶ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ προώθησε τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση τῆς χώρας σὲ ἓνα νέο στάδιο. Ἡ μεγάλη θύελλα τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης σαρώνει ὅλη τὴ χώρα καὶ συγκλονίζει ὅλο τὸν κόσμο.

Οἱ μᾶζες τῆς χώρας μας ποὺ ἀριθμοῦν ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια ποὺ ἔχουν σὰν κόρρα δύναμη τοὺς ἐργάτες, ἀρότες, στρατιῶτες, τοὺς ἐπαναστάτες διανοοῦμενους καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ στελέχη, ἐξαπέλυσαν μιὰ δομητικὴ δόλπλευρη ἐπίθεση ἐναντίον τῆς χούφτας τῶν δεξιῶν στοιχείων ποὺ βρίσκονται στὴν ἐξουσία, ἔχουν εἰσδύσει στὸ Κόμμα καὶ ἔχουν πάρει τὸν καπιταλιστικὸ δρόμο, ἐναντίον τῶν τεράτων καὶ τῶν δαιμόνων τῆς κοινωνίας καὶ ἐναντίον τῶν ὀχυρῶν τῶν ἀστικῶν καταλοίπων. Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ, αὐτοὶ οἱ ἀστοὶ δεῖξοι τύραννοι, συμπεριφέρονταν σὰν ἀνώτατοι καὶ παντοδύναμοι ἄρχοντες. Σὲ ἓνα ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα, ἕνας-ἕνας ξεσκεπάστηκαν ἀπὸ τὶς ἐπαναστατικὲς μᾶζες καὶ ἡ προηγούμενη μεγαλοπρέπειά τους ἐξουθενώθηκε.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὰ σχολεῖα, στοὺς δρόμους, οἱ ἄξιοι ἐπαναστάτες κόκκινοι φρουροὶ καταστρέφουν τὰ «τέσσερα παλιὰ» τῶν ἐκμεταλλευτριῶν τάξεων καὶ καθιερώνουν τὰ «τέσσερα νέα» τοῦ προλεταριάτου καὶ τὸ κάνουν αὐτὸ σὲ μεγάλη ἔκταση. Ξεκαθάρισαν μεγάλες ποσότητες σκουριάς καὶ ὀλέθριων καταλοίπων ἑπερασμένων καταστάσεων καὶ κακῶν ἐθίμων ποὺ εἶχε ἀφήσει ἡ παλιὰ κοινωνία. Ἐπίσης, οἱ ἐπαναστατικὲς μᾶζες σὲ μεγάλη κλίμακα μελετοῦν τὰ ἔργα τοῦ προέδρου Μάο μέσα στὴν μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση. Παντοῦ βλέπει κανεῖς τὴν κόκκινη θάλασσα τῶν «Ἀποσπασμάτων ἔργων τοῦ προέδρου Μάο», παντοῦ ἀκούγονται οἱ καμπανιστὲς φωνὲς τῶν ἀνθρώπων ποὺ διαβάξουν ἔργα τοῦ προέ-

δρου Μάο. Ὁ λαὸς διαβάζει καὶ ἐφαρμόζει αὐτὸ ποὺ διάβασε καὶ βλέπει πὼς ἡ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση εἶναι τὸ καλλίτερο σχολεῖο γιὰ τὴ δημιουργικὴ μελέτη καὶ ἐφαρμογὴ τῶν ἔργων τοῦ προέδρου Μάο.

Ἡ μεγάλη σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ διευκόλυνε τὸν ἐπαναστατικὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴ δημιουργικὴ πρωτοβουλία ποὺ βρίσκονταν μέσα στὶς ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια ἀνθρώπους νὰ ξεσπάσει σὰν ἀτομικὴ ἐνέργεια. Τολμοῦνε νὰ σκέφτονται, τολμοῦνε νὰ μιλοῦνε, τολμοῦνε νὰ ἐνεργοῦνε καὶ τολμοῦνε νὰ κάνουν τὴν ἐπανάσταση. Αὐτὸ εἶναι τὸ στυλ δουλειᾶς αὐτῆς τῆς στιγμῆς. Ἡ νέα γενιὰ τῆς χώρας μας ἀτσάλωνεται καὶ ὀρμίζει γοργὰ μέσα στὰ μεγάλα κύματα καὶ τὶς θύελλες τῆς ἐπανάστασης.

Ἡ ἐπαναστατικὴ ἐξόρρηση προώθησε τὴν ἐξόρρηση στὴν παραγωγὴ καὶ τὴν οἰκοδόμηση. Στὴν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση μιὰ νέα κατάσταση ἐνὸς ὀλόπλευρου ἄλματος πρὸς τὰ ἔμπροδς παίρνει σάρκα καὶ ὀστά στὴν ἐθνικὴ μας οἰκονομία.

Ὁ Λαϊκὸς Ἀπελευθερωτικὸς Στρατὸς τῆς Κίνας κάνει γιγάντια βήματα πρὸς τὰ ἔμπροδς στὸ δρόμο τῆς ἐπίτευξης τῆς ὀλοκληρωτικῆς προλεταριακῆς ἐπαναστατικοποίησης καὶ μαχητικοποίησης. Ἡ ἐθνικὴ ἀμυντικὴ μας ἰσχὺ εἶναι ἀκαταμάχητη.

Ὁ λαὸς τῆς χώρας μας ἐκπλήρωσε τιμητικὰ τὰ διεθνιστικά, προλεταριακὰ του καθήκοντα. Στὸν ἀγῶνα ἐνάντια στὸν ἱμπεριαλισμὸ, ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς του τὶς ΗΠΑ καὶ ἐνάντια στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ ποὺ ἔχει σὰν κέντρο τὴ ρεβιζιονιστικὴ ἡγεσία τοῦ ΚΚΣΕ καὶ στὴν ὑποστήριξη τοῦ ἀγῶνα τοῦ βιετναμέζικο λαοῦ ἐνάντια στὶς ΗΠΑ καὶ γιὰ τὴν ἐθνικὴ σωτηρία καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν ἀγῶνων ἐναντίον στὸν ἱμπεριαλισμὸ ποὺ διεξάγουν οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου.

Ποτὲ μέχρι τώρα ὁ κινέζικος λαὸς δὲν εἶχε τέτω ὑψηλὸ πνεῦμα ὅπως σήμερα. Ποτὲ μέχρι τώρα, ἡ ἀγαπημένη μας πατρίδα δὲν εὐημεροῦσε ὅσο σήμερα καὶ δὲν εἶχε τὴ ζωτικότητα ποὺ παρουσιάζει σήμερα.

«Θάματα μποροῦν νὰ γίνουν ὅταν ἀδράχνουμε στὰ χέρια μας τὴν ὑπόθεση τῆς ταξικῆς πάλης». Ὅλες οἱ ἐπιτεύξεις καὶ οἱ νίκες μας εἶναι δείγματα τῆς ἀσύγκριτης αὐτῆς θέσης τοῦ σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ.

Ὁ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ ἔχει τονίσει ἀπὸ πολλὴν καιρὸ πὼς ἡ ταξικὴ πάλη ἀνάμεσα στὸ προλεταριάτο καὶ τὴν ἀστικὴ τάξη, καὶ ἡ πάλη ἀνάμεσα στὸ σοσιαλιστικὸ δρόμο καὶ τὸν καπιταλιστικὸ δρόμο συνεχίζεται σὲ ὅλη τὴν ἱστορικὴ περίοδο τοῦ σοσιαλισμοῦ. Ἡ ἀστικὴ τάξη καὶ οἱ ἄλλες ἐκμεταλλεῦτριες τάξεις ποὺ ἔχουν ἀνατραπεί δὲν παραδέχονται τὴν ἡττα τους. Μέσω τῆς δραστηριότητος μιᾶς χούφτας ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν εἰσδύσει στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, κατέχουν ἡγετικὲς θέσεις καὶ ἔχουν πάρει τὸν καπιταλιστικὸ δρόμο οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τάξεων αὐτῶν ἐπωφελοῦνται τῶν παλιῶν τους θέσεων στὸν ἰδεολογικὸ καὶ πολιτιστικὸ τομέα καὶ προσπαθοῦν ἀνῶφελα νὰ ὀργανώσουν μιὰ ἀντεπαναστατικὴ καπιταλιστικὴ παλινδρόση. Ἡ μεγάλη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ποὺ ἐξαπολύθηκε καὶ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ σ. Μάο Τσέ-τούνγκ ἔχει ἀ-

κριδώς σάν στόχο νά καταλάβει τίς θέσεις πού κατέχουν οί εκμεταλλεύτεριες τάξεις στόν ιδεολογικό και πολιτιστικό τομέα, νά συντρίψει τά σχέδια γιά όργάνωση μιᾶς άντεπαναστατικής καπιταλιστικής παλινόρθωσης και νά σταθεροποιήσει άκόμα περισσότερο τή δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, διευκολύνοντας ἔτσι τήν Κίνα νά βαδίσει στό δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ και τοῦ κομμουνισμοῦ σύμφωνα μέ τόν ιστορικό νόμο.

Ἐπειδή, ἡ μεγάλη προλεταριακή πολιτιστική ἐπανάσταση κατευθύνεται στήν καταστροφή τῶν ριζῶν ὄλων τῶν εκμεταλλευτικῶν συστημάτων, τοῦ καπιταλισμοῦ και τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, συναντάει ἀναπόφευκτα τήν ἀπελπισμένη ἀντίσταση τοῦ ταξικού ἐχθροῦ και ἀντιμετωπίζει τήν ἀντίσταση διαφόρων κέντρων.

Ὁ ἐχθρός τοῦ προλεταριάτου συνεχίζει τήν προσπάθεια τῆς μέ κάθε τρόπο ἀντιμετώπισης τῆς μεγάλης προλεταριακής πολιτιστικῆς ἐπανάστασης. Φθάνει ὡς τὸ σημείο νά κουνᾶνε ἐκόκκινες σημαίες γιά νά ἀντιταχθοῦν στήν κόκκινη σημαία, ἔτσι ὥστε νά ἐξαπατήσουν και νά ἀποπροσανατολίσουν ἕνα μέρος τῶν μαζῶν σέ μιᾶ ἀνώφελη προσπάθεια νά χτυπήσουν τοὺς προλεταριακοὺς ἐπαναστάτες και νά ἐνοβδαρδίσουν τὸ στρατηγεῖο τῆς προλεταριακῆς μας ἐπανάστασης. Πρέπει νά ἀνεβάσουμε τήν ἐπαγρύπνησή μας ἐνάντια σ' αὐτό και νά εἰσχωροῦμε και νά ἀνακαλύπτουμε τὸ βάθος τῶν πραγμάτων. Πρέπει νά στηριζόμαστε και νά ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στίς μᾶζες πιδ πολύ, πιδ πλατεῖα και νά τίς ξεσηκώνουμε ἀκόμα πιδ τολμηρὰ ἔτσι πού νά μὴ μπορέσουν ποτὲ νά ἐπιτύχουν τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ μπροστὰ στήν ὄλο και μεγαλύτερη ἀφύπνιση τῶν μαζῶν.

Ὅρισμένοι ἄλλοι ἔχουν καταλάβει μέχρι τώρα σέ πολὺ μικρὸ βαθμὶ τήν ἐπαναστατική γραμμὴ πού ἐκφράζει ὁ σ. Μάο Τσέ-τούνγκ και βάζουν ἀκόμα τὸ «φόβο» πάνω ἀπ' ὅλα μπροστὰ στὸ κίνημα τῶν μαζῶν. Μιλᾶνε γιά τήν «Ἀπόφαση» μέ 16 σημεία, τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Κίνας γιά τὴ μεγάλη προλεταριακή πολιτιστικὴ ἐπανάσταση, ἀλλὰ οἱ πράξεις τους δὲν ἔχουν καμιά σχέση μ' αὐτήν.

Ἡ πρακτικὴ τους εἶναι φραξιονιστική, συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδητὰ εκμεταλλεζόμενοι τήν ἀπέραντη ἀγάπη τῶν μαζῶν, γιά τὸ Κόμμα και τὸν Πρόεδρο Μάο, ἀντιπαραθέτουν ὀρισμένους ἐργάτες και ἀγρότες στοὺς ἐπαναστάτες σπουδαστὲς συντελώντας ἔτσι σὲ μερικὲς περιπτώσεις οἱ μᾶζες νά ἀγωνίζονται ἐναντίον τῶν μαζῶν και οἱ σπουδαστὲς ἐναντίον τῶν σπουδαστῶν. Ἡ πρακτικὴ αὐτὴ δίνει τὴ δυνατότητα στόν ἐχθρὸ τοῦ προλεταριάτου νά τήν χρησιμοποιεῖ γιά νά ψαρεῖται στὰ θοὰ νερά. Ἐχουμε ἐκφράσει τήν ἐλπίδα, μέ τίς καλλίτερες προθέσεις, πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ διορθώσουν τὰ λάθη τους. Ἄν ἐπιμείνουν στήν ἄρνηση νά διορθωθοῦν θὰ ἔρθουν σὲ διάσταση μέ τὸ λαὸ μέ ἀναπόφευκτο ἀποτέλεσμα νά κατακυλλίσουν στόν καπιταλιστικὸ δρόμο.

Ἡ 11η Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ πού ἐκλέχτηκε ἀπὸ τὸ 8ο συνέδριο τοῦ ΚΚ Κίνας ἔκανε ἔκκληση σ' ὄλο τὸ κόμμα και σ' ὅλοκληρη τὴ χώρα νά προχωρήσουν σὲ μεγάλη ἔκταση στὴ μελέτη τῶν ἔργων τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-τούνγκ. Ἡ ἀνακοίνωση τῆς Ὁλομέλειας τονίζει: «Ἡ πιδ σίγουρη και θεμελιακὴ ἐγγύηση ἐνάντια στὸ ρεβιζιονισμό και τήν παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ, ἐγγύηση γιά τὸ θρίαμβο τῆς πορείας μας πρὸς τὸ σοσιαλισμὸ και τὸν κομμουνισμό, εἶναι νά ὀπλίσουμε τίς μᾶζες τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν και τῶν στρατιωτῶν, τῶν ἐπαναστατικῶν διανοομένων και στελεχῶν μέ τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ και νά προωθήσουμε τήν ἐπαναστατικοποίηση τῆς σκέψης τοῦ λαοῦ».

Ἀπαντώντας ἀποφασιστικά στήν ἐκκλήση τῆς ΚΕ τοῦ Κόμματος, σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση θὰ κρατήσουμε ψηλὰ τὴ μεγάλη κόκκινη σημαία τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, θὰ δώσουμε τὸ προβάδισμα στήν προλεταριακὴ πολιτικὴ και θὰ προωθήσουμε τὸ μαζικὸ κίνημα τῆς ζωντανῆς μελέτης και ἐφαρμογῆς τῶν ἔργων τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ σὲ μιὰ νέα πλημμυρίδα. Μὲ μεγάλη συνειδητότητα θὰ γίνουμε κάτοχοι τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, πού εἶναι τὸ πιδ ισχυρὸ ιδεολογικὸ ὄπλο τοῦ προλεταριάτου και θὰ τήν χρη-

σιμοποιήσουμε γιά νά δώσουμε ἀπάντηση και λύση στὰ δύσκολα προβλήματα πού ἀνακύπτουν στήν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση. Θὰ ὑπερασπίσουμε ἀποφασιστικά και θὰ ἐφαρμόσουμε τίς καθοδηγητικὲς ἐντολὲς τοῦ σ. Μάο Τσέ-τούνγκ, θὰ ὑπερασπίσουμε και θὰ ἐφαρμόσουμε τήν Ἀπόφαση τῆς ΚΕ τοῦ Κόμματος, γιά τὴ μεγάλη, προλεταριακή, πολιτιστικὴ ἐπανάσταση, δηλ. τήν Ἀπόφαση μέ τὰ 16 σημεία και θὰ ὑπερασπίσουμε και θὰ ἐφαρμόσουμε τήν ἐπαναστατική, προλεταριακή γραμμὴ.

Σήμερα, οἱ ἱμπεριαλιστὲς μέ ἐπικεφαλῆς τίς ΗΠΑ, οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς μέ τήν ἡγεσία τοῦ ΚΚΣΕ σάν κέντρο και οἱ ἀντιδραστικοὶ ὄλων τῶν χωρῶν ἔχουν καταληφθεῖ ἀπὸ ὀστερία. Κάνουν ὅ,τι τοὺς περνάει ἀπὸ τὸ χέρι ἐνάντια στὴ μεγάλη, προλεταριακή, πολιτιστικὴ ἐπανάσταση στήν Κίνα, συκοφαντώντας τήν, διαστρεβλώνοντάς τήν, ξεσηκώνοντας ἐκστρατεία ἐναντίον της και δυσφημίζοντάς τήν. Βραχνιάζουν ἀπὸ τὰ ξεφωνητὰ τους και συναγωνίζονται μέσα σ' αὐτὴ τήν ἀντικινεζικὴ χορωδία ποίος θὰ φωνάξει δυνατότερα. Στὴν πραγματικότητα, τὰ ξεφωνητὰ αὐτῶν τῶν ἀφεντάδων δὲν μποροῦνε νά κρύψουν τὸ φόβο ἀπὸ τὸν ὀπίο κατέχονται.

Κύριοι, δὲν εἶχατε ἐναποθέσει τίς ἐλπίδες σας γιά τήν «εἰρηνικὴ ἐξέλιξη» στὴ νέα γενιά μας; Κακῶς, κάνατε λάθος στοὺς ὑπολογισμοὺς σας! Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ μεγάλη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἀσταλῶνει και κάνει τίς δεκάδες ἑκατομμύρια νέους τῆς χώρας μας τοὺς πιδ ἐπίμονους ἀγωνιστὲς ἐνάντια στόν ἱμπεριαλισμὸ και στὸ ρεβιζιονισμό.

Και σεῖς —τὰ σκουπίδια τῆς ἱστορίας— ἀναπόφευκτα θὰ σαρωθῆτε ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς ἀπὸ τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς ὄλου τοῦ κόσμου.

Τὸ γεγονός πὼς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας εἶχε τὸ θάρρος νά προχωρήσει σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση, δείχνει τὴ δύναμή μας, τὸ μεγαλεῖο μας και τήν ἐμπιστοσύνη πού ἔχουμε στοὺς ἑαυτοὺς μας. Κύριοι ἱμπεριαλιστὲς και ρεβιζιονιστὲς, δὲν ἔχετε φλυαρήσει γιά τήν «δημοκρατία» σας και τήν «ἐλευθερία» σας; Γιατί τότε δὲν ἀφήνετε νά ἀρχίσει ἕνα μαζικὸ κίνημα ὅπου θὰ ὑπάρχει ὀλοκληρωτικὴ και εἰλικρινὴς ἔκφραση γνωμῶν, ὅπου θὰ τοιχοκολλοῦνται ἀνακοινώσεις μέ μεγάλα γράμματα και θὰ γίνονται μεγάλες συζητήσεις; Ἐχετε τὸ κουράγιο νά τὸ κάνετε;

Προειδοποιούμε τοὺς ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστὲς και τοὺς συνενόχους τους: —Προσέξτε τί κάνατε. Ἄν ἀποτολήσετε νά μᾶς ἐπιβάλλετε τὸν πόλεμο, θὰ συναντήσετε ἔτοιμο τὸν ἀφύπνισμένο κινεζικὸ λαό, τὰ ἀρκετὰ ἑκατομμύρια τοῦ πανίσχυρου, ἐμπειροπόλεμου, Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ και τοὺς ἰσχυροὺς ὑποστηρικτὲς τοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ, τὰ ἀρκετὰ ἑκατομμύρια τῆς πανίσχυρης Πολιτοφυλακῆς και τῆς Κόκκινης Φρουρᾶς.

Ὁ κινεζικὸς λαὸς θὰ συνεχίσει νά κρατᾶει ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ Μαρξισμοῦ-Λενινισμοῦ και τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ και, μαζὶ μέ τοὺς λαοὺς ὄλου τοῦ κόσμου, θὰ συγκροτήσει ἕνα ἀκατανίκητο ἐνιαῖο μέτωπο ἐνάντια στόν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ, γιά νά δώσει πανίσχυρη ὑποστήριξη στόν Βιετναμέζικο λαὸ στόν ἀγῶνα του γιά ἀντίσταση ἐνάντια στόν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ και τὴ σωτηρία τοῦ ἔθνους μέχρι τὴν τελικὴ νίκη.

Ἐποστηρίζουμε σταθερὰ τίς ἐπαναστάσεις τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς και Λατινικῆς Ἀμερικῆς και ὄλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, θὰ διεξάγουμε μέχρι τὸ τέλος τὸν ἀγῶνα ἐνάντια στόν ἱμπεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ και τοὺς λακέδες του, και ἐνάντια στόν σύγχρονο ρεβιζιονισμό, πού στὸ κέντρο του βρίσκεται ἡ ἡγεσία τοῦ σοβιετικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Τὰ 700 ἑκατομμύρια λαοῦ πού εἶναι ὀπλισμένα μέ τήν σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ μποροῦν νά κατακτήσουν τὰ πάντα! Ζήτω ἡ ἀνίκητη σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ!

Ζήτω ὁ μεγάλος μας δάσκαλος, ὁ μεγάλος μας ἡγέτης, ὁ μεγάλος μας ἀνώτατος διοικητὴς και ὁ μεγάλος μας τιμονιέρης Πρόεδρος Μάο!